KEMALİN JOPU

Her işte kullanılan birisi nasıl biridir ve nasıl bir kişiliktir?

Atatürk en çok solcular tarafından kullanılırken,bir kısım sağcılar, Ergenekoncular, uyuşturucular,devleti soyanlar,kısacası başta her su-i istimale bulaşmış olanların en çok kullanıldığı kişidir Atatürk?

Şaibeli kişilerin her şeylerini getirip ona isnad etmeleri,onun üzerindeki şaibeleri de arttırmaktadır.

ATATÜRKÜN ADI

***" Tarihçi-Yazar Mustafa Armağan, 'Mustafa Kemal'in hayatından yazılmayan bir sayfayı yazdı.Armağan'a göre, Mustafa Kemal Atatürk ölümünden 4 sene önce adını değiştirmiş ve nüfus cüzdanından "Mustafa" ismini atmış, "Kemal" ismini de Kamal' diye değiştirmiş."**

*** Nüfus cüzdanında da bu durum görünmektedir.**

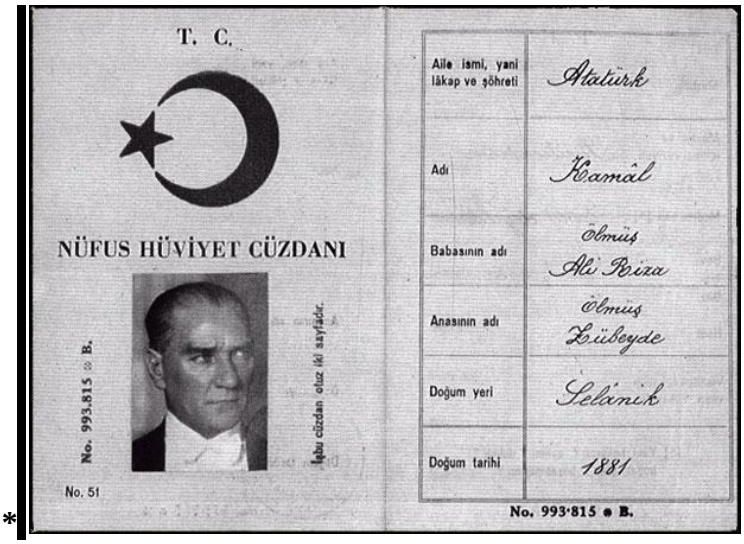

*

ATATÜRK YAHUDİ Mİ?

***" 24 Temmuz 2007'de The New York Sun editörü Hillel Halkin, köşesine ilginç iddialar taşıdı. Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yüzde 47 ile kazandığı seçimlerden iki gün sonra yazdığı yazıda Halkin, bundan 13 yıl kadar önce yazdığı bir makaleyle ilgili olarak ortaya çıkan yeni kanıtları ileri sürdü. Ben-Avi adlı bir gazetecinin otobiyografisine dayandırdığı iddiasına göre Atatürk bir Yahudi Dönmesi'ydi.**

…. Yahudi gazeteci Itamar Ben-Avi'nin Uzun zamandır unutulmuş otobiyografisinde 1911'in geç kışında yağmurlu bir Kudüs akşamında barda tanıştığı

genç bir yüzbaşıyı anlattığı bölüm bu kanıtın en güçlü yanıydı. Çok fazla araktan (arak=alkollü bir içiki) çakırkeyif olan yüzbaşı sadece tüm Dönme ve Yahudilerin bileceği ancak hiçbir Müslüman Türk'ün bilemeyeceği Shema Yisra'el ya da "Duy ey İsrail" duasının İbranice açılış sözlerini ezberden okuyarak Ben-Avi'ye Yahudi olduğu sırrını verdi.

…. Atatürk'ün doğduğu ve büyüdüğü Selanik, onun zamanında yüksek Dönme nüfusu olan büyük bir Yahudi şehriydi. Atatürk'ün gittiği ve "Şemsi Efendi" okulu da, Dönme topluğu lideri Simon Zvi tarafından yönetiliyordu.

… yahudi Itamar Ben Avi'nin "Efendim, bu Yahudilerin en mühim duasıdır!" demesi üzerine yahudi Mustafa Kemal: "Benim de gizli duamdır bayım, benim de.." diyerek etnik kökeninin ve dininin yahudi olduğunu beyan etmiştir..[1]

AİLE HAYATI VE YAŞANTISI

İsmi Mustafa Kemal olan Atatürk-ün aslında kendisinin de yazarak söylediği isim;Kamal-dır.Osmanlıca yazılışını da böyle yazardı.

Kamal,İbranice ilah demektir.

Kamal için,sevenlerinde bu ifade çok söylendi;O bir ilah!

***Neden Gavur İzmir? (Kaynağımız yine bir kemalist)**

Avusturya-Macaristan İmparatorluğu İzmir Başkonsolosu Dr. Karl von Scherzer, nisan 1873 tarihinde Viyana'ya gönderdiği "gizli" mahreçli raporunda, "Türkler, İzmir vilayetinin ticarî yaşamında gözükmemektedirler" diye yazıyordu:

İzmir'in 155 000 nüfusu vardır. Bu sayının 75 000'i Rum, 45 000'i Türk, 15 000'i Yahudi, 10 000'i Katolik, 6 000'i Ermeni ve 4 000'i yabancıdır. Tüm bu adı geçen milletler, dil, din, meslek ve görenek bakımından birbirinden çok farklıdır.

***ADD yani ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ´nin üç onur kurucusundan biri Sabetaycıların "Kapancılar" kolundan Münci Kapanî´dir, ki büyük ihtimalle diğer iki onur kurucusundan da en az biri Sabetaycıdır.**

Zaten isminden de belli ediyor kendini; " Kapanî. "

Biliyorsunuz, Sabetaycılar 3 koldur;

1 - Yakubîler

2 - Karakaşlar

---

[1] **Kaynak: Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I. Cilt, sahife 23, T.T.K. yayınları, 1980.**

3 - Kapanîler/Kapancılar veya Izmir'liler olarak da anılırlar...

Ayrıca derneğin "1. numaralı" kurucusu kayıtlarda Hıfzı Veldet Velidedeoğlu olarak geçer, ki kendisi de Sabetaycıdır.

***Selanik ve İzmir'i kendilerine merkez seçmiş olan bu Sabetayist aileler, yani yahudi dönmelerin, Türkiye Cumhuriyeti'nin yönetiminde oldukları biliniyor.**

- Bunların Medya'da söz sahibi olanları yıllarca Şeriat'ı kötülediler.

- Üniversitlerde üst görevde olanlar İslam'ın emri olan baş örtüsünü yasakladılar...

- Ordu da üst düzey görev yapanlar dinine bağlı insanları Ordu'ya almadılar. Namaz kılanları Ordu'dan ihraç ettiler. Başörtülü anaları yemin törenlerine almadılar.

- Siyaset'te yüksek mevkilerde bulunanlar ise, bu yahudi dönmesi Sabetayist aileleri destekledilerler ve önlerini açtılar.

***M. Kemal'in 30 Eylül 1911'de Kudüs Kamenitz Oteli'nde yahudi Eliezer Ben Yehuda'nın oğlu Itamar Ben-Avi ile sohbeti:**

M. Kemal: "SABETAY SEVİ'nin soyundan geliyorum. Kendisine hayranım. Keşke bu dünyadaki bütün yahudiler onun mesihliği altında birleşse.." (yani hem burda bir yahudi olduğunu hemde yahudi inancına bağlı olduğunu söylüyor..)

M. Kemal: "Evimde Venedik'te basılmış eski bir TEVRAT var. Babam onu okumam için bana Karaim Yahudisi bir muallim tutmuştu. Öğrendiğim ayetlerden bazılarını hala hatırlayabiliyorum." dedikten sonra biraz düşünüp..

"SHEMA YISRA'EL, ADONAI ELOHENU, ADONAI EHAD!" (yani "Dinle ey İsrail, Rabbin olan Tanrı tektir")demiştir. Bu dua yahudilerin ünlü Shema duasıdır. M. Kemal demek ki, gizliden gizliye yahudi ibadetini ediyormuş, yani dinine bağlı bir yahudi hemde..

Daha sonra yahudi Itamar Ben Avi'nin "Efendim, bu Yahudilerin en mühim duasıdır!" demesi üzerine M.Kemal:

"Benim de gizli duamdır bayım, benim de.." diyerek etnik kökeninin ve dininin yahudi olduğunu beyan etmiştir..

***1911'in yağmurlu bir Kudüs akşamında bir barda gazeteci Ben-Avi'ye sırrını açıklayan çakırkeyf genç Osmanlı subayı modern laik Türkiye'nin kurucusu Atatürk müydü?**

Bundan bir sene önce 24 Temmuz 2007'de The New York Sun editörü Hillel Halkin, köşesine ilginç iddialar taşıdı. Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yüzde 47 ile kazandığı seçimlerden iki gün sonra yazdığı yazıda Halkin,bundan 13 yıl kadar önce yazdığı bir makaleyle ilgili olarak ortaya çıkan yeni kanıtları ileri sürdü.

Ben-Avi adlı bir gazetecinin otobiyografisine dayandırdığı iddiasına göre Atatürk bir Yahudi Dönmesi'ydi.*

O zamanlar Türkiye'sinde ayaklanmalar başlatacağından ve laik devrimi devireceğinden endişe ederek yayınladığı yazısına, 2007'de e-postayla gelen cevaptaki diğer kanıtları da bu yazısında paylaştı.

TIMETURK'ün ortaya çıkardığı bu yazının tercümesini okuyucularımızın istifadesine sunuyoruz.

*** Atatürk'ün Türkiye'si devrildi.**

Bundan 12 ya da 13 yıl kadar önce haftalık "New York gazetesi Forward" için çalışırken modern laik Türkiye'nin kurucusu Kemal Atatürk hakkında bir yazı yazdım ve biraz da endişeyle gazeteye yolladım. (Söz konusu gazeteyi de yukarıda vermiş olduğum linkteki konumuzda görebilirsiniz. "Anti CHP Arşivi" Facebook sayfası)

***Birçok biyografide Atatürk'ün babasıyla ilgili 3 ya da 4 farklı geçmiş verilir. Her ne kadar kimse onu Yahudi olarak tanımlamadıysa da, **bunların farklılığı onun aile orijinin sakladığını düşündürmektedir.**

***E-postanın Türk sahibinin parçaları birleştirerek ulaştığı başka bir şey de şu: Atatürk'ün doğduğu ve büyüdüğü Selanik, onun zamanında yüksek Dönme nüfusu olan büyük bir Yahudi şehriydi. Atatürk'ün gittiği ve "Şemsi Efendi" okulu da, Dönme topluluğun lideri "Şimon Zvi" tarafından yönetiliyordu. E-posta şu sözlerle noktalanıyordu:**

***"Şimdi biliyorum, gerçekten biliyorum (ve bir parça bile şüphem yok), Atatürk'ün ailesi gerçekten Yahudi soyundan."**

I. Dünya Savaşı'nda Hıristiyan Ermeni soykırımından ve 1920'lerde neredeyse tüm Hıristiyan Rumları sürmesinden sonra **Türkiye'nin yüzde 99'unu oluşturan Müslüman çoğunluğunun dini kimliğini fena şekilde silmek isteyen bir dini azınlığın üyesinden başka kim olabilirdi?*

***Atatürk asla Yahudi geçmişinden utanır gibi görünmedi. Sakladı çünkü saklamamak siyasi bir intihar olurdu.** Onun mirası laik Türk devleti de bunu sakladı ve bununla beraber **içinde niyetleri ve amaçlarının olduğu asla yayınlanmayan kişisel günlüğü de devlet sırrı olarak bunca yıl gizlendi.** Artık saklamaya ihtiyaç yok. İslamcı karşıdevrim o ortaya çıkmadan bile Türkiye'de günü kazandı.**

***Alman Dergisi: "Türkler'in Babası Bir Yahudi Oğlu muydu?"**

***Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Alman asıllı yahudiler tarafından yayınlanan ve ABD'nin tek yahudi ama Almanca yayınlanan yayın organı olan "Aufbau" = "İmar" dergisinde bir yazı yayınlandı. "Aufbau" adlı dergi 1934 yılından bu yana Almanya'dan ABD'ye göç etmiş yahudiler tarafından ABD'de yayınlanmakta, fakat Almanya'da da satılmaktadır.**

Bu derginin 26 Kasım 1999 tarihli nüshasında çok dikkat çekici bir yazı yayınlandı.

Yazının başlığı aynen şöyle idi:

"Türkler'in Babası Bir Yahudi Oğlu muydu?"

Yazı şöyle devam etmekte:

"Kemal Atatürk bir yahudi mi idi? Onun gerçekleştirmiş olduğu reformlar kendi özgeçmişiyle mi ilgiliydi? Bu sebepten dolayı mı yahudi Atatürk, Türk İslam'ının düşmanı oldu?"

***Derginin Atina muhabirlerinden Heinz Gstrein'in kaleme almış olduğu yazıda bu sene de ölüm yıldönümünde Türk basınında tartışılan M. Kemal'in geçmişiyle ilgili tartışmaları özetleyen bir Yunan yahudi dergisi olan "Zachronoth" adlı dergiden kesintiler alınmış.**

Yunanistan'daki Yahudi Cemaatleri Merkez Komitesi tarafından çıkarılan "Zachronoth" adlı dergide, M.Kemal'in doğmuş olduğu Selanik kentinin tarihten beri "Balkan'ın Kudüs'ü" olarak adlandırıldığı bildirilerek, M.Kemal'in geçmişinin "Dönme" denilen ve Osmanlı'da en üst düzey görevlere gelebilmek için dışa dönük müslüman olduklarını iddia eden ve 17. yüzyıldan bu yana faaliyet gösteren bir yahudi cemaatına dayandığı iddia edildi. Şabatai Zevi denilen yahudi asıllı bir "sahte mehdi" tarafından kurulduğu "Zachronoth" adlı dergide iddia edilen "kuruluş"un en meşhur üyesinin de 1908 yılında Osmanlı'da vezir (bakan) olan Cavid Bey (Cavid = David) olduğu bildirildi. Cavid Bey yahudi dergi tarafından, Osmanlı'nın yıkılma aşamasında siyonistlerle Filistin'de temsilcilikler kurulması yönünde masabaşına oturan ilk üst düzey yetkili olduğu,açıklandı.

M. Kemal'in yahudi "dönme" olduğuna mühim kanıtın ise Osmanlı Sultanı kızlarından Kenize Murad'ın kaleme almış olduğu ve hatıralarını yazmış olduğu yazı gösterilmekte. Türkiye'de İslam'ın hükümranlığını sona erdirmede M. Kemal'in gayretinin "dönme" geçmişiyle ilgili olduğu Kenize Murad tarafından iddia edilmiş.

***(...) Artık Selanik'te cemaatlerin finanse ettiği modern eğitim veren okullar faaliyetteydi. Bunların en ünlüsü,1873'te Vali Midhat Paşa zamanında, Şemsi Efendi (Şimon Zvi) tarafından açılan Fevziye Mektebi'ydi. Yoksul bir ailenin çocuğu olan rüştiye mezunu Şemsi Efendi öğretmen olmak ve mahalle mektebinde uygulanan ezbercilik sisteminden koparak yeni öğretim yöntemleri uygulamak amacıyla bu okulu açmıştı. Şemsi Efendi Sabetayist'ti.**

***Sabetayistlerin nüfus olarak en yoğun bulunduğu Selanik'te masonluğun hızla gelişmesi kaçınılmazdı.**

Masonluğun sektiler (laik) karakteri, "din, mezhep, ırk, dil farkı gözetmeksizin insanların kardeşliği (!) için çalışmak" şeklinde gösterilen amaçları, Osmanlı

toplumunda "farklı yapı"ya sahip dönmeler için de, "yeni kimlik" düzeninde "kabul ve itibar bulmaları" için sarılacak bir dal olmuş, bu sebepten dönmeler mason localarında toplanmıştır.[2]

***" Belçika, Atatürk'ü tarihin mühim eşcinsel ve biseksüel şahsiyetleri arasında saydı. Belçika'nın Valon Bölgesi Eğitim Bakanlığı'nca hazırlanarak okulların tamamında dağıtılan bir kitapçık…**

'Homofobie (eşcinsellik karşıtlığı) ile mücadele' adlı 144 sayfalık kitabın 105. sayfasında 'tarihteki meşhur eşcinseller veya biseksüeller' listesinde Mustafa Kemal Atatürk'ün de isminin yer alması…

.. Avrupa'da eşcinselliğin yasal güvence altına alındığı ve eşcinsellere evlenerek çocuk edinebilme hakkının verildiği nadir ülkelerden birisi olan Belçika'da gençlerin çocuk denebilecek yaşta cinsellikle ve dolayısıyla aynı zamanda eşcinsellikle tanıştıkları ifade ediliyor. Tarihte meşhur eşcinsel ünlüler listesinde Büyük İskender'den Sezar'a, Leonardo da Vinci'den 11. ve 15. yy'da yaşayan Katolik Kilisesi'nin ruhani liderleri Papa IX. Benoit ile Papa III. Jules gibi isimler dikkat çekiyor."[3]

***Mim Kemal Öke Atatürkün doktoru dedesinin Atatürkle olan bir hatırasını babaannesinden şöyle duyduğunu söyler;**

-Atatürke ,Efendim artık içkiyi azaltsanız,içmemeseniz,dediğimde Atatürk,

-Eğer bir daha bu meseleyi açarsanız,bu beraberliğimiz biter.

Ve ondan sonra bir daha doktoru olarak içki içmemesi konusunda konuşmamıştır.

***" …Anlaşıldığına göre boşanma vak'asından iki-üç gün evvel, (M. Kemal'in karısı) Latife,(Latife'nin) kardeşi İsmail ile haremi Süreyya Paşa'nın kızı Melahat Ankara'ya gitmişlerdi. Çankaya'da misafir olmuşlar. O vakit Mustafa Kemal'in yanında kâtip sıfatıyla Halit Ziya'nın oğlu Vedad vardı. Güzel tüysüz bir çocuk. Bir akşam üzeri karanlık çökerken İsmail, Melahat balkona çıkmışlar. Bakmışlar Vedad, Mustafa Kemal'i ağacın dibinde yapıyor.**

Latife'yi çağırmışlar. O da görmüş. Bir kıyamettir kopmuş. Latife, Mustafa Kemal'e"Herşeyini gördüm, hepsine tahammül ettim. Artık buna edemem." demiş. Gazi(!) susmuş, İsmet'in evine gitmiş. "Bu karıyı şimdi boşayacağım" demiş. İsmet, sabahleyin erken Heyet-i Vekile'yi(Bakanlar Kurulunu) toplamış. Talaka (boşanmaya) karar vermişler(!) Latife'yi İsmet alıp, trene koymuş. Trende teselli etmek istemiş.

---

[2] **Süleyman Kocabaş, Jön Türkler Nerede Yanıldı, 2003, s. 37**
[3] **Zaman gazt.28-03-2007.**

Latife ona "Sus, sus! İsmet Paşa! İsmet Paşa! Sen ona bir gün dalkavukluk etme seni benden daha rezil eder. Her pisliğine aleti sensin" demiş." Doktor Rıza Nur, "[4]

***" Zsa Zsa Gabor'un hayatını anlatan ve hatıralarına yer verilen 1991 yılında yayınlanan One Lifetime is not Enough isimli kitapta Atatürk ile yaşadığı cinsel deneyim, tartışmaların ana konusunu oluşturuyor.**

Zsa Zsa Gabor, Cezmi Yurtsever'in sitesinde yer alan kitabın o bölümünde, Atatürk'le ilk gününü ve yaşadığı cinsel deneyimi şöyle anlatıyor;

"Açılan büyük bir kapının ardından içeriye girdim.Heyecandan kalbim deli gibi çarpıyordu.Mermer taşla döşenmiş yoldan geçerek bahçe içindeki eve doğru yöneldim. Çok büyük bir zeytin ağacı evin girişini gölgeliyordu. Hipnotize olmuştum. Üst kata çıktım. Atatürk el işlemesi geniş bir gürgen koltuğa oturmuştu. Arkası bana dönüktü.Yanındaki masa üzerinde duran nargilesini içiyordu.

Kemal Atatürk, Tanrı'nın insanlığa ender gönderdiği bir kurtarıcı, politika ustası ve korkusuz bir savaşcıydı. O yarı insan yarı tanrıydı. Orta yaş döneminde dahi Atatürk'ün seks aktiviteleri yakın çevresi tarafından biliniyordu. Bakırımsı kırmızı renkli kadife koltuğa- yanına- oturmamı söyledi.Büyülenmişcesine Atatürk'ün emrini yerine getirdim.Nargilesinin hortucunu bana doğru uzattı ve içmemi söyledi.Dumanı içime çektim.Diğer elinde tuttuğu rakıyı yudumlayarak içtim.

Atatürk ile beraberliğimin bundan sonrasını ilk defa açıklıyorum. Dans eden dansözlerin odadan çıkmalarını istedi.İkimiz baş başa kalmıştık. Henüz 15 yaşındaydım. Çocuk denecek kadar genç sayılırdım. Atatürk 56 yaşında olgun bir erkekti. Buna rağmen ürküntü duymuyordum.

Rakının verdiği sarhoşlukla olsa gerek kendimi rüyada hissediyordum. Atatürk'e bekaretimi verdim. Atatürk benim ilk erkeğimdi. Şeytani bir çekicilikle, benimle deliler gibi sevişti. O, genç bir kadının nasıl mutlu edileceğini çok iyi biliyordu. Atatürk, aklıma her geldiğinde O'nun tüm kadınları doyuma ulaştıracak gücü olduğunu düşünürüm. Atatürk, profesyonelce sevişen bir tanrı, bir kraldı."

***" Latife'yle boşandıktan sonra Mustafa Kemal (Atatürk)'in zincirleri yeniden çözüldü. Eski fuhşiyat alabildiğine başladı. Çankaya meşhur ve muteber bir kerhâne oldu. Yirmi-otuz kadın birden doluyordu. Sabahlara kadar mum söndü yapılıyordu…**

Salih Bozok'la Recep Zühtü İstanbul'da Tokatlıyan'ın arkasında bir ev tuttup bunu kerhane hâline koydular. Hem kendileri eğleniyor hem de kadınların iyilerini

---

4 Hayat ve Hatıralarım" isimli kitabının 4. cildinin 1357. Sahifesi.bak.
http://akademim.blogspot.com.tr/2011/11/ataturk-escinsel-gay-miydi.html
http://www.aktifhaber.com/gercek-behlul-sirlariyla-oldu-376204h.htm
http://www.aksiyon.com.tr/kitap/latife-hanim-ile-mustafa-kemal-in-sirri-kanli-yelpaze_528975
http://www.samanyoluhaber.com/gundem/Latife-Hanim-ile-Mustafa-Kemalin-sirri/532145/
http://www.taraf.com.tr/yazilar/yildiray-ogur/bir-aci-hikaye/11852/
http://www.akisgazetesi.com.tr/gercek-behlul-escinselmis-80755h.htm
http://www.egemengazetesi.com/haber/3201/cokbilinmeyenli-denklem.html

seçip Mustafa Kemal'e yolluyorlardı. Karılar Hâriciye vekili (dışişleri bakanı) Tevfik Rüştü'nün evine gidiyor, Gazi de oraya gidip eğleniyordu. Sabahlara kadar türlü fuhuş oluyordu. Hâriciye vekili kerhâneci başı olmuştu. Zararı yok, zaten bu sayede hâriciye vekili olmuştu. Mustafa Kemal boşanınca kadınlar artık doğruca Çankaya'ya Mustafa Kemal'e gidiyor…

Salihin kerhanesi çok zaman işledi. Öyle rezaletler oldu ki, polis kapatmaya teşebbüs etti. Mustafa Kemal'in en büyük arzularının ocağı yıkılabilir mi? Demek rezaletler ne kadar ilerlemişti. Nihayet polis burasını kapatmaya muvaffak olmuştur. Ama aradan yıllar geçti.

Mustafa Kemal Konya'ya gitmiş, orada mektebi ziyaret edip bir öğretmen kadını beğenmiş, almış getirmiş. Onunla bir müddet eğlendi. Sonra Avrupa'ya tahsile yolladı. Milletin parasıyla fahişelerine ihsan…

İzmir'e gitmiş, orman memurunun mektebe giden küçük kızı Afet (İnan)'i beğenmiş, almış getirmiş. Hadi ona da fuhuş… Sonra onu da İsviçre'ye tahsile yolladı. Vaktiyle metresi Fikriye'yi de göndermişti. Onun usûlü bu…
Nerede kız görüp beğenirse eşkiya gibi omuzlayıp götürüyor. Hem de mekteplerden… Ne fecî! Evvelce bir gece Ankara Darülmuallimâtını da basıp bir kız kaçırmıştı. Adam hırsız eşkiya…
Şimdi bu Afet (İnan) yanında, en gözdesi… Muallim(öğretmen), müverrih (tarihçi) olarak bulunduruyor." [5]

*** Atatürk'ün sevgilisi Fikriye hanım intihar(!) etti malumunuz...**
Atatürk'ün bir üvey evladı(ki metreslerine üvey evlat derdi) Zehra Aylin'de Avrupa'dan Türkiye'ye dönerken trenden kendini atarak intihar(!) etmişti...
Ya bu Vedat? Bu niye intihar etti gençliğinin baharında? Daha kaç kişi var Sabetayist Atatürk'ün etrafından olup intihar(!) eden ve intihar sebebi bilinemeyen?

Vedat'ı Rıza Nur'un hatıralarından da tanıyoruz. Bakın ne diyor Rıza Nur;

"…Anlaşıldığına göre boşanma vak'asından iki-üç gün evvel, (M. Kemal'in karısı) Latife,(Latife'nin) kardeşi İsmail ile haremi Süreyya Paşa'nın kızı Melahat Ankara'ya gitmişlerdi. Çankaya'da misafir olmuşlar. O vakit Mustafa Kemal'in yanında kâtip sıfatıyla Halit Ziya'nın oğlu Vedad vardı. Güzel tüysüz bir çocuk. Bir akşam üzeri karanlık çökerken İsmail, Melahat balkona çıkmışlar. Bakmışlar Vedad, Mustafa Kemal'i ağacın dibinde yapıyor.

Latife'yi çağırmışlar. O da görmüş. Bir kıyamettir kopmuş. Latife, Mustafa Kemal'e"Herşeyini gördüm, hepsine tahammül ettim. Artık buna edemem." demiş. Gazi(!) susmuş, İsmet'in evine gitmiş. "Bu karıyı şimdi boşayacağım" demiş. İsmet, sabahleyin erken Heyet-i Vekile'yi(Bakanlar Kurulunu) toplamış. Talaka (boşanmaya) karar vermişler(!) Latife'yi İsmet alıp, trene koymuş. Trende teselli etmek istemiş. Latife ona "Sus, sus! İsmet Paşa! İsmet Paşa! Sen ona bir gün dalkavukluk etme seni benden daha rezil eder. Her pisliğine aleti sensin" demiş."[6]

---

5 Dr.Rıza Nur,Hatırâtım, syf. 1318-1321.
6 Doktor Rıza Nur-"Hayat ve Hatıralarım"-4. cild, 1357. sahife

***Adı Vedat...Soyadı Uşaklıgil...**
Meşhur Sabetayist aile Uşakizadelerden...

-Latife hanımın atatürkle boşanmasında bu olay önemli rol oynamaktadır.

-Halid Ziya Uşaklıgil'in oğlu Vedad, genç Türkiye'nin en başarılı diplomatlarındandı. Birçok dil biliyordu, çok iyi bir müzisyendi. Gittiği her ülkede kısa sürede tanındı ve sevildi. Ancak Atatürk'ün bu genç diplomata sahip çıkması, Ankara'daki kimi isimleri rahatsız etmişti. Bunlar arasında en başta Latife Hanım ile dönemin dışişleri bakanı Tevfik Rüştü Aras vardı.

-Uşaklıgil bu eserinde genç yaşta hayata veda eden oğlu Vedad Uşaklıgil'i anlatmış. Şimdilerde artık sahaflarda bile bulunamayan bu kitapta yazılanlardan yola çıkarak Selim İleri, "Kırık Deniz Kabukları" kitabını kaleme almış.

-Tiran'a gidişinin beşinci ayında buradaki görevinden alınarak Ankara'ya geri çağrıldı. Vedad için bu olay bardağı taşıran son nokta olmuştu. Beş kişiyi öldürecek kadar uyku ilacı içerek intihar etti. Cenazesi Arnavutluk'tan devlet töreni ile Türkiye'ye gönderilmişti.

-Vedat'ın en birinci sırrı Sabetayist gizli bir Yahudi olmasıydı.
İkinci sırrı ise Eşcinsel (GAY) ve Sabetayist Mustafa Kemal Atatürk'ün ona takmış olmasıydı.
Üçüncüsü o dönemde çok yüksek seviyede olan Karakaş kolu sabetaycılarıyla, Kapani kolu sabetaycılarının iç çekişmlerine de malzeme olmasıydı...

BABASI KİMDİR ?

Babası konusunda ortaya atılanlardan Ali Rıza-nın oğlu olmadığı , Selanik Asliye Hukuk mahkemesinin kararıyla annesi Zübeyde hanım Abdoş tarafından genelevden alınmıştır..

***" Selânik Asliye Hukuk Mahkemesi**

İlâm karar numarası adet: 451

Abduş'un ölümünden sonra Zübeyde Abduş'un karısı olduğunu ve oğlu'da Abduş'un oğlu olduğunu iddiâsı ile açmış olduğu miras davasında Abduş'un kardeşleri, mahkemeye vermiş oldukları iddiânamede Zübeyde'nin Abduş'un karısı olmadığını ve umumhâneden (genelevinden) odalık aldığını ve oğlu Mustafa iki yaşında kucağında olduğunu ve Abduş'un bilavelet (hiç çocuğu olmadan) öldüğünü iddiaları ile keyfiyetin umumhâneden sorulmasını talebleri üzerine umumhâneye yazılan tezkerenin cevabında Zübeyde'nin oğlu ile beraber 19 Haziran 1297'de (Miladi 1 Temmuz 1881) umumhânemize dühul edip Yenişehirli Abduş isminde bir kabadayı ile anlaşıp 11 Nisan 1298'de (Miladi 23 Nisan 1882) umumhânemizden huruc etmiştir (çıkmıştır). Bu yazıya istinaden Zübeyde'nin davasının reddine karar verilmiştir.

22 Kanunîevvel 1298
(Miladi 3 Ocak 1883)
20 kuruşluk pul – Hakim (Mühür) – A'za (Mühür), A'za (Mühür)"

***Tarihçi yazar Murat Bardakçı diyor ki; "Bu sene Atatürk'ün doğumunun 128., hayata veda etmesinin 71., Cumhuriyet'in ilânının da 86. yıldönümü… Başka türlü ifade edeyim: Atatürk'ün doğumunun üzerinden 128, vefatından buyana da 71 sene geçmiş. Şimdi kendi kendimize bir soru soralım ve cevabını bulmaya çalışalım: Aradan geçen bu uzun seneler zarfında Atatürk'ün tam bir şeceresi, yani soyağacı çıkartılıp yayınlandı mı? Yani hem anne hem baba tarafından ailesinin nerelere uzandığı, dedelerinin, amcalarının, halalarının, dayılarının kimler olduğu, bu aile büyüklerinin soylarının devam edip etmediği, Atatürk'ün şu anda hayatta bir akrabasının yahut akrabalarının bulunup bulunmadığı hususlarında konuyu tam olmasa bile tama yakın şekilde ele alan bir çalışma yapıldı mı? Merak edip aradığınız takdirde bulamazsınız, zira böyle bir çalışma her nedense yapılmamıştır ve yoktur!"**

***" Bir İngiliz'in "siz hangi asil ailedensiniz?" sorusuna verdiği yanıt:**

"Anasının ve babasının asilliğiyle iftihar eden Teodoz, İtalya Yarımadasına inmek isteyen Türk Atilla'ya barış görüşmesinden önce sormuş: 'Siz hangi asil ailedensiniz?' Atilla'da ona cevap vermiş: 'Ben asil bir milletin evladıyım!' işte benim cevabımda size budur!"[7]

ATATÜRK VE BİLİM

İnsanlar, kurtçuklar gibi sulardan çıktılar en önce… İlk ceddimiz balıktır. İşler daha daha ilerledikçe o insanlar, primat zümresinden türediler. "Biz maymunlarız"; düşüncelerimiz insandır.[8]

---

[7] Egeli, Münir Hayri; Atatürk'ten Bilinmeyen Hatıralar, İst., 1959, s.15.
[8] Kaynak: Ruşen Eşraf Ünaydın, Atatürk Tarih ve Dil Kurumları, s 53.

ATATÜRK RAKİBLERİNİ DEVRE DIŞI BIRAKIYOR

***" TBMM zabıt katibi olan Mahir İz 'Yılların İzi' adlı anı kitabında hem Ali Şükrü Bey'in yıpratıcı muhalefetinden hem de artık hizmetine lüzum kalmayan Topal Osman çetesinden kurtulmak için bir taşla iki kuş vurulduğunu söyler. 'Türkiye Cumhuriyeti' adlı kitabında Mahmut Goloğlu da benzer bir kanıda olup, Mustafa Kemal'e ömrü boyunca sadık kalmış olan Falih Rıfkı, açıkça Mustafa Kemal'in emri ile öldürüldüğünü söyler. Rıza Nur gibi yeminli bir Mustafa Kemal düşmanının bu konudaki daha ağır ithamlarını tekrarlamaya gerek bile yok."(Bak.Sebil-Aralık-2009)**

***Mustafa Armağan;" Mustafa Kemal'in üzerinde Demokles'in kılıcı gibi Karabekir gölgesi sallanıyordu. Ona çok şey borçlu, o nedenle de yanında uzun süre taşıyamazdı. Nitekim tasfiye etti.**

…. İç faktör, iktidar mücadelesidir. Hilafetin kaldırılması, içerideki iktidar mücadelesinin sonucuydu. Mustafa Kemal ve çevresi 1930'lara kadar etrafındaki bütün odakları teker teker tırpanlayarak ortada muhalefet edecek hiçbir kurum, dernek, gazete vb. bırakmaz. Halifeliğin kaldırılmasının ardından basın susturulur, ana muhalefet partisi kapatılır. İtiraz edenler İstiklal Mahkemeleri'nde yargılanıp asılır. İzmir Suikasti davası bunun zirvesidir. 1926'dan 1945'e kadar muhalefetsiz bir cumhuriyet yaşanır. Dış faktör açısından baktığımızdaysa hilafetin kaldırılması dahil, laiklikle ilgili dine karşı bir akımın başlamasının kökeninin Lozan olduğunu görürüz.

… 1908'den itibaren Türkiye'de bir derin devlet oluşumu başladı. Fransız İhtilali'nden sonra kurulan Selamet-i Umumiye Komitesi'nin bir paralel devlet oluşturma çabası vardı. Bu önce İttihatçılar tarafından benimsenmişti. Bu komite milletvekillerini kontrol altına alıp baskı, yıldırma, susturma politikası ile istedikleri kanunun çıkmasını sağlıyordu. 1923'e doğru giden süreçte bu komite daha belirgin hale geldi. 1923'ten sonra da Mustafa Kemal Paşa'nın etrafını çeviren yeni bir asalak gruptan bahsediyor Karabekir Paşa.

… Bunun içinde tetikçiler, İstiklal Mahkemesi üyeliği yapmış Kılıç Ali gibi operasyonlarda kullanılan kişiler, Ekrem Baydar gibi emniyet müdürleri var. Yani Mustafa Kemal'e bağlı özel bir teşkilatlanma. Yukarıdan aşağı doğru polisin ve askerin içine doğru uzanıyor. Ayrıca şunu belirtmemizde fayda var: 1923 meclisinde asker kökenlilerin sayısı 60 civarında. Meclise Genelkurmay'ın karargâhı benzetmesi yapılıyor. İstedikleri operasyonları yapıyorlar, kanun çıkacaksa çıkarılıyor, muhalifler bastırılıyor. Düşünün, 1925'te TBMM'de Halit Paşa vuruldu. Karabekir, kendisine suikast düzenleyenin, kitaplarını yaktıranın, bazı örtülü operasyonların Kızıl Pençe adını verdiği bu örgüt tarafından gerçekleştirildiğini ana hatlarıyla aktarıyor. Karabekir, "İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü, hem İsmet Paşa'nın başbakan olduğu hükümetin, hem de gizli Kızıl Pençe teşkilatının emrindeydiler. Buna doğruca Gazi emir verir, Meclis Başkanı Kazım Paşa ve Kılıç Ali gibi en güvendikleri adamlar vasıtasıyla hükümet mekanizması gizli oyunlara başlardı." diyor."der.

***"Atatürk Osmanlı derin devletinin adamıydı."** [9]

***"Eşkıya olan topal Osman Atatürk tarafından en üst tarafa yükseltilir.**

Dağdan alınıp,binlerce insanı öldüren bu eşkıya atatürkün lütfuna nail olur.

"Sakarya Savaşına Milis Binbaşı olarak katılan T. Osman'a yine M.Kemal'in istemi üzerine B.M.M.'deki ittihatçı-teşkilatçı mebuslar tarafından yarbay rütbesi verilir. Osman Ağa ; Milis Piyade Yarbayıdır. Laz Topal Osman Ağa öldürdükçe, yaktıkça, gasp ettikçe rütbesi askeri-idari yöneticisi M.Kemal tarafından yükseltilir." -Osman ağa da öyledir.

"M.V.Frunze devam ediyor ;
« 1922-23 yıllarında Osman Ağa'nın alayları Mustafa Kemal'in şahsını koruma görevi almıştır (şimdi de bu görevi sürdürüyorlar).
1923 yılı ilkbaharında Osman Ağa mecliste muhalif gruptan ünlü ve çok göz de milletvekili Ali Şükrü'yü öldürtmüştür. Tüm ülke de ve meclis de bu ölüm öylesine öfkeyle karşılanmıştır…..
….."Mustafa Kemal, Ali Şükrü'yü Topal Osman'a öldürtür. Durum ortaya çıkar.
Mustafa Kemal, Topal Osman'ı savunamaz duruma düşer. Onun adamlarıyla birlikte Çankaya'yı basabileceğini düşünür. Kendisi bir başka yere geçerek, kendi güvenliğini sağlatır ve Topal Osman'ın yok edilmesine dair emir verir."[10]

ATATÜRK VE VAHDETTİN

*** M. Kemal Sultan Vahideddin Han Tarafından Anadoluya Gönderilmiştir.**[11]

VAHDEDDİN Mİ YOKSA TARİH Mİ SORGULANMALI ?

Hanedan yurtdışına çıkarılmış,asırlardır idare ettiği vatanından alınan kararla saf dışı bırakılmıştı.Hazin bir son idi.

Hanedanın 155 kişisi giderken hiçbir şeyi yanında götürmemişti.Parasız dışarıya bırakılmış ve öylede yaşamasına göz yumulmuştu.

Hiç hain olsalardı yanlarında sahib olduğu çok değerli mücevherleri,bahaca kıymetli şeyleri götürmezler miydi.Onların İsviçre bankalarında parası da yoktu.

"Hasan Aksay anlatıyor: 80 öncesi. Saraylar Meclis'e bağlı ya, sarayları incelemek için Meclis'ten bir heyet seçiliyor.. Kayıtlar inceleniyor.. Altın bir Kur'an mahfazası var, içinde bir zarf. Açıp okutuyorlar, ne yazıyor diye. Heyette AP'li, CHP'li,

---

[9] http://www.aksiyon.com.tr/dosyalar/ataturk-osmanli-derin-devletinin-adamiydi_536529
[10] Osman Aga" in,Bulletin Periodique de la Presse Turque, no 27, Paris 24 - 25 juin 1923, P. 3
[11] https://www.facebook.com/notes/%C3%BCstad-kadir-m%C4%B1s%C4%B1ro%C4%9Flu/sultan-vahideddin-han-taraf%C4%B1ndan-m-kemalin-anadoluya-g%C3%B6nderilmesi/135651333176121

MSP'li üyeler var.. CHP'li üye ikide bir Hasan Aksay'a takılıyor ve padişahların özel hayatları ile ilgili alaycı şeyler söylüyor.. Sözkonusu belge okunup belge ile ilgili açıklamalar yapılınca CHP'li üye gözleri dolu dolu gelip Hasan Aksay'dan özür diliyor. Olay şöyle: Vahidüddin tehdit ve şantajla bir İngiliz gemisine bindirilip gönderilirken, son anda yolculukta okumak için bir Kur'an-ı Kerim istiyor.. Hemen gidip saraydan getiriyorlar.. Altın mahfazalı bir Kur'an. Vahidüddin, İtalya'ya varınca hemen Kur'an-ı Kerim'in mahfazasını çıkarıp, bir mektupla bizim sefarete gönderiyor. "Bu altın kap, beytülmale aittir. Ümmete aid olan bir malın yerine iadesi ricasıyla" iade ediyor. Vahidüddin Han hastaydı ve yoksulluk içinde hayata veda etti. Borcuna karşılık Yahudi bankerler halifemizin tabutuna haciz koydular. O şimdi Şam'da ebedi istirahatgahında hesab günü için diriliş gününü bekliyor.."[12]

-Vahdeddin ve diğerleri de tıpkı Hz.Hüseyin gibi tarafların kanının akmaması için adeta kendilerini feda ettiler,memlekette olabilecek kan dökülmesini engellemiş oldular.Hiç mi onlara sadakat gösterecek kimse yoktu,hiç mi askeriyeden ayaklandıracağı kimselere sahib değildi.Saddam bile Irak sonrası varlığını doğrudan veya dolaylı kimselerin saldırılarıyla sürdürmektedir.

Vahdeddin isteseydi memleketi yıllarca Irakın bu haline fazlasıyla çevirebilir. Kendisine yar olmayanı başkalarına da yar etmezdi.

Ancak o kendisine yâr ettiklerini,onu yaralayarak yârenlik ettiler.

Bülent Ecevitin başlattığı;-Vahdeddin vatan haini değildir-sözüne karşı hiç de değişmeyen,Ecevit bile değişirken kendisinde bir değişiklik olmayan,nabza göre şerbet veren Demirel Ecevit'e itirazında Atatürk'ü koruma adına tarihi okumamaktadır: "Atatürk'ün hain dediği birine hain değildir derseniz, Atatürk'ü zor durumda bırakmış olursunuz"Tarih ve millet zor kalsada mı?Onların rağmına olsa da mı?Bir millet ve tarih feda edilmektedir.

Atatürkün Vahdeddine olan hıncı ve hain ifadesinin sebebi olarak tarihi kaynaklarda şunu görmekteyiz:

Vahdeddin Atatürkü Doğuya gönderdi,Samsuna gönderdi.Zira Ondan habersiz Atatürkün bunu yapması mümkün değildi. [13]

Atatürk Vahdeddine olan bu yakınlığından istifade ederek onun kızını ister. Vahdeddin ise vermez.Bu durum Atatürkün içerisinde bir ukde olarak kalır.Çünki Atatürk gücünü Osmanlı gücüyle pekiştirmek istemektedir.

Tıpkı Osmanlıyı I.Dünya savaşına sokan Midhat Paşanın dediği gibi;-Neden Âl-i Osman olsun da,Âl-i Midhat olmasın?-

Bazı elektronik cihazlar vardır.Önemli bazı sırlar içerisinde saklı olup,düşman eline geçmesini engellemek için otomatik kendisini yok etmek üzere proğlanmıştır.

---

[12] **Bak.Vakit.21-07-2005.Abdurrahman Dilipak.**
[13] **Belge için bakınız.Zaman.19-05-1991.**

Osmanlı da I.Dünya savaşını bitirdiği gibi,kendisini de bitiren 30-Ekim-1918 de alınan Mondros anlaşması ile bir bitiş imzalanmış,24-Nisan-1920 deki Sevr anlaşması ile memleket İngiltere,Fransa ve İtalya arasında taksim kararı olan Sevr anlaşması imzalanmıştır.

Vahdeddini sağlıklı değerlendirebilmek için,bulunduğu şartları göz önünde bulundurmak gerektir.Kendiside bunu:"Ateşli külün üzerinde oturuyorum'diyerek çöküş döneminin vehametini bu sözleriyle ifade etmektedir.

Vahdeddinin komutanlarını Anadolu ve 19-Mayıs-1919-da Atatürkü Samsuna göndermesiyle bir Kurtuluş Savaşının kıvılcımı atılmış oldu.

"'Vahdettin, Fevzi Paşa'ya, Paşa durumu görüyorsun. Bu işler ancak Anadolu'da teşkilatlanarak kurtarılabilir. Bana Anadolu'da teşkilat kuracak paşaların listesini yapıp getirin der.
Fevzi Paşa ertesi cuma, listeyi takdim eder. Vahdettin dikkatle inceledikten sonra sorar:
- Paşa, Mustafa Kemal hırsız mı?
- Hayır Padişah'ım.
- Bir namussuzluğu, ahlaksızlığı var mıdır?
- Hayır Padişah'ım.
- Beceriksiz ve kabiliyetsiz mi?
- Hayır efendim.
- O halde bu listeye niçin onun adını almadınız?
- Padişah'ım, Mustafa Kemal Paşa yenilikçi, öteden beri cumhuriyet taraftarıdır...
Bunun üzerine Vahdettin, elindeki kağıdı masanın üzerine bırakır, ayağa kalkar, pencereye yönelir, limandaki gemileri göstererek der ki:
- Paşa! Paşa! Bu gemileri görmek kanıma dokunuyor. Bu memleket kurtulsun da isterse cumhuriyet olsun. Kendisine selamlarımla birlikte tebliğ ediniz, haftaya cuma günü Mustafa Kemal Paşa'yı göreceğim.'[14]

Tarih ve tarihçiler değişmeli…Bir asırdır en çok entrikaların olduğu Osmanlının yıkılışı ve Cumhuriyetin kuruluşu dönemleri sürekli kapalı tutulmakta,sisler hala devam etmektedir.

Atatürkü bile mitolojik bir kahraman görüp,tarihi bir şahsiyet olmakta çıkaran ve onu yasayla koruyan bir zihniyet,onu aşamaz,onu geçemez.Böyle bir taassub kişiyi kör edip onu geçmemek için her şeye ambargo koyar.

Tarihimiz ve tarihçimiz ambargo altındadır.

Tarih eşelenince çok kokular çıkıyor.

İşte kahramanlaştırılan İsmet İnönü…

Harbiyeden mezun,asker ve siyasetçi olan Cevad Rifat Atilhan:"Bütün açıklığı ile İnönü savaşları ve hakiki kahramanlar"adlı eserinde;-Belkide tarihten silinmemize sebeb olacak İsmet İnönünün hiçbir dahli olmadığı gibi,böyle bir teşebbüsünde aleyhinde idi.

---

[14] **Tercüman.21-07-2005.N.K.Zeybek.**

Gerçek kahramanların ise;General Ali Fuad Cebesoy ve 24.fırka kumandanı,süvari yarbay Atıf Beydir,der.(sh.6)

Bu neticeyi kendisine atfetmesini,bir aşağılık duygusunun neticesi olarak niteler.(16)

Vefasız,muhteris ve nankördür,der.(17)

Ve o değilde başkası komutan olsaydı,netice daha hızlı ve güzel olurdu.

Başarısızlıktan dolayı onu idamdan Mustafa Kemal kurtarmıştır.(19)

Fevzi Çakmak onun hakkında;"Bu adam bir harp kaçağıdır ve cezası kurşuna dizilmektir.Allah fırsat verirse,birgün onun emir ve kumandayı bırakıp,ne tarz ordudan firar ettiğini bütün Türk efkar-ı umumiyesine bildireceğim."(42)Hastanede kendisini ziyarete gelenlere böyle söylüyordu.

-"Muhalleri mümkün kılarak,makus talihi yenerek emsalsiz bir zafer kazanan Türk milleti,Lozanda kahkahari bir hezimete uğradı."(47)

Genel kanaat o ki;İsmet Paşa kindar biriydi.İhtirası uğruna memleket parçalandı,sağcı ve solcu olarak birbirlerine yapılan ittihamlarla bu hale geldi.

Doğru yazılmayan tarih,doğru okunmaz…

Bir hınç ve bir öfke ile mi hareket ediliyor!!!

Kazım Karabekir hatıralarında,din lehinde konuşması üzerine Gazinin kendisine verdiği cevabı şöyle aktarır:" — Dini ve namusu olanlar kazanamazlar, fakir kal

maya mahkûmdurlar. Böyle kimselerle memleketi zenginleştirmek mümkün değildir. Onun için önce din ve namus telâkkisini kaldırmalıyız. Partiyi, bunu kabul edenlerle kuvvetlendirmeli ve bunları çabuk zengin etmeliyiz. Bu suretle kalkınma kolay ve çabuk olur..

Ve devamla:" Dinî ve ahlâkî inkılâp yapmadan önce birşey yapmak doğru değildir. Bunu da ancak bu prensibi kabul edebilecek genç unsurlarla yapabiliriz."[15]

…..Karabekir, bugün müze olarak kullanılan Ankara Ga-rındaki Özel Kalem müdürlüğüne uğrar. Odaya girdiğinde Tevfik Rüştü Bey, «Ben kanaatimi Meclis kürsüsünden de haykırırım, kimseden korkmam» diye konuşmaktadır.

Karabekir sorar:.

«Nedir o kanaat?»

Mahmut Esat (Bozkurt) yanıt verir:

---

[15] **Uğur Mumcu.Kazım Karabekir anlatıyor.158-160.**

«İslâmlığın terakkiye mani olduğu kanaati.. İslam kaldıkça yüzümüze kimsenin bakamayacağı kanaati..

Karabekir anılarının bu bölümüne şunları yazar:

«Mustafa Kemal Paşa'yı bu sefer de kimlerin nerelere götürmek istediği görülüyordu.»

….Tartışmaya Fethi Okyar da katılır. Okyar, Karabe-kir'in «mütahakkim bir eda» diye tanımladığı biçimde şunları söyler:

«Evet Karabekir, Türkler islâmlığı kabul ettiklerinden böyle geri kaldılar ve İslam kaldıkça da bu halde kalmaya mahkûmlar.»[16]

…Gazinin önemli görüp kurcaladığı meselelerden en önemli olanı;Kuranı Türkçeye tercüme ederek namazda da okutmaktı.[17]

Ve bunu da şu sözleriyle pekiştiriyordu:" Evet Karabekir, arap oğlunun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kur'ân'ı Türkçeye tercüme ettireceğim. Ve böylece de okutacağım. Ta ki budalalık edipde aldanmakta devam etsinler..."[18]

İsmet Paşa ise Gaziden geri değildi.O da:" ..İsmet Paşa müthiş bir inkılâp hamlesi teklif etti:

— Hocaları toptan kaldırmadıkça hiçbir iş yapamayız. Bugünkü kudret ve prestijimizle bugün bu inkılâbı yapmazsak hiçbir zaman yapamayız.."[19] diye hıncını kusuyordu.

Böylece üç hedef belirlenmiş oluyordu:

" 1 — İslâmlık terakkiye manidir.

2 — Arap oğlunun yavelerini Türklere öğretmeli.

3 — Hocaları toptan kaldırmalı."[20]

-"Mustafa Kemal Paşanın hastalığında başı ucunda bulunan doktorların cümlesinin farmason ve birinin de yahudi olduğunu ve paşayı bir an evvel temizlemek için; Vîyanada siroz hastalığı *için* en büyük mütehassıs ve salâhiyetli doktor Klasner olduğu halde onu getirmeyip Fransa farmasonlarının üstadı âzamî Fişenze'yi getirmenin güttüğü kötü niyeti ve Mim Kemal Öke'nin cumhurreisine yapılan iğneler hakkında:

— Korkmasın diye küçük iğneleri gösterip büyük iğneleri tatbik ettik, demesindeki manasızlığa işaret etmiştik.İstanbul Müddeiumimliği bu hususta benden tamamlayıcı

---

[16] **Age.163-164.**
[17] **Age.177.**
[18] **Age.179.**
[19] **Age.186.**
[20] **Age.187.**

malûmatı almış ise de bir netice çıkmamıştır. Herkesin gözü önünde damarları kesilip öldürülen büyük Hakan Sultan Abdülâziz hakkında ne netice alınmış ki bundan alınsın!...”[21]

Beklide bunların sebebi derinlerde,biraz gerilerde,dış etkenlerde aranmalıdır.

İttihad ve terakki cemiyeti masonlukla iç içe bir cemiyettir.

İttihad ve terakkinin temelini oluşturur.

Jöntürklerin önde gelenlerinden Kâzım Nâmi (Duru) masonlarla olan ilişkileri konusunda:”Hiçbir sahada birleşememiş,daima çekişmiş,didişmiş olan bizdeki muhtelif ırk,milliyet ve dinler,masonluk çatısı altında tam anlaşma halinde idiler.

Masonluk Osmanlı memleketine,180 bin nüfusun 80 binden fazlası Yahudi olan Selanikten yayılmaya başlamıştır.

İttihat ve terakki cemiyetinin üyeleri de,Selanik İtalyan locasına mensubtur.

Sultan Abdulazizi hal’edip 5. Muradı,sonra II:Abdulhamidi getiren I.Meşrutiyet ve II:Meşrutiyet erkanı da bu locaya ve Selanik locasına bağlı biraderlerdi.[22]

Çok hesablılar,bir hesapta,bir kasapta birleştiler.Bir millet,bir tarih,bir asır doğrandı…

Maalesef yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti eskiyi yani Osmanlıyı kötüleyerek değil de,onun ıslahı üzerine otursaydı,bugün düşülen zillete düşülmezdi.

Dün ellerini kana bulayanlar,bugün dillerini kana bulayanlarla aynı safta savaşmaktadırlar.(Makale-Mehmet ÖZÇELİK/21-07-2005)

ATATÜRKÜN MADDİ VARLIĞI

***” Tarih Uzmanı Yılmaz Koç, "Unutulanlar" isimli kitabında Mustafa Kemal Atatürk'ün mirasının tam listesini yayınladı. Atatürk'ün, Hazine'ye sadece çiftliklerini değil koyun, tavuk gibi birçok hayvan ile yoğurt imalathanesi bağışladığı da ortaya çıktı. Kitapta, 1937 yılında, Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, zirai kalkınmaya yardımcı olmak maksadıyla önemli bir karar aldığı belirtiliyor. Buna göre Atatürk, yıllarca bizzat uğraşarak meydana getirdiği çiftliklerini, içinde bulunan fabrika, hayvan, alet ve benzer tüm varlığını, Hazine'ye bıraktı.**

Atatürk'ün bıraktığı gizli miras!

---

[21] Menemen Hadisesinin İç yüzü.Cevad Rifat Atilhan.83-84.
[22] Bak.Sultan 2.Abdulhamid Han.Ö.Faruk Yılmaz.365,367,371.

Tarih Uzmanı Yılmaz Koç, "Unutulanlar" isimli kitabında Mustafa Kemal Atatürk'ün mirasının tam listesini yayınladı. Atatürk'ün, Hazine'ye sadece çiftliklerini değil koyun, tavuk gibi birçok hayvan ile yoğurt imalathanesi bağışladığı da ortaya çıktı. Kitapta, 1937 yılında, Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, zirai kalkınmaya yardımcı olmak maksadıyla önemli bir karar aldığı belirtiliyor. Buna göre Atatürk, yıllarca bizzat uğraşarak meydana getirdiği çiftliklerini, içinde bulunan fabrika, hayvan, alet ve benzer tüm varlığını, Hazine'ye bıraktı.

İŞTE O MİRAS LİSTESİ

Atatürk'ün Türk milletine bağışladıklarının tam listesi de kitapta yer aldı. Bazıları şöyle:

ORMAN ÇİFTLİĞİ: Ankara'da, Orman, Yağmurbaba, Balgat, Macun, Güvercinlik, Tahar, Etimesgut, Çakırlar çiftliklerinden vücut bulmuş Orman Çiftliği. Yalovada, Millet ve Baltacı Çiftlikleri. Silifkede, Tekir ve Şövalye Çiftlikleri. Dötyolda, portakal bahçesi ile Karabasamak Çiftliği, Tarsus'ta Piloğlu Çiftliği.

FABRİKA VE İMALÂTHANELER: Bira Fabrikası, Malt Fabrikası, Buz Fabrikası, Soda ve Gazoz Fabrikası, Deri Fabrikası, Ziraat Aletleri ve Demir Fabrikası. Biri Ankara, diğeri Yalova'da iki yoğurt imalathanesi, şarap imalathanesi.

CANLI UMUMi DEMİRBAŞ: 13.100 baş koyun, 443 baş sığır, 69 baş İngiliz, Arap, Macar, yerli ve bunların melezleri koşum ve binek atları. 58 çoban merkebi, 2.450 baş tavuk.

UMUMİ CANSIZ DEMİRBAŞ: 16 traktör, 13 harman ve biçer döver, 35 tonluk bir adet deniz motoru, 5 adet kamyon ve kamyonet."Kaynak: Vatan

***" Atatürk'ün oteli, lunaparkı, gazoz fabrikası, şarap imalathanesi, deri fabrikası, 2 fırını, 4 lokantası, 443 baş sığırı, 13.100 baş koyunu ve 2.450 adet tavuğu olduğu…"bu bilgiler arasında olanları…**

***" Hazırlattığı ve altına imza attığı listeye göre Atatürk Ankara'da Orman, Yağmurbaba, Balgat, Macun, Güvercinlik, Tahar, Etimesgut ve Çakırlar çiftliklerinden oluşan Orman Çiftliği ile Yalova'daki Millet ve Baltacı, Silifke'deki Tekir ve Şövalye çiftliklerinin, Hatay Dörtyol'daki portakal bahçesi ile Karabasamak çiftliğinin, ayrıca Tarsus'taki Piloğlu çiftliğinin sahibidir.**

Atatürk, Hazine'ye bağışladığı malları 6 kalemde topluyor. İlk kalem, arazidir. Buna göre toplam 154 bin 729 dönüm araziye sahip olduğunu öğreniyoruz.
Ayrıntılar şöyle:
A) 582 dönüm meyve bahçeleri,
B) 700 dönüm fidanlık (650 bin adet fidan),
C) 400 dönüm Amerikan asma fidanlığı (560 bin adet kök bağ çubuğu),

D) 220 dönüm bağ (88 bin adet bağ kütüğü),
E) 375 dönüm sebze bahçesi (Fethi Naci'de 370 çıkmış),
F) 220 dönüm zeytinlik (6.600 ağaçlık),
G) 1.654 ağacın bulunduğu 17 dönüm portakallık (F. Naci 27 dönüm demiş),
H) 15 dönem kuşkonmazlık, 100 dönüm park ve bahçe ile 2.650 dönüm çayır ve yoncalık,
İ) 1.450 dönüm orman, 148 bin dönüm tarıma elverişli arazi ve meralar.

***Sonra bina ve tesisler geliyor. Buna göre 51 adet binanın sahibi olduğunu yazıyor Atatürk.**
A) 45 adet yönetim binası ve ikametgahı,
B) 7 adet 15 bin baş koyun kapasiteli ağıl,
C) Aydos ve Toros yaylalarında kurulan 6 adet mandıra, 8 adet at ve sığır ahırı,
D) 7 adet ambar, 4 adet samanlık ve otluk, 6 adet hangar ve sundurma,
E) 4 adet lokanta, gazino ve eğlence yerleri, lunapark, 2 adet fırın, 2 adet sera.

3. kısımda fabrika ve imalathanelerini sıralıyor. Belgeden Atatürk'ün birer adet bira, malt, buz, soda ve gazoz, deri, tarım aletleri ve demir fabrikası ile biri Ankara'da, diğeri Yalova'da olmak üzere 2 adet modern süt fabrikası bulunduğunu öğreniyoruz. Ayrıca yine Ankara ve Yalova'da birer geniş yoğurt imalathanesi, yılda 80 ton şarap üretme kapasitesine sahip bir şarap imalathanesi, elektrikli bir değirmeni, İstanbul'daki bir çeltik fabrikasında yüzde 40 hissesi, her biri 15'er ton kaşar, 1.000 teneke beyaz peynir, 600 teneke tuzlu yağ yapmaya elverişli 2 imalathanesi faal haldeymiş.

"Umumi tesisat" başlığı altında şu bilgilere yer verilmiş:
A) Ankara ve Yalova'da iki tavuk çiftliği,
B) Yalova'daki çiftliğinde iki özel iskele ve liman tesisatı,
C) 3'ü Ankara'da, 2'si İstanbul'da olmak üzere 5 adet satış mağazası,
D) Orman Çiftliği'nde kanalizasyon, sulama, telefon ve elektrik tesisatı, küçük beton köprüler, özel yollar, içme ve su dağıtım şebekesi; Yalova ve Tekir çiftliklerinde de benzer tesisat.
E) Orman Çiftliği'nde çiftlik müzesi ile ufak çaplı bir hayvanat bahçesi tesisatı.
Listenin en ilginç kısmını ise canlı hayvanlar oluşturuyor. Buna göre Atatürk'ün,
A) Kıvırcık, merinos, karagül, karaman cinslerinden 13.100 baş koyunu,
B) Simental, Hollanda, Kırım, Jersey, Görensey, Halep ile yeni üretilen Orman ve Tekir ırklarından 443 baş sığırı,
C) İngiliz, Arap, Macar ve yerli ırklardan 69 adet koşu ve binek atı,
D) Legorn, Rhode Island ve yerli ırklardan 2.450 adet tavuğu varmış.

Liste bitmedi henüz. Son olarak sıra cansız demirbaşlarda.
Atatürk'ün cansız mal varlığı arasında 16 traktör, 13 harman ve biçerdöver makinesi ve o günün fiyatlarıyla 66 bin lira değerinde (bu rakam önce yazılıp sonra

karalanmış) "bilumum" ziraat alet ve edevatı, 35 tonluk bir adet deniz motoru (Yalova Çiftliği'nde), 5 adet kamyon ve kamyoneti, 2 adet binek otomobili ile 19 adet çiftliklerin servislerinde çalıştırılan binek ve yük arabası bulunuyormuş.

Özetlersek Atatürk'ün 154 bin 729 dönüm araziye; belgede 51 yazıyor ama benim hesabıma göre 91 binaya; 6 fabrika, 5 imalathane, 1 değirmen ve 1 çeltik fabrikası ortaklığına; 2 tavuk çiftliğine, iki özel iskeleye, 5 mağazaya, çeşitli sulama vs. tesisatına, köprülere, müzeye ve hayvanat bahçesine; binlerce koyun, sığır, at ve tavuğa; traktör, deniz motoru, kamyon, kamyonet, otomobil ve servis araçlarına sahip olduğunu görüyoruz.

Sen ne diyorsun? diyenlere, gidin, laik ve Kemalist olduğundan kuşku duymadığınız İsmail Cem'in kitabını okuyun diyorum. İsmail Cem'in, Mustafa Kemal'in 1923'te Balıkesir'de söylediği şu sözleri sansürlemesi ne anlama geliyor, iyi düşünün:

"Kaç milyonerimiz var? Hiç. Bundan dolayı biraz parası olanlara da düşman olacak değiliz. Tersine memleketimizde birçok milyonerlerin, hatta milyarderlerin yetişmesine çalışacağız."[23]

CUMHURİYETİN KURULUŞUNUN TEMEL TAŞLARI

***" Türkiye Cumhuriyeti, bütün milliyetçilikler gibi kendi tarihini yaratma yolunda, 1920'ler ve 1930'lar boyunca çalışmalar yapmıştır. Bu amaçla, tek parti yönetimini kapsayan 1930'lu yıllar, aynı zamanda rejime "uyumlu" yurttaş yetiştirme misyonunun Cumhuriyet pedagogları tarafından ele alındığı bir dönemdir. Yurttaş, ders kitaplarında oluşturulan söylem aracılığıyla "inşa" edilmeye çalışılmıştır. Bu nedenle Mustafa Kemal Atatürk eğitimle, özellikle iki de rsinöğretimi il ya ındanil ilenmiş ir.Bu d erslerd nbiri Tari ,1 diğeri Yurttaşlık Bilgisi'dir."[24]**

Bu amaçla Fransızcadan ve Almancadan eserlerin çevirisini yaptırmıştır. (ag.e.5) Amaç dini bir toplum değil,milli ve ulusal bir toplumu oluşturmaktı.Bu düşünce ile; "Türkler İslâm dinini kabul etmeden evel de büyük bir millet idi. Bu dini kabul ettikten sonra, bu din; ne Arapların; ne ayni dinde bulunan Acemlerin ve ne de sairenin Türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine tesir etmedi. Bilâkis türk milletinin millî bağlarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu."age.9.

Bu amaçla da geçmişin üzerine sünger çekilmeliydi;
"bütün vatan haricî düşmanlardan temizlendi. Saltanat ve hanedan, milletin azîm fedakârlıkla kazandığı muzafferiyetlerden sora yine tahtlarında kalmak ve sefahet ve cehaletlerile milleti yeniden felâkete atmak istiyorlardı. Davet edildiğimiz sulh konferansına padişahın hükûmeti sıfatı ile birtakım murahhaslar iştirak ettirmek cür'etinde bulunan adamlar oldu. Artık bir şekilden ibaret kalan saltanatı ilga etmek zamanı gelmişti. Diğer taraftan ise son Osmanlı padişahı düşmanların himayesine iltica ve bir düşman gemisile memleketten kaçıyordu."age.11.
Öyle de yapıldı.

***Bunun için yafta ve müeyyide de hazırdı:**

---

[23] **Mustafa Armağan - Zaman / Pazar.**
[24] **Kemalizm'in Modern Ders Kitabı--Fatma Gürses.sh.1-2.**

“Cumhuriyet’in “iç düşman”ı ya da “öteki”si yakın geçmişin temsilcileri ve işbirlikçileridir.”age.12.

***Ve memlekette cadı avına çıkıldı.Edirneden Karsa darağaçları kuruldu. “Cumhuriyet’in “iç düşman”ı ya da “öteki”si yakın geçmişin temsilcileri ve işbirlikçileridir. kapatılmışlardır. …Şeyhlik, dervişlik, çelebilik, halifelik, …memnudur. Çünkü bunlar irtica membaları ve cehalet damgalarıdır. Türk milleti böyle müessese-lere tahammül edemezdi ve etmedi.” age.12-13.**

***Ve içi doldurulmayan ve dinsizlik anlamında uygulamaya konulan laiklik bunlar yerine ikame edildi.**

***1931 yılında devlet eliyle bastırılan tarih kitabında açıktan açığa;**

“-Muhammed’in koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kur’an denir. -Muhammet, Medine’de yerleştikten ve az çok teşkilat yaptıktan sonra Mekke ile Suriye arasında gelip giden tüccar kervanlarına tecavüzlere başlamıştı.

-Kabe, mikap yani tavla zarı şeklinde demektir.

-Bu uydurmalara göre İbrahim karısı Hacer ile oğlu İsmail’i buraya getirmişti. Zemzem’de onlar için fışkırmıştı. İbrahim oğlu İsmail ile birlikte Kabe’yi bina etmişlerdi.

-Bunların hepsi, bittabi sonradan uydurulmuş masallardır.

-Muhammet birdenbire Allah’ın Resulüyüm diye ortaya çıkmamıştır. O, Arapların ahlak ve adetlerinin pek fena ve pek iptidai ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunları ıslah için tenha yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur

-Bütün iptidai (ilkel) kavimler gibi, Araplar da, şairlerin akıl erdiremedikleri kuvvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı.

-“Muhammed’in peygamberliğinin başlangıcına dair bir çok rivayet vardır.Bunlar pek çok efsaneyle karışmıştır. Hakikatte peygamberin ilk söylediği Kur’an ayetlerinin ne olduğu kati surette malum değildir. Muhammet Uzun Bir devirdeki Tefekkürlerin (düşünmelerin) mahsulü olan ayetleri luzüm ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu (anlatıyordu). Bununla beraber kendisini tahrik eden kuvvetin tabiat fevkinde bir mevcudiyet olduğuna samimi surette kani idi. Muhammedi harekete getiren ilk amil bu samimi heyecanlar olmuştur. Muhammet başlangıçta doğaçtan dini hitabette bulunan bir “vaiz” oldu. Muhammed vaizlikten “nebiliğe”, nebilikten nihayet “Allah’ın resulü” haline geçti..”[25]

İLK MECLİS

-“1908’den beri kesintisiz gelen bir Meclis geleneği var. 1908-12-14-19-20-23-27. Yaklaşık 20 yıllık bir gelenek bu. 27’den itibaren de kanun çıkarmak istendiğinde karşı çıkan yok, son derece uysal bir Meclis. 28-29-30’lara kadar rejimi tehdit edecek bir muhalefet yok. Bu görüntünün korunması Atatürk’ün Millî Mücadele’ye girişirken vurguladığı Hâkimiyet-i Milliye ile ilgili biraz. ‘İstanbul’da padişah Meclis’i feshetti, seçimleri de yapmadı, dolayısıyla biz Anadolu’da halk egemenliğine dayanarak iş yapıyoruz’ deniyor. Dolayısıyla Meclis tek parti döneminde hep vardır.”

---

[25] **1931 Yılında Basılan 4 Ciltlik Bir Tarih Kitabı. 2. Cildi TARİH – Orta Zamanlar Maarif Vekaleti Milli Talim ve Terbiye dairesinin 28/11/1931 tarih ve 2847 numaralı emri ile 25.000 nüsna tab edilmiştir**

İNKİLAPLAR

M.Kemalin yaptığı inkilapların uygulanmasında,tüm olumsuzluklarda genelde hep İsmet İnönü suçlanır.

Bu durum tamamen atatürkü temize çıkarma çabasıdır.

Leninin temelini atıp Stalinin uygulaması ne ise,M.Kemalin yapıpta İ.İnönünün uygulaması aynen odur.

Bir çok inkilapların dehşetli bir şekilde uygulanması M.Kemal döneminde olmuş,ezan onun döneminde yani 1932-de yasaklanmıştır.18 sene sürecek olan,1400 yıldır devam eden bir uygulamanın kaldırılması.

*** Kurtuluş Savaşı sonrası, 3 Mart 1922 de, Büyük Millet Mecılsi'nin üçüncü toplanma yılını açış konuşmasında,Mustafa Kemal, sözü camilere getirdi. Burda Türkçe Ezan ve Kamet gerçekleştireceği işaretini verdi.**

1924 Yılında Cumhuriyetin en büyük laik aşaması yapıldı: Halifelik kaldırıldı. Dolayısıyla Şeriye ve Evkaf Vekaletleri de (Osmanlı'da kanunların şeriata uygunluğunu denetleyen bakanlık/Şeyhül İslamlık) kalkıyordu.

1928'de Latin harflerinin alınması sırasında izinsiz olarak okul ya da kurs açılarak Arapça öğretilmesi yasaklandı. Bu yaklaşım, aynı yıl devletin bir dini olduğu maddesinin Anayasa'dan çıkarılmasıyla devam etti.

4 Ocak 1932 tarihinde yayınlanan bir talimatnamede; Harf Devrimi Kanunu'na aykırı olarak Arap harfleriyle eğitim yapmak için gizli veya aleni dershane açanların ve bu dershanelerde eğitim verenlerin, Türk Ceza Kanunu'nun 526'ıncı maddesi gereğince üç aya kadar hafif hapis veya 10 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılacağı belirtilmiş.

1 Kasım 1935 ve 30 Kasım 1936 tarihleri arasında çeşitli illerde 35 kişi gizli bir surette Arap harfleri ile tedrisat (öğretim) yapmak suçundan yakalanıp adliyeye sevk edilmişlerdir.

1937 yılında Gaziantep'te 50 yaşlarındaki bir kadının kendi evinde gizlice eski usül Arap harfleri ile çocuk okuttuğu haber alınmış ve suçüstü (!) yakalanarak, aramada ele geçen kitaplarla birlikte mevcuden mahkemeye sevk edilmiştir.

Ele geçen ve M. Kemal'in döneminde "suç" teşkil eden kitaplar ve bazı eşyalar ise şunlardır:

3 adet Mevlüt, 5 Tebareke Cüz'ü, 25 Amme Cüz'ü*, 1 Kadesemiallah, 7 Kur'an-ı Kerim, 10 Elif Cüz'ü, 2 Minder, 1 sıra, 1 sopa.

Benzer şekilde, Arapça namaz sûresi okutmak veya Arapça tedrisatta (öğretimde) bulunmak suçundan 1938 yılı içerisinde; Çankırı'da bir şahıs,

Kastamonu'da bir kadın, Isparta'da muhtelif şahıslar, Bursa'da bir şahıs, Rize'de, Erzurum'da ve Çorum'da bazı şahıslar hakkında işlem yapılmıştır.

1939 yılında Erzurum'un köylerinde bazı şahıslar yakalanarak adliyeye sevk edilmişlerdir. İçişleri Bakanı,3'üncü Umumi Müfettişliğine gönderdiği bir yazıda, çocuklara Arapça tedrisat (öğretim) yaptıranlarla ilgili olarak "kanunlarımıza ve rejime aykırı olan bu vak'a faillerinin fenalıklarını yerinde bastırmak ve `sari mikroplar´ gibi yurda dağıtmamak başlıca esastır. Binaenaleyh Halk Partisi ve evleri cihazı ile harekete

geçilerek bu kötü propagandalar önlemek ve kötüleri adaletin pençesine vermek lazımdır. Bu yoldaki iyi çalışmalarınızı memnuniyetle takip ediyorum." sözleriyle görevlileri uyarmıştır.

Ancak bu uyarıya rağmen Arapça tedrisat (öğretim) yaptıran birçok insan yakalanarak adliyeye sevk edilmiştir. Urfa'da dükkânında Arapça harflerle basılmış Elifba, Amme, Tebareke cüzleri satan bir şahıs,Giresun'da Arapça tedrisat yaptıran şahsın yanı sıra kanuni vazifesini yapmamaktan muhtar ve ihtiyar heyeti üyeleri, Konya'da bir köyimamı, Rize'de bir mahalle imamı adliyeye sevk edilerek muhtelif cezalara çarptırılmışlardır.

M. Kemal Atatürk'ün hayatta olduğu 1936 yılında Kırşehir'de Arapca, yani "Allahu Ekber" diye tekbir getiren birisinin Adliyeye teslim edildiğine dair belge.

İsparta'da Uzun oğlu Ahmet Usta'nın evinde okutulan bir mevlit esnasında "Arapça tekbir" alan Hilmi Alâeddin isimli şahıs adliyeye sevk edilmiştir.

Bayburt ilçesi Ulucami müezzini hasta olması dolayısıyla 15 Şubat 1938 günü sabah namazına gelen cemaatten mezkûr ilçeden Şükrü Yıldız, Arapça ve Türkçe karışık olarak kamet getirdiğinden dolayı savcılığa şikâyet edilmiştir.

Arapça ezan okumak meselesinden dolayı tutuklu bulunan Çarşı Meydanı ve Ortahisar camileri müezzinleri Hamdi, Musa, Halil Efendilerin evrakları ile birlikte Çorum'a gönderilmiştir.

*** M. Kemal inkılâp'larını dini izole etmek için yapmıştır ve bunu da kendisi**

şöyle ifade etmektedir:

"Türk inkılâbı, kelimenin ilk anda akla getirdiği ihtilâl anlamından başka, ondan daha geniş bir değişmeyi anlatır. Bugünkü devletimizin şekli, yüzyıllardan beri gelen eski şekilleri ortadan kaldıran en gelişmiş tarz olmuştur. Milletin, varlığını devam ettirmek için efradı arasında düşündüğü müşterek bağ, yüzyıllardan beri gelen şekil ve mahiyetini değiştirmiş, **yani ulus, din ve mezhep bağı yerine kişilerini Türk milliyetçiliği etrafında toplamıştır. Türk milleti, milletlerarası genel savaş alanında hayat ve kuvvet sırrı olacak ilim ve vasıtanın, ancak çağdaş uygarlıkta bulunabileceğini değişmez bir gerçek olarak kabul etmiştir. İnkılâpların normal ve zorunlu gereği olarak**

genel yönetiminin ve bütün kanunlarının ancak dünyevî ihtiyaçlardan ilham alınarak yapılmasını bir hayat şartı saymıştır."

*** Şapka kanunu çıkar çıkmaz köprünün iki başı ile anayol kavşaklarına yerleştirilen polisler fesleri ve feslileri toplamaya başladılar.**

Kızılay da fes toplama kampanyasına girişerek topladığı fesleri yoksullara "terlik" yaptırdı.

Şapka fiyatları o denli yüksektiki, Hükümet, Bozok (Yozgat) Mebusu (Milletvekili) Ahmet Hamdi'nin önerisiyle,şapka almakta zorluk çeken memurlara "şapka avansı" adıyla bir yıl vadeli olmak ve ilerde maaşlarından taksit taksit kesilmek üzere borç vermeyi kabul etti.

Diyanet Işleri Başkanlığı da "şapka avansı"ndan yararlanan kurumlardandı. Müftülerinde memurlara verilen elbise avansından yararlanabilecekleri, başvurmaları halinde kendilerine ödeneceği illere gönderilen genelgeler vasıtasıyla duyuruldu.

-80 lira "şapka avansı" verilen dönemde 1 ekmeğin fiyatı ise 5 kuruş civarında idi.

Şapka kanunu başta olmak üzere M. Kemal'in din aleyhinde yaptığı devrimlere karşı halk ayaklandı...

Erzurum, Rize, Sivas, Maraş, Giresun, Kırşehir, Kayseri, Tokat, Amasya, Samsun, Trabzon ve Gümüşhane gibi illerde çıkan bu ayaklanmalar sonucunda birçok insanımız Istiklal Mahkemeleri tarafından çeşitli cezalara çarptırılmışlardır.

14 Kasım'da Sivas'ta Hükümet aleyhinde beyannameler duvarlara yapıştırıldı. Sivas'ta meydana gelen olaylarla ilgili hükümet, bildiriyi hazırlayan, yapıştıran ve "düşünce" birliği yapmış olanlarla (DÜŞÜNCEYE BILE TUTUKLAMA) birlikte şehrin bütün muhtarlarını tutukladı.

(Fotoğraf: Kayseri'de Mekkeli Hacı Ahmet, Eytam müdürü iken şapka giymemek için istifa eden Hacı Abdullah ve üç arkadaşının Ankara İstiklal Mahkemesi'ne sevki kararı. 2. dipnot:

22 Kasım'da Kayseri'de halkı ayaklandırmak isteyen Mekkeli Ahmet Hamdi ve dört sarıklı arkadaşının yönlendirmesiyle yapılan yürüyüşten sonra 300 sarıklı tutuklandı.[1] Şapka kanunu "çıkmadan bir gün önce"

Şeyh Ahmet Efendi ve arkadaşları 25 Kasım'da Istiklal Mahkemesinin şehre gelmesiyle yargılanmaya başlanmıştır.

Mahkeme, Mekkeli Hacı Ahmet, Eytam müdürü iken şapka giymek istemediği için istifa ettiği iddia edilen Hacı Abdullah ve 3 arkadaşının muhakemesine Ankara'da devam edilmesine karar verdi. Muhakeme sonucunda Şeyh Efendi ve dört arkadaşının idam edilmesine karar verildi.

(Fotoğraf: 7 Eylül 1925 tarihinde; "Istanbul'da Sarıklıların Miktarı Azalıyor" başlığı ile yayınlanan "Cumhuriyet gazetesi.)

İskilipli Atıf Hoca davasında şahidlerin "bilahare" yani "sonradan" dinlenmesine karar verildi. Yani Hocanın idamından "sonra" şahidlerin dinlenmesine karar veriliyor.

Zaman gazetesi, "75'lik dede, Şapka Kanunu'na muhalefetten gözaltına alındı",[26] Şapka İdamlarında Bir Kadın: Şalcı Bacı.

Şapka Kanunu'na muhalefet ettiği gerekçesiyle idama mahkum olanlar arasında bir kadından da söz edilir.

Bu, bohçacılık yaparak hayatını kazanan ve "Şalcı Bacı" diye tanınan bir kadındır. Gazeteci Nimet Arzık, bu olayı duyduğunda bir hikaye yazdığını ve adını "Şalcı Bacı Asılmağa Gidiyordu" koyduğunu anlatır. Nimet Arzık, Şalcı Bacı'nın "Şapka Kanunu'na Muhalefet suçundan asılacağı" kararına şaşırdığını, "candarmalar"

onu iterek götürürlerken "Kadın şapka giye ki asıla?" diye sorarak geçtiği yollardaki "donuklaşmış" insanların içlerini kabarttığını da ifade eder.

"Şapka Kanunu'na Muhalefet" suçundan Şalcı Bacı'yı idama gönderenlerden biri, gazeteci-yazar Çetin Altan'ın dedesi Kumandan Tatar Hasan Paşa'ydı. Altan bir kitabında bu olayın kendisini nasıl etkilediğini şöyle anlatmıştı:

Dedem Hasan Paşa çok sert bir askerdi. İsmet Paşa topçu okulunda öğrenci iken, Hasan Paşa okul müdürüydü. Sonrası ünlü komutanlar olan o dönemin öğrencileri, anlatıp dururlar Hasan Paşa'nın sertliğini.

Bir şapka isyanını bastırmakla görevlendirildiği bir kentte, hızını alamayıp bir de kadın asmıştı. Sanırsam siyasal suçtan ilk asılan kadın odur tarihimizde. Kadın sehpaya çıkmadan önce "Ben bir hatun kişiyim. Şapka ile ne derdim ola ki" demiş galiba. Ben o tarihte henüz doğmamıştım. Çok ama çok sonradan öğrendim bunları. Ve inanın ince sızı gibi tatsız bir burukluk kaldı içimde.

Erzurum'da halk içinde Şapka Kanunu'na gösterilen muhalefet üzerine Vali Paşa'yla Kumandan Tatar Hasan Paşa kafa kafaya vererek bu muhalefeti kırmak için "daha kestirmeden" bir çözüm arayışına düşmüşlerdi.

İşte Şalcı Bacı'yı idama götüren gelişmeler böyle başlamıştı. Nimet Arzık'ın anlattığına göre Vali ve Kumandan Paşa şöyle demişlerdi:

Ne yapalım, muhayyelelere dehşet salmak için kimse hükümetin emrinden dışarı çıkmaın diye. N'apalım? Bir kadın asalım, inkılaplara karşı geldi diye.

---

[26] **8 Mart 2005.**

Kemalist Falih Rıfkı Atay:

"Müslümanlar Hristiyanın iyisine `mâkul kefere´, kötüsüne `gâvur,´ beterine `şapkalı gâvur´ derlerdi."

*** M. Kemal Atatürk'ün hizmetçisi Cemal Granda hatıratında şöyle anlatıyor:**

"Moda koyundayız... Sıcak bir yaz akşamı. Büyük bir kalabalık çevremizi sarmış. Halk, Atatürk'ü yakından görebilmek için toplanmış, birbirinin üstüne çıkıyor. Sakarya motorunu çağırdı:

- Rakı, şarap, ne varsa hepsini halka dağıt... Bana da bir şişe bırak. Dedi.

Ben de ne kadar içki varsa, orada bulunan herkese dağıttım. Yarım bardak kadar rakı kaldı. O sırada futbolcu Fazıl gelmişti. Kalanını da ona verdim. Çok sevindi:

- Gazi bize rakı verdi... Yaşasın be... Diye bağırmağa başladı. (...)"

Cemal Granda bu malumatı verdikten sonra, M. Kemal Atatürk'ün halka doğru kadehini kaldırarak şöyle konuştuğunu yazıyor:

- Vatandaşlarım… Buna rakı derler. Vaktiyle padişahlar gizli içerdi. Ben açık içiyorum.(...)"

***"...Kimi yerlerde kadınlar görüyorum ki, başına bir bez, ya da bir peştemal ya da benzer bir şeyler atarak yüzünü, gözünü gizler ve yanından geçen erkeklere karşı ya arkasını çevirir, ya da yere oturarak yumulur. Bu durumun anlamı, gösterdiği nedir?**

Efendiler uygar bir ulus anası, ulus kızı bu şaşırtıcı biçime, bu vahşi duruma girer mi? Bu durum ulusu çok gülünç gösteren bir görünüştür. Hemen düzeltilmesi gerekir."

"Şapka inkılâbından sonra diğer bir arkadaşımızın, Ankara valisi Yahya Galip Beyin bir ziyaretini hatırlarım.

Aynı zamanda mebus (milletvekili) olarak bulunan Yahya Galip Bey de çok yakınımızdı. Bir teklifi vardı.

Nedir? dedim.

- Şapkanın orta yerine bir ay-yıldız koyalım. Diğer milletlerden farkımız belli olur? dedi. Teklifi bu. Yahya Galip Beye:

- Canım biz bunları farkımız olmasın diye yapıyoruz. Sen ne teklif ediyorsun, tarzında çıkıştım.."

***21 Mart 1988 tarihli Milliyet'te, bugünlere gelişi için, "Atatürk'e borçluyum" diyor Vitali Hakko!..**

"Hayatım Vakko" adlı hatıra kitabında mücadelesini şöyle anlatıyordu:

"Benim kuşağımın birçok iş adamı, işe sıfırdan başladığını söyler. Ben sıfırdan bile başlamadım...

Başladığım nokta sıfırın çok altındaydı!..

Genç Cumhuriyet'in ilk kuşağıydık... Bize hız veren Atatürk devrimleriydi."

***Şapka devrimiyle köşeyi dönen Vakko'nun sahibi YAHUDİ Vitali Hakko.**

***Halka rağmen yapılan devrimlerin kronolojisi - Elin gavuruna rahmet okuttular**

25 Kasım 1925: Kıyafet devrimi. "Şapka iktisası" kanunlaştı. Eskiden giyilen başlık türlerini bırakın giymeyi,hakkında yazı yazmak bile yasaklandı.

30 Kasım 1925: Tekke, Zaviye ve türbeler kapatıldı.

26 Aralık 1925: Takvim ve Saat devrimi yapıldı. Hicri ve Rumi takvim kullanmak her şekliyle yasaklanıp,yerine 3. Papa Gregorius adına nispetle "Gregoryan takvimi" adı verilen Hıristiyan takvimine geçildi.

17 Şubat 1926: İsviçre Medenî Kanunu Türkçe'ye tercüme edilerek "Türk Medenî Kanunu" adı verildi.

1 Mart 1926: İtalyan Ceza Kanunu tercüme edilerek "Türk Ceza Kanunu" adı verildi. Yine aynı tarihte bütün orta dereceli okullardan din dersleri kaldırıldı.

28 Mayıs 1927: Binalar üzerindeki tarihî kitabe ve tuğraların kazınması hakkında kanun çıkarıldı. Dünyada görülmemiş bir tarihi eser katliamı başlatıldı. İstanbul Üniversitesi merkez binasının kazınmış olan tuğrası buna mühim bir örnektir.

10 Nisan 1928: Lâiklik kabul edildi. Anayasadan "Devletin dini, din-i İslâm'dır" ibaresi kaldırıldı. Milletvekili yeminlerinde "vallahi" yerine, "Namusum üzerine" lafı getirildi.

24 Mayıs 1928: Rakam devrimi yapıldı.

3 Ekim1928: Harf devrimi yapıldı. Dünyada ilk defa bir milletin yazısı değiştirilerek, okuma yazma oranı bir gecede "sıfıra" indirildi. İslâm harfleri atılıp Lâtin harfleri alındı.

1 ocak 1929: Arapça harflerle dilekçe ve kitap yazılması yasaklandı.

1 nisan 1931: Ölçü ve tartı devrimi yapıldı. Bin yıl boyunca kullanılan ölçüler atılıp, yerine Avrupa'da kullanılan ölçü ve tartı birimleri getirildi.

NOT: Din devrimleri örneğin Türkçe Ezan, Türkçe Kuran vs. gibi konuları listeye dahil etmedik.Hatay'da ise gerçekten traji-komik bir durum yaşanıyor. 1938'de Suriye mi Türkiye mi? diye bir halk oylaması yapılıyor. Gariptir, bu süreçte Türkiye büyük bir propaganda faaliyetleri yürütüyor. Türkiye'den Şeyhler,Hocalar, Din

adamları gönderiliyor bölgeye. Türkiye'de tekkeler kapatılmış ama orada `Müslüman Türkiye propagandası yapılıyor. Türkiye'nin ne kadar dindar(!) bir ülke olduğu vurgulanıyor. Hatay'lıların gözünde.

Sonuç olarak halk Türkiye'yi seçiyor ve Türk askeri Hatay'a giriyor. Askerimizin ilk yaptığı iş "ezanı susturmak" oluyor.

Halk şaşırıyor. "Yahu burada Fransızlar varken ezan Arapça okunuyordu Türkler gelince neden sustu ezanlar? Hani biz işgalden kurtulmuştuk?"

Biliyorsunuz Hatay'da önemli miktarda bir Arap nüfusu var. Dolayısıyla işgalci Fransa'nın karışmadığı ezana Türkiye devleti karışıyor. Sadece ezana karışmakla kalmıyor Türkiye. Kur'an öğretiminde de benzer sıkıntılar yaşanıyor.

***İsmet İnönü'nün ağzından, harf devriminin asıl amacı:**

"Harf devriminin tek amacı ve hatta en önemli amacı okuma yazmanın yaygınlaşmasını sağlama değildir.

Okur-yazar oranının düşük oluşunun yegâne sebebi alfabenin öğrenilmesinin zor olduğu değildi. Devrimin temel gayelerinden biri yeni nesillere geçmişin kapılarını kapamak, Arap-İslam dünyası ile bağları koparmak ve **dinin toplum üzerindeki etkisini zayıflatmaktı. (...) Yeni nesiller, eski yazıyı öğrenemeyecekler, yeni yazı ile çıkan eserleri de biz denetleyecektik. (...) **Din eserleri eski yazıyla yazılmış olduğundan okunmayacak,dinin toplum üzerindeki etkisi azalacaktı."****

***M. Kemal, Ankara'ya gelişinin ertesi günü, yâni, 28 aralık 1919'da şehrin ileri gelenlerine, İtilaf Devletlerinin, "İslâmları Pazar gününü yevm-i tatil ve mübârek sûretinde tanınmaya icbar eden(zorlayan) ve İslâmların yevm-i mahsusu olan Cumâ gününü resmen tanımayan milletler" olmalarından yakınmıştır.**

***1927'den sonra CHP'nin jakoben kadrosu **Cumâ tatilini kaldırıp Pazar gününü hafta tatili** olarak ilân ettirmek üzere harekete geçmişlerdir. Yunus Nadi, Pazar gününün hafta tatili ilân edilmesini müdafaa eden yazılar yazılmıştır. Yakup Kadri Karaosmanoğlu, bir adım daha öteye gitmiş, Ramazan ve Kurban bayramlarının resmî tatil olmamasını istemiştir.**

Cumâ gününü hafta tatili olarak kabul eden 394 sayılı kanun 2 Ocak 1924 tarihinde çıkarılmıştır. (Hilâfetin kaldırılmasından az önce.) 27 Mayıs 1935 tarihinde kabul edilen bir kânunla da Cumâ'yı hafta tatili olarak kabul eden 394 sayılı kânun mer'iyetten **kaldırılmış, Pazar günü hafta tatili ilân edilmiştir.**

***1947'lere kadar Türkiye'den hacca resmen izin çıkmadı. 1948'de döviz yokluğu bahanesiyle hac yine yasaklandı. Hac için ilk izin ise ancak 1949'da çıkartıldı. O yasaklı yıllarda Rusya dahi hacılarına yasak koymamıştı.**

Milli Gazete yazarı Mehmet Şevket Eygi, hac farizasının uzun müddet yasaklı olduğunu belirterek, “1945’ten sonra, yani 2. dünya savaşı bitince Türkiye’de Tek Parti

sistemi bitince o zaman izin verdiler.” Dedi. Eygi,Sovyetler Birliği’nin bile her sene 20-30 kişiyi sembolik olarak hacca gönderdiğini ifade ederek “Göz boyamak için Sovyetler bunu yaptı. Bu kadar bile yoktu Türkiye’de. İnsanlar kaçak olarak bin zahmetle develerle,

Suriye’den İran’dan geçerek hac farizasını yerine getirmeye Suudi Arabistan’a gitmeye çalışıyordu.” Diye konuştu.

***9 Nisan 1928 tarihinde (1924) Teşkilât-ı Esâsiye Kanunundan "Devletin Dini Din-i İslâm'dır" maddesi kaldırılır.**

Ayrıca "tahlif" (yemin ettirme) merasiminde ise "Vallahi"(Allah adıyla yemin ediyorum) sözü yerine "Nâmusum üzerine yemin ederim" sözü konulur.

***1930'lu yılların Türkiye'si Urla gibi bir Ege şehrinde dahi açlıktan insanların öldüğü bir zamandı... Ortalama bir memurun aylık maaşının 50 lira olduğu bu dönemde, çağdaşlaşma yolunda(!) 75 000 lira gibi büyük paralar ödenerek heykel yaptırılmıştır.**

***Nihat Sami Banarlı Amerikalı Profesör Rufi ile sohbet ederken söz batılılaşmadan açılır... Bunun üzerine Profesör Rufi şöyle der:**

"Siz tarihte defalarca başarı kazanmış bir milletsiniz. Bize veya başkalarına imrenmek neyinize? Biz yeni bir millet olduğumuz için, tarihte muvaffak olmuş milletlerin sırlarını araştırır, bulduğumuz ve uygun gördüğümüzü asrımıza tatbik ederiz. Sizden de aldığımız kıymetler vardır. Eğer ilerlemek istiyorsanız,muvaffak olduğunuz asırlarda hangi meziyetlerinizle hangi usul ve teşkilatınızla kazandınız?

Bunları araştırınız, bulduklarınızı modernize ediniz. Kendi milli ve denenmiş temelleriniz üzerinde yükseliniz."

***İnönü de o kaypak diliyle şöyle itiraf etmişti bunu:**

“Harf inkılabı bir okuma yazma kolaylığına bağlanamaz. Harf inkılabının bizde tesiri ve büyük faydası, kültür değişmesini kolaylaştırmasıdır.”[27]

***Andrew Mango diyor ki: “Dil ile alfabe birbirinden ayrılmazdı: Türkçe konuşan Karamanlı Rumlar Yunan harfleriyle yazarlar, Ermeni ve Museviler de kendi alfabelerini kullanırlardı. Latin harflerinin kabulüyle birlikte Türkler, Hıristiyan Batılılarla aynı safa (kampa) konulmuş oldu.” Mango’ya göre “böylece gâvurların alfabesi vatansever, milliyetçi Türklerin alfabesi haline geldi”[28]**

***Harf inkilabının yapılış sebebi olarak; "Harf devriminin tek amacı ve hatta en önemli amacı okuma yazmanın yaygınlaşmasını sağlama değildir. Okur-yazar oranının düşük oluşunun yegâne sebebi alfabenin öğrenilmesinin zor olduğu değildi. Uzun yıllar devlet eğitim sorununa eğilmemiş, kütlesel eğitime önem vermemişti.(uzun süren**

---

[27] Hatıralar, Bilgi: 2009, s. 485.
28 Atatürk, Londra: 2004, s. 464-5.

harblerden dolayı 'A.B'.) ; vermiş olsaydı şüphesiz ki daha yüksek olurdu. Devrimin temel gayelerinden biri yeni nesillere geçmişin kapılarını kapamak, Arap-İslam dünyası ile bağları koparmak ve dinin toplum üzerindeki etkisini zayıflatmaktı.(...) Yeni nesiller, eski yazıyı öğrenemeyecekler, yeni yazı ile çıkan eserleri de biz denetleyecektik.(...)

Din eserleri eski yazıyla yazılmış olduğundan okunmayacak, dinin toplum üzerindeki etkisi azalacaktı."[29]

NASIL CUMHURBAŞKANI SEÇİLDİ

M. Kemal Paşa'nın Nutku'nun osmanlıca ilk baskısının 494. sahifesinde yer alan kendisinin reis-i cumhur seçilmesine dâcir beyanı yukarıda görüldüğü üzere aynen şöyledir:

"O'ndan sonra reis-i cumhur intihabı(seçimi) için Meclis'in reyine müracaat olundu. Toplanan ârânın (reylerin) neticesini, makam-ı riyâsette bulunan İsmet Paşa hey'et-i umûmiyeye şöyle tebliğ eyledi:

"Türkiye Cumhuriyeti riyâseti için yapılan intihabatın ârâsına (reylerine) 158 zat iştirak eylemiş ve umhuriyet riyasetine 158 aza (üye) müttefikan Ankara mebusu Gazi Mustafa Kemal Paşa hazretlerini intihap eylemişlerdir."

Birinci Meclis 430 kişi idi. Ölen, gelmeyen vesâire çıktıktan sonra bu sayı 400 kabul edilmektedir. II. Meclis ise tam 400 kişi idi. 158 rakamı ise, yarıdan fazla olmadığı cihetle ortada karar nisabı değil müzakere nisabı bile mevcud değildir. Peki nasıl olmuş da mevcudu 400 olan Meclis yüz elli sekiz kişi ile toplanıp ittifakla reis-i cumhur seçmiştir. Bunun cevabını biz versek kemalist kalemşörler bizi garezkârlıkla itham ederler. Bu sebeple bir kemalist yazarın sözleriyle bu duruma açıklık getirelim. Aşağıda fotokopisini gördüğünüz 14 Mayıs 2011 tarihli Türkiye Gazetesi'nde Yılmaz Öztuna şöyle izah etmektedir:

"Cumhuriyete geçiş Atatürk'ün isteği ile oldu. Gerçek bir referandum bile yapılmadı. Milletvekillerinin ancak yarısıyla seçildi.(Halbuki yarısından az.) Vekillerin diğer yarısına oturuma katılmaları için haber gönderilmesi dışında meclise de gelmemeleri için evlerinin önüne polis dikildi."[30]

---

29 İnönü, Hatıralar C.II s 223.
30 http://kadirmisiroglu.com/nutuk-ve-milli-irade.html

OSMANLIDAN CUMHURİYETE

***M. Kemal Atatürk Osmanlı'ya darbe yapmıştır .**

Atatürkçü yazar Sabahattin Selek devam ediyor...

Halkı ve orduyu ihtilâle sürükleyebilmek için M. Kemal Paşa'nın elinde üç önemli koz vardı:

a) İzmir'in İşgali,

b) Hükümetin zaafı,

c) Taşıdığı sıfat ve selâhiyetler (yetkiler).

***Sözü Atatürkçü Sabahattin Selek'e bırakıyoruz:**

Millî Mücadele boyunca İstanbul'da büyük ölçüde bir yeraltı faaliyeti devam etmiştir. Anadolu'ya sayısız silâh ve cephane kaçırılmış, yüzlerce sivil ve askerî şahıs hemen hemen "büyük güçlüğe uğramadan" Anadolu'ya geçebilmiştir.

M. Kemal Paşa, liderliğini yaptığı ihtilâli ölçülü adımlarla başarıya götürürken, asıl olan amacı hiçbir zaman gözden uzak tutmıyarak bir taraftan kendisini Türk toplumuna ustalıkla kabul ettirmeye çalışırken, diğer taraftan saltanatın tasfiyesi şartlarını hazırlıyordu.

Londra Konferansı (21 Şubat 1921), yeni Anayasa ile Türkiye'de beliren yeni devlet düzenini kuvvetlendirici bir gelişmeye yol açmıştır, itilâf Devletleri, "Doğu Meselesi"ni çözmek üzere Londra'da toplanmasına karar verdikleri konferans için yeni Türkiye'yi (Ankara Hükümeti'ni) İstanbul Hükümeti kanalı ile davet etmişlerdi.

***M. Kemal'i Anadolu'ya Vahdettin göndermiştir. Bu da mektubu ile gayet açıktır. Bir diğer kanıt; M. Kemal,Bandırma vapuru ile giderken, iskelede İngilizler ona dokunmamıştır bile. Bu da M. Kemal'in Anadolu'ya kendi başına gittiğini çürütür. Bir diğeri Vahdettin'in verdiği altınlardır. Bir diğeri Bandırma vapurunun çürük değil son derece kullanışlı bir vapur olduğudur ki Samsun'a sadece 13 günde gitmiştir.**

***«Anadolu Ihtilâli» isimli eserin 190 inci sahifesinde, bu tâyinin doğrudan doğruya Hünkâr tarafından yaptırıldığı şu satırlarla kaydediliyor:**

«Vahidüddinin kaçmasını takiben, 150'lik listeye dahil olmadığı halde memleketi terkeden Nâci Azmi Yeğen Beyin ifadesine göre, sabık Sultan, bir gün kendisine şöyle demiştir:

- Samsun'a bir müfettiş gönderileceğini öğrenince yâverânımdan Erkân-ı Harp Mirlivası Mustafa Kemal Paşayı da nazar-ı itibara alınız» diye emir eyledim!»

Padişah diyor ki, Mustafa Kemal Paşaya:

- Sizi Anadolu'ya, işte bu millî kıyam zeminini açmanız için gönderiyorum! Düşman kuvvetlerine, hususiyle Ingilizlere ve hükümete karşı gidiş sebebimiz ayrıdır. Işgal kuvvetleri, sizin Samsun'da âsayişi iade edeceğiniz ve Şarktaki ordu mukavemetini kaldıracağınız kanaatini besleyeceklerdir. Gerçek sebebi ise yalınız siz ve ben bileceğiz. Millî ruhu Anadolu'nun her yerinde, hissedilir şekilde parça parça kendisini göstermeye baslamıştır. Size düşen iş, bu ruhu büsbütün alevlendirerek orduyu da içine alan bir daire merkezinde bütünleştirmek Ve teskilâtlandırmaktır. Henüz haber almış bulunduğumuza göre Yunanlılar Izmir'i işgale başladılar. öbür işgal mıntıkaları da malûmunuz... Artık Yunanlıya kadar yol veren bu son işgal, eminim ki, büyük bir millî infial ve karşı koymaya vesile olacaktır. Içinde bulunduğumuz belâlı şartlar karşısında, tek merkezli ve yekpare bir millî hareket üzerimize farzdır. Böyle bir hareketin sevk ve idaresini hangi kumandana emanet edebileceğimi uzun uzun düşündüm. Nihayet, taşıdığınız vasıflar bakımından sizi buldum! Bahanelerin her tarafa emniyet verici en münasibiyle de alâkalı makamlara derhal tâyininizi irade ettim. (Vahidüddin)

Nuriye Akman Cemal Kutay'a soruyor:

"Siz bugün Vahdettin'i vatan haini kategorisine sokmuyorsunuz?"

Kutay cevap veriyor: "Elbette hain değildi. Dünyanın en namuslu adamlarından biriydi. Ölürken yastığının altından parasızlıktan alamadığı ilaçlarının reçeteleri çıktı. Bunu Tarık Mümtaz Göztepe anlatıyor. Ve cenazesini rehin ettiler San Remo'da. Akrabaları, arkadaşları cenazeyi kaçırdılar da gömüldü. Bunlar hakkında hüküm verebilmek için önce bilgili olmak lazım. Bakın Hazine-i Hassa Reisi Refik Bey'i çağırıp sayım yaptırdı gitmeden evvel. Nuriye Hanım, oradan kaşıkçı elmasını alıp gidebilirdi. Hakkıydı, ailesinin çünkü. Kesinlikle bunlar namusu müeccem.

Daha sonra şöyle devam ediyor: "Kafanız hiç karışmasın devrimlerin kaderi budur. Evet, Atatürk, Vahdettin'e 'vatan haini' dedi ama bence hata etti. Ama o günkü şartlara göre onu demesi aşağı yukarı bir çaresiz savunmaydı. Atatürk, Cevat Üstün isimli bir büyükelçinin İkinci Viyana Muhasarası kitabının yeniden tetkikini Türk Tarih Kurumu ilk başkanı Tevfik Bıyıklıoğlu'ndan istemiş. Çünkü Üstün'ün gördükleri ile herkesin zannettikleri arasında bir aykırılık bulmuş. Bu vesileyle 'Ben de Milli Mücadele'de sarayın hareketini o günün şartlarına göre değerlendirdim ama şimdi elbette başka düşünüyorum' demiş."

Son Padişah Vahdettin'in Atatürk'ü Samsun'a göndermeden kendisine ne kadar para verdiği de, gene bu röportajda gündeme geliyor.

Kutay'ın cevabı şu:

"25 bin altın. O zaman bu parayla İstanbul'un onda biri satın alınırdı. Ben bunu Demokrat Parti milletvekili olan hukukçu Celal Fuat Türkgeldi'nin babası Mabeyn Başkatibi olan Ali Fuat Türkgeldi'den dinledim."

İsmet Bozdağ da, Atatürk'e kırk bin altın değerinde para verildiğini Abdülhamit'in kızı Şadiye Sultan'dan dinlediğini belirtir. Üstelik bu kırk bin altını Vahdettin'in çiftliğini ve atlarını satarak temin ettiğini söyler.

***M. Kemal Atatürk Nutuk'ta şöyle demektedir:**

"Gerçek, Osmanlı Saltanatının ve Hilâfetin yıkılmış ve ortadan kalkmış olduğunu düşünerek yeni temellere dayanan, yeni bir devlet kurmaktan ibaretti. Fakat durumu olduğu gibi dile getirmek amacın büsbütün kaybedilmesine yol açabilirdi (...)."

***İtalya'nın dış politikası, bundan sonra daha açık bir renk alacak, bir süre için emperyalist ve maceracı heveslerden sıyrılacaktı. Özellikle, Kont Sforza'nın dışişleri bakanı olması, Türkiye bakımından büyük bir kazançtı."**

Sforza, Mondros Mütârekesinden sonra İstanbul'da İtalyan Yüksek Komiseri olarak bulunmuştu, İzmir'in Yunanlılar tarafından işgal edileceğini, 20 gün önce (!!!) Türklere haber vermişti.

Sforza, M. Kemal Atatürk ile de ilgilenmişti, İtalyan Yüksek Komiserliği, bir gün M. Kemal Atatürk'ün müracaatı üzerine evinin aranılmasını önlemiş (!!!) ve ertesi gün evinin kimse tarafından tecavüze uğramıyacağına dair kendisine bir belge göndermiştir. Araya giren bazı kimselerin aracılığı ile M. Kemal bir İtalyan iş adamının bürosuna giderek görüşmüştür. Bu gerçeği gerek M. Kemal Atatürk'ün hatıralarından,gerekse Kont Sforza'nın yazdıklarından öğreniyoruz. Kont Sforza aynı eserde M. Kemal Atatürk'ün mason olduğunu da yazmıştır.

***M. Kemal Atatürk'ün Osmanlı Devleti'ne darbe yapabilmesi için evvela ingiliz yardımıyla Yunan Ordusu Izmir'e çıkarıldı ve ardından Yunan hükümetinin yardım taleplerine menfi cevap verilerek geri çekilmeleri sağlandı. Böylece "güya" düşmanı kovan M. Kemal Atatürk kahraman oldu ve kazandığı prestij ile Osmanlı Devleti'ne darbe yaptı.**

***Nesta H. Webster eserinde, "Jön Türkler hareketi, İtalyan Büyük Doğu'sunun direktifi altında, Selanik Mason Locaları tarafından başlatılmıştır. Aynı makam, daha sonra M. Kemal'in başarıya ulaşmasında da yardımcı olmuştur." diyerek mason localarının Osmanlı'dan Cumhuriyete geçişte ve Cumhuriyet döneminde oynadığı role özlü bir şekilde işaret etmektedir.**

***M. Kemal, mason olmak için ilk başvurusunu, 1905 Kasım'ından 1907 Ekim'ine kadar görevli kaldığı Şam'da yapmıştır. Mimar Sinan dergisinde Semih Tezcan "Mim Kemal Öke ve Atatürkle Diyalogu" başlıklı makalesinde, Büyük Üstad Mustafa Hakkı Nalçacı'nın torunu Ümit Nalçacı'dan rivayeten, M. Kemal'in Şam'da görevliyken Mason olmak için yaptığı başvurunun kabul edilmediğini yazmaktadır.**

"M. Kemal 13 Ekim 1907'de (Şamdaki görevini tamamlayarak) Selanik'e döner. 29 Ekim 1907'de İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne girer. Üye alımları ya Ömer Naci'nin

evinde, ya da mason locası `Macedonia Risorta´nın bekleme odasında yapılmaktadır. İkinci mekanda subaylar önce tekris edilerek mason, sonra yemin ettirilerek

Cemiyet üyesi yaptırılmaktaydı." diyen mason yazar Tamer Ayan, üye listelerinde yer alan isimlerden bazılarını sıraladıktan sonra bir sonraki sayfada konuyla ilgili değerlendirmesini şöyle yapmaktadır:

"Atatürk çevresindeki, hem ittihatçı, hem mason olan asker ve sivil arkadaşlarının etkisiyle, `önce mason,sonra ittihatçı´ kuralına uygun olarak önce `Macedonia Risorta´ locasında mason olmuş ve bunu takiben de İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne 1907 yılında 322 numara ile üye yapılmıştır."

***Araştırmacı Bilal Şimşir, Türk Tarih Kurumu tarafından yayınlanan, "İngiliz Gizli Belgeleri'nde Atatürk" adlı çalışmasında, 20 Ocak 1921 tarih ve sayı 35, İstanbul Genel Karargahı'ndaki General Harington'dan İngiltere Savunma Bakanlığı'na gönderilen "Şifre Tel No:1,9821-Gizli" kayıtlı evrakta, M. Kemal hakkında derlenen bilgilerde;**

"1907'de Selanik'e atanınca, İttihat ve Terakki'ye ve İtalyan Mason Locası'na girdi" denildiğini aktarmaktadır.

"1965-66 yıllarında Hollanda Grand Orienti araştırmacı üstadlarından Lowensteijn, ünlü Türk masonlarını araştırmaya koyulup, İstanbul'daki Obediyansa bir yazıyla baş vurarak bilgi ve belge ister. Kendisine 'Türkiye Büyük Locası Büyük Sekreteri Nafiz Ekemen' imzalı bir yanıt gelir. Anılan yazıda Kargotich (Kargaliç) adlı eski bir Yugoslav masonun, Atatürk'ün Makedonya'da bir locada mason olduğu ve kalfa derecesine kadar yükseldiği hakkındaki ifadesi önemle aktarılır. Kargatovich'in, Yugoslavya Büyük Locası yıllığında M.Kemal'in Masonluğu hakkındaki bilgileri okuduğunu kesin bir şekilde dile getirdiği belirtilir."

***M. Kemal'in "beni en iyi anlatan kitap" dediği "Bozkurt" adlı kitapta M. Kemal'in mason olduğu yazıyor:**

"M. Kemal Vedata Locası'nda bir birader olarak örgüte katıldı."

Aynı kitapta bir de şu hadise naklediliyor:

"Fransız Sarraut, Cavid için kişisel bir ricada bulunmak üzere Ankara'ya gelmişti. Sarraut, Doğu Farmason locasının tanınmış bir ismiydi. M. Kemal'e meslekteki bir mason birader olarak başvurmuştu."

Jürgen W. Diener, Beyaz Zambaklar dergisinde M. Kemal'in mason olduğunu yazmıştır. Diener onun Makedonya (Risorta et Veritas) locasına mensup bulunduğunu bildirir.

G. Gamberini de "Mille Volti di Massoni" adlı 1975 tarihli çalışmasında, dünyanın bin ünlü masonu arasında M. Kemal'e de yer vermektedir.

***1988'de, Hamburg'da Atatürk'ü anma töreninin yapıldığı mason locasının duvarlarındaki dünyaca ünlü masonlar listesinde onun da adı bulunuyordu.**

1932'deki "Beynelmilel Masonlar Birliği AMI"nin Büyük Konvan'ının dönemin diktatörü M. Kemal'in tam kontrolündeki Istanbul'da toplanması anlamlıdır. O toplantıda dünyanın en üst kademe masonlarının Cumhurbaşkanı olarak M. Kemal'e gönderdikleri "bağlılık mesajları" onu kendilerine yakın saydıklarının delilidir.

Dünyaca ünlü Özgür Ansiklopedi "Wikipedia" (Almanca) da, M. Kemal'in mason olduğunu bildiriyor.

***Diğer yandan M. Kemal'le Mütareke yıllarında Istanbul'da tanışan mason Kont Sforza da "Modern Avrupa'nın Kurucuları" adlı kitabında onun mason olduğunu yazar.**

"M. Kemal; Yüksek Komiser Sforza'nın kendisini davet ederek: 'Ekselans, bir tehlike karşısında sefarethanenin (elçiliğin) emrinize hazır olduğunu ben de söyleyebilirim' dediğini zikretmektedir.

Bunun hakkında Sforza da şunları söylüyor:

'İstanbul'daki bazı Britanya ajanları ilk işgâl günlerinde (onu) Malta'ya göndermeyi tasavvur etmişlerdi. Bu tasavvur öğrenilir öğrenilmez M. Kemal'in dostları gelerek tehlike vukuunda kendisine Italyan sefarethanesinde bir ilticagâh bulunabilip bulunamayacağını bana sordular. Ben Italya'nın, eski kahraman bir hasmı korumayı şüphesiz reddetmeyeceği cevabını verdim. Bu cevabım… M. Kemal'in tevkifine ait her türlü projeden vazgeçilmesi için kâfi geldi."

***Mason yazar Tamer Ayan, yakın tarihte yayınlanan ve alıntılar yaptığımız "Atatürk ve Masonluk" adlı kitabının önsözünde kısaca şöyle cevaplandırmaktadır:**

"Eski mason yöneticileri, Atatürk'ün mason olduğu ortaya çıktığı takdirde, bu sıfatının Atatürk'e zarar vereceğini düşündüklerinden(...). 'Ya Atatürk'ün mason olduğunun duyulması ona zarar verirse?', 'Ya da,Atatürk düşmanlarının eline kötüye kullanabilecekleri yeni bir koz verilirse?' " kaygısıyla sessiz kalmayı yeğlemişlerdir.

***Nitekim Atatürk'ün mason olduğunun anlaşılmasının tepki yaratmasından endişe duyanlar arasında, bu konuda belgesel araştırmalar yapan ve önemli ip uçları yakalayan mason araştırmacı Osman Zeki Koylan da vardır. "Koylan, dönemin büyük üstadına gönderdiği (...) Atatürk'ün masonluğuna ilişkin bazı verileri, hatta kendisine göre kanıtları içeren 12 Ekim 1981 tarihli önemli mektubunu, bu konuda duyduğu endişeyi,aşağıdaki cümlelerle dile getirerek bağlar:**

'Netice itibarı ile: bize karşı umumi (genel) bir antipati (soğukluk) devam ettiğinden, Atamızın intisabı konusunun harice (dışarıya) intikalini asla tecviz etmiyorum (onaylamıyorum). Mamafih (bununla birlikte) localara tamimini takdirinize arz ederim... Yıllarca araştırmalara rağmen bir türlü çözümlenmeyen bu meçhulü gün

ışığına çıkarmak bana nasip oldu." diyerek hem M. Kemal'in masonluğunu belgelediğini; hem de bu bilginin dışarıya (haricilere) açıklanmasının isabetli olmayacağını söyleyerek sorumuzun cevabını vermektedir.

***M. Kemal'in özel hekimi ve yakın arkadaşı olan Büyük Üstad Mim Kemal Öke'nin Mason Derneği'nin 1949 yılındaki büyük kongresinde yaptığı ve Türk Mason Dergisi'nin birinci sayısının 12-14'üncü sayfalarında yayınlanan konuşmasında bu konuyla ilgili olarak söyledikleri aydınlatıcıdır:**

"Memleketin siyasi akışları bir an için bizim mesaimizi men etmişti. Bu yalnız bizim değil, Türk Ocakları,Kadınlar Birliği vesaire gibi teşekküllere de teşmil edilmişti. Bu tatili mesai bir kapanış değil, bir ima üzerine olmuştur. Atatürk mason teşekkülü için çok büyük iltifatta bulunmuş, Ankara'daki binaya her yıl 3 bin lira yardım etmişlerdir. Bugün başımızdakiler de aynı yardımda bulunmuşlardır. Atatürk memleketimizi ziyarete gelen tanınmış şahsiyetleri bu lokalde kabul ve ziyaret etmiştir. Mason teşekkülünü Atatürk kapattırmamıştır.

Siyasi ahval o zaman böyle bir imayı mecburi kılmıştır.

O zaman başkanlıktan Mareşal Fevzi Çakmak'ın emri üzerine ayrılmıştım. Mareşal askerlerin bu kabil teşekküllerde bulunmamalarını emretmiştir. Ortalığı karıştırmak, şahsi taassuplarını kullanmak isteyen baykuşlara bu kürsüden tekrar ediyorum: `Bu teşekkül Atatürk'ün ruhunu tazib (ruhuna azab) etmemiş, taziz etmiştir (sevgi ile anmıştır)."

***Mason Yazar Tamer Ayan da bu konuyu ele alarak, "Eğer Atatürk masonlara yapılan suçlamalara inansa,hatta inanmak değil şüphe bile etse; üzerine titrediği rejimin selameti için Masonluğu kanun yoluyla kapatmaz, hatta masonları Istiklal mahkemeleri ve Takriri Sükun Kanunları gibi olağanüstü yöntemlerle sindirmez miydi?" diye sorarak şu hükmü veriyor:**

"(...) Atatürk, ülkeye ışık veren bu pencereyi tuğlayla ördürüp iptal ettirmemiştir; ancak kamuoyunu ve rejimi masonluğun aleyhine yönlendiren ve şartlandıran antimasonik baskı ve propagandanın, masonluğa telafi edilmez ölçüde zarar vermesini önlemek amacıyla, sadece perdelerinin ev sakinlerinin eliyle kapatılmasını ve oturanların da tatile çıkmasını sağlamıştır. Özetle Atatürk masonluğu yasaklatmamıştır. Bilakis böylesi bir ılımlı çözümle zulümden kurtarmıştır."

***M. Kemal Atatürk'ün Cumhuriyetçi (daha doğrusu diktatörlük) kadrosunda görev alanların büyük bölümü Masondur.**

***American-Israeli Cooperative Enterprise (Amerikan-Israil İşbirliği Girişimi) adlı düşünce kuruluşunun başkanı, Ortadoğu analisti Mitchell G. Bard tarafından da, sözkonusu kuruluşun sitesinde şöyle vurgulanıyor:**

"O dönemin romantik kurgusunun aksine, Arapların çoğu I. Dünya Savaşı'nda Türklere karşı müttefiklerin yanında savaşmadılar. İngiliz Başbakanı David Lloyd

George'un belirttiği gibi, Arapların çoğu, Türk yöneticileri için savaştı. Faysal'ın Arabistan'daki taraftarları, bir istisnaydı."

Araplar'ın topluca ihanet etmesi bir yana, bazıları Osmanlı ordularını fiilen desteklemiştir de. Konu hakkındaki uzmanlardan biri olan Prof. Dr. Zekeriya Kurşun'un ifadesiyle,"I. Dünya Savaşı'nda Türk ordusu ile beraber çeşitli cephelerde Türklerle omuz omuza çarpışan Arapların büyük yararlıklar gösterdikleri bir hakikattir."

***Feridun Kandemir Medine'de yaşananları şöyle anlatmaktadır:**

"Medine'den ayrılmadan önce, son ere kadar hepsinin, bu arada çeşitli yaralar alarak vücutları adeta delik deşik olmuş, kimi kolsuz, kimi bacaksız kalmış gazi mehmetçiklerin, birbirlerine sokulup yardım ederek,halsiz-mecalsiz, son defa Harem-i Şerifi ziyaretle Ravza-i Mutahhara'ya yüzlerini-gözlerini sürerek dualar ede ede yaptıkları veda ziyareti görülecek şeydi.

İngiliz altınları ile Türk'e diş biler hale getirilmiş bazı sözde Araplar bile bu manzara karşısında göz yaşlarını tutamamışlardı. Bizimle beraber Medine'de kalıp aylar süren kuşatmanın her türlü sıkıntısını çeken, açlığına bile katlanan yerli Araplar ise tam bir matem havası içinde hüngür hüngür ağlıyorlardı. Hele yıllardan beri Harem-i Şerifte vazifeli olarak çeşitli hizmetlerde bulunan harem ağalarının hıçkıra hıçkıra mehmetçiklerin boyunlarına sarılışlarını benim gibi görenlerin, o anda ne hale geldiklerini tarif edemem."

***1890'da Paris'te Jön Türklerin yaptığı bir toplantıda Mizancı Murad'ın Arap katılımcılara bir Arap devleti kurma niyetlerinin olup olmadığını sorması üzerine Madra Mutran ve Halil Ganem bu iddiaları reddetmişler ve Halil Ganem şunları söylemiştir:**

"Biz Araplar biliyoruz ki, eğer Frenkler ülkemize girerlerse, birkaç yıl içinde topraklarımız onların eline geçecektir ve ülkeyi diledikleri gibi yöneteceklerdir. Türklere gelince, onlar bizim dinimize inanırlar ve âdetlerimizi bilirler. Dört yüz yıllık yönetimleri boyunca bir santimetre mülkümüzü dahi almamışlardır. Toprakları, mülkleri, sanayiyi ve ticareti yerli halka bırakmışlardır. Araplar, Türklerle ticaretten ve kesintisiz bağımızdan yararlanmışlardır. Şimdi bunu değiştirmek ve Türklerin yerine başkasını getirmek doğru olur mu?... Arap aydınlarının ve ileri gelenlerinin ümmetlerinin Osmanlı çıkarları çerçevesinde yaşamasından başka bir isteği yoktur."

***Prof. Şerafettin Turan, **Atatürk'ün Düşünce Yapısını Etkileyen** Olaylar, Düşünürler, Kitaplar adlı çalışmasında, **Mustafa Celaleddin Paşa'nın,** M. Kemal'i en çok etkileyen isimlerin başında geldiğini yazmaktadır. Mustafa Celaleddin Paşa'nın kitabından sadece Mustafa Kemal etkilenmemişti; İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin temelini oluşturan, İttihadı Osmanî'nin dört kurucusundan biri olan Abdullah Cevdet,**

Osmanlı gençlerinin **Macarlarla evlenmesiyle yeni ve sağlıklı kuşakların yetişeceği fikrini ortaya atmıştı!

-Samih Rifat kayınpederinin tezini hayata geçiriyordu. “Türklerin **Osmanlı ve İslam dışında kimliklerini Orta Asya’da araması gerektiğini” yazan Fransız Yahudisi Leon Cahun da M. Kemal’i ve dönemin aydınlarını etkileyen önemli düşünürlerden biriydi. Yeni ülkeye, yeni kültürel hayata, Fevziye Mektebi mezunu Yakub Kadri (Karaosmanoğlu) gibi yazarlar gerekiyordu. Radyolarda alaturka müzik yayını yasaklandı!

Kudüs’te doğduğu için “Kudsî” adını alan Ahmed Kudsî (Tecer) yeni şairler “keşfedip,” Halk Şairleri Bayramı düzenleyip bu ozanları gün ışığına çıkarıyordu. Genelkurmay Başkanı Fevzi Çakmak’ın kızı A. Muazzezle evli, Güzel Sanatlar Akademisi Müdürü Burhan Toprak, Yunus Emre’yi baş tacı yapmıştı. Ortodoks Sünnîliğe karşı Anadolu kültürüne sahip çıkılıyordu. “Köylülük” yüceltiliyordu! Dr. Reşid Galib’in “buluşu”, Alliance İsraelite Üniverselle benzeri, köy çocuklanna Batılı yaşam biçimini öğreten Köy Enstitüleri yakın bir gelecekte hayata geçirilecekti.

Değişimin önündeki tek engel olan halkın yoksulluğu ve cehaleti, Köy Enstitüleri’yle aşılacaktı. Anadolu,klasik müzikle, tiyatroyla, Cumhuriyet balolanyla tanışıyordu. Okullar öğrencilerine günün moda danslarını öğretiyordu. “Garson bira getir, garson bira getir, yaşa çarliston!” nakaratı dillerden düşmüyordu. Gazeteler Türkiye güzeli yarışması düzenliyordu. Yani, tıpkı Ulusal Kurtuluş Savaşı’nda olduğu gibi, *Türkiye’yi uygarlaştırma çabalarının ardında birçok Sabetayist aydının imzası vardı.**

***Edremit'e bağlı Cunda Adası'nın belediye başkanının adadaki Rum okulundan elde ettiği 1884 ders yılı programına kısaca bir göz atalım. Programda şunlar yer alıyor:**

1 - Türkleri Rumlara ezeli düşman olarak tanıtmak

2 - Türkleri iktisaden zayıflatmak

3 - Türklerin her konuda itibarını Avrupa devletlerine karşı zedelemek

4 - Türk Milleti'ni ahlâk, din, milliyet ve gelenek bakımından zayıflatmak

5 - Türk Gençliği'ni bozmak

6 - İstanbul'u ele geçirmek

7 - Türk halkı ile Devletin arasını açmak

8 - Her meslekten Türk'ü zor duruma düşürmek

9 - Rüşvet ve kandırma yoluyla Türk taraftar edinmek

10 - Türk çiftçisinin borçlandırılmasını ve işini ya da malını Rumlar'a devretmesini sağlamak.

***İktidarın, Yunus Nadi’ye çıkarttırdığı “Cumhuriyet” gazetesinin 6 Eylül 1925 tarihinde verdiği şu haber de gönül verdiğimiz Batılılaşma hamlelerinden biriydi:**

“Memleketimizde ilk defa yapılan bir müsabaka” başlıklı haber şöyle devam ediyordu. “Evvelki akşamki Güzel Bacak müsabakasına dört hanım iştirak etmiştir.”[31]

***Yıllarca Istanbul'da yaşayan "Muhteşem Istanbul" kitabının yazarı Gerard de Nerval Osmanlı saray kadınları hakkında şöyle yazmaktadır:**

"Saray kadınlarına gelince, bunların gerçekten birer alim olduklarını söyleyebiliriz ve bu sözümüzde mübalağa yoktur. Çünkü saraya giren her kadın, tarih, edebiyat, müzik, resim ve coğrafya konularında çok ciddi bir eğitime tabi tutulur. Bu kadınların birçoğu, sanatkar veya şairdirler."

***” Mustafa Kemal ve onun silah arkadaşları, tamamen Osmanlı generalleridirler. Hele Mustafa Kemal, Sultân Vahidüddin Hân'ın hem şehzadeliğinde ve hem de padişahlığında yaverliğini yapmış bir Osmanlı subayıdır.”**

***” Osmanlı kurmayları Mart 1919'un bir gecesinde Erenköy'de yaptıkları bir toplantıda liderliğin Nuri Paşa'ya mı, Miralay Re'fet Bey'e mi yoksa Çanakkale'de göz dolduran Mustafa Kemal'e mi verileceğini tartışmışlardır. Sadrazam, Mustafa Kemal Paşa'yı Padişah'a götürmüş ve askerlerin istediği insan olarak takdim etmiştir. Sami Bey ve Harbiye Nâzın Şâkir Paşa, Mustafa Kemal'in Cumhuriyetçi olduğunu ve Hanedanı devre dışı bırakabileceğini hatırlatmışlarsa da, Padişah önemli olanın Hanedan değil vatan ve devlet olduğunu ifade etmiştir. İşte bu şartlar altında 9. Ordu Kıtaları Müfettişi kisvesiyle Anadolu'ya gönderilmesi kararlaştırılan Mustafa Kemal ile Sultân Vahidüddin defalarca özel olarak görüşmüşlerdir. Bunun üzerine Sultân Vahidüddin, İngilizleri de Mustafa Kemal konusunda ikna etmiştir. 6 Mayıs 1919 tarihli Mustafa Kemal'in yetkilerini belirten Talimat hemen yayınlanmıştır. Tam bir diplomasi oyunu oynanmaktadır. Bandırma Vapuruna Mustafa Kemal ile birlikte kimlerin bineceği tesbit edilmiş ve bunların vizeleri temin edilmiştir. Bütün bunlar, Sultân Vahidüddin'in emriyle olmuştur. Her türlü masraf, Padişahın özel imkânları ve gizli ödenekten karşılanmaktadır.**

Mustafa Kemal, 15 Mayıs 1919'da Sultân Vahidüddin ile yaptığı son görüşmede, Sultân'ın kendisine 'Paşa, Paşa, Şimdiye kadar devlete çok hizmet yaptın. Asıl şimdi yapacağın hizmet hepsinden mühim olabilir. Paşa, devleti kurtarabilirsin' dediğini bizzat Mustafa Kemal nakletmektedir.”

***-Vahdettinin,” vefatını duyan Mustafa Kemal Paşa'nm şu sözleri de, bu cümleleri destekler mahiyettedir: "Çok namuslu bir adam öldü. İsteseydi, Topkapı Sarayı'nın bütün mücevherlerini götürür ve öyle bir ordu kurup dönerdi ki.."**

***” Cumhuriyet tarihçilerinin verdiği bilgilere göre, Mustafa Kemal, hilâfetin ilgasından sonra sadece şehzadelerin ihracı taraftarı idi. Ancak İsmet İnönü'nün katı tutumu, bütün Osmanlı Hanedanının vatandan ihracı ve bize miras bıraktıkları vatandan sürgün edilmeleri kararını çıkardı. Evvela, Halife Abdülmecid, 4 Mart Sabahı yakınları ile birlikte Çatalca'ya sevk edildi ve oradan da trenle Türkiye dışına çıkarıldı. Malları tasfiye edildi.”(Ahmet Akgunduz-Bilinmeyen Osmanlı)**

***” Sultan Mehmed Resad'in ortanca oglu Sehzade Necmeddin Efendi vefat ettiginde, padisahin yakinlarinin büyük üzüntüye kapilmalari üzerine Sultan Resad tam**

---

[31] **KAYNAK: Cumhuriyet Gazetesi, 6 Eylül 1925-AKTARAN: Temellerin Duruşması, Ahmet Kabaklı.**

bir tevekkülle söyle demistir:

"Bizler zaten milletin sirtinda büyük bir yük halindeyiz. Ben bir evlad kaybettim, fakat millet bir yükten kurtuldu."

***" II. Abdülhamid Han'in karisi Müsfika Sultan, kocasinin vefatindan sonra ve kizinin da Avrupa'ya sürgün edilmesi üzerine, Istanbul'da yillarca yalniz yasamistir. Kizi Ayse Sultan annesini defaatle Avrupa'ya yanina çagirmasina ragmen gitmemis, bunun sebebini soranlara söyle cevap vermistir:**

"Efendim pek kiskançti. Harem agalari bile baslarini kaldirip yüzüme bakmaktan men edilmişti.

Avrupaya gittigimi, yüzümü yabanci erkeklerin gördüklerini kabrinde hissederse güceneceginі, azap duyacagini düsündüm.

Onun için de kalbime tas basarak yillar yili dar-i dünyada evladimin hasretine katlandim."

***"Seyahatnâme'de, XVII. y.y. Anadolusunda karşımıza çıkan gayrimüslim toplulukların kendilerine has bir takım kıyafetler giydiklerine şahit oluyoruz.[32]**

Yalnız şu hususa dikkat çekmeliyiz ki; Osmanlı toplumunda zimmîlere kılık kıyafetleri açısından İslâm hukukuna uygun olarak çeşitli kısıtlamalar getirilmiş; örneğin gayrimüslim kadınların müslüman tarz ve kıyafetinde giyinmeleri yasaklanmıştır. Osmanlı Devleti'nde kıyafet sınırlaması getirilirken, gayrimüslimleri dışlama, sindirme ve toplumdan tecrit etme hedeflenmemiş; aksine toplum düzeninin sağlanması amaçlanmıştır.

Yine Seyahatnâme'de geçen bazı olaylar, XVII. y.y.da da zimmîlerin "cizye" denilen güvenlik vergisini vererek askerlik hizmetinden muaf tutulduklarını göstermektedir.Ayrıca gayrimüslimlere bazı alanlarda gümrük vergisinden muafiyet de tanınmıştır. Dolayısıyla gayrimüslim cemaatlerin devlete karşı tek yükümlülükleri, cizye ile siyaset alanında bazı yasaklara uymalarıdır.[33]

ŞAPKA KANUNU

***" Cumhuriyet yıllarında kıyafetlerle ilgili ilk düzenleme "Şapka Kanunu" ile birlikte başlamıştır.1925 ve 1934 yılları arası "Garp Medeniyeti' dairesine girmek için dış görünümün medenileştirmesi anlayışına dayanan bir takım inkılâpların yapıldığını görmekteyiz. 28 Kasım 1925 tarihinde mecliste kabul edilen 671 No'lu "Şapka İktizası Hakkında Kanun" ile TBMM üyeleri ve memurlarına başlık olarak şapka giyilmesi zorunluluğu getirildi ve Türk halkı da buna aykırı bir alışkanlığın devamından men edildi. Kanun, 28 Kasım 1925 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Kanun, 1982 anayasasının 174. maddesine göre "inkılâp kanunları" (anayasaya aykırılığı iddia edilip iptal edilemeyecek kanun) arasındadır." [34]**

---

[32] **Örnek olarak bk. Seyahatnâme, II, 504; V, 201; IX, 124-125, 139; kr). Kömürcüyan, a.g.e., s.78.**

[33] **Bak. YAŞAYAN GAYRIMÜSLİMLERİN DURUMLARI-Dr. Sami BAYBAL.**

[34] **Mehmet Yaman,İnkılap Kanunları Hakkında Anayasal Bir Yorum, www. kriter.org,26.07.2011.**

***" "Şapka giymeyiz diye tepki gösteren halkın üzerine Erzurum'da ateş açılıyor ve Rize'de başlayan olaylar üzerine şehrin savaş gemisiyle bombalandığı ifade ediliyor."35**

***"İskilipli Atıf Hoca, Şapka Kanunu'ndan tam 18 ay önce yazdığı 'Frenk Mukallitliği ve Şapka' eserinden dolayı, yani yasanın geriye doğru işletilmesi suretiyle idam edilmişti."**

-"Rize'ye yapılan ve iki gün süren top atışının üstüne Rize'ye gezici İstiklal Mahkemesi gelir ve 143 kişi yargılanır. Bir günlük yargılama sonucu, 8 kişi idam cezasına; 14 kişi 15'er yıl, 22 kişi 10'ar yıl,19 kişi 5'er yıl, kalanlar da değişik hapis cezalarına çarptırılır. Bir günlük yargılama ve adalet(!). İdamlar hemen infaz edilir.

Peki, Rize ne yapmıştı ki toplarla terbiye(!) edilmeye, hizaya getirilmeye çalışıldı? Rize'nin suçu neydi ki "atma Hamidiye din kardeşiyiz."demesine bile aldırış edilmemiş ve Rize'ye yağan top yağmuru iki gün sürmüştü. Üstüne üstlük top yağmurunda ölen ve yaralananlar yetmemiş gibi 8 kişi daha idam edilmiş, 55 kişi de farklı hapis cezalarına çarptırılmış. Neden ve niçin? Dün bu sorular sorulmuş mu ya da sorulabilmiş mi?

Hiç zannetmem; bu soruları o zaman soran da bunun bedelini kellesiyle ödemiştir, herhalde.

Rize ve benzeri yerlerin toplara hedef olmasının sebebi öz olarak "muhalif olmalarıydı, muhalefet etmeleriydi" Neye mi muhaliftiler? Şapkaya.

Evet, "Rizeli sekiz âlim ve Müslüman şapka giymeyip, dindarlara zulmü kınayıp, hükümete "Sarığımıza, sakalımıza ve cübbemize dokunulmasın. Şapka giyenler giysin, ama giymeyenler hapse atılmasın" diyerek, jandarma karakoluna yürümüşler ve halk da yanlış gördükleri politikalara karşı onlara destek verip onlara katılınca bu yapılan bir isyan olarak görülmüş. Bundan dolayı Rize topa tutulmuş sonra da idam sehpaları kurulmuş.

Bu olaydan miras olarak her ne kadar "Atma Hamidiye atma, vergi de vereceğuz, serpuş da giyeceğuz…" diyen halk türküsü kalsa da bunun acısı hiç gitmemiş."36

"Atma Hamidiye atma atma
Din kardeşiyiz bizi yakma
Atma hamidiye atma atma
Taktılar serpuşi kafamıza

Atma Hamidiye atma atma
VERGİMİ VERECEĞUM BİZİ YAKMA

---

[35] **Mustafa Akyol, Yakın Tarih, Etkileşim Yayınları, Mart 2011,s.55.**
[36] **http://dinimizvetarihimiz.blogcu.com/rize-de-sapka-katliami-ve-atma-hamidiye-atma/12311454**

Atma Hamidiye atma atma
SÜRGÜN ETMA bizi yakma “

Bunun dayandırıldığı zihniyet ise şuna dayandırılır.Atatürk Bursa nutkunda:

“Kan ile yapılan inkilablar daha muhkem (sağlam) olur.Kansız inkilab ebedileştirilemez.Fakat biz bu inkilaba vasıl olmak (ulaşmak) için lüzumu kadar kan dökdük.Bu kanlarımız yalınız muharebe meydanlarında değil,aynı zamanda memleketin dahilinde de döküldü.

Biliyorsunuz ki;Hendek de,Bolu da,Konya da ,Yozgaz da ve sair memleketlerimizde bir çok isyanlar vukua geldi.Ve bunların hepsi tenkil edildi.(Nakledildi.)

Şâyan- temennidir ki;bu dökülen kanlar kâfi gelsin!Ve ba’dema (bundan sonra) kan dökülmesin.”[37]

DERSİM

***Atatürk'ün Dersim katliamını planladığı Harita , M. Kemal Atatürk'ün o dönem kullandığı ve daha sonra müze haline getirilen Trabzon'daki köşkünde bulunmaktadır.**

Haritada, "Askeri durumu gösteren taktik işaretler bizzat M. Kemal Atatürk tarafından çizilmiştir".

İşaretler, Dersim'e düzenlenen askeri harekata ilişkindir.

CAMİLERİMİZ

- Başbakan Tayyip Erdoğan, CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun inkar ettiği tek parti döneminde camilerin satılmasına, ahır yapılmasına dair resmi belgeleri Meclis kürsüsünden açıklayarak, '1926-1950 arasında 513 cami satılıyor. 327 cami arsası ki bunların çoğu üzerinde cami var, bunlar da satılıyor. 1070 mescit satılıyor' dedi

-Bir Hristiyan vatandaş, bir Ermeni vatandaş, aynen şu mektubu yazıyor: '...Müslümanların Kurşunlu Camii veya Fatihpaşa Camii dedikleri ibadethane, 1941-1942 yılında depo yapılıp kapatıldı. Avlusunda 8-10 adet hurda at arabası takoza alınmış ve önüne nöbetçi dikilmişti. Bu meyanda, bizim Latin Kilisesi'ne de güya bu camideki mühimmatı koruması bahanesiyle bir manga asker yerleştirilmiş, ibadethanemizi tuvalet olarak kullanıyorlardı.'

---

[37] **İzmir yollarında.pdf.sahife.21,Osmanlıca sayfa numarası.38.**

- 'Muğla'da 6 cami depo yapılmış, caminin dolapları tuvalet haline getirilmiş, kadın oynatılıp şarap içilmiştir. Bütün bu yürekler acısı hareketlere mani olmak maksadıyla mücadelede bulunan zamanın müftüsü Münir Özsay, Vali Recai Güreli tarafından görevinden azledilmiştir.' Kahramanmaraş'tan Mehmet Karaca şunları yazıyor; '1945 senesinde Maraş Türkoğlu Cumhuriyet Mahallesi'ndeki Ulu Cami kapatılmıştır. Caminin açık kalan kapısından giren hayvanlar, burasını bir ahır haline getirmişlerdir. Şekerli Camisi Ambar, Hatuniye Camisi de karakol olarak kullanılmıştır.'

-Cumhuriyet Halk Partisi'nin ülkeyi yönettiği dönemde, 1935 yılında Vakıflar Kanunu'nda yapılan bir değişiklikle yurt çapında yüzlerce cami ve mescidin yıktırıldığı biliniyor. Eldeki verilere göre Diyarbakır'da 35 cami ve mescit ya satıldı ya yıkıldı ya da işyeri olarak kullanılması suretiyle tasfiye edildi. Vatandaşların ileride cami yapmasının önüne geçmek için de 12 cami ve 16 mescidin arsası yine aynı şekilde satıldı. Bazı cami ve mescitleri satın alan hayırseverler tekrar ibadete tahsis ederken, 20'ye yakın tarihi cami ve mescidin adı ise sadece vakıfların kayıtlarında kaldı.

-Erdoğan, camilerin kapatılması, müzeye, depoya çevrilmesi, ahırlara dönüşmesinin 19 Kasım 1935'te çıkarılan bir yasayla başladığını belirterek, 9 belgeyi açıkladı:

Belge 1: Camilerin satışını mümkün hale getiren yasa- Kanunun çıkmasının ardından, Türkiye'nin hemen her vilayetinde, her kasabasında, camiler kapatılmaya başlanıyor.

Belge 2: Cetvel. 1926-1950 arasında 513 cami satılıyor. 327 cami arsası ki bunların da çoğunun üzerinde cami var, bunlar da satılıyor. Bin 70 mescit satılıyor. Bunlarla birlikte, kilise, manastır, türbe, mezarlık, imaret, darüşşifa ve benzeri çok sayıda tarihi eserin satışı yapılıyor. Toplamda 3 bin 411 adet hayrat vakıf taşınmazının satışı gerçekleştiriliyor.

Belge 3: Sivas'taki Ulu Cami'nin devlet müzesi yapılmasına ilişkin 1948 tarihli İsmet İnönü'nün de imzasının bulunduğu Bakanlar Kurulu kararı.

Belge 4: Vakıflar Umum Müdürlüğü'nden Tekirdağ Valiliği'ne gönderilen satılacak cami ve mescitlerin 'harap bina' şeklinde yayınlatılmasına ilişkin yazı.

Belge 5: Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün hayvan bağlanan Atik Valide Cami ve Efkan Tekkesi ile ilgili Başbakanlığa gönderdiği ve işgale son verilmesine ilişkin yazısı.

Belge 6: Karacabey'den Behçet Ömer'in Vakıflar'a yazdığı ve kasabada mevcut camilerin asker tarafından alındığı, Ramazan'da namaz kılmak için Ulu Cami'nin tahliyesine ilişkin yazısı.

Belge 7: Gaziantep'de bulunan Selim Efendi Camisi'nin CHP'ye satılması.

Belge 8: Edremit'de bulunan Yıldırım Camisi'nin 300 TL bedelle CHP'ye satılması.

Belge 9: 1936 tarihli Cumhuriyet gazetesi kupürü. Osmangazi ilçesi Tophane Mahallesi'ndeki caminin bando ve muhafız birliğine verilmesine ilişkin haber.

-Osmangazi İlçesi Tophane Mahallesi'ndeki camii bando müdürlüğüne teslim ediliyor. 20 Nisan 1936 Cumhuriyet gazetesi. Bu ne insafsızlık. Seferhisar'da tarihi bir camii ahır yapılmış. Bu dosya içinde tek parti döneminde camilerin satışına, depo olarak kullanılmasına, ahır yapılmasına dair, onlarca yüzlerce haber küpürü bulunuyor.

-CHP'nin tek partili dönemde sattığı camilerin belgeleri tek tek ortaya çıkıyor. Akit'in ulaştığı 21 Ekim 1937 tarihli bir belgeye göre dönemin Başbakanı İsmet İnönü bir günde tam 6 camiyi satışa çıkarmış.

-Cumhuriyet Gazetesi'nde yer alan o ilana ulaştı.

İlanda, Edirnekapı'da bulunan Hacumuhiddin Camii ve meşrutahane arsası 2 bin 80 lira 75 kuruş, Çapa'da bulunan Kazasker Ahmedefendi Camii enkazı ile beraber arsası 3 bin 700 lira, Langa'da bulunan Hacıferhad cami arsasının tamamı bin 286 lira, Samatya'da bulunan Hatuniye Cami arsası ile mevcut enkazı bin 337 lira 66 kuruş, Yenibahçe'de bulunan Arpaemini Mustafaefendi mescidi ve enkazı 700 lira, Eyüp'te bulunan Musaçavuş Mescidi ve tekke binası'nın 650 liraya satılığa çıkarıldığına dair ifadelere yer verildi.

İlanda; "Yukarıda yazılı emlakın satılmak üzere arttırmaları 10 gün uzatılmıştır. İhalesi 1 Kasım 1937 Pazartesi günü saat 15'te yapılacaktır. İsteklilerin Mahlülat kalemine gelmeleri…" ifadeleri yer alıyor.

MİMAR SİNAN'IN ESERİ HATUNİYE CAMİİ'NİN YERİNDE APARTMAN

CHP'li İnönü döneminde satılan camilerden Samatya'da bulunan Hatuniye Cami, Osmanlı Devleti ve dünya tarihinde önemli eserlere imza atmış olan Mimar Sinan'a ait. 1937 yılında bir gayrimüslime satılan cami yıkıldıktan sonra yerine apartman yapılarak tarihin yok edilmesinin yanı sıra artık temeline dahi ulaşılamıyor.

-Tarihçi Mustafa Armağan, Ayasofya caminin müzeye dönüştürülmesinin altında Atatürk'ün imzası olduğunu belirterek, cami tartışmasının kaçınılmaz olarak Ayasofya'ya dayanacağını söyledi.

Star'dan Fadime Özkan'a konuşan Armağan, "1925'lerden, 1930'lu yıllardan bahsediyoruz, yani Atatürk'ün hayatta olduğu yıllardan. O dönemde Atatürk'ün hilafına hiçbir şey yapılamayacağına göre ama bütün bunlar da yapıldığına göre; Atatürk, İnönü başkanlığındaki tek parti hükümetinin cami politikasına zımnen onay vermiş demek mi oluyor? Atatürk neresinde bütün bu olup bitenlerin?" sorusunu şöyle cevapladı:

"Ayasofya Kararnamesinin altında kimin imzası var sizce? Bundan büyük kanıt olur mu? 500 yıla yakın İslamiyet'e hizmet etmiş bir camiden bahsediyoruz. 1934'te Bakanlar Kurulu kararıyla ibadete kapatılıp müze yapılıyor. Kararnamenin altında Atatürk'ün, İnönü'nün ve bakanların imzaları var. Benden söylemesi: Bu cami

tartışması kaçınılmaz olarak Ayasofya'ya dayanacaktır. Ayasofya'nın tapusunda sahibi Fatih Sultan Mehmed gözüküyor. Fatih Sultan Mehmed Vakfı Ayasofya'nın sahibiyse ve Vakıflar Kanunu "vakfedilen eserin amaç dışı kullanılamayacağını" amirse, bu kararname hukuk nezdinde geçersizdir. Hem 1934'te, hem bugün Bakanlar Kurulu kanuna aykırı kararname çıkaramaz, çıkarırsa iptal edilir. Buna benzer daha pek çok örnek var."

-Edirne Vakıflar Müdürlüğü'nün 17 numaralı ve 8 Eylül 1940 tarihli kararıyla satılmıştır" diyen tarihçi-yazar Dilbaz, "Sadece bir caminin yıktırılması yahut satılması bile akıl alır değilken bunun tam 57 tane örneğine rastlıyoruz. Bezirgan Turgut Mescidi, Fazlullah Paşa Camii, Daye Hatun, Veled-i Veliyyüddin Camii, Fındık Fekih Camii, Seyfullah Efendi Mescidi, Hacı İslâm Mescidi gibi 1925-1940 yılında yıktırılan örnekleri araştıranlar acı gerçeklerle karşılaşacaklardır. Dolayısıyla son dönemde 'CHP devrinde cami yıktırılmadı' şeklindeki iddialara elimizdeki devlete ait resmi belgeler ile açıklama getirebiliyoruz" ifadelerini kullandı.

-Haftalık Yeni İstiklâl gazetesi 2 Kasım 1966'dan başlayarak okurlarını CHP devrinde ibadete kapatılan cami ve mescidleri ifşa etmeye çağırmış ve bunda da epeyce başarılı olmuştu. Gazeteye İskilip'ten Aydın'a, Edirne'den Muş'a, Antalya'dan Trabzon'a kadar pek çok yerden mektup yağmış ve her mektup bir hicran yarası açmıştır okurun dünyasında.

Bunların içinde "ahır" tartışmasına katkı sağlayacak bir örnek Maraş'tan gelmiştir: 1945 yılında Maraş Türkoğlu Cumhuriyet Mahallesi'ndeki Ulucami kapatılmış, caminin açık bırakılan kapısından içeri giren hayvanlar burasını ahır haline getirmişlerdir.

Aynı mektuplardan Antalya'da Selçuklu eseri olan Yivli Minare Camii'nin de, Osmancık ilçesindeki Akşemseddin Camii'nin de ahır olarak kullanıldığını öğreniyoruz. Bursa'daki Mollaarap Camii askeriyeye verilmiş, onlar da ibadete kapatıp altını ve çevresini at ahırı olarak kullanmışlar. Bingöl'ün tek camisi olan İsfehan Bey Camii buğday deposu ve hayvan tavlası haline getirilmiş. Bolu'dan yazan bir okur ise perişan vaziyetteki Musapaşa Camii'nin, 1947 yılında Kâzım Karabekir'in müdahalesiyle yeniden yaptırıldığını kaydediyor.

-"Cumhuriyet" gazetesinden seçtiğim 23 Mayıs 1948 tarihli haberin başlığı ise şöyle: "Cami hiç ahır olur mu?"

Gazetenin "Hem Nalına, Hem Mıhına" köşesinde çıkan yazıya bakılırsa İstanbul'un Silivrikapı semtinde Sitti (yazıda yanlışlıkla Sünni diye geçiyor) Hatun Camii'nin yanından geçmekte olan bir doktorun dikkatini bir şey çeker. Harap haldeki caminin kapısı önünde tek atlı bir muhacir arabası durmakta, kapının yanında da bir "gecekondu odası" bulunmaktadır.

Etraftakilere sorar doktor. "Burası nedir?" Öğrenir ki, camiyken harap

olmaya yüz tuttuğu için Vakıflar İdaresi burayı kiraya vermiştir. Kiralayan kişi de camiyi ahır olarak kullanmaktadır. Sorduğu kişiler, şikâyet edildiği halde kimsenin ilgilenmediğinden şikâyete başlarlar. Doktor, kapısı açık olduğundan birkaç adım ilerleyerek içeriyi inceler. "İçinin samanlık, beygir ve inek ahırı olduğunu" bizzat görür. Şöyle yazar:

"Eslafımızın (atalarımızın) binbir itinayla yaptırıp bize yadigâr bıraktığı böyle mabedlerin harab olmasına lakayid kalıyoruz, sonra da ahır olarak kullanıyoruz."

Gazete yazısı, beklenen etkiyi göstermiş olacak ki, bir süre sonra yetkililerce araştırma yapılmış ve bunun, kiralayan kişinin marifeti olduğu anlaşılmıştır ama bir caminin kiraya verilmiş ve kimin nasıl kullandığının kontrol edilmemiş olması bile yeterince büyük bir skandal değil midir?

-*Atatürkün kendisinin de cami yıktırdığı belge ile sabittir.

SAYFALAR ARASINDA

Heybeliada'daki Deniz Harp Okulunda bulunan câminin Atatürk tarafından 1935 yılında yıktırılmadan önce çekilmiş bir fotoğrafı.

Heybeli'deki câmiyi Atatürk yıktırdı

1988 Türkiye'sinde rastladığımız câmi ve mescidler aleyhindeki hâdiselerin kökleri çok eskilere dayanıyor. Bugün namaz kıldığı için talebeler, askeri okullardan atılıyor. Yanın asır önce de câmiler yıktırılıyordu. 2 Ekim 1988 tarihli 2000'e Doğru dergisinde Atatürk'ün Heybeliada'daki câmiyi niçin yıktırdığı anlatılıyor:

"Atatürk, bir bardak su istedi. Getirdiler. İçerken başını yukarı doğru kaldırınca minareyle göz göze geldi. 'Bu nedir?' diye sordu. Açıkladılar. 'Askeri okulda câmi olmaz' dedi. Ardından Heybeliada Deniz Harb Okulundaki câmi Kürt hamallara yıktırıldı.

Başbakan İnönü dişlerinden rahatsızdı. Dinlenmek için Heybeli'ye gelmişti. Cumhurbaşkanı Atatürk de 5 Eylül 1935 günü akşamı motorla adaya gelmiş. İnönü'yü ziyaret ederek hatırını sormuştu. Atatürk, bu ziyaret sırasında o dönemde, Mekteb-i Bahriye olarak anılan Deniz Harp Okuluna da uğramıştı. İşte minareyle okulun elektrik tesisatçısı Zeki Usta'nın sunduğu bir bardak suyu içerken karşılaşmıştı. Çevresindekiler ada halkının bu câmide ibâdet ettiğini söylemişlerdi. Ancak bu açıklama, Atatürk için bir askeri okulda câmi bulunmasına gerekçe olamazdı. 1984 yılında basılan Prenses Adalarının Heybelisi kitabında Akilas Milas, yakım kararına itiraz edenler bulunduğunu, ancak 'o dönemlerde Kemal'in herhangi bir kararı dikkate alınamayacak gibi' olmadığı için minarenin aynı gece yıktırıldığı belirtiliyor. Minareyi yıkanlar Kürt hamallar. Yapan ise bir Ermeni mimar."

*** Mustafa Armağan, yazısında "Tokyo Camii'ni Atatürk yaptırdı" söylentilerini böyle yalanladı...**

-" 1938'de hizmete açılan Tokyo Camii'nin Atatürk tarafından yaptırıldığını bir yana bırakın, en ufak bir maddi katkıda bulunulduğunu gösteren belgeye dahi sahip değiliz. Buyurun, Başbakanlık Arşivi, İş Bankası'ndaki hesabın girdi-çıktıları ortada. Belgeyi bulun, biz de susalım. Ancak dedikodularla tarih gemisi yürümez. Tokyo Camii'ni Türkiye yaptıramazdı, zira o sırada laiklik sarası tutmuş bir ülke olduğumuz için açılış törenine dahi Tokyo Büyükelçimiz Hüsrev Gerede katılmaktan kaçınmıştı (camiyi biz yaptırmış olsaydık neden katılmasın?). Yemen ve Suudi Arabistan'dan temsilcilerin (Hafid Vehib), hatta Müslüman olmayan Japonların bile törene katıldığını biliyoruz da, Tatar kökenli Abdürreşid İbrahim dışında bizimle irtibatı olan kimsenin katıldığına dair bilgi bulamıyoruz. Caminin, Başkırtların başını çektiği Müslümanlar

tarafından yaptırıldığını, Japon halkının da yardım ettiğini biliyoruz. Tokyo Camii 2. Dünya Savaşı'nda tahrip olmuş, arsası 1986'da Türkiye'ye devredilmiş ve mevcut camiyi Diyanet İşleri Başkanlığı yaptırmıştır (2000).

Yamada'nın hatıralarını yakında yayınlayacağını öğrendiğim Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Selçuk Esenbel'in, onun cami yaptırmak için Ankara'ya gelip Atatürk'le konuştuğundan tek kelimeyle olsun söz etmemesi yeterli kanıt değilse Diyanet Ansiklopedisi'nin "Japonya" maddesine ve Ahmet Uzunoğlu'nun "Tokyo Camii" kitabına bakabilirler. O da yetmezse Tokyo Camii'nin resmi sitesine buyursunlar: [38]

İSLÂMİYET VE DİN

***Haber şöyle:**

"Şafi ve Nakşi(bendi) aşiretlerin bölgelerindeki hocalar şimdiden takkelerle geziyor ve hususi hücrelerde vatan çocuklarını arapça (Kur'an/din ilimleri) okutup Cumhuriyet aleyhinde zehirliyorlarmış."

***CHF (Cumhuriyet Halk Fırkası) Basın Yayın Umum Müdürü Selim Sarper, Diyanet İşleri Müşavere Heyeti azası Prof. Dersiam Yusuf Ziya Yörükan'ın 1 Eylül 1944 sayılı Kutlu Bilgi dergisinin 2. sayısında kaleme aldığı yazıyı tehlikeli bularak alıntı yapıyor ve Başvekaleti şu şekilde uyarıyor:**

"... 'Kandil gecelerinde çocukların sevinçleri, Ramazan günlerinde iftar sofrasına yapılan ihtimam ve sahur yemeğinden sonra şafak ağarırken ve bütün tabiatın ıssızlığı içinde ezan seslerinin yükseldiğini dinlemek ve bayram sabahlarında yeni elbiseleriyle babasının yanında camiye gitmek, fakir çocuklara acımak, onların saadetini istemek, bütün Müslümanların aynı imanla aynı mabette bir Tanrı'ya ibadetle birleşmelerini görmek...'cümlelerinde ortaçağa has koyu bir dincilik ruhu görülmektedir."

***ABD BASINI: "Türkiye Kur'an'ı ve Halifeyi tekmelemekle kurtuldu"**

***Fransız Temp Gazetesi'nin Istanbul özel muhabiri Paul Gentizon ise şu yorumu yapmıştır: "Avrupa memnun olabilir: 19. asrın başından beri Osmanlı İmparatorluğu'na durmadan telkin ettiği husus nihâyet gerçekleşti.**

Türkiye Cumhuriyeti, eski Türkiye'nin üç asırda yapamadığını üç günde gerçekleştirdi. Ânî bir davranışla teokrasinin son kösteklerinden kendini kurtaran Türkiye, Avrupaî fikirlerin izinde duraksamadan ileriye atıldı...

---

[38] http://www.tokyocamii.org/publicViews/article/sayfacesit:10/language:2

Türkiye Cumhuriyeti, hakikatte, kendisini Asyalı geleneklere bağlayan göbek bağını kesmiştir. Batılı medeniyet prensiplerini, düşünce tarzını, mefkûresini bir bütün hâlinde kabul etmiştir. Kesin olarak Doğu'ya vedâ etmiştir."

***Amerikali ünlü Şarkiyat Tarihçisi Bernard Lewis'in şu tahlili ise oldukça düşündürücüdür: "Mustafa Kemal,Hilafette geçmişle ve Islâmlıkla bir bağ görmekte muarızlarıyla aynı kanıdaydı. Işte açıkça bu nedenledir ki,bu bağı koparmaya kararlıydı... Halifeliği kaldırırken Mustafa Kemal, Islâmiyet'in tahkimatlı kuvvetlerine ilk açık taarruzu yapıyordu."**

***Halifeliğin kaldırılmasına Islâm Âlemi'nin gösterdiği tepkiye gelince; François Georgeon, "Kemalizm ve Islâm Dünyası (1919-1938): Bazı Işaret Taşları" isimli makalesinde bu durumu şöyle belirtmektedir: "Hilafetin kaldırılması, Türkiye'nin Müslüman geçmişinden kopuşunun ve Islâm Dünyası'nın geri kalan bölümü ile ilişkilerini köklü bir biçimde değiştirmesinin bir aracıydı."**

Elizabeth Picard ise, "Suriyeli ve Iraklı Arap Milliyetçiler ve Kemalizm: Yöneşmeler, Perdelemeler ve Etkiler"başlığını taşıyan makâlesinde aynı konuyla ilgili şu tespiti serdetmektedir. "...Ankara Büyük Millet Meclisi'nin Hilafet kurumunu kaldıran kararı dîne tam bir hakaret olarak görüldü... Kemalistler, Islâm'ı yıkmaya niyetli ateşli Tanrıtanımazlar olarak nitelendiriliyordu."

***Yıllar önce İzmir Kadınlar Hapishanesi'ndeki mahkûm kadınlara akşam dersleri verilmesi kararlaştırılmıştı.**

Bir gün Milli Eğitim Müdürü'nün odasına zayıf, ufak-tefek bir genç kız girdi. "Ben bu dersleri memnuniyetle kabul ederim, efendim," dedi.

İki hafta geçmeden, genç kız, soğuk ışıklar altında hapishane koğuşundaki akşam derslerine başlamıştı. İşi bittikten sonra, ince pardösüsünün yakasını kaldırıyor, süngülü nöbetçilerin, zincirli kapıların arasından geçerek sokağa çıkıyor ve hızlı adımlarla evine koşuyordu. Hapishane müdürü de, milli eğitim müdürü gibi,hayretler içinde idi. O kavgacı, o geçimsiz mahlûklar, genç öğretmeni hem sevmeye, hem saymaya başlamışlardı. Kadınlar hapishanesinde ilk defa böyle bir hava esiyordu.

Fakat işinde inanılmaz bir başarı gösteren kızın, bir süre sonra acayip bir suçla adliyeye götürüldüğünü görüyoruz. Hakkındaki isnat;

"Misyonerlikti."

Gittikçe kabaran dosyalar, hep misyoner öğretmenden bahsediyordu.

İş o kadar dallanıp budaklandı ki, Atatürk meseleyi merak etmişti. "Bana misyoner öğretmenin dosyasını getiriniz," dedi.

Bütün bir gece o dosyayı inceledikten sonra, ertesi günü öğretmen "[Sıdıka] Avar"ı yanına çağırttı. Genç öğretmen Atatürk'ün karşısına çıktığı vakit bir yaprak gibi titriyordu. Atatürk, bu ufak-tefek kıza hayretle baktı.

"Misyoner öğretmen sensin, öyle mi?" diye sordu.

Avar şaşırmıştı. Yavaşça, "efendim, ben öğretmen Avar," diye fısıldadı.

Atatürk, o zaman genç öğretmene doğru parmağını uzatarak yüksek sesle şunları söyledi:

"Hayır. Sen `misyoner´ Avar'sın. Bana, senin gibi `misyonerler´ lazım."

Ondan sonra da Atatürk fikirlerini açıkladı: Bir toplum, daha ziyade aile yoluyla, bilhassa kadın yoluyla kazanılabilirdi. (Nasıl kazanmak? Ne öğretilecek?)

Genç öğretmen doğu'ya gidecekti. Oradaki genç kızları, hatta bunların arasında hiç Türkçe bilmeyenleri bile toplayacaktı. Onları, bu toplumun potasında yetiştirecekti; sonra bu çocukları birer ışık huzmesi (!) altında köylere gönderecekti.

Sözlerinin sonunda:

"Git, memleketin içine gir, dağ köylerine, uzan; orada bizden ışık bekleyen yarının annelerini göreceksin,dedi.

Genç öğretmen, içi içine sığmaz bir halde Atatürk'ün yanından çıktı. İşte yıllar ve yıllardır Avar, doğu illerinden birinde Kız Enstitüsü Müdürlüğü'nde bu inanılmaz işle meşguldür.

Şimdi Elazığ, Tunceli, Bingöl çevrelerindeki halk, bu ufacık-tefecik kadından bir "azize" gibi bahseder. Onun hakkında iki yüze yakın mani, masal ve çocukların dilinde sayısız Avar şarkıları vardır. O, yol vermez, geçit tanımaz dağlara at sırtında tırmanır, dağ köylerinden, çoğu esmer köy kızlarını toplar, onları kendi ceketine sarıp okuluna götürür.

-Avar, bir süre Musevi Mektebi'nde de çalıştı.

*** Çorum'da Bayram namazından sonra Arapça ezan okuyan bir vatandaş "ağır cezada" yargılanmıştır.**

Erzurum Vilayeti Hınıs kazasında Ramazanda imamlık yapmış olan Molla Ahmed Arapça sela verdikten sonra kaçmış ve aranmasına başlanmıştır. Arapça tekbir almaktan suçlu Şarkîkaraağaç ilçesi inhisarlar takip memuru Hilmi Aydın (o dönemde) 3 lira hafif para cezasına çarptırılmıştır.

M. Kemal'den sonra İsmet İnönü döneminde de yasağa rağmen ezanı Arapça okumaktan vazgeçmeyen mücahidler olduğu görülmektedir. Arapça ezan yasağına karşı gelen birçok insan tutuklanarak muhtelif cezalara çarptırılmıştır. Örneğin, Silivri kazasının Seymen köyünde ziraat memuru Behçet, Arapça kamet getirmekten "1 gün hapis" cezasına çarptırılmıştır.

Savcıya verilen bir ihbarname şöyle; "Dün öğle namazında camiye gittim, müftü camide idi, müezzin Türkçe kameti getirdikten sonra müftü namaza başlamadı, dikkat ettim dudakları kıpırdıyor, Arapça kamet getiriyordu."

Savcı, bunun üzerine takibata başlamıştır.

Bu ve benzer tüm yaptırımlara karşın, yasağın çiğnenmesi devam etmiş, özellikle güvenlik güçlerinin ulaşmakta zorluk çektiği yerlerde Arapça ezan okunmaya devam etmiştir. Örneğin 1945 yılında doğu illerinde teftiş yapan bir polis müfettişi, Bingöl'de köylerde hâlâ Arapça ezan okunmaya devam edildiğini söylemektedir.

Benzer bir durum, dönemin bir tanığı tarafından "Köyde eski Türkçe [Arapça] ezan okurlardı. Böyle Allahüekber, Allahüekber... Eski Türkçe ezan okumak yasaktı o zamanlar. Ezan zamanı, candarmalar gelirdi,ki bakalım bunlar nasıl okuyorlar ezanı diye. Candarmaları gördükleri zaman bizimkiler yeni ezanları okurlardı, `Tanrı uludur, Tanrı uludur´ diye" şeklinde dile getirilmektedir.

1946 yılında ezanın Türkçe okunması açıktan eleştirilmeye başlandı. Adalet Bakanı Fuat Sirmen'in bir bildirisine göre 1947 yılında Arapça ezan okumak suçundan 29 kişi tutuklandı.

18 yıl aralıksız süren Arapça Ezan ve kamet yasağı, 1950 yılında Adnan Menderes Hükümeti tarafından çıkarılan 5665 sayılı yasayla kaldırıldı.

Ezanın Türkçeleştirilmesi çalışmaları ile birlikte yine M. Kemal Atatürk tarafından başlatılan Kur'an'ın Türkçe okunması yönündeki çalışmalar, Ismet Inönü döneminde tekrar gündeme gelmiştir. 9 Ocak 1942 tarihinde Türk Dil Kurumu yeni bir Kur'an çevirisine karar vermiştir.[4] Gürtaş'a göre Inönü'nün, Türkçe Kur'an ile namaz kılınması yönünde teşebbüsleri olmuş, ancak siyasi atmosfer bu amacın gerçekleştirilmesine engel olmuştur.

Falih Rıfkı Atay'ın kitabından yaptığımız aşağıdaki alıntıda bunu net bir şekilde göreceğiz:

"Atatürk ibadet devrimine ezan ve namazı Türkçeleştirmekle başlamıştı. Gerçekte verdiği ilk emir ezan ve namazın Türkçeleşmesi idi. Muhafazakârların sözcülüğünü yapan İnönü, Atatürk'e yalvarmış, önce ezanı Türkçeleştirelim, sonra namaza sıra gelir, demişti. Arkadan dil ve Kur'an metni meseleleri çıkıp namazın Türkçeleşmesi gecikti idi. Atatürk sağ kalsaydı ibadet reformu olacağında da şüphe yoktu."

İzmir Milli Kütüphanesi'nin kurucusu olan M. Celal Saygın bu konuda şöyle demektedir:

"Ezanın Türkçe'ye çevrilmesini isteyen M. Kemal'dir."

Umumi Kâtibi (Genel Sekreteri) Hasan Rıza Soyak ise bu gerçeği şöyle ifade etmektedir:

"(Atatürk) Bu yoldaki (ibadetin türkçeleştirilmesi) faaliyetine ilkin ezanı Türkçeleştirmek ve Kur'an'ı tercüme ettirerek bazı camilerde hafızlara mukabelelerini Kur'an'ı Türkçesinden okutmakla başlamıştı.

Ezan'ın Türkçeleştirilmesinde görevlendirilen ekipte yer alan Ali Rıza Sağman'ı dinleyelim:

"Atatürk bu reformasyon hareketine, ezanların ve Bayram namazlarında okunmakta olan tekbirlerin Türkçeleştirilmesiyle başladı. Kur'an-ı Kerim'in de Türkçe (ibadette) okunması, bu merhalenin ikinci kısmını teşkil ediyordu.. Bu işleri sistemli bir şekilde tatbik için Dolmabahçe'de topladığı elemanlar arasında ben de vardım.

Sağman şöyle devam ediyor:

"... Bununla beraber sofrada, yine bu mesele üzerinde konuşmalar oldu. Atatürk yeni metnin (Tanrı uludur) aslından daha parlak (!) olduğunu ve yakıştığını söyledi. Hafız Kemal de şöyle garip bir mütalaada bulunmaktan çekinmedi:

'Biz minarede ezan okurken Allah kelimesinde nağme yaparız da...'

Atatürk birşey söylemedi. Ben işi üzerime alarak dedim ki:

'Bu muazzam inkılab karşısında böyle bir nağme dinlenmez ya!'"

Dönemin Mlli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip, M. Kemal Atatürk'ün kendisine Tekbir ile Ezan'ın Türkçeleştirilmesini emrettiğini söylemektedir.[

"... ben Ezan'ın ve Tekbir'in Türkçe'ye çevrilmesinde Atatürk'ün bizzat çalıştığını ve bir hayli değişiklikler yapıldığını bilirim. Hatta Türkçe zevki bakımından bu değişikliklerin bazılarını sevmemiş ve itiraz etmiştik.

Bay Hikmet Bayur'a haber vereyim ki Atatürk sağ kalsaydı, çoktan Kur'an da Türkçe (ibadette) okunacaktı.

Bu işi, önceleri bir metin meselesi, sonra da dil çalışmalarının bitmemiş olması geciktirmiştir. Tarihi doğru öğrenmek isteyenler için hakikat budur!"

Gazete Haberi: "Allahu Ekber demek, Atatürk inkılabına saygısızlıktır"

1938'de 3, 1939'da 1, 1944'te 2 ve 1945'de 3 olmak üzere dini propaganda (!) yapan 9 yayın ile 1938'de inkılap aleyhtarı 1 yayına yasak getirilmiştir. Bu bağlamda İstanbul'da basılan ve İsmail Nazım Ergenel tarafından yazılan En'ami Şerif adlı broşür toplattırılmıştır. Yine aynı konuda İstanbul'da Mustafa Kocabaş tarafından yazılmış olan Din Klavuzu isimli eser, İman ve Amel isimli kitap, Ayet, Hadis ve ahlaki öğütleri içeren Arapça levhalar, Dua Mecmuası adlı broşür, Çocuklarımıza Din Okuma Kitabı adlı eser ve Tam ve İlaveli Mevlüdü Nebi adlı kitabın satışı yasaklanmıştır.

Ahmet Hamdi Akseki tarafından 1943 yılında "Peygamberimiz Hz. Muhammed" (sallallahu aleyhi vesellem) adlı bir kitap, Sebilürreşad yayını olarak bastırılıp piyasaya

çıkarıldıktan sonra Dahiliye Vekaleti (İçişleri Bakanlığı) tarafından sakıncalı (!) bulunarak toplattırılmıştır. Bunun üzerine kitabın yazarı, toplattırılma sebebini öğrenmek üzere müracatta bulunmuştur. Matbuat Umum Müdürü (Basın Genel Müdürü) CHP'li Vedat Nedim Tör imzasıyla gönderilen cevapta "Bizler her ne surette olursa olsun, gençlik için dini bir zihniyet fideliği vücuda getirilmesine taraftar değiliz"denilmektedir.

Aynı şekilde Necip Fazıl Kısakürek tarafından yayınlanan Büyük Doğu Dergisi, Mayıs 1944 tarihli sayısında "Allah'a itaat etmeyene itaat edilmez" hadisini kapak yapınca, hükümet, halkın yöneticiler aleyhine kışkırtıldığı gerekçesiyle dergiyi kapatmıştır.

Ezan'ı ilk kez Türkçe okuyan Sadettin Kaynak, Kur'an karşısındaki acziyetlerini anlatıyor:

"Atatürk'ün arzusu; Kur'an'ın Türkçesinin de aslı gibi makam ve lahn (ezgi) ile okunması merkezinde idi.

Fakat bu bir türlü olmuyordu. Çünkü tercüme nesirdi (düz yazı). Bununla beraber, iyi bir nesir de değildi.

Kur'an'ın edaya gelmesi, lahn ile okunmaya uyması Arap dilinin medler, gunneler, idgamlar ve bunlara benzer hususiyetleri oluşundan başka, bir de Kur'an'ın kendisine has olan nefes alma için secaventleri (duraklama işaretleri), seci ve kafiye'ye benzeyen, fakat seci ve kafiye olmayan; şiire benzeyen, fakat şiir olmayan; nesre benzeyen, fakat nesir olmayan, sözün kısası herşeyiyle, her haliyle metni gibi okunmasının da bir mucize oluşundan ileri geliyordu. Türkçe tercümesinde bu vasıfların hiçbiri yoktu ve bir türlü olmuyordu, olamıyordu."

*** M. Kemal Atatürk "din"den ne anlıyor? Hep birlikte okuyalım:**

(Ali Rıza Sağman'a) "...Evet, ben bilirim ki insan dinsiz olmaz. Fakat Türk'ün dini tabiattır. Bunu size münevversiniz (Aydınsınız) diye söylüyorum."

"Natür / Tabiat insanları türetti; onları kendine taptırdı da. Ancak; insanların dünyada yaşayabilmeleri için,onların tabiata egemenliğinide şart kıldı. Tabiata egemen olmasını bilemeyen yaratıklar varlıklarını koruyamamışlardır. Tabiat onları kendi unsurları içinde ezmekten, boğmaktan, yok etmekten ve ettirmekten çekinmemiştir."

"Hürriyet insanın düşündüğünü ve dilediğini mutlak olarak yapabilmesidir. Bu tarif Hürriyet kelimesinin en geniş manasıdır. İnsanlar bu manada hürriyete hiçbir zaman sahip olamamışlardır ve olamazlar. Çünkü malumdur ki insan, tabiatın mahlukudur."

"Yaşam, herhangi bir doğa dışı etkenin karışması olmaksızın dünya üzerinde doğal ve zorunlu bir kimya ve fizik seyri sonucudur."

"…Türk yalnız tabiatı kutsal bilir."

M. Kemal Atatürk:

"İnsanlar, kurtçuklar gibi sulardan çıktılar en önce... İlk ceddimiz balıktır. İşler daha daha ilerledikçe o insanlar, primat zümresinden türediler. "Biz maymunlarız"; düşüncelerimiz insandır."

M. Kemal Atatürk:

Türk Tarihi Tetkik Cemiyeti Yüksek Başkanlığı'na [Mektubumuza açıklamadır]

"Mektubumuzda heyetinizin gözlemine çok şeyler arz olunduğunu zannederim. Bu görüşleri içeren mektup yazılıp zarfa konulduktan sonra çok önemli olduğu düşüncemizde bir defa beliren noktaları dikkatinize sunmayı önemli gördük. Son senelerde Istanbul'da yayınlanan gazetelerde Roman diye okuduğumuz bazı tarihi eserler vardır ki, bunlar şüphesiz yüksek heyetinizin gözleminden kaçmış değillerdir; Bu roman sayfaları bence gerçek tarih belgelerinin yorumudur; bu roman sayfalarında görülen şeyler yaklaşık şöyle açıklanabilir.

Arabistan yarımadasının kumsal çöllerinden; "Ikre, Bismi, Rabbi **safsatasını" esas tutmuş olan Araplar,uygar dünyada, bilhassa Türk zengin uygar bölgelerinde bu ilkel ve cahiliyet devrinin simgesi olan ilkeye dayanarak yapmadıkları tahrifat kalmamıştır. Bu zihniyetle hareket edenler Islam'dan önce evrensel Türk uygarlığının bütün belgelerini imha etmekte engel görmediler.**

Yazacağınız İslam tarihinin de bu doğrultuda toplayabileceğiniz belgelere dayanarak açıklanmasını önemli görürüm." diye devam eden mektup.

IMZA:Gazi M. Kemal -16/17.8.1931 –Yalova -(Yalı ova)

***Bizim kutsal kitabımız, bilgiyi esirgeyen, varlığı taşıyan, mutluluğu kucaklayan, Türklüğü yükselten ve bütün Türkleri birleştiren "ulusalcılığımız"dır.**

O halde felsefemizde "din" sözcüğünün tam karşılığı "ulusalcılıktır."

Ulusunu seven, ulusunu yükselten ve ulusuna dayanan insan, her zaman güçlü, her zaman namuslu ve her zaman onurlu bir insandır.

Yüksek bir ulusun, ulusalcı bireyleri, ak günde mutlu, kara günde dayanıklı ve kanlı günde ezicidir.

M. Kemal atatürk metnin yanına, "Aferin", "alkışlar" sözcüklerini, el yazısı ve latin harfleri ile yazmıştır.[39]

Üstadın Dedektif X Bir mahlasıyla Büyük Doğu Dergisinde kaleme aldığı bir yazı:

---

[39] **KAYNAK: Çankaya 2, Ruşeni: Din yok millet var. 18.Teşrinievvel 1926. IV + 247 y. S.345 x 220 mm. bbst.Rika, mif hattı, Erenköy Dosya içinde. Sayfa 135 ten.**

1 - Güya münevver geçinen, fakat ayağını nereye bastığı ve yüzünü ne tarafa çevirdiği belli olmıyan,kokmaz, bulaşmaz bir zümre vardır ki, Birinci Cumhur Reisi (M. Kemal Atatürk) hakkında şöyle düşünür:

«Onun İslâmiyete hiçbir zararı olmamıştır! Belki de, kaba taassubu yok etmek bakımından dine faydası dokunmuştur! Ne imana, ne ibadete, ne de herhangi bir dini esasa el sürmüş değildir!» Böyleleri, benzerleri ve benzerlerinin benzerleri arasında, Birinci Cumhur Reisini rahmetle ananlar, ona Mevlit okutturanlar bile vardır.

2 - Halbuki Birinci Cumhur Reisi, herhangi bir temenniye «İnşaallah...» duasını katan insan için «Bak,Allahtan bekliyor, Allaha inanıyor!» diye mukabele edecek ve Kâinatın Mefhari hakkında «Donsuz Bedevi!» hakaretini savuracak kadar Allah ve Resulünün düşmanıydı.

3 - Bize her şeyden evvel düşen borç, kıymet hükmümüzü izhara lüzum bile görmeden, ukdelerin ukdesi ve bütün tarihi görüş inkılâbının düğüm noktası olan Birinci Cumhur Reisi (M. Kemal Atatürk) mevzuunda,sadece ilmî ve (Akademik) hüccetlerle onun din, İslâmiyet ve Peygambere karşı vaziyetini tesbit etmek ve hiç olmazsa «Dine ne yaptı?» sözüne sarf imkânı bırakmamaktır. Renkler, siyahla beyaz halinde belli olsun da, mücadele ona göre dürüst ve namuskârane cereyan etsin; fakat, mevzuları bir türlü çerçeveliyememekte en feci idrak belâsı olan renkleri birbirine karıştırma zaafının önüne geçilmiş olsun...

4 - Bütün icraatı, baştan başa en keskin din ve şeriat düşmanlığını billûrlaştıran Birinci Cumhur Reisinin bu mevzuda izhar edilmiş (net) ve (ideolojik) sözleri ve görüşleri büyük bir yekûn teşkil etmediği ve bilinmediği için, icraatı sözden daha büyük bir fikir tecellisi diye alacak herhangi bir irfan zümresinin de eksikliği yüzünden, Birinci Cumhur Reisi hakkında «Canım, İslamiyete ne yaptı? Allaha ve Peygambere inanmadığı nereden malûm?» gibi bir demagocyaya muhatap bulunabilmektedir.

5 - Şimdi bizim yapacağımız, din ve imanı yok etmek için 15 yıllık icraatı dağ gibi yükselen ve bütün bir «lisan-ı hal» ile her şeyi söyliyen Birinci Cumhur Reisinin bu icraata esas teşkil edici kanaat ve sözlerini,üzerinde münakaşa edilmez şekilde vesikalara bağlamak ve onun bu cephesini artık inhiraf kabul etmez bir vuzuhla tesbit etmektir. Böylece, dine en küçük bir temayül ve sevgi içinde, Birinci Cumhur Reisini müdafaaya imkân kalmamalıdır. Müdafaacıları, cephelerini apaçık göstermeğe mahkûm şekilde, Birinci Cumhur Reisi dostluğiyle Allah ve Peygamber düşmanlığını bir arada temsile mecbur tutulmalıdır.

6 - Bu hususta tek, kafi ve riyazi hüccet, Birinci Cumhur Reisinin bizzat yazdığı, devlet işlerini bırakarak mevsimlerce meşgul olduğu ve 1931 yılında Maarif Vekâleti armasiyle devlete mal ve tabettirdiği (bastırdığı) meşhur tarihtir. Bu tarih onun bütün ruh (portre) sini ve dünya görüşünü hulâsa eder. İşte bu tarihin daha ilk sahifelerinde, Birinci Cumhur Reisinin zekâdan başka (idealist) hiçbir kıymete inanmadığı ve bütün ruh ve mavera âlemini insanlarca uydurulmuş birer masal saydığı hemen belli olur:

(M. Kemal'in yazdırdığı kitaptan): «Bundan, tabiatı anlamakta zekâmı en büyük cevher ve müessir olduğu anlaşılıyor ki, tabiatın fevkinde ve haricindeki bütün mefhumların, insan dimağı için kendi tarafından uydurma şeylerden başka bir şey olmadığı meydana çıkar.» [40]

7 - Birinci Cumhur Reisi (M. Kemal), sadece umumi mânada bir «Allahsız» değil, ruhunda en küçük (idealist) havaya pay bırakmıyan koyu ve sert bir (materyalist)'tir. Bu bakımdan, belki de (Karl Marks) ve (Lenin)'i aşacak bir istidatta, kaba maddeden başka bir hedef tanımaz:(M. Kemal'in yazdırdığı kitaptan):

«Her halde hayatın, herhangi bir tabiat harici âmilin müdahalesi olmaksızın, dünya üzerinde tabii, zaruri bir kimya ve fizik seyri neticesi olduğunu kabul etmek lazımdır.»[41]

8 - Umumi mânadaki bu ruh seciyesinden sonra Birinci Cumhur Reisi, pek, ama pek hususî mânada tam bir İslâmiyet düşmanıdır:

(M. Kemal'in yazdırdığı kitaptan):

«Mekkeliler Arapları kendi mabetlerine çekebilmek için Arap yarımadasının muhtelif yerlerinde mabut tanılan 360 putu Kabede yerleştirmişlerdi. Kabenin kutsiyetini Yahudi ananelerine de raptetmişlerdi. Bu uydurmalara göre İbrahim, karısı Hacer ile oğlu İsmail'i buraya getirmişti.

Bunların hepsi, bittabi, sonradan uydurulmuş masallardır.»[42]

9 - Birinci Cumhur Reisinin bütün hayat, fikir ve hamlelerine hâkim olan en büyük nefret kutbu, bizzat Allahın Sevgilisidir. Bu tarih kitabında, en küçük bir hürmet edası gösterilmeksizin sadece hâs ve mukaddes ismiyle,polis zabıtlarındaki sanıklara ait üslûpla anılan Gaye-İnsan ve Ufuk-Peygamber (Salât ve Selâm O'na olsun) hattâ kasden methediliyormuş gibi durulduğu noktalarda bile sistemle düşürülmek istenmiştir. Mukaddes ismi nokta nokta göstererek metinleri takdim ediyoruz:

(M. Kemal'in yazdırdığı kitaptan):

«..... 40 yaşına geldiği zaman, vatandaşlarını, kendisinin bulduğu ve doğru olduğuna inandığı yeni bir dine davet etmeğe başladı.»[43]

10 - Birinci Cumhur Reisince (M. Kemal) her şey Allah Resulü tarafından (hâşâ) uydurulmuştur. Bu uydurmaların (namütenahi defa hâşâ) mecmuası da Kur'andır; yoksa o. sanıldığı gibi, Allahın kelâmı değildir:

(M. Kemal'in yazdırdığı kitaptan):

«.....'in koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kur'an denir.»[44]

---

[40] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cild 1, sayfa 2, satır 35 ilâ 39.**
[41] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 1. sahife 5, satır 10 ilâ 17.**
[42] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2, sahife 85, satır 19 ilâ 27.**
[43] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2, sahife 89, satır 15 ilâ 18.**

Bakınız, uydurma diye iddia ettiği mukaddes oluşların izahını nasıl yapıyor ve Peygambere nasıl bir hile isnat ediyor:

«O, Arapların ahlâk ve âdetlerinin pek fena ve pek iptidai ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunların ıslahı için tenha yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur.»[45]

Aynı hile isnadının devamı:

«..... uzun bir devredeki tefekkürlerin mahsulü olan âyetleri, lüzum ve ihtiyaçlara göre takdir ediyordu.»[46]

11 - O kadar İslâmiyet düşmanıdır ki, bu dinde samimî olanları bile yabancılar kabul eder ve onun kaynak teşkil etliği ırk ve kavmi, İslâmiyetle beraber düşürmek ister:

«Arap olmıyan, kavimler İslamiyeti hırsla benimsediler, halbuki asıl Araplardan olan sınıflar İslamiyeti,tahakküm etmek için bir siyaset vasıtası olarak kullandılar. Nihayet nüfuz ve iktidar Arap olmıyan Müslüman kavimlerin ellerine geçti. Araplar adeta çöllerine döndüler.»[47]

12 - Ve nihayet mahut tarihte ki gayet sinsi (taktik), Âlemlerin Efendisini bir kumandan ve devlet reisi olarak medheder gibi görünüp O'nun aslî, ulvi ve münezzeh mâna ve hakikatine ağız dolusu sövmek, böylece güya yeni bir rütbe ve paye adına nihaî ve mefkûrevî rütbeyi, en haşin bir küfür asabiyetiyle ayaklar altında çiğnemektir:

«Aksi takdirde.....'i her şeyi bir melekten alan ve aynen muhitine tebliğ eden ümmi, cahil, hissiz, hareketsiz bir put derekesine indirmek hatasından kurtulmak mümkün olmaz.»[48]

*** M. Kemal Atatürk'ün;**

"Fakat, bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmaları ile asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı,gökten ve gayipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz."

M. Kemal, "Türk halkının uzun zamandan beri ezberden okuduğu bazı Arapça duaların gerçek manasını anladığı zaman tiksineceğini"

M. Kemal Atatürk şöyle diyor:

---

[44] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2. sahife 90. satır 25 ila 26.**
[45] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2, sahife 40, satır 33 ilâ 36.**
[46] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2, sahife 41, satır 26 ilâ 27.**
[47] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2. sahife 93, satır 25 ila 29.**
[48] **1931 yılının Lise Tarih kitabı, Cilt 2, sahife 93, satır 32 ilâ 35,KAYNAK:Necip Fazıl Kısakürek, Büyük Doğu Dergisi, 22 Aralık 1950, Sayı: 40, sayfa 3.ALINTI: n-f-k.com**

Vaktiyle kitaplar karıştırdım. Hayat hakkında filozofların ne dediklerini anlamak istedim. Bir kısmı her şeyi kara görüyordu. "Mademki hiçiz ve sıfıra varacağız, dünyadaki geçici ömür esnasında neşe ve mutluluğa yer bulunamaz" diyorlardı.

Başka kitaplar okudum, bunları "daha akıllı adamlar" yazmışlardı. Diyorlardı ki: "Mademki sonu nasıl olsa sıfırdır, bari yaşadığımız sürece şen ve keyifli olalım."

Ben kendi karakterim itibariyle ikinci hayat anlayışını tercih ediyorum, fakat şu kayıtlar içinde:

Bütün insanlığın varlığını kendi şahıslarında gören adamlar mutsuzdurlar. Besbelli ki, o adam birey sıfatıyla mahvolacaktır. Herhangi bir şahsın yaşadıkça memnun ve mesut olması için lazım gelen şey; kendisi için değil, kendisinden sonra gelecekler için çalışmaktır. Makul bir adam, ancak bu şekilde hareket edebilir.

Hayatta tam zevk ve mutluluk, ancak gelecek kuşakların şerefi, varlığı ve mutluluğu için çalışmakta bulunabilir.

***"Ben manevi miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım ilim ve akıldır."M. Kemal Atatürk**

***M. Kemal Atatürk 22 Aralık 1919 tarihinde, yani Kurtuluş Savaşı'nın başlarında, din adamlarından destek almak ve "Islam mücadelesi" yaptığı intibaını vermek gayesiyle Hacıbektaş'ı ziyaret etmiştir. Yine aynı amaçla 23 Nisan 1920 tarihinde Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi Cuma günü ve dualarla açılmıştır.**

Ancak yunanlıların vatanımızdan çıkmasıyla birlikte M. Kemal Atatürk'ün gerçek yüzü de ortaya çıkmıştır.

Nitekim Sakarya Meydan Savaşı'ndan sonra beraberindekilerle Ankara'ya dönen M. Kemal Atatürk, dua etmek için Hacı Bayram Veli'nin türbesine gitmek isteyenlere:

- "Öyle şey olmaz, yurt toprağını karış karış kanını akıtarak ve canını vererek savunan Mehmetçiğin hakkını ben evliyalara kaptırmam!" Deyip doğruca meclis binasına sapmıştır.

M. Kemal böyle bir davranışta bulunmasının gerekçesini ise şöyle açıklamıştır:

- "Kimileri benim bu davranışıma kamunun inancını inciten yersiz bir davranış gözüyle bakmış olabilirler; ama ben, hele yurdun savunmasında, güvenilecek gücün evliyaların, yatırların 'maneviyatı' olamayacağını hatırlatmayı 'artık' zorunlu bulmuştum."

***M. Kemal'in has adamlarından Falih Rıfkı Atay, hilâfetin kaldırılması kararının alınışının şâhidi olarak şunları anlatmaktadır:**

“Atatürk, o akşam biz devrimcileri sofraya çağırdı. Yemeğin bitimine doğru, ‘Çocuklar, yarın hilâfeti kaldırıyoruz” dedi.

“Çılgınca alkışladık, sevinç içinde ‘Bunu sizden başkası yapamaz Paşam!’ dedik.

“Peki öyleyse, dedi Atatürk. Geçin öbür odaya, yazın bir takrir. Ben onu hocalara imzalatayım. Yani Hilâfetin kalkmasını hocalar istemiş olsun.

“Geçtik yazdık. Sabah Atatürk, eliyle Meclis’e getirdi, odasına çıktı. Hocaların kendi aralarında toparlanarak,bu ‘Hilâfeti ilga takririne’ ateş püskürdüklerini Atatürk’e biz haber verdik. Hocalar aşağıda hâlâ bağırışıp çağırıyorlardı. Gazi, bunun üzerine öfkelenerek:

“Çağırın bana aşağıdan Rıfat Hoca’yı”

“Çağırdılar Hoca hem öfkeli, hem sıkılgandı. M. Kemal yüzüne bile bakmaksızın:

“Hoca şu takriri imza et, dedi.

“Ama paşam, Hilâfetin ilgası gibi ciddi bir konuda, müzakere filan olmaksızın… Sonra biz, din adamları bunu istemi…”

*** “Hoca imza et dedim, keyfini bozarım sonra..”**

“O günlerde İstiklâl Mahkemeleri, her gün birçok kişiyi sallandırmakta zaten… Sonradan Diyanet İşleri Başkanı olan Rıfat [Börekçi] Hoca biraz yutkundu, ama mecburen imzaladı. Üzgün, öfkeli bir halde aşağı inince hocalar etrafını sardılar. Onun, ‘Şöyle bağırdı, böyle zor kullandı’ demesine vakit bırakmadan:

“Neee? Yoksa takriri imzaladın mı? Diye bağırdılar. Hoca:

“Canım, imza değil de, ne yaparsın! Şöyle bir bo.tan Rıfat attık işte”.

Bu anekdotu nakleden Ahmet Kabaklı 15 Ağustos ‘90 tarihli tercüman’daki köşesinde şu ilaveyi ve yorumu yapmaktadır:

“Falih Rıfkı, bu olayı kahkahalarla anlatırken: ‘Bu mürteci (gerici/irtica) heriflere, ne demokrasisi be! Dermiş.

Nitekim öbür mebus hocalar da birer birer Gazi’nin odasına çıkarak, Hilâfeti kaldıran o takrire bo.tan imzalarını attılar’.CHP'nin Mayıs 1935 tarihinde toplanan Dördüncü Büyük Kurultayı'nda kabul edilen CHP Programı ile oldu. Programın "Giriş" kısmında Kemalizm ile ilgili yapılan değerlendirmeyi görmek için fotoğrafa bakınız...

Fotoğrafta yazanları okuyamayanlar için buraya yazdık:

"Cumhuriyet Halk Partisi'nin programına temel olan ana fikirler, Türk Devrimi'nin başlangıcından bugüne kadar yapılmış olan işlerle, yalın olarak ortaya konmuştur.

Bundan başka, bu fikirlerin başlıcaları, 1927 yılında Parti Kurultayı'nca da kabul olunan tüzüğün genel esaslarında ve Genel Başkanlığın, aynı kurultayca onanmış olan bildiriğinde ve 1931 kamutay seçimi dolayısiyle çıkarılan bildirikte saptanmıştır.

Yalnız birkaç yıl için değil, `geleceği de kapsayan´ tasarılarımızın ana hatları burada toplu olarak yazılmıştır.

Partimizin güttüğü bütün bu esaslar, `Kamâlizm´ prensipleridir."

***Ayrıca dikkatinizi çekeriz, orada "K`e´malizm" yazmıyor... "K`a´mâlizm" yazıyor.**

"Kamâl" kelimesinin ibranice "Put" anlamına geldiğini de hatırlatmak isteriz. Öyle zannediyorum ki "işte Putçuluğun resmî vesikası" diyebiliriz.

***Mazhar Müfit Bey, M. Kemal Paşa'nın Erzurum Kongresi'ni açarken yaptığı konuşmanın sonunda şu sözlere yer verdiğini yazar:**

«En son olarak niyazım şudur ki, Cenâb-ı Vacibü'l-Amal Hazretleri, Habib-i Ekrem'i hürmetine, bu mübarek vatanın sahip ve müdafii ve diyabeti celile-i Ahmediye'nin ilâyevnilkıyâme- haris-i estakı olan millet-i necibemizi ve makam-ı saltanat ve hilâfet-i kübrâyı masun ve mukaddesatımızı düşünmekle mükellef olan heyetimizi muvafık buyursun.»

Mazhar Müfit, bu konuşmayı **yadırgayarak Paşa'ya **niçin böyle bir konuşma** yaptığını sorar.**

Kongre akşamı Paşa'ya:

- "Erzurum, nutkunuzun sonunu **müftü efendinin duası gibi bitirdiniz", dedim. Bu tarz konuşmamı hoş gördüğü için sadece güldü ve:**

"Maksadını anlıyorum, anlıyorum amma şimdi vazifemiz halkı, vatanı ve esir padişahı kurtarmaya **inandırmaktan ibarettir."**

***"Bulgarlar, Sırplar, Macarlar, Romenler sabanlarına yapışmışlar, varlıklarını korumuşlar, kuvvetlenmişler; bizim milletimiz de böyle **fatihlerin** arkasında **serserilik** etmiş..."**

***M. Kemal'in Selânik'te 38 inci piyade alayı komutanlığına tayin edilmesi de mesleğinde ciddî bir adım olmuştur. Hikâyeyi o zaman o aynı alayın birinci taburunun üçüncü bölüğünde takım komutanı bulunan Ziya Kılıç'tan dinliyelim:**

"(...) Mustafa Kemal Bey alaya yaklaşınca gür bir sesle:

— Merhaba asker, dedi.

O tarihlerde yoklama ve teftişlerde komutanlar askere:

— Selâmün aleyküm... derler, asker de:

— Aleyküm selâm... diye cevap verirdi. Alışmadığı bu tek kelimelik selâm karşısında asker biraz irkildikten sonra aynı kelime ile cevap verdi. İşte o tarihten sonradır ki orduya bu tek kelime ile selâm usulü girmiştir."

***"M. Kemal'in Allah ile ilgisi yoktu, o sadece kendisini ve de Türkiye'yi düşünüyordu. Allah'tan nefret ediyordu,vede (İslam'ı) Türkiye'nin şanssızlığının sebebi olarak görüyordu."[Turkey, Emil Lengyel, 1941, sayfa 134.**

***Muş halkının çok sevip saydığı Velkanlı Hoca Mehmed Efendi; "Evinde Kur'an okutuyor" diye şikayet edildi.**

Bunun üzerine dönemin Muş valisi, Mehmed Hoca'nın sırtına bir jandarmayı bindirdi ve sakalından da başka bir jandarmaya çektirerek Muş çarşısında dolaştırdı.

***Aziz Nesin; "Türkiye'de laiklik sözde kalmıştır, sahteciliktir...**

***1932 -1933 yılları arasında ABD'nin Ankara büyükelçiliğini yapan Charles H. Sherill Mustafa Kemal ile gerçekleştirdiği temasları kapsayan bir rapor kaleme alır. Bu rapor 'A Year's Embassy to Mustafa Kemal' 1934 yılında ismiyle kitaplaştırılır ve Atatürk'ün sağlığında tercüme edilip ülkemizde yayınlanır.**

Toplumsal Tarih Dergisi'nin 153. sayısında yazar Rıfat Bali'nin bu rapor ve sonrasında yayınlanan kitaba dair bir araştırması yer aldı. Araştırmacı Rıfat Bali'nin orijinal kopyadan hareketle hazırladığı raporda Mustafa Kemal'in görüşleri arasında din konusunda sarf ettiği sözler son derece dikkat çekiciydi.

Mister Sherill kitabında, Atatürk'le aralarında geçen bir diyaloğu şöyle naklediyor:

"Atatürk önce Kuran'dan alınan bir Arapça bölüm okudu. Sonra da Türkçe Kuran okutma nedenini şu sözlerle açıkladı.

'Bu duada Hz. Muhammed, amcası ile amca kızının yaptıkları bir şeyden ötürü cehenneme gitmeleri için beddua eder.(Tebbet Suresi) Düşünen bir Türk'ün böylesi bir duayı okumaktan elde edeceği dini ilhamı veya dine ilgi göstermesini tahayyül edebilir misin?' dedi. Ve devamında, Türk halkının uzun zamandan beri ezberden okuduğu bazı Arapça duaların gerçek manasını anladığı zaman tiksineceğini söyledi."

Bu fikrini geliştirdikçe ben de gitgide Kuran'ın Türkçe okunmasını teşvik etmesinin sebebinin Kuran'ın Türkler arasında gözden düşmesi olduğu neticesine varıyordum.

Daha sonra umumi ve şaşırtıcı bir beyanda bulunarak Türk halkının gerçekte hiçbir şekilde dindar olmadığını, aralarından camilere giden az sayıda kişinin

alışkanlıktan veya yüksek sesle söylenen duaların cezbine kapılarak camiye gittiğini ileri sürdü. [49]

M.KEMAL'İN KURAN'A HZ. PEYGAMBER'İN HİLAFETİNE VE HZ. ÖMER'E HAKARETLERİ!...

"Arabistan yarımadasının kumsal çöllerinden; (İkre, Bismi, Rabbi) safsatasını esas tutmuş olan Araplar, uyfar dünyada, bilhassa Türk zengin uygar bölgelerinde bu ilkel ve cahiliyet devrinin simgesi olan ilkeye dayanarak yapmadıkları tahrifat kalmamıştır."

"… asıl kilise yakınına gelindiği zaman deveye binmek sırası köleye geldiğinden ötürü Ömer'in yürüyerek; Arap ırkından başka ve yüksek ırklardan oluşan ordunun yüksek ve muhteşem huzurunda o ordunun kumandanlarına karşı yerden taş alarak atmak suretiyle gösterdiği ÇIPLAK ve ÇIFIT ARAPLIK malumunuzdur."

"En nihayet Muhammed'in Halifesi unvanını taşımak MASKARALIĞINDA bulunanları emir ve iradelerine boyun eğdirmişlerdir."[50]

***Atatürkün el yazısıyla fotoğrafı verilen sansürlenen yazısında Kur'an hakkında alaylı şu ifadeleri belgelenmektedir;**

Atatürk'ün 80 yıl önce Türk Tarih Kurumu'na yazdığı ve birkaç satırı hariç tam metni bugüne kadar hiç yayınlanmayan mektubu bulundu! Araştırmacı-Yazar Atilla Oral'ın "Atatürk'ün Sansürlenen Mektubu'' adlı kitabında bu şaşırtıcı gerçeğin detayları ve Atatürk'ün sert bir dille kaleme aldığı 16-17 Ağustos 1931 tarihli 21 sayfalık mektubun tam metni ilk kez yayınlandı.

Bu Mektupta:

-Arabistan yarım adasının kumsal çöllerinden;İkra, Bismi, Rabbi Safsatasını esas tutmuş Araplar.

-Muhammed'in halifesi unvanını taşımak maskaralığında bulunanlar.

-Bir hırka ve bir hurma hikâyesi artık bir insanlık erdemi olarak gösterilmek felsefesi esas tutularak tarih yazılmamalıdır." [51]

---

49 Toplumsal Tarih Dergisi, Scherill Raporu, Atatürk'ün Dine Bakışı, Sayı;153, Sf; 14-19)(http://www.habervaktim.com/haber/348175/mustafa-kemalle-ilgili-sok-iddia.html
50 Gazi M.Kemal/16/17.8.1931-Atilla Oral ~ Atatürk'ün Sansürlenen Mektubu, http://kadirmisiroglu.com/kuetuephane/vesikalar/159-mkemalinelyazisi.html
51 http://www.haberturk.com/kultur-sanat/haber/641005-80-yil-once-sansurlenen-mektup-bulundu
Kitabın Online Ortamda İndirip İncelemek İçin:
http://yayin5.canliyayin.org:98/vesikalar/mkemalinelyazisiylaayethakkindakifikri.pdf

***Atatürk Öyle Bir Şaka Yaptı Ki**

Çankaya'da hususi mühim bir toplantı yapılır. Bu toplantıya Kazım Karabekir Paşa da davet olunur.

Kazım Karabekir Paşa bu toplantıya ait hatırasını aynen şöyle anlatır:

"Bir gün Mustafa Kemal tarafından davet olundum. Orada birçok kimselerde vardı. Hayli sohbetten sonra, bana bir liste uzattılar. Bazı isimler yazılı idi. Şöyle bir göz gezdirdim. Maruf Halk partisi erkanının bir çoğunun isimlerini gördüm.

Bu nedir? dedim.

Biz bir protestan teşekkülü vücuda getirdik. Artık bunu i'lan etmek sırası gelmiştir. Sizi de buraya ithal ediyoruz.

Bu sözleri işitince beynim attı. Bütün tüylerim ürperdi: Dehşet içinde kaldım. Deli gibi oldum. Yüksek sesle ve son derece şiddetle:

" Ne münasebet!., dedim. Bu mümkün değildir. Millet bizi parçalar. Ben buna bütün kuvvetimle karşı gelirim ve derhal harekete geçerim."

Bunun üzerine; Mustafa Kemal Paşa bana :

"Paşa! sizinle şaka ettik!.." dedi ve o iş, öylece kaldı.[52]

***" Bizzat Atatürk'ün talimatıyla 1932 Ramazan'ında başlayan Türkçe ezan, Türkçe Kur'an, Türkçe kamet, Türkçe hutbe uygulamasının yine bizzat Atatürk'ün talimatıyla organize edilen büyük gösterisiydi Ayasofya'daki Kadir Gecesi.**

-.. "Ayasofya'nın üst kısmı da ecnebiler ile süferaya tahsis edilmişti. Burası da üç dört bin kişi tarafından işgal edilmişti. İngiliz, Fransız, Alman, Macar, Romen sefirleri ile birçok sefaret erkanı refikalarıyla birlikte gelmişlerdi."

- Ve iki yıl sonra, 24 Kasım 1934'te Atatürk'ün talimatıyla Bakanlar Kurulu, o Kadir Gecesi'nin organize edildiği Ayasofya Camii'ni müzeye çevirdi. 1 Şubat 1935'te açılan müzeyi Atatürk beş gün sonra ziyaret etti."[53]

***1931 yılında Devlet Matbaası'nda basılan "Tarih II - Orta Zamanlar" adlı ders kitabında "Muhammet Mekke'den kalkıp Medine'ye kaçtı.", "Muhammed'in koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kur'an denir.", "Muhammet uzun bir devirdeki tefekkürlerin mahsülü olan ayetleri lüzum ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu." gibi ifadelere yer veriliyor.**

***Y.B.Bakiler Atatürkün dini konulardaki tavrı konusunda:" Mustafa Kemal, Samsun'a 19 Mayıs 1919 tarihinde 18 kurmay arkadaşıyla birlikte çıktı. O**

---

52 Bkz. Sebilürreşad c. IV, sh. 162, Sy.: 86, Eylül 1950.
Tarih : 23.06.2014 Kaynak : Arşiv Belgeleri Işığında Bediüzzaman Cilt 2.
53 http://www.risalehaber.com/m.kemalin-talimatiyla-ayasofyada-turkce-ibadet-organizasyonu-213459h.htm

kurmaylardan biri de Hüsrev Gerede'dir. Onun literatür yayınlarının 86.'sı olarak basılan anılarının 267. sayfasında H. Gerede, Atatürk için diyor ki: "Dindar, yani dini bütün ve inançlı mıydı? Buna doğrudan doğruya cevap vermek çok güçtür. Herhâlde oruç tutan, namaz kılan cinsinden değildi." Gerede, dini konularda yazılar yazan Selim Sırrı Tarcan'a Atatürk'ün "Bu din batacak ileride yeni bir din çıkacaktır. Sen bu konularda yazı yazmayacaksın anladın mı?" diyerek mani olduğunu açıklıyor. (Sayfa; 268)

O yeni dinin Hristiyanlık olduğunu yarınki yazımda okuyacaksınız."der.

-Karabekir Paşa diyor ki: 18 Temmuz 1923 tarihinde, Mustafa Kemal Paşa başkanlığında toplanan bir komisyonda, yeni Anayasamızda, dinimizin Hristiyanlık olarak gösterilmesi isteniyordu.

İktisat Vekili Tevfik Rüştü Bey, Dahiliye Vekili Fethi Okyar Bey, Adalet Bakanı Mahmut Esat Bey... bu fikri şiddetle savunuyorlardı. Söz olarak ben de kendilerine itiraz ettim.

Hava çok gerginleşti. Başkanlık kürsüsünde oturan Atatürk'e döndüm:

-Paşam siz ne düşünüyorsunuz? Siz ki Meclisimizi Fatihalarla tekbirlerle açtınız dedim. Atatürk:

-Münakaşalar şiddetlendi. Toplantıyı tatil ediyorum, diyerek toplantıyı tatil etti..."

***Atatürk'ün el yazılarından:**

''Muhammed'in peygamberliğinin başlangıcına dair birçok eski rivayetler vardır. Bunlar artık efsanelere karışmıştır.

Kur'an sureleri; Muhammed'e açık semada peyda olmuş bir şimşek gibi günün birinde, birdenbire bir taraftan inmiş değillerdir.

Muhammed'in beyan ettiği sureler, uzun bir devirde dini tefekkürlerinin mahsulü olmuştur.

Muhammed, bu surelere birçok çalıştıktan ve tedkikler yaptıktan sonra edebi bir şekil vermiştir.

Mamafi, kendisini tahrik eden batıni amilin, yukarda söylediğimiz gibi tabiatın üstünde bir vücut olduğuna kani idi.''

Atatürk'ün el yazılarındaki bu fikirler, 1931 yılında Maarif Vekaleti tarafından basılan Lise 2. sınıf Tarih kitabına yansımıştı.

***Mustafa Kemal'in yaratılış ve evrim üzerine görüşleri:**

"İnsanlar, sürfeler gibi sulardan çıktılar ilk önce... İlk ceddimiz balıktır. İşler daha ilerledikçe o insanlar, primat zümresinden türediler. Biz maymunlarız;

düşüncelerimiz insandır.”[54]

-“Hayat her hangi bir doğa dışı etkenin müdahalesi olmaksızın dünya üzerinde doğal ve zorunlu bir kimyasal ve fiziksel olaylar dizisi sonucudur. Hayat sıcak, güneşli ve sığ bir bataklıkta başladı. Oradan sahillere ve denizlere yayıldı; denizlerden tekrar karalara geçti.”[55]

“Hayat, her hangi bir tabiat harici etkenin müdahalesi olmaksızın dünya üzerinde tabii ve zaruri bir kimya ve fizik seyri neticesidir.”[56]

***"Türkler Arapların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arapların dinini kabul ettikten sonra bu din Arapların (..) Türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir tesir etmedi. Bilakis Türk milletinin milli rabıtalarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. (..)**

"Türk milleti birçok asırlar, (..) bir kelimesinin manasını bilmediği halde Kur'an'ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndü. (..)

"Türk milletini Allah için, Peygamber için topraklarını, menfaatlerini, benliğini unutturacak, Allah'la mütevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular. (..)

"... din hissi, dünyanın acısı duyulan tokadıyla derhal Türk milletinin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri, Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti. (..) Artık Türk, cenneti değil, (..) son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. İşte dinin, din hissinin Türk milletinde bıraktığı hatıra..." (Mustafa Kemal'in yazdığı Afet inan imzasıyla çıkan Medeni Bilgiler kitabı 1931)

***''Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum” [57]**

"Kimi yerlerde kadınlar görüyorum ki, başına bir bez, ya da bir peştemal ya da benzer bir şeyler atarak yüzünü, gözünü gizler ve yanından geçen erkeklere karşı ya arkasını çevirir, ya da yere oturarak yumulur. Bu durumun anlamı, gösterdiği nedir? Efendiler uygar bir ulus anası, ulus kızı bu şaşırtıcı biçime, bu vahşi duruma girer mi? Bu durum ulusu çok gülünç gösteren bir görünüştür. Hemen düzeltilmesi gerekir."[58]

***"Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır."[59]**

---

[54] **Ruşen Eşref Ünaydın Atatürk T. ve D.K.H.**
[55] **Afet İnan Atatürk hakkında Hatıralar va Belgeler 1968.**
[56] **Afet İnan Atatürk Hakkında 1930.**
[57] **Kaynak: Andrew Mango, Atatürk Syf.447.**
[58] **Kaynak: Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, C. II., s. 217.**
[59] **Kaynak: ATATÜRK, 1925, Kastamonu Nutku, Söylev ve Demeçleri.**

***"Ben size manevi miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım bilim ve akıldır. Zaman süratle ilerliyor, milletlerin, cemiyetlerin, fertlerin saadet ve bedbahtlık telâkkileri bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia etmek, aklın ve ilmin gelişimini inkâr etmek olur."60**

***"Medineniler ile Mekkeliler arasında derin bir düşmanlık ta vardı. Muhammet te Mekke'den kalkıp Medine'ye kaçtı. Buna Hicret denildi."61**

***"Din dediği şey, bilinmeyen inanç dizgelerine ve gizle karışık emellere kör bağlılıktan başka birşey değildir. Tarih bize öğretir ki, bütün dinler, milletlerin cehaletlerinin yardımıyla, utanmaksızın Tanrı tarafından gönderildiğini söyleyen adamlar tarafından tesis olunmuştur. Tüm dönemlerde toplumun kutsallaştırdığı boş düşüncelerden tehlikesizce sıyrılmak imkansızdır."62**

***"Arapların dini Türkleri mahvetti"**
Türkler, Arapların dinini kabul etmeden evvel büyük bir milletti. Arap dinini kabul ettikten sonra Türk milletinin milli rabıtaları gevşedi; milli hisleri ve heyecanı uyuştu. Bu pek tabii idi. Çünkü Muhammed'in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde, bir arap milleti siyasetine müncer oluyordu. M. Kemal.63

***" Cemal Kutay'ın, "Atatürk şamandı dedim Kuleli beni ayakta alkışladı" başlığıyla Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan röportajı'nda mevcuttur.[64]**

***" Dini ve namusu olanlar aç kalmaya mahkumdurlar! Kazım Karabekir anlatıyor; "10 Temmuz 1923 Ankara istasyonundaki kalem-i mahsus binasında Fırka nizamnamesini müzakereden sonra, Gazi ile yalnız kalarak hasbihallere başlamıştık. "Dini ve namusu olanlar aç kalmaya mahkumdurlar." dediler. Kendisini hilâfet ve saltanat makamına layık gören ve bu hususlarda teşebbüslerde de bulunan, din ve namus lehinde türlü sözler söyleyen ve hatta hutbe okuyan, benim kapalı yerlerde baş açıklığımla lâtife eden, fes ve kalpak yerine kumaş başlık teklifimi hoş görmeyen Mustafa Kemal Paşa, benim hayretle baktığımı görünce, şu izahatı verdi: "Dini ve namusu olanlar kazanamazlar, fakir kalmaya mahkumdurlar! Böyle kimselerle memleketi zenginleştirmek mümkün değildir. Bunun için önce din ve namus anlayışını değiştirmeliyiz. Partiyi bunu kabul edenlerle kuvvetlendirmeli ve bunları çabuk zengin etmeliyiz!" Aynı hatıraları Uğur Mumcu "Kazım Karabekir Anlatıyor" ismiyle**

---

[60] Kaynak: ATATÜRK, 1933, Milli Eğitim Bakanı Dr.Reşit Galip'e hitaben, İsmet Giritli, Kemalist Devrim ve İdeolojisi.
[61] Kaynak: ATATÜRK, 1931, Lise için yazdığı Tarih kitabı.
[62] Kaynak: ATATÜRK, 1931, Lise için yazdığı Medeni Bilgiler kitabı.
[63] Kaynak: Medeni bilgiler ve Atatürkün El Yazmaları, Afet İnan, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1969, s 364-365.
[64] http://belgelerlegercektarih.files.wordpress.com/2012/07/atatc3bcrk-samandi-dedim-kuleli-beni-ayakta-alkisladi-cemal-kutay-atatc3bcrk-olmasaydi-atatc3bcrkc3bcn-dini.gif

neşretmiş. Oradaki ifadesi, din ve namus telâkkisini "değiştirmeliyiz" yerine "kaldırmalıyız" şeklinde. Aynı hatıraları Doğu Perinçek'in "Atatürk Din ve Laiklik Üzerine" ismiyle neşrettiği derlemede de var. Orada da, birinci cümledeki "namus" yerine "ahlâk" ifadesi var; "Dini ve namusu olanlar aç kalmaya mahkumdurlar." şeklinde… Ve ilâve ediyor M. Kemal… "(Dinsizlik ile namussuzluğu) kabul edenleri çabuk zengin etmeliyiz. Bu sûretle kalkınma kolay ve çabuk olur. (…) Dinî ve ahlâkî inkılâp yapmadan önce bir şey yapmak mümkün değildir. Bunu da ancak bu prensibi kabul edebilecek genç unsurlarla yapabiliriz."[65]

***Kendi el yazısıyla yazdığı mektublar bunu göstermektedir.**

***" Peyami Safa'nın 1965 yılında sansürleyerek yayınladığı mektupta Mustafa Kemal, askerlerinin şehitliğe olan inancını överken, "Benim adamlarım şehâdet peşinde koşmakla hiç de aptallık etmiyorlar! Peygamber ne kadar akıllıymış! Nasıl da erkeklerin hakîkî ihtirâslarının farkındaymış! Ben şahsen, bu mü'minlerle aynı hasletlere sâhib olmak gibi bir kabiliyetten maatteessüf mahrûm bulunuyorum..."demiştir.**

***" Mister Sherill kitabında, Atatürk'le aralarında geçen bir diyaloğu şöyle naklediyor:**

"Atatürk önce Kuran'dan alınan bir Arapça bölüm okudu. Sonra da Türkçe Kuran okutma nedenini şu sözlerle açıkladı.

'Bu duada Hz. Muhammed, amcası ile amca kızının yaptıkları bir şeyden ötürü cehenneme gitmeleri için beddua eder.(Tebbet Suresi) Düşünen bir Türk'ün böylesi bir duayı okumaktan elde edeceği dini ilhamı veya dine ilgi göstermesini tahayyül edebilir misin?' dedi. Ve devamında, Türk halkının uzun zamandan beri ezberden okuduğu bazı Arapça duaların gerçek manasını anladığı zaman tiksineceğini söyledi."

Bu fikrini geliştirdikçe ben de gitgide Kuran'ın Türkçe okunmasını teşvik etmesinin sebebinin Kuran'ın Türkler arasında gözden düşmesi olduğu neticesine varıyordum.

Daha sonra umumi ve şaşırtıcı bir beyanda bulunarak Türk halkının gerçekte hiçbir şekilde dindar olmadığını, aralarından camilere giden az sayıda kişinin alışkanlıktan veya yüksek sesle söylenen duaların cezbine kapılarak camiye gittiğini ileri sürdü.[66]

---

[65] **Bkz. Kazım Karabekir, Paşaların Kavgası: Atatürk-Karabekir, Yayına hazırlayan: İsmet Bozdağ, Emre Yayınları, Aralık 1991, s.143.) (Bkz. Kazım Karabekir Anlatıyor, Yayına hazırlayan: Uğur Mumcu, Umag Vakfı Yayınları, 1996, s.75-76.) (Bkz. Atatürk Din ve Laiklik Üzerine, Derleyen: Doğu Perinçek, Kaynak Yayınları, 3. Basım: 1999, s. 251-252.) yakintarihimiz.org**

[66] **Toplumsal Tarih Dergisi, Scherill Raporu, Atatürk'ün Dine Bakışı, Sayı;153, Sf; 14-19.**

KEMALİZMİN DİN İNANCI

"(…) Allah, mücerret ve tek bir varlıktır. Ona birtakım sıfatlar isnadı, onun dünya ve ahırette görülebileceği iddiası, mabuda insanî bir mahiyet atfeden devirlerin peszinde bir hatırasıdır. İnsan, her türlü irade ve ihtiyardan mahrum, bir kukla değil, kendi ef'al ve harekâtında müstakil bir varlıktır. Ef'al ve harekâtının haliki bizzat kendisidir. Kur'an mahsulü ilhamdır. Binaenaleyh Allahın değil Peygamberin kelâmıdır. Binnetice kadîm değil hadistir. Bidayette muayyen meselelere inhisar eden Akliye mezhebi, başta Ebül Hüzeyl Allaf olmak üzere Belhli Ebülkasım, Harzemli Mahmut, Ferganeli İbni Ahşit gibi Türk mütefekkirleri tarafından felsefî esaslarla takviye edilerek yüksek bir metafizik sistemi haline konuldu. (…)[67]

***Atatürkün el yazısıyla Din;**

"Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır. Fakat biz, bizim gözümüz önündeki türk milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.Türkler arapların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arap dinini kabul ettikten sonra, bu din, ne arapların, ne aynı dinde bulunan acemlerin ve ne de Mısırlıların vesairenin türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir tesir etmedi. Bilakis, türk milletinin milli rabıtalarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü, Muhammed'in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde şamil bir arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu. Bir arap fikri, *Ümmet* kelimesi ile ifade olundu. Muhammedin dinini kabul edenler, kendilerini unutmağa, hayatlarını allah kelimesinin, her yerde yükseltilmesine hasretmeğe mecburdular. Bununla beraber, allaha kendi milli lisanında değil, allahın arap kavmine, gönderdiği arapça kitapla ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe, allaha ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyyet karşısında türk milleti bir çok asırlar, ne yaptığını, ne yapacağını bilmeksizin, adeta, bir kelimesinin (…)"[68]

*** Milli Şef, millî egemenlik esaslarından ayrılmayacağına söz veriyor ama Kılıç Ali bir parti divanı toplantısında İnönü'nün aynen aynen şöyle dediğini naklediyor:**

"Milli Egemenlik, kamuoyu sözleri birtakım süslü kelimelerden ibarettir. Böyle bir şey yoktur. Bütün dünyada geçerli olduğu gibi mesele, okur-yazar denilen azınlığın, okuması ve yazması olmayan çoğunluğu yönetmesidir. Azınlık denilen okur-yazarların da başına menfaat yularını geçirip hazine yemliğine bağladın mı, bütün idare yoluna girer ve düzenli işler." [69]

***Atatürk hiç namaz kılmış mıdır?**

Bediüzzamanla mecliste aralarında geçen münakaşa meseleye biraz ışık tutmaktadır;

---

67 Kaynak: T.C Maarif Vekaleti tarafından yayınlanmış olan Birinci Türk Tarih Kongresi, Müzakrere Zabıtları isimli eser, sh. 295.
68 http://kadirmisiroglu.com/muhammedin-kurdugu-dinin-gayesi.html
İlgili Belge. http://kadirmisiroglu.com/kemalist-eziyete-bir-misal.html#prettyPhoto
69 Kaynak: Kılıç Ali'nin Anıları, İş Bankası: 2010, sh. 553- http://kadirmisiroglu.com/chp-zihniyeti-ve-din-4.html İlgili belge. http://kadirmisiroglu.com/chp-zihniyeti-ve-din-3.html#prettyPhoto

“Kâinatta en yüksek hakikat imandır, imandan sonra namazdır. Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduttur”

Ve Paşa bunun üzerine özür diler.

Bir asırdır ateistleştirilen Atatürk,bir tüz yılda Müslümanlaştırılmaya çalışılmaktadır.

İSTİKLAL MAHKEMELERİ

-Cumhuriyet Halk Partisi'nin 1947 yılında İstiklal Mahkemelerini kurarak, Demokrat Partilileri astırmayı planladığı ortaya çıktı. DP kurucularından Refik Koraltan'ın 51 yıl sonra ortaya çıkan anıları, dönemin Başbakan'ı Recep Peker'in Çankaya'ya çağırılarak İsmet İnönü ve arkadaşları tarafından İstiklal Mahkemelerinin kurulması talimatı verildiğini gösteriyor.

Köşk'te yapılan toplantıda Başbakan Recep Peker'in anlatımıyla yapılan teklif şöyle anlatılıyor: "Zaten Demokrat Parti kurucularının dosyaları hazırdır. Mahkemeye tevdi edersiniz, o gün bunların defteri dürülür. Bir hafta içinde daha onlarla birlikte 5-10 kişi de bunlarla sallandırılırsa tehlike önlenmiş olur."

Yassıada yargılamaları sırasında avukatlığını yapan kızı Ayhan Timurtaş'a (Koraltan) Ekim 1962 yılında Kayseri Devlet Hastanesi'nde yazdırdığı anıları gün yüzüne çıktı. Gazeteci Kamil Maman'ın imzasını taşıyan Refik Koraltan'ın Timaş Yayınlarından çıkan Demokratlar kitabında, DP'nin kuruluşunda yaşanan olayların perde arkası yer alıyor.

***M.Armağan İstiklal mahkemeleri ile ilgili olarak;” alide Edip Adıvar’ın Mustafa Kemal Paşa’ya Afyon’da zaferden sonra ne yapacağını sorduğunda “Birbirimizi yiyeceğiz.” cevabını almıştı. Halide Edib’in “Niçin?” sorusu ise “Ya bana karşı çıkmış adamlar?” şeklinde karşılık bulmuştur. Karşı çıkmış adamlarla bir hesaplaşma kaçınılmazdı.**

….. 60 yıl kadar önce yayımlanan kitabında M. Philips Price, “Türkiye’nin hizaya getirilmesi için bir süre bir diktatöre ihtiyacı olduğu iddia edilebilirdi. Fakat Türkiye tarihinin bir dönemini kirleten bu gibi şahsî intikam fiillerine ihtiyacı yoktu.” diye yazıyor ki, İstiklal Mahkemeleri’nin bir intikam aracı olarak kullanıldığına berrak bir ışık tutmuş oluyor.”

***” Birinci Meclise darbe yapan M. Kemal, 1923 yılında yapılan 2’inci Meclis seçimlerine sadece kendi oluşturduğu listenin katılmasına izin vermiştir. Bağımsız adaylar baskılarla çekilmeye icbar edilmişlerdir. Neticede M. Kemal’in listesi dışında sadece iki, veya üç kişi Meclise girebilmiştir. Bu konu, dönemin gazetelerinde karikatürize edilerek eleştirilmiştir.”**

***” Kemalist rejim, 1925 yılında mer’iyyete koyduğu Takrir-i Sükun Kanunu ve 1931 yılında mer’iyyete koyduğu Matbuat Kanunu ile ülke genelinde birçok gazeteyi kapatmış ve birçok gazeteciyi de Istiklal Mahkemesi’nde yargılayarak ülkede terör**

estirmiştir. Bunlarla yetinmeyen "Tek Adam" rejimi, Rusya, Fransa, Mısır, Avusturya, Suriye vs. gibi ülkelerde yayınlanan bazı gazetelerin Türkiye'ye girişini dahi yasaklamıştır."

İSTANBULUN İŞGALİ VE İNGİLİZLER

İtilâf Devletleri, 16 Mart 1920 günü İstanbul'u resmen ve fiilen işgal etmek suretiyle Anadolu ihtilâlinin başarısına "büyük ölçüde yardım etmişlerdir." 2,5 aydanberi Ankara'da bulunan Heyeti Temsiliye Reisi M.Kemal Paşa, İstanbul'un işgalini kaçırılmayacak bir fırsat bilerek, kesin teşebbüslere girişmek imkânını bulmuş oluyordu.

(İngilizler'de nedense hep M. Kemal'in işini kolaylaştıracak hamleler yapıyorlar!!!)

M. Kemal Paşa İstanbul'un işgali ile doğan durum karşısında, İstanbul idaresini tamamen bertaraf etmek ve Heyeti Temsiliyeyi geçici bir hükümet gibi çalıştırmak ve ihtilâlin meşruluğunu sağlıyacak bütün teşebbüslere girişmek ve özellikle Ankara'da bir meclis toplamak kararında idi. Bu kararın uygulanmasına, Heyeti Temsiliyenin bütün memlekette idarî bir merci olduğunu duyurmakla başladı.

M. Kemal Paşa, Kurucu Meclis toplamayı düşünürken "rejimi değiştirmek" amacını güdüyordu. [70]

***İngilizler, hilâfetten kurtulmak istiyorlardı. M. Kemal Paşa ile bu konuda anlaşabilirlerdi. Fakat, bütün bunları gözden kaçıran İngilizler, İstanbul'u işgal edip Osmanlı Meclisini dağıtmakla, M. Kemal Paşa'ya ikinci büyük bir koz vermiş oluyorlardı. M. Kemal Paşa, asıl yapmak istediğini, İngilizlerin sayesinde artık bundan sonra yapmak imkânını bulacaktı.**

***Atatürk'ün vefat döşeğinde, üzerinde en fazla tefekkür ettiği mesele; kendisinden sonra programını tatbik edebilecek birisini bulup yerine geçirip geçiremeyeceği hususuydu.**

Bunun için zamanın İngiliz sefiri (Büyükelçisi) Sir Percy Loraine'i İstanbul'daki Dolmabahçe Sarayı'na çağırdı.

İkisi arasında geçen mülakatlar yaklaşık olarak otuz (30) sene gizli kaldı. Gizli mülakatlar ilk olarak Piers Dixon'un babası (Sir Percy Loraine) hakkında hazırladığı "Double Diplomat" (Çifte Diplomat) isimli kitabında yer aldı ve daha sonra da "Hutchinson Yayınevi" tarafından neşredildi.

Piers Dixon'un dökümanları arasında Sir Percy Loraine tarafından zamanın İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Halifax'a gönderilmiş bir telgraf da vardı. Telgraf İngiliz

---

[70] **M. Kemal Atatürk, Nutuk. cild 1, sayfa 421.**

tarihinin en mühim senetlerinden birisi idi. Loraine,vefat döşeğinde olan diktatörle yaptığı bu mülakâtı çok enteresan olarak nitelendiriyordu.

Bu vesikada Loraine, Lord Halifax'a şunları yazıyordu:

"… Huzuruna vardığımda ekselanslarını yastıklara yaslanmış vaziyette, iki tabib ile, hemşirenin tedavisi altında gördüm. Ben girdiğimde, Reis (Mustafa Kemal), hizmetinde bulunanların ve hemşirelerin dışarı çıkmalarını istedi ve ihtiyaç anında kendilerini çağırabileceğini ifade etti.

Ondan sonra, ekselansları benimle yavaş yavaş, fakat dikkatlice konuşmaya ibtida etdi. Beni hiç bir zaman bana layık olmayan makamda görmek istemediğini, "Beni daima en layık makamlarda görmek istediğini" ve beni buraya onun için çağırdığını söyledi. Hakkımda arzuladıklarını gerçekleştirmem için çok ricada bulundu.

Kendisine müsbet bir cevab vermemi taleb ediyordu.

Şüphesiz ben geçmişte onunla bir arada çok bulundum ve çok mulâkatlar yaptım. Fakat bu, son mulâkatım olabilirdi. O, uzun ve mâcerâlı hayatı boyunca beraber çalıştığı arkadaşlarından bir çoğunu (kendisinden uzaklaştırarak) kaybetmiş ve yapılan tavsiyelerin bir çoğunu da reddetmişti. Sadece benim dostluğuma ve nasihatlarıma güveniyor ve bu dostluğun pekişmesine ehemmiyet veriyordu.

Ben sanki Türkiye'nin başbakanıymışım gibi, benimle çok sade ve serbest bir vaziyetde meşveret ediyordu.

Onun bir reis olarak vefatından evvel, kendi makamı için birisini takdim etme selahiyeti vardı. Onun en büyük arzusu kendisinden sonra "Türkiye'nin Reisi" olarak onun vazifesini üzerime almam idi. Teklifi karşısında benim nasıl bir cevab vereceğimi bir an evvel bilmek istiyordu.

Mütefekkirane bir sessizlikle geçen bir anlık bekleyişden sonra ekselanslarına (Mustafa Kemal'e) "Bütün taleb ve duygularımı kelimelerle izah etmeye yetkili değilim!" şeklinde cevab verdim. Hakikaten o anda çok şaşırmış bir vaziyetde tefekkür ediyordum; hatırladığım kadarı ile yapmış olduğum mulâkatların hiç birisinde bu kadar derin tefekkür edecek derecede bir mülâkatla karşılaşmamıştım.

Ekselansları (Mustafa Kemal) yaptığı bu teklif ile sadece benzeri görülmemiş bir ikramda bulunmakla kalmıyor, aynı zamanda majestelerinin (İngiliz kralının) hükümetine olan bağlılığını da izhar ediyordu.

Ekselansları benim ömrümün büyük bir kısmını majestenin hükümetinin hizmetinde geçirmiş olduğumu biliyordu. Ben halihazırdaki işimde bir kaç sene daha çalışmayı ümit ediyordum. Ekselansları ise, şimdi benden kesin bir cevab taleb etmekteydi. Kendilerine şu cevabı verdim: "İdarî işleri iyi yapıp yapamıyacağımdan şüphe ediyorum. Türkiye'nin Reisicumhurluğu'nu yüklenmek mesuliyeti ile İngiltere Sefirliği arasında çok büyük fark vardır. Tecrübe ve kabiliyetlerimin, ancak elimdeki işi

yürütmek için aranan imtiyazlar olduğunu biliyor; bunun için kesin bir şekilde ve üzülerek teklifinizi kabul edemediğimi bildiriyorum!"

Ben konuşmamı bitirdikten sonra ekselansları (Mustafa Kemal) çok heyecanlandı ve yatağına tekrar gömüldü, hizmetinde bulunan hemşireleri çağırdı (ve derin bir uykuya daldı.) Ekselansları ikinci defa konuşmaya ibtida edebildiğinde kendisine bildirdiğim kararda müessir olan hususları idrak ettiğini söyledi.

Durumu henüz verdiğim cevabdan çok üzüldüğünü söyleyebilecek kadar iyi idi. Benden başka bir cevab alamayacağını idrak edince "Reislik" için İsmet İnönü'yü tavsiye etti.

Atatürk sonra dirseklerine dayanarak doğrulmaya çalıştı ve ellerimi sıktı, gelecekte de Britanya ve Türkiye ilişkilerinde faal roller oynayacağımı belirterek teşekkür etti ve kendinden tekrar geçti.

Bu teklifi reddedişimin isabetli bir karar olduğunu düşünüyorum.

Şayed yapmış olduğum teşebbüslere dair ekselanslarından te'vidli bir mesaj alabilirsem pek müteşekkir ve mesrur olurum.

Lütfen Kral'a da bildiriniz!.."[71]

***"Evet, zaman gösterdi ki, hürriyetpeıver nâmını alan bir devletin, o istikbâlde gelen istibdâdın bir nümûnesi olarak, üç yüz müstebit memurlarıyla, üç yüz milyon Hindistan'ı, üç yüz seneden beri, üç yüz adam gibi kolay bağlayıp deprenmeyecek derecede istibdat altına alarak, eşedd-i zulmü âzamî bir derecede, yani birisinin hatâsıyla binler adamı tecziye etmek olan kânun-u müstebidâneye inzibat ve adâlet nâmını vermiş; dünyayı aldatmış, ateşe vermiş."[72]**

KÂZIM KARABEKİR

KAYNAK: İnönü'nün hatıraları, Ulus gazetesi 5 Nisan tarihli nüsha

"Tanrısızlığın ilmihali" isimli ateist düşüncenin ürünü olan kitabı tercüme ettirmesi M. Kemal Atatürk'ü "ateist" yapmaz mı? Söz konusu kitabın basımı M. Kemal

Atatürk'ün emriyle Istanbul'da Devlet matbaasında gerçekleştirilmiştir. 1928 yılında, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları arasında "Aklı Selim" adıyla yayımlanmıştır.

Kazım Karabekir M. Kemal'in, Kuran'ı (1931) tercüme ettirmek hususundaki maksadını kendisine şöyle açıkladığını yazıyor;

---

[71] **Martin Gilbert-The Sunday Times (London), 11.02.1968, sayfa 8.**
[72] **Kastamonu Lâhikası | Birden İhtar Edilen Bir Mesele | 50.**

“Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini (yalanlarını) Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçe'ye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..”

M. Kemal Atatürk'ün yakın dostu Falih Rıfkı Atay'da Kazım Karabekir ile M. Kemal Atatürk'ün münakaşa ettiklerini "Atatürkçülük nedir?" isimli eserinde teyid etmektedir.

“Biz dünya halklarını milliyetçilik damarlarından yakalarız. Bu damarları öyle pompalarız ki neticede bu duygular dini inançların üzerine taşarlar, daha sonra vatan, millet, bayrak gibi kelimelerle onları topluca savaşlara sürükleriz.”

(YAHUDİ PROTOKOLLERİNDEN)

Kazım Karabekir,"16 Ağustos'ta İsmet Paşa ile görüştüm. 18 Temmuz'da Teşkilât-ı Esasiye münasebetiyle Fethi Bey ve arkadaşlarıyla yaptığımız (islâmlık terakkiye -ilerlemeye- manidir) münakaşasını ve Gazi M. Kemal'in yakın zamanlara kadar her yerde islâm dinini, Kur'ân'ı ve hilâfeti medh-ü sena ettiği ve pek fazla olarak Balıkesir'de minbere çıkıp aynı esaslarda hutbe dahi okuduğu halde dün gece Heyet-i ilmiye muvacehesinde Peygamberimiz ve Kur'an hakkında hatır ve hayale gelmeyecek tecavüzde bulunduğunu anlattım ve bu tehlikeli havanın Lozan'dan yeni geldiği hakkındaki kanaatin umumi olduğunu da söyledim."

Kazım Karabekir paşaya göre M. Kemal Halife ve Padişah olmak istiyordu:

"Hilâfet ve saltanatı almak için koyu bir mutaassıp çehre ile minberlere kadar çıkıp hutbeler okumak,muvaffak olamayınca da bizzat medh-ü sena edilen mukaddesata dil uzatmak ve bunları altüst etmek üzere bir diktatörlüğe çıkmak gibi iki tehlikeli ifradın birinden diğerine atlamak herkesin yapabileceği bir iş değildi.

Fakat bu felaha (kurtuluşa) doğru bir gidiş de değildi."

"Müslümanların herşeyini bozduk, yok ettik. Dinleri inançları, dine bağlılıkları ve insani duyguları yok oldu.

Onların milli ve manevi değerlerini, batı medeniyeti potasında eriterek kendimize benzettik.

İslamiyeti öğrenmeyi, yaşamayı, namaz kılmayı, Kur'an öğrenmeyi **suç ve gericilik[irtica] olarak göstermeyi başardık. Artık çoğu hiçbirşeye tam olarak inanmıyor.**

14 Asırlık dinlerini, itikatlarını, ibadetlerini tartışılır hale getirdik! Onları derin boşluğa düşürdük.

Bundan sonra siz misyonerlerin işi daha kolay oldu! Maaş bağlayarak, vize vaadi, yurt dışı imkanı, hatta cinselliği kullanarak Müslümanları hıristiyan yapınız.

***Kazım Karabekir Paşa:**

"Bu fikir bir zamanlar Avrupa'da herc ü merci (kargaşası) mucib oldu. Bu cereyan evvelâ orada başladı. Bizim islâm hurufâtımız (harflerimiz) kâfi (yeterli) değilmiş. Binaenaleyh (bundan dolayı) Latin hurûfâtı isti'mâl edilmeliymiş. Orada bazı arkadaşlarımız bu fikrin mürevvici (destekleyicisi) oldular. Fakat neticede bunun felâketli olduğunu anladılar ve pişman oldular. Bu fikrin müthiş bir felâket olduğunu Arnavut (Arnavut'lar bizden önce değiştirdi) kavmi de pek geç olarak anladı.

TEK PARTİ DÖNEMİ VE TEK ADAM

*** Türkiye'de büyük çoğunluğu tek parti döneminde olmak üzere 1927 - 1972 yıları arasında 3 bin 900 vakıf eseri satılırken bunların 2 bin 815'ini camiler oluşturdu.**

Tek parti İktidarı, Osmanlı döneminde hayırseverlerin vakfettiği çok sayıda camiyi satmayı kafasına koymuştu. Bunun için gerekli hukuki sorunu 1927 Senesi Muvazene-i Umumiye Kanunu (Bütçe Yasası) ile aştı. Kanunun 14. maddesinde "Diyanet İşleri Riyasetince ve İcra Vekilleri Heyetince tasdik edilecek bir talimatnameye tevfikan 1927 senei maliyesi nihayetine kadar cevamiin hakiki ihtiyaca göre tasnifi ve zaman ve mekan itibariyle kabili cemi olan vazifeler tevhit edilmek suretiyle işbu cevami hademesi kadrolarının tesbiti mecburidir." denilerek 'Hakiki ihtiyaç dışındaki cami ve mescidlerin kadro dışı bırakılacağı ifade ediliyor.

***Atatürk nasıl tek adam oldu? M. Kemal başta Karabekir, Fevzi Çakmak, Rauf Orbay gibi gözünü hırs bürümemiş adamların yanında devamlı birlikten yana olmuştur. Ne zamanki ipleri eline almış o zaman: "bazı kafaları keseceğim" demiştir, hem de meclisin orta yerinde. Hem de ünlü 5'li grubun "sadece sözcüsü" olma vasfını yırtarak. Artık "padişahın durumu savaştan sonra belirlenecektir" hükmü "ben padişahı sürdüm, kararım da budur"a getirmiştir. Karabekir ona "bunu konuşmamıştık" demesi, başından beri birlikte hareket ettiklerinin ta kendisidir. Ne zamanki M. Kemal Karabekir'i kendine tehlike görmüş işte o an, M. Kemal'den olmayan herkes "hain" diye damgalanmıştır. İnsaf diyorum sadece. Karabekir o an anlamıştır işin işten geçtiğini. Bu yapılanların hepsinin saltanat için olduğunu anlayan Karabekir ne yapabilsin bu durumda? Onun kalbi o kadar katı değildi ki Anadolu'dan gençleri toplasın kardeşi kardeşe kırdırsın. Çok defa rejimi devirmek için insanlar yanına gelmiştir. O olsun, diğerleri olsun asla müslümanı öldürmeyi kafasından geçirmemişlerdir.**

***Ağlamayana ceza geliyor**

Kuzey Kore eski Devlet Başkanı Kim Jong il'in ölümü sonrasında insanların dizlerine vurarak hatta yerlere yatarak ağlamalarını tüm dünya hayretle izlemişti.

Zira milletin ölen devlet başkanı için 11 gün gözyaşı dökmesi pek alışıldık bir durum değildi.

Gözyaşlarının içtenlikten değil zorlamadan kaynaklandığı ortaya çıktı.

Kim'in defnedilmesinden sonra güvenlik birimlerinin eski diktatöre ağlamayanların peşine düştüğü belirtildi.

Tespit edilen kişilerin Halk Mahkemeleri'nde yargılanmasına başlandı bile.

Eski diktatörün ölümüne ağlamayanlara çalışma kamplarında 6 ay "ücretsiz çalışma" cezası verildiği bildiriliyor.

Yeni lideri eleştirmek de yasak... Eleştirenler ya eğitim kamplarına gönderiliyor ya da aileleriyle birlikte kırsal alanlara sürülüyor.

Haberde ayrıca Kuzey Koreli yetkililerin yas törenlerine katılmayanların vurulması talimatı verdikleri de öne sürülüyor.

*** M. Kemal Atatürk, mecliste yaptığı konuşmayı NUTUK'TA şöyle anlatıyor:**

Mesele, zaten oldubitti haline gelmiş olan bir gerçeği kanunla ifadeden ibarettir. Bu mutlaka olacaktır. Burada toplananlar. Meclis ve herkes meseleyi tabii olarak karşılarsa, sanırım ki uygun olur. Aksi takdirde, yine gerçek, usulüne uygun olarak ifade edilecektir. Fakat belki de bazı **kafalar kesilecektir.

*** KAYNAK:Louis Massignon, Su Dergisi, yıl 1,sayı:3,mayıs-haziran 2005**

İlk Atatürk heykeli 3 Ekim 1926 tarihinde dikilmiştir. M. Kemal Atatürk, heykelinin ilk dikilişi hakkında İstanbul Belediye Başkanı Muhiddin Bey'e teşekkür Telgrafı çekmiştir:(6 Ekim 1926)

İstanbul Şehremini (Belediye Başkanı) Muhiddin Beyefendiye,

- Muhterem Istanbul halkının ilk defa heykelimi rekzetmek (dikmek) suretiyle gösterdiği yüksek kadirşinaslıktan ve resm-i kuşat münasebetiyle hakkımda izhar buyurulan necip hissiyattan dolayı samimî teşekküratımı arzederim efendim.

İMZA Reisicumhur Gazi M. Kemal

İlk Atatürk heykeli hakkında malumat :Sarayburnu Atatürk Anıtı, İstanbul

YERİ: Istanbul, Sarayburnu Parkı -TARİHİ: 3 Ekim 1926 -SANATÇISI: Heinrich KRIPPEL -MALIYETI: 15.000 TL. -YAPIM YERI: Avusturya/Viyana, Vereinigte Metallwerk –ANIT -Malzeme: Heykel bronz, kaide mermer.

Boyutlar: Heykel yaklaşık 3 m., kaide 3 m.

***Sarayburnu'ndaki heykeli aynı yıl Konya'ya, 1927'de Ankara'nın Ulus Meydanı'na, 1928'de Taksim Meydanı'na, 1930'da Kırklareli'ne, 1932'de Izmir'in Konak Meydanı'na ve Samsun'a dikilen heykeller ve anıtlar izledi. Heykeller ve anıtların sayısı kısa sürede çığ gibi büyüdü.**

***Zekeriya Sertel 5 yıl süren Takrir-i Sükun Kanunu dönemini şöyle anlatır;**

“Basın sıkı bir baskı altında yaşıyordu. Telefonla gazete başyazarlarına verilen emirlerin dışına çıkılamazdı.

En ufak bir hata yüzünden, gazete haftalarca kapatılır, sorumlular mahkemeye verilirdi. Yani tek kelimeyle halk nefes alamıyordu. Havasızlıktan ve hürriyetsizlikten boğuluyordu.”

***Dört Yasak;**

1 - Anadolu Ajansı’nın haberlerinden başka haber yazılmayacaktır.

2 - Sansasyonel başlık yapılmayacaktır.

3 - Başmakale yazılmayacaktır.

4 - İkinci baskı ve ilave yapılmayacaktır. (Dahiliye Vakâleti’nden bildirilmiştir.)

10 Haziran 1940.

***Ekmekten, Odundan ve kömürden, etten, şikâyet kılıklı neşriyat yapılmayacaktır. (Matbaa Umum Müdürlüğü)**

10 Ocak 1942

***8 Ağustos 1931'de çıkarılan 1931 Matbuat Kanunu'nun 8 Ağustos 1931'de yürürlüğe giren 25 Temmuz 1931 tarih ve 1881 sayılı yasasının 40. maddesi:**

"Padişahlık ve hilafetçilik yolunda (...) yayın yapılamaz."

***17 Ekim 1923 tarihinde İmdad ve Hakikat gazetelerinin Türkiye'ye girişi yasaklandı. Aynı şekilde "Posta" isimli evrak, "Politiki Erena" isimli risale, "Rizo Pastis", İtila, Adalet, Yarın, Pastis, ve Politiya gibi gazetelerin de ülkeye girişine yasak kondu.**

22 Temmuz 1923'te TBMM Reisi M. Kemal Atatürk başkanlığında toplanan İcra Vekilleri Heyeti aldığı kararla,Yeni Fikir gazetesinin Türkiye'ye girişini ve yayınlanmasını yasakladı. Aynı kararla Trabzon'da basılan İstikbal gazetesine de yayın yasağı kondu.

İcra Vekilleri Heyeti 1 Eylül 1923'te M. Kemal Atatürk başkanlığında toplanarak Yeni Hayat, Rençber,Komünist ve Başkurd gazetelerinin ülkeye girişini yasakladı.

Ziya gazetesi de bu yasaklardan nasibini aldı ve 19 Haziran 1923 tarihinde Türkiye'ye girişi ve satışı yasaklandı.

Correspondan Enternasyonal ve Rizo Postis gazeteleri de ülkeye girişi yasaklanan gazeteler kervanına katıldı. 22 Temmuz 1923 tarihinde yine toplanan İcra Vekilleri Heyeti Anadolu gazetesinin Türkiye'ye girişini yasakladı. Aynı tarihte gerekenin yapılması Içişleri ve Dışişleri Bakanlıklarına bildirildi.

20 Ağustos 1924 senesinde ise Yeni Dünya gazetesinin ülkeye girişi yasaklandı ve aynı gün Içişleri ve Dışişleri Bakanlıkları konu hakkında bilgilendirildi.

***M. Kemal'in sofra arkadaşı ve en yakın dostlarından Falih Rıfkı Atay ise bu konuda şöyle bir açıklama yapmaktadır:**

"M. Kemal de, Ismet de, nihayet, Enver gibi birer askerdirler. Ankara iktidarı, ister istemez kafasının dikine giden bir `askerî dikta rejimi´ olacaktır. Cumhuriyet, işin iç yüzünü `maskelemekten´ başka bir şey değildir."

***"Bir Fransız gazeteci, Türkiye'nin bir sarhoş (M. Kemal), bir sağır (Ismet Inönü) ve üç yüz sağır-dilsiz tarafından yönetildiğini yazmıştı. M. Kemal, "Yanlış´ diye cevap verdi, 'Türkiye'yi yalnız bir tek sarhoş (M.Kemal) idare eder."**

1930 yılının ortaları M. Kemal: "Bugünkü manzara aşağı-yukarı bir dictature (diktatör) manzarasıdır...(ve) Ben öldükten sonra arkamda kalacak müessese, bir istibdat (despotluk) müessesesidir."demektedir...

Cumhuriyet devrimlerinin "tepeden inmeci" ve "halka rağmen" karakterini bizzat M. Kemal Atatürk'ten dinlemek daha açıklayıcı olacaktır:

"Biz büyük bir inkılap yaptık. Memleketi bu çağdan alıp yeni bir çağa götürdük. Birçok eski müesseseleri yıktık. Bunların binlerce taraftarı vardır. Fırsat beklediklerini unutmamak lazım. En ileri demokrasilerde bile rejimi korumak için, sert tedbirlere müracaat edilmiştir. Bize gelince, inkılabı koruyacak tedbirlere daha çok muhtacız... Kan ile yapılan inkılaplar daha sağlam olur, kansız inkılap ebedileştirilemez. Fakat biz inkılaba erişmek için lüzumu kadar kan döktük. Bu kanlarımız, yalnız muharebe meydanlarında değil, aynı zamanda memleketin dahilinde de döküldü. Temenniye değer ki, bu dökülen kanlar kafi gelsin ve bundan sonra kanlar dökülmesin."

Öte yandan M. Kemal'in 1923 yılında yaptığı ve 7 Aralık 1929 tarihli Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan şu açıklaması da ilginçtir:

Fransız Devrimi, ancak yüz yılda başarılmıştır. Biz ise, devrimimizin henüz üçüncü yılındayız. Kimse iddia edemez ki, bizim devrimimiz de bir tepkiyle, bir gericilik hareketiyle karşılaşmasın. Fakat, bu üç yıl içinde akıttığımız kanların yeterli görülmesi için, çıkacak gerici hareketleri doğduğu yerlerde boğmaya çalışmalıyız.

***Yazar Lewis Thomas da aynı konuyu şu sözlerle işlemiştir:**

"M. Kemal iş başına geldiğinde, bırakınız geniş köylü kitlesini, kentlerde oturan halkın büyük kesiminin bile siyasal yaşama katılma konusunda pek geleneği yoktu. Atatürk, partisinin örgütlenmesi konusunda ön saftaydı, Partisinin tartışılmaz Başkanıydı; Meclise girecek milletvekilleri konusunda söz ve yetki sahibiydi.

Bütün bunlar O'na bir bakıma 'diktatör' dedirtecek özelliklerdi..."

***Dönemin ünlü gazetecilerinden olan ve bir süre Matbuat ve Neşriyat Umum Müdürlüğü yapan Zekeriya (Sertel)'in; "neden mebuslar (milletvekilleri) `tayinle´ işbaşına getiriliyor?" sorusuna M. Kemal Paşa'nın yakın arkadaşı Mazhar Müfid (Kansu) şu cevabı veriyor:**

"Siz ne zannediyorsunuz? Bu halka seçim hakkı tanırsak, Meclise kimler girer biliyor musunuz? Hacılar,hocalar, şeyhler..." 1930'larda dönemin ünlü gazeteci ve yazarı Falih Rıfkı Atay da Cumhuriyetin neden demokratik olamayacağını şöyle ifade etmektedir: "Türkiye'de demokrasi, hoca ve mürteci saltanatı demektir!."

***Bir dönem Başbakanlık yapmış olan Recep Peker'in şu sözlerini okumamız yeterli olacaktır:**

"İnkılapları yapmak için çok kere zor kullanmak lazımdır. Saydığım anlamda bir değişiklik yapılırken mukavemet ve irtica unsurları, yerine göre elinde silahla veya cebinde kitapla, kafasında eskiye alınmış somurtkanlık, dilinde iğfal ve tehevvürle (öfkelenme) gelip karşımıza dikilir. Bunları vurup devirmedikçe inkılabı yapmanın ve hatta uzun devirler korumanın imkanı yoktur (...) Türk inkılabı en ziyade zor kullanmayı gerektiren bir hususiyet gösterir."

***Amerikan Foreign Policy dergisi M. Kemal Atatürk'ü, Hitler ve Stalin gibi diktatörlere de yer verdiği "Bıyıklı Diktatörler" konulu listesinde "ilk sıraya" koydu.**

İlk sırada M. Kemal Atatürk'e yer verilen listede, Atatürk için "Kayzer" nitelemesinde bulunuldu.

Böylece M. Kemal Atatürk, diktatörlükte; Hitler ve Stalin gibi diktatörlere fark atmış oldu.

***Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nda konuşan BDP milletvekili Altan Tan, "Kemalist diktatörlük"deyince CHP ve MHP'den itiraz geldi.**

Altan Tan'ın söylediği tam olarak şu: "İskilipli Atıf Hoca, mazlum ve mağdur bir Müslümandır. Kemalist diktatörlüğün katlettiği on binlerce insandan sadece biridir. Allah'tan rahmet diliyorum. Kemalist diktatörlüğün bir huyu var; öldürüyor, asıyor, işkence kuruyor ve ondan sonra da 'İngiliz ajanı' diyor. İngilizler, bir kurşun atmadan İstanbul'dan çıktılar ve Ankara hükümetine İstanbul'u teslim ettiler."

***Neye itiraz ediliyor, Atatürk'ün "diktatör" olduğuna mı, İngilizlerin tek kurşun atmadan, sadece Halife/Padişah'ı gemilerine alarak ülkelerine döndükleri gerçeğine mi?..**

Sahi, İngilizler neden geldiler, niçin gittiler?

Anadolu'yu işgal etmek gibi bir niyetleri olmadığına göre (çünkü yapabilecekken yapmadılar) neden geldiler?..

Hiçbir cephede onlarla çatışmadığımıza, savaşmadığımıza, yenmediğimize göre, niçin gittiler?

Soru iki: Ne getirdiler, ne götürdüler?

Padişahlık döneminde işgal ettikleri Başkent'i Ankara hükümetine hangi amaçla teslim ettiler?

***Malumunuz üzere CHF'nin (CHP) 1935 tarihinde toplanan 4. Kurultayı'nda, faşizmi, diktatörlüğü sağlamlaştıran önemli kararlar alındı. Bu kurultayda fırka, parti olarak değiştirildi. Asıl mühim değişiklik parti tüzüğünde yapıldı.**

Bu değişikliklere göre:

1 - Parti genel sekreteri aynı zamanda içişleri bakanı oluyordu.

2 - İllerdeki valiler parti il başkanlığı görevine getirildiler.

3 - Umumi müfettişler hem parti işlerini, hem de devlet işlerini denetlemekle görevlendiriliyordu.

***1982 Anayasa'sı ve Laik Kemalist darbecilerin oyunu**

Anayasa'nın 24. maddesinin son paragrafında şöyle bildirilmektedir:

"Kimse, Devletin sosyal, ekonomik, siyasî veya hukukî temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasî veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz."

***Türkçülük fikrinin ünlü simalarından biri olan, hayatının son anlarında Fransız hastanesinde yatarken ebedi aleme intikal etmeden bir gece önce, mukaddesata galiz küfürler eden, başını duvarlara vura vura ölen ve cesedinin de hastane morgunda Hıristiyan geleneklerine göre muamele yapılarak kaldırılan Ziya Gökalp...**

M. Kemal onun için "fikrimin babası" demişti.

***Atatürk döneminde devletin isminden hukuk düzenine, yazısından ideolojisine kadar değiştirilmedik pek az şey kalmıştır. Ancak inkılap fırtınasında bir tek Osmanlı sembolüne dokunulmadı.**

O da, İstiklal Marşı'nda çehresini çatmasından tarifsiz kederlere düştüğümüzü her gün haykırdığımız ay yıldızlı al bayrağımızdı.

***Şevket Süreyya Aydemir; "İnkılâbımızı oturtmaya ve Atatürk'ü putlaştırmaya mecburduk... Ama şimdi size ifade edeyim, kitabımda da yazdım: Kahraman putlaştığı zaman ölür" diyor.**

***5 Ağustos 1935 tarihli (M. Kemal'in hayatta olduğu tarih) Cumhuriyet Gazetesi'nde yer alan bir haberde;**

"Atatürk yarım bir ilahtır; Türkler'in babasıdır. Hiçbir devlet şefi için hayatında bu kadar heykel dikilmemiştir;ne Mussolini'nin ne Hitler'in, ne de Lenin'in anıtları onunkilerle ölçülemez" deniliyordu.

***Cumhuriyet' in ilanından sonra Mehmed Akif' in hayatından birkaç anekdot verelim.**

Yazarı bulunduğu Sebilürreşad dergisi " Şeyh Said arada sırada Sebilürreşad okuyormuş, o halde isyana senin dergin sebep oldu" denerek kapatıldı. Sahibi Eşref Edip Fergan'da yakalanarak istiklal mahkemeleri tarafından idamla yargılanmak üzere tutuklandı. (Akifname sayfa 505)

Mehmed Akif artık sıkılmıştı onun tabiriyle peşindeki "polis hafiye'siyle gezmekten", 52 yaşındayken Mısır'a gitmeye karar verdi.

***Onu öz vatanını satıp ecnebi vatanına gitmekle suçladılar. O, bunu diyenlere şöyle dedi:**

"Arkamda polis hafiyesi gezdiriyorlar. Ben vatanını satmış ve memlekete ihanet etmiş adamlar gibi muamele görmeye tahammül edemiyorum ve işte bundan dolayı gidiyorum." (Akifname sayfa 505)

11 yıl Mısır' da sefil hayatı sürdü. 63 yaşında çok hastayken, vefat etmesine yakın İstanbul'a geri dönmeye karar verdi. Vapur Çanakkale'den geçerken İstanbul'un camilerini görünce ağlamaya başlayan şairin yanında sadece zevcesi İsmet Hanım vardı. (Akifname sayfa 508)

***Mehmet Akif'in İsmet Hanım'la evliliğinden Cemile, Feride, Suad, Emin ve Tahir isimli beş çocuğu bulunuyordu.**

Mehmet Akif'in büyük oğlu Emin Ersoy askerlik görevini yaptığı sırada, koğuştaki arkadaşlarına Kur'an okuyup tefsir ettiği gerekçesiyle Divan-ı Harbe verildi. Tutuklanan Ersoy, çavuş arkadaşının yardımıyla askeri cezaevinden kaçarak, o dönemde Fransız manda yönetimindeki Kırıkhan'a kadar geldi. Kırıkhan'da yakalanan Ersoy ve arkadaşı Türkiye'ye iade edildi. Cezasını çeken talihsiz adam uzun yıllar yoksulluk içinde yaşadı.

Bunalım içinde yaşadığı bir gün Gazeteci Yazar Çetin Altan' a gider. Çetin Altan o anı bakın nasıl anlatır;

"Yıl 1966 sonları, bir öğle sonrası odamdayım. "Sizi biri görmek istiyor" dediler. Buyursun... Dedim. İçeri tıraşı uzamış, üstü başı bakımsız, yaşlıca, çelimsiz bir adam girdi. Hazır olu andıran bir duruş ve hafif bükük bir boyunla:

– "Bendeniz Mehmet Akif'in oğluyum..." dedi.

Bir anda ne olduğumu şaşırdım... Nasıl şaşırdım bilemezsiniz. Eski bir dostluk havası yaratmak istercesine:

''Oooo buyurun buyurun, nasılsınız?..'' türünden bir yakınlık göstermeye çalıştım. O, tavrını bozmadı:

– "Rahatsız etmeyeyim... Sizden ufak bir yardım rica etmeye gelmiştim..." dedi.

Gökler mi tepeme yıkıldı, yer mi yarıldı da, ben mi yerin dibine geçtim; doğrusu fena allak bullak oldum... Ve tek yapabileceğim şeyi yaptım, cüzdanımı çıkartıp uzattım. O, bükük boynuyla:

– "Siz ne münasip görürseniz", dedi.

Cinnet cehennemlerinin tüm yıldırımları düşüyordu yüreğime. ''Durun bakalım neyimiz varmış'' gibilerden cüzdanı açtım; içinde ne varsa çıkardım, fazla bir şey de yoktu. Elimde tuttum. Bir iki adım attı. Sanırım sadece bir 10, yahut 20 lira aldı...

– "Çok çok teşekkür ederim, rahatsız ettim." dedi ve çıktı.

Aradan bir ay geçti geçmedi; gazetelerde küçük bir haber ilişti gözüme: Beşiktaş'taki çöp bidonlarından birinde Mehmet Akif'in oğlunun ölüsü bulunmuştu...

*** Kızını evden atmaya kalktılar**

Babası Mehmet Akif'in emekli maaşıyla geçinen küçük kızı Suat Ersoy da 1991 yılında üzücü olaylarla karşılaştı. Kızları Ferda ve Selma Argon'la birlikte Beyoğlu'nda yaşayan Suat Hanım evden atılmak istendi.

Bu üzücü olayın gazetelerde yer alması üzerine dönemin Başbakanı Turgut Özal, Suat Hanım'a Halkalı'da bir daire tahsis etti. Ancak ekonomik sıkıntılar ailenin yakasını bir türlü bırakmadı. Evini satmak zorunda kalan Suat Ersoy Hanım, Kadıköy'de Vakıflara ait döküntü ahşap bir eve taşındı. Suat Ersoy Hanım bu evde zor günler yaşadıktan sonra yaşama veda etti.

Cenazesinde kimse yoktu.

Mehmet Akif'in küçük oğlu Tahir Ersoy ise tercüman olarak çalıştıktan sonra emekli oldu. 2000 yılında da karaciğer ve kalp yetmezliğinden vefat etti. Emekli maaşı yeterli olmadığı için Ankara'da SSK'ya bağlı bir hastanede tedavi edilen Ersoy, daha sonra İstanbul'a getirilerek, Esma Hatun Hastanesi'ne yatırıldı. Ancak hastalık iyice ilerlemiş olduğundan tedavi sonuç vermedi ve Tahir Ersoy hayata gözlerini kapadı. Tahir Ersoy'un cenaze törenine ise ne yazık ki çok az insan katıldı.

***Mahmut Siirt, M. Kemal'in paralarını Avrupa bankalarına yatırmak için sık sık Avrupa'ya gidiyormuş. Paris'te M. Kemal lehine bir makale yazmıştı. "La Presse" gazetesi de bir başmakale ile Mahmut Siirt'in yazdığı makaleye cevap vermişti.**

Bu cevapta başlık şu: "Nâçiz padişahlar birinci M. Kemal" diye alayla başlamış. Almış, vermiş; yani Mahmud Siirt'i de M. Kemal'i de rezil etmiş.

Başmakalede (Mahmud Siirt'e) : "Sen onun mahlukatından birisin. Biz senin M. Kemal'ini biliriz. Şark'ta (Doğu'da) onun gibi merhametsiz bir Firavun nâdir hüküm sürmüştür. Cumhuriyet bizdedir. Sizdeki değil (...).

Kölelikte bile bir hudud (sınır) var. Makalen bir paskallıktır... Bir memlekette ki, başına hükümetin istediğini

giymeyeni asarlar, orada Cumhuriyet olur mu? Sizde Millet Meclisi mi var?" deniyor.[73]

MADDİ KITLIK DÖNEMİYDİ

İşte belgesi:

DARBELER

-"CHP, 27 MAYIS DARBESİNE SU TAŞIMIŞTIR"

CHP, 27 Mayıs'ın öncesinde müdahaleye su taşımış, 27 Mayıs'ın hemen ertesinde de alkış tutmuş hatta silahlı güçlere emrinizdeyim diyerek, müdahale karşısında el pençe divan durmuştur. CHP bugün dahi 27 Mayıs darbesinin ilerici bir darbe olduğunu savunarak, gaflet ve delaletinden bir adım bile ileriye gidemediğini zaman zaman göstermektedir.

"CHP, DARBELERİ MEŞRULAŞTIRIYOR"

Son dönemde CHP, gerek 12 Eylül gerek 28 Şubat'la ilgili çelişkili açıklamalar yapıyor. Doğrudan darbeleri eleştiremeyen, müdahaleye karşı olduğunu söyleyemeyen CHP, adeta minderden kaçıyor. "Darbelere karşıyım ama" diye başlayan her ifade doğrudan doğruya darbeleri meşrulaştırmaktır. Hastalıklı ruh halinden başka bir şey değildir. Çıkıyorlar, televizyonlarda gazetelerde, "ama o günkü hükümette çok hata yaptı" diyerek meseleyi meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

---

[73] **La Presse gazetesi, 9 Eylül 1928 nüshası.**

LOZAN

***Kâzım Karabekir, 16 Ağustos 1923 günü İsmet Paşa'ya, son zamanlarda hükümet çevrelerinden duymakta olduğu din aleyhindeki fikirlerin Lozan'dan geldiği kanaatinde olduğunu söyler. Ona göre Peygamber Efendimiz (sav) ve Kur'an hakkındaki "bu tehlikeli hava" Lozan'dan esmektedir. İsmet Paşa ona 1. Dünya Savaşı'nda Macarlar ve Bulgarlar da bizim gibi yenildikleri halde bağımsızlıklarına Hıristiyan oldukları için dokunulmadığını, bizimse sırf Müslüman olduğumuz için bağımsızlığımızın ortadan kaldırıldığı cevabını verir:**

"Biz kendi kuvvetimizle bağımsızlığımızı kazansak bile Müslüman kaldıkça sömürgeci devletlerin ve bu arada özellikle İngilizlerin daima aleyhimize olacaklarını, bağımsızlığımızın daima tehlike altında kalacağını anlattı."

***İngiliz Milli Arşivleri'nden (National Archives) bulduğum ve ilk kez burada yayınlanacak olan bir "gizli" belge,Lozan'ın Hilafetle bağlantısını net bir şekilde ortaya koyacak nitelikte. 10 Ocak 1924 tarihinde İngiltere Kralı V. George, Avam Kamarası'na yaptığı açış konuşmasında, Lozan'ı ilgilendiren bir kanun tasarısının derhal görüşülmek üzere Parlamentonun gündemine geleceğini belirttikten sonra şu çarpıcı cümleyi sarf eder:**

"Bu tasarı kabul edilir edilmez Lozan Antlaşması onaylanmış olacak ve YENİ BİR ÇAĞ AÇILACAKTIR."[74]

***Selanik'teki İttihatçıları masonlarla tanıştıran kişi, İtalyan himayesi altındaki "Macedonia Risorta" Locası'nın üstadı âzamı, Yahudi avukat Emmanuel Karasu'ydu.**

Emmanuel Karasu zaten İtalyan vatandaşıydı! Selanik'teki İttihatçılara, mason locasında toplanma önerisini getiren isim de oydu.

***ÜNİVERSİTE:**

Ülkemizin hemen bütün önemli üniversitelerinin rektörleri yahudi asıllıdır. Bu da başörtüsünün neden siyasal islam'ın simgesi olduğu aldatmacasıyla çarpıtıldığını, rektörlerin neden yeni hükümete böylesine şaşırtıcı bir çıkışta bulunduklarını açıklıyor zannederim.

YÖK Başkanı Kemal Gürüz, İstanbul Üniv. rektörü Kemal Alemdaroğlu ve medyatik yardımcısı Nur Serter,

Koç Üniv. rektörü Seha Tiniç, Galatasaray Üniv. rektörü Erdoğan Teziş, Bilgi Üniv rektörü Lale Duruiz ve eski rektör Ilter Turan, Bogaziçi Üniv. rektörü Sabih

---

[74] As soon as this Bill has been passed, the Treaty will be ratified, and a new era will open.) (CAB/23/46, s. 424.

Tansal ve eski rektör Üstün Ergüder, Işık Üniv. rektörü B. S. Yarman, Marmara Üniv. rektörü Tunç Erem sabetaycı (yahudi asıllı)dır.

Medyada çok görülen ve kanaat önderi olarak sunulan Asaf Savaş Akat ve eşi Nilüfer Göle, Eser Karakaş,

Ahmet İnsel, Taner Berksoy, Kenan Mortan gibi hocalar ve medyada ismi çok geçen hukuk profesörlerinin çoğunluğu sabetaycıdır.

***ORDU:**

28 Şubat'ın mimarı olan ve laiklik ve Atatürkçülük konusunu şaşırtıcı üsluplarda dile getiren Çevik Bir, Doğu Aktulga, Doğu Silahçıoğlu (Sultanbeyli ilçesine dindar çoğunluğa nispet olsun diye izinsiz Atatürk heykeli diktiren paşa) ve Yalçın Işımer (GATA'nın açılışında 'belleyeceğiz' konuşmasını yapan paşa) yahudi asıllıdır.

Yalçın Paşa aynı zamanda masondur.

***Ordu, Sabetayist cemaatin dışişleri kadar olmasa da oldukça güçlü olduğu bir kurumdur, çesitli dönemlerde genelkurmay başkanına kadar her düzeyde paşalarımız oldu. Halen de Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman cemaatimiz mensubu. Her seviyede bir çok general ve kurmay subaylarimiz bulunuyor. Terfilerde ve atamalarda cemaat mensupları gözetilir, harp okulları ve sınıf okullarına mutlaka yeterli sayıda öğretmen gönderilmesine dikkat gösterilir. ASAL'da her zaman birileri bulundurulur; eğer aynı yüksek gelir düzeyine sahip aileler arasında bir araştırma yapılsa sabetaycı olanların müslüman Türklere göre çok daha rahat yerlerde askerlik yaptıkları görülecektir.**

Bir diğer nokta askerî alımlardır: ordunun alım yaptığı ekipman ve silah tüccarları/aracıların önemli bir bölümü sabetaycı ya da sabetaycı bağlaşığıdır.

Ordu içindeki sabetaycı yapılanmanın gücüne örnek olarak Oyak Şirketi olan Renault MAİS'in son üç genel müdürü Ateş Ünal Erzen, Onur Baytok ve İbrahim Aybar'ın ve Aselsan'ın genel müdürü Necip Kemal Berkman'ın sabetaycı olduğu örneğini verebilirim. Oyak grubu sabetaycıların yoğunlukta olduğu ve terfilerin çoğunlukla cemaat içinden gerçekleştiği bir gruptur.

***SİYASET:**

Tansu Çiller ve eşi Özer Uçuran, Rahşan Ecevit (her iktidar döneminde ve özellikle 1974'te cemaatin devlet içinde gizlenmesini sağlamış çok önemli bir isimdir), Erdal Inönü'nün eşi Sevinç Inönü (Sohtorik'lerden),

DTP'nin başına geçirilen Mehmet Ali Bayar, Ismail Cem (dedelerinden biri hahamdır), Kemal Derviş, Sükrü Sina Gürel, Bülent Tanla, Sefa Sirmen, Hüsamettin Özkan'ın dünürü Erdoğan Alkın, Cem Uzan'ın eşi Alara Koçibey, Altan Öymen, eskilerden Haluk Bayülgen, Barlas Kuntay, Hayrettin Erkmen, Ahmet Isvan yahudi asıllıdır. Ayrıca komünizmin Türkiye'deki ilk öncüsü Mustafa Suphi, 80 öncesi komünist liderlerden

Mehmet Ali Aybar ve Behice Boran, günümüzden Ercan Karakaş da sabetaycıdır. Osmanlı imparatorluğunun çöküşüne sebep olmuş İttihat ve Terakki'nin önde gelenleri ve birer mason olan Cavit bey ve Dr. Nazım sabetaycıdır. (Talat ve Cemal paşalar da masondur, masonluk Osmanlı devletinde Mustafa Reşit Paşa'dan sonra üst mevkileri sarmıştır)

DIŞİŞLERİ:

Dışişleri cemaatin iş dünyasıyla birlikte en güçlü olduğu alandır. Dışişleri bakanlarımızın ve diplomatlarımızın önemli bir kısmı yahudi asıllıdır. İsmail Cem, Şükrü Sina Gürel, İlter Türkmen, Emre Gönensay, Coşkun Kırca, Onur Öymen, Kaya Toperi, Zeki Kuneralp, Özden Sanberk, Yalım Eralp, Filiz Dinçmen yahudi asıllıdır.

Bu diplomatlar emekliliklerinden sonra medya tarafından uzman ve kanaat önderi olarak sunulmaktadır.

***SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ:**

ÇYDD ve ÇEV tamamen sabetaycı insiyatifle kurulmuş sivil toplum örgütleridir. ADD (Atatürkçü Düşünce Derneği) Atatürk'ün bir araç olarak kullanılması amacıyla cemaat tarafından kurulmuştur. Üç onur kurucusundan biri Kapancılar kolundan Münci Kapani'dir ki diğer iki onur kurucusundan da en az birinin cemaatten olduğunu sanıyorum, ayrıca derneğin 1. numaralı kurucusu kayıtlarda Hıfzı Veldet Velidedeoğlu

olarak geçer ki kendisi sabetaycıdır.

Gazeteciler Cemiyetinin son iki başkanı Nezih Demirkent ve Nail Güreli yahudi asıllıdır. TÜSİAD da yarı yahudi-insiyatifli bir kurumdur. YASED başkanı Faruk Yöneyman da sabetaycıdır. Cemaatin en güçlü ve kamuoyunu yönlendirmede en çok umut bağlanan sivil toplum örgütü TESEV'dir ki 16 yönetim kurulu üyesinden benim tanıdığım şu isimler yahudi asıllıdır:

Özden Sanberk, Yılmaz Argüden, Can Paker, Üstün Ergüder, İlter Turan, İlter Türkmen, v.d.

***BASIN:**

Cumhuriyetin kuruluşundan beri Türkiye'de basın sabetaycı güdümlü olmuştur. Ahmet Emin Yalman, Sedat Simavi, Haldun Simavi, Abdi Ipekçi, Zekeriya Sertel yahudi asıllıdır. Sabah ve ATV'nin sahibi Dinç Bilgin yahudi asıllıdır. Bu grubun hemen bütün önemli isimleri yahudi asıllıdır; Güngör Mengi, Ruhat Mengi,merhum Gülçin Telci, Murat Birsel, Okay Gönensin, Levent Tözemen, İlker Sarier, Sedat Sertoğlu, Ercan

Arıklı vs. NTV'nin sahibi Ferit Şahenk (Doğuş grubu) yahudi asıllıdır (NTV bugün cemaatin Can Paker ve TESEV güdümlü programlarla kamuoyunu yönlendirdiği en önemli TV'dir). Dünya gazetesinin kurucusu Nezih Demirkent ve genel yayın yönetmeni Osman Arolat sabetaycıdır. Milliyet, Hürriyet, Radikal, Posta,Kanal D ve CNN-Türk'ün sahibi Doğan grubu ve Akşam, Show TV ve Cumhuriyet'in % 40 hisse sahibi Çukurova

grupları da İş Dünyası bölümünde anlattığım gibi cemaat bağlaşığıdır. Vatan gazetesi de...

Hep basındaki sabetaycı yazarlardan bahsedilir ama Zeynep Göğüş ve Mehmet Altan gibi eşleri sabetaycı olan yazarlar unutuluyor. Gazeteler ve televizyonlarda toplumu yönlendirmek için kanaat önderi olarak sunulan kimseler arasında sabetaycılar ağırlıktadır ve iş dünyasının genelinde olduğu gibi sabetaycı birilerini çalıştırmak bir medya kurumunun başarısı için olmazsa olmaz bir parametredir.KOÇ Grubu:

Vehbi Koç müslüman Türk'tür. Peki acaba şirketlerinin üst düzey yöneticilerinin çoğunluk yahudi asıllı olmasının (örneğin şimdiki Koç Holding'in CEO'su Bülent Özaydınlı - Orgeral İrfan Özaydınlı'nın oğludur-,

Mehmet Ali Berkman, Tuğrul Kutadgobilik, Arçelik'in genel müdürü Nedim Esgin, Hasan Bengü , Mehmet Ali Neyzi, Mehmet Barmanbek yahudi asıllıdır, Tofaş'ın eski CEO'su Jan Nahum ise İshak Alaton gibi 'resmen' yahudidir. Sabetaycı Orhan Pamuk'un babası Gündüz Pamuk da Koç'ta çalışmış ve Aygaz'ın genel müdürlüğünü yapmıştır) tek sebebi yukarıda anlattığım bağlaşık mantığı mıdır?

Şimdi Koç ailesinin yapısına bakalım. Bu örneği sabetaycı ailelerin akrabalık ilişkilerine güzel bir örnek olmasından dolayı biraz geniş tutacağım. Bir başka güzel örnek için İsmail Cem'in ilişkilerini anlatan kitabı okuyabilirsiniz.

Vehbi Koç'un eşi Sadberk hanım, Vehbi bey'in teyzesinin kızıdır. Sadberk hanım'ın baba tarafından kuzeni Hürriyet'i kuran Sedat Simavi'dir. Sedat Simavi, Hürriyet'i kurarken bütün sermayeyi Koç'un ortağı Eli Burla sağlamıştır (Aydın Doğan'ın Milliyet'i Ercüment Karacan'dan almasına aracılık eden de yine Koç olmuştur).

Sadberk hanım, Sadullah-Nadire Aktar çiftinin ikinci çocuğudur. Birinci çocukları Adile Hanım, Akfil'in kurucusu İhsan Mermerci'yle evlenmiştir. Oğul Rahmi Koç Çigdem Meserretçioğlu'yla evlenmiş, bu evlilikten Mustafa, Ömer ve Ali Koç doğmuştur. Çigdem Meserretçioğlu yine İzmir'in eski çok zengin ailelerinden

sanayici ve armatör Avni Meserretçioğlu ile eşi Suat hanım'ın kızıdır. Çigdem hanım, Rahmi Koç'tan sonra Erol Simavi'nin oğlu Günaydın'ın sahibi Haldun Simavi'yle evlendi. Mustafa Koç, İzmir'in ünlü zenginlerinden İzmir Yün Mensucat'ın sahibi olan Giraud'ların kizi Caroline ile evlendi... Bu böyle gider.

***ÇUKUROVA Grubu:**

Karamehmet ailesi müslüman Türk'tür. Ancak eğer benim bildiğim Eliyeşil'lerle aynı aile ise eşinin gelmekte olduğu aile yahudi asıllıdır. Ağabey Samsa Karamehmet'in kızı Show TV'nin genel müdürü Zeynep Karamehmet de bir sabetaycı olan Fırat Gönenç'le evlidir. Çukurova Holding'in yönetim kurulunun aile dışındaki üyeleri üç kişi haricinde sürekli değişir: Osman Berkmen, Sezer Birgili ve Sadi Göcüm. Bu üç kişi de sabetaycıdır.. Grubun çok sayıdaki sabetaycı profesyonelleri arasında Nejat Yalım,

Bülent Ergin ve Melih Araz'ı da saymalıyım. Çukurova'nın Turkcell'deki ortakları Murat Vargı ve Kavala ailesi de sabetaycıdır.

Turkcell'in eski genel müdürü Cüneyt Türktan, finans müdürü Tokay'lardan Ekrem Tokay ve Digiturk genel müdürü Ertan Özerdem de sabetaycıdır. Çukurova'nın borçlarına karşılık İsviçre'deki paraları borcunu ödemeye yeter de artar bile!..

Karamehmet son 15 yıldır devletle işlerini Güneş Taner aracılığıyla yürütürdü. Turkcell'in değerinin bu kadar artmasına sebep olan GSM ihalesinin iki yıl geciktirilmesinin altında Taner'in imzası vardır. Bilin bakalım Güneş Taner'in kimliği nedir? Bildiniz; sabetaycıdır.

***CEMİYET HAYATI:**

İstanbul sosyetesinin motoru ve trend belirleyicisi sabetaycı zenginlerdir: trendy yerler (Ayşe Kapancı ve Ayla Sevand'ın açtığı yerlerin her zaman tutulması), alışveriş mekanları (Akmerkez'in bu kadar popüler olması),antikacılık (Rafi Portakal ve Tuncay Artam'ın elindedir), emlak geliştirme (Alkent, Edin'lerin Kemer Country'si)vs..

Cemaat, tutmasını istediği işletme için mutlaka gerekli sirkülasyonu sağlar ve çekim merkezi yapar. Cem Boyner'in banka sahibi olmamasına rağmen Advantage Card'ı tutundurmayı başarmasının sebebi budur.

(Ilgaz Zorlu cemaatin iyice asimile olduğundan şikayet etmede haksızdır; en azından benim bildiğim son 20 yıl içinde elitist ve zengin zümrede cemaat dayanışması gücünden hiç bir şey yitirmedi. Fakat halka karışan orta düzey cemaat için dediklerini bir parça kabul edebilirim.)

Sabetaycıların tamamı 1924 mübadili değildir; Eczacıbaşı ailesi gibi... Selanik gibi Milas, Tarsus ve İzmir de önemli sabetaycı merkezlerdir. Cemaatin eskiden Nişantaşı-Teşvikiye-Şişli üçgeninde yoğunlaşan yerleşimi son yıllarda Etiler'e ve özellikle Alkent ve çevresine kaymıştır. Bülbülderesi sabetaycıların gömüldüğü tek mezarlık değildir. Feriköy ve Karacaahmet (özellikle 8. ada) de sabetaycıların gömüldüğü yerlerdir.

***Çevik Bir'in 28 Subat çıkışını ve sonrasında neden Sabah gazetesince cumhurbaşkanı adayı olarak lanse edildiğini, genelkurmaydaki Hasan Tahsin Harekat Odasına neden bu adın konduğunu (Hasan Tahsin -Osman Nevres- bir sabetaycıydı ve düşmana ilk kurşunu onun attığı sabetaycı basın tarafından uydurulmuştur ancak bunun gerçekdışılığı sonradan kanıtlanmıştır), eski Dışişleri bakanı Coşkun Kırca'nın açık islam karşıtlığı ve din eğitimi hakkındaki çirkin söylemininin altında yatanları, Can Paker'in neden protestan bir islam talep ettiğini, Mina Urgan'ın kitabında neden Necip Fazıl ve Yahya Kemal'den aşağılamayla sözettiğini, özünde bir sabetaycı hareket olan**

Yeni Türkiye Partisi'nin kuruluş aşamasında Asaf Savaş Akad ve Bülent Eczacıbaşı'nın neden rol aldığını şimdi anlamışsınızdır.

***Masonluk Siyonizme hizmet eden bir teşkilattır. 1717 yılında Haham James Anderson tarafından ilan edilen Anderson kuralları kabul edilerek ingiltereden tüm dünyaya yayılan bu anlayışın temeli Milattan öncesine Hiram Usta'ya dayanmaktadır.**

***Büyük Doğu'nun yirmi dokuzuncu sayısında; "Lozan'ın İçyüzü" diye yazılan makaleden.**

İngiliz murahhas heyeti reisi Lord Gürzon, nihayet en mânidar sözünü söyledi. Dedi ki:
"Türkiye İslâmî alâkasını ve İslâmı temsil rolünü kendi eliyle çözer ve atarsa, bizimle hulûs birliği etmiş olur ve Hıristiyan dünyasının hürmet ve minnetini kazanır; biz de kendisine dilediğini veririz."

Lozan'da Türk murahhas heyeti başkanı bulunan ve henüz hakikî kasıtları anlayamayan İsmet Paşa, bir aralık bütün Hıristiyan emellerinin Türkiye'yi mazisindeki ruh ve mukaddesat kökünden ayırmak olduğunu sezdiği halde, şu gizli ivaz ve teminatı veriyor ve diyor ki:
"Eskiden beri kökleşmiş ve köhne engellerden, yani an'ane-i İslâmiyetten kurtulmak hususunda besledikleri-yâni İsmet'in beslediği-azmin, inkâr edilmez delilidir."
Harfi harfine iktibas ettiğimiz bu sözlerle, Türk başmurahhasının, yâni İsmet'in, eskiden kökleşmiş ve köhne olmuş engellerden kurtulmak hususunda Türk milletine beslediği kat'î azimle ne kasdettiğini ve bunu hangi maksat altında İslâmiyet düşmanlarına ivaz diye takdim ettiğini sormak lâzımdır.

Konferansın birinci defasında Türk başmurahhası, bizzat karar vermek vaziyetinde olmadığı ve büyüğüne, yani Mustafa Kemal'e bildirmek zorunda olduğu için, memlekete dönüyor; kendisini Haydarpaşa'dan Ankara'ya götüren tren ve devlet reisini (Mustafa Kemal) İzmir'den Ankara'ya götüren trenle Eskişehir'de buluşuyor. Bir arada ve baş başa seyahat... Sonra Ankara gizli meclis toplantıları... Fakat esas meselelerde daima baş başa. Mustafa Kemal ile İsmet beraber içtimaları ve karar: "Din öldürülecektir."

Lozan Konferansının ikinci sayfası: "..... Artık herşey Türkiye hesabına çantada hazırdır. Yani dini terk ile herşey yapılacak. Yeni hizbin (Kemalizm ve İsmet hükûmeti) bundan böyle, bu millette, İslâmiyeti katletmek prensibiyle hareket etmekte, hasım dünyanın kumandanlarından, yani düşman ehl-i salip kumandanlarından, dini vurmakta daha hevesli olduğu ve örnekler vereceği ve bilhassa hudut dışı değil de, hudut içi ve millî irade yaftası altında çalışacağı şüpheden varestedir."

Nihaî Vesika

Lozan Muahedesinden sonra, İngiltere Avam Kamarasında, "Türklerin istiklâlini niçin tanıdınız?" diye yükselen itirazlara, Lord Gürzon'un verdiği cevap: "İşte asıl bundan sonraki Türkler bir daha eski satvet ve şevketlerine kavuşamayacaklardır. Zira biz onları, mâneviyat ve ruh cephelerinden öldürmüş bulunuyoruz.

Yani Mustafa Kemal ve İsmet'in verdikleri karar, Türk milletini İslâmiyet ve din cihetinden öldürmek kararıdır."

Artık bunun üzerine herşey ap açık anlaşılıyor, değil mi?

Gizli anlaşmanın entrikası
Türklere dinlerini ve din temsilciliğini feda ettirmek şartıyla, sun'î istiklâl işinde gizli anlaşmanın müessiri, tek kelime ile, Yahudiliktir. Buna memur-u müşahhas kimse de, şimdi Mısır Hahambaşısı bulunan Hayim Naum'dur. Bu Hayim Naum, bu korkunç teşebbüse evvelâ Amerika'da Türkler lehinde bir seri konferans vermek ve emperyalizma şeflerine, Türkün maddesini serbest bırakmaları, buna mukabil ruhunu, tâ içinden ve kendi öz adamlarına yıktırmaları fikrini telkin etmek suretiyle başlamıştır. Yani, masonluk hasebiyle Kur'ân'ın ahkâmını kaldırmak, milleti dinsiz yapmak. Hayim Naum müthiş plânının zeminini Amerika'da hazırladıktan sonra İngiltere'ye geçmiş ve hâlis Yahudi olan Lord Gürzon ile temas ederek şu teklifte bulunmuştur:
"Siz Türkiye'nin mülkî tamamiyetini kabul ediniz. Onlara ben İslâmiyeti ve İslâmî temsilciliklerini ayaklar altında çiğnetmeyi taahhüt ediyorum."
Aynı Hayim Naum Türk murahhaslar heyetine müşavir sıfatıyla sokulmanın da yolunu bulmuş, yani Mustafa Kemal ve İsmet'i kendine dost bulmuş. Onun için üçü birleşmiş. Ve artık arada santralın intizamla işlemesine hiçbir mâni kalmamıştır.
Hayim Naum o sırada Ankara'ya kadar da uzanarak plânın muvaffakiyeti için gereken en mühim ve merkezî şahıs nezdinde-yani Mustafa Kemal yanında-emin bulunduğu tesirinin derecesini ölçmek istemiştir. Öyle ki, bu tesir, mahut mevzuda Hayim Naum'dan daha heveskâr ve gayretli bir İslâmiyet düşmanına tesadüf etmekle muradına ermiş ve artık Türkü içinden vurmanın plânını gerçekleştirmek için her unsur tamamlanmıştır.
İşte bu ehemmiyetli vesika, tam tamına Risale-i Nur tercümanının kırk küsur sene evvel hadis-i şerifin ihbarına dair beyan ettiği hadiseyi tasdik ettiği gibi; ve Şeriat-ı Ahmediyeye ihanet eden o dehşetli şahsın mühim bir kuvveti Yahudi olduğu, Yahudi olan Lord Gürzon ile Hayim Naum o ihbarın hakikatını gösterdiklerini ve yirmi beş seneden beri Nurcuların imhasına keyfî kanunlarla dehşetli zulümlerin hikmetini tam gösteriyor."[75]

MASON

Alman belgelerinde atatürkün bizzat mason olduğu belgesi mevcuttur.

Buna sebeb olarak,atatürkün ittihat ve terakkiye girmek için mason olmak mecburiyetinde olduğu için kaydolduğu da söylenir.

---

[75] **Emirdağ Lâhikası | Berâ-i Malumat Size Gönderildi / Nihai Vesika | 277**

6 EYLÜL CUMA 1968 (13 C. AHİR 1388)

Bugün

MÜSTAKİL SİYASİ SABAH GAZ

İYİYE DOĞRUYA GİDİLİR

Hakkı ve Hakkları Tutar (YIL : 2 SAYI : 426) Sahibi : Mehm

Falih Rıfkı Atay, masayı yumruklayıp bağırdı:

"EVET, ATATÜRK BİR MASONDU.."

ATATÜRK İÇERDİ

İnkılapların Nasıl Yapıldığına Dair Örnek.

"İnkılapların Nasıl Yapıldığına Dair Örnek Birinci Cumhur reisinin günlük hayatıyla ilgili olarak 12 yıl sofracı ve hizmetçilikle yanında bulunan bir zatın hâtıralarında şu bölümleri iktibas ediyoruz:
"O gece yemek, sabahın beşine kadar sürmüştü, çoğu geceler böyle olur, meclisin ho…rozlar öterken dağıldığı görülürdü. Bu yüzden Atatürk de sabah saat beşten önce yatağına girmezdi… Atatürk her gece yarım kilo (şarap) içerdi. Mezesi de sadece tuzlu leblebiydi", (sf. 21)

"Atatürk'ün sofrada günlük olayların dışında harf devrimi, din devrimi gibi yeni ve heyecanlı konular da ortaya attığı olurdu… Herkesi konuşturur… Son sözü her zaman kendisi söylerdi".
"Sofra konuşmalarında konuyu hep kendisi açar, başkalarının konu ortaya atmasına meydan vermez, sorduğu soruların karşılıklarını büyük bir dikkatle dinlerdi. Başkalarının yaptığı prensiplere değil, ancak kendi prensiplerine uyardı. Bir gün yurdumuza gelen bir yabancı gazetecinin yaptığı görüşmede "Programınız nedir?" sorusuna "Programım benim hareketimden çıkar" karşılığını vermişti",

"İçkiyi içtikten sonra sanki vahiy geliyordu. İçmediği zamanlar sakin, saygılı, çekingen, kibar bir salon adamıydı. İltifat etmesini de çok iyi biliyordu. Yalana ve riyaya katlanamıyordu. Özel hayatında da çok sakin olan Atatürk'e üç kadeh içtikten sonra vahiy geliyordu. Peygamberler gibi. Bütün kararları o zaman veriyordu. Hepsi de isabetli şeylerdi. Devrimlerin çoğunu ayık kafayla yapmaya kalksaydı, belki de başaramazdı", (sf. 255)[76]

---

[76] **Cemal Granda: Atatürk'ün Uşağı İdim.Hürriyet Yay.istanbul, 1973.**

ATATÜRKÜN GİZEMLİ VASİYETİ

***" Destek Yayınları'ndan çıkan Yazar Baran Aydın'ın yeni kitabı "Atatürk'ün gizemli vasiyeti"adlı eserde:**

"Atatürk'ün vefatından bir süre sonra Çankaya Köşkü'nde bulunan 105 adet sarı dosya Ziraat Bankası'nın zemin katındaki özel kasalara konuldu ve 50 yıl boyunca açıklanmaması koşuluyla saklandı. Devlet yetkilileri ise 2005 yılına kadar 105 adet dosyanın varlığı hakkında sessiz kalmayı tercih etti. Gazi Mustafa Kemal henüz kurulan Türk devlet dinamiklerinin her bir parçasını ayrı ayrı dizayn ederken çok dikkat etmişti. İnce eleyip sık dokumasına rağmen içinde çok yakın çevresi dışında kimseye açamadığı bir sıkıntı taşımaktaydı."

HASTALIĞI VE ÖLÜMÜ

***Prof. Dr. Fissinger, Prof. Marcchionini, Ord. Prof. Dr. Erieh Frank, Prof. Bergmann, Dr. Eppinger, Dr. Chabrol,Dr. Chiray gibi dünya çapındaki doktorların ve Türkiye'deki en meşhur mütehassısların(uzmanların) bütün ihtimamlarına(özenlerine), çırpınmalarına, didinmelerine rağmen M. Kemal'in hastalığı bir türlü iyileşmemiş,aksine gittikçe daha da ağırlaşmaya başlamıştı. Bilhassa 1937 ve 1938 yıllarında hastalığı daha da şiddetlenmişti.**

M. Kemal 20 yaşlarında iken "Bel soğukluğu" hastalığına yakalanmış, bu hastalık sonraki yıllarda zaman zaman nüksetmişti. Derne'de iken de şiddetli bir göz iltihabı geçirmiş, bu hastalık nedeniyle bir gözünde şaşılık kalmıştı. Daha sonraki yıllarda da böbrek ve kalb rahatsızlığı geçirmişti, ama bu defaki hastalık hiçbirisine benzemiyordu. Doktorlar ne yapsa ızdırabı dinmiyor, bilakis günden güne artıyordu.

***1937 senesinde M. Kemal'in en çok şikayetçi olduğu rahatsızlık, vücudunun muhtelif yerlerindeki, bilhassa ayaklarındaki kaşıntıdır. 1937 Ekim'inde bu kaşıntıların müsebbibinin Çankaya köşkündeki "et yiyen cinsinden küçük kırmızı karıncalar" olduğu söylenince, bu defa âdeta bir seferberlik ilan edildi. Genelkurmay zehirli gaz uzmanı Nuri Refet Korur'un tavsiyesi ile köşkün "Cyclon B" denen siyanidrik asit gazıyla dezenfekte edilmesi kararlaştırıldı. Bu zehirli gaz gemilerde farelere karşı da kullanılmaktaydı. Bu bakımdan Yavuz gemisinden uzman bir ekip getirtildi. 7 Şubat 1938 günü işe girişilerek, köşkün bütün pencere ve kapıları zamklı bez ve kağıtlarla kapatılarak gaz geçirmez bir hale getirildi. 48 saat müddetle köşk yoğun bir gaz altında tutuldu.**

Bütün bu faaliyetlerden sonra köşk kırmızı karıncalardan temizlendi ama M. Kemal'in kaşıntıları yine geçmedi. Bunun üzerine yurt dışından doktorlar getirtildi. O sırada M. Kemal'in karnı da çok miktarda su toplanmaya ve bu su şiddetli rahatsızlık vermeye başlamıştı. Doktorlar yaptıkları muayene neticesinde hastalığa teşhis koymuşlardı. Bütün belirtiler, hastalığın "Siroz" olduğunu ortaya koyuyordu. M.

Kemal o zamana kadar her gece yaklaşık bir litre rakı içmekteydi. Doktorlara göre hastalığın âmili bu alışkanlıktı.Doktorlar hastanın karaciğerinin artık vazifesini yapmadığını, zehirlenmenin başladığım, vücuttaki yağların tamamen eridiğini, şimdi de etlerin erimekte "olduğunu söylüyordu.

***Ağustos 1938'de hastalık iyice artmış, karında çok miktarda su toplanmıştı. Bu yüzden M. Kemal ızdırap içerisindeydi. Sonunda bu suyun alınmasına karar verildi. Prof. Mim Kemal Öke 7 Eylül 1938'de M. Kemal'in karnında toplanan suyu şırınga ile aldı. Karından 12 litre su çıkmıştı.**

Ne var ki bu müdahaleden birkaç gün sonra karında tekrar şu toplandı. Bunun üzerine 22 Eylül 1938'de yine Prof. Öke karındaki suyu aldı. Bu defa da yaklaşık 12 litre kadar mayi çıktı.

ÖLDÜRÜLDÜ MÜ ?

***“ Ankaralı işadamı ve koleksiyoncu Muhammet Yüksel, otopsi yapılmadığı açıklanan Atatürk'ün naaşına, gizli otopsi yapıldığına dair elinde operasyona katılan bir doktor tarafından çekilmiş fotoğraflar bulunduğunu, büyük önderin saligran isimli civa içeren bir ilaçla yavaş yavaş zehirlenerek öldürüldüğünü iddia etti.**

Otopsi ve tahnit işlemi 12 Kasım'da yapılmış. Ancak ortada açıklanan bir rapor yok.

HAKKINDA SÖYLENENLER

Necip Fazıl Vahdettin hakkında yazmış olduğu,-Vatan haini değil büyük vatan dostu Vahdettin-adlı eserinde,Fevzi Çakmak ile ilgili olarak,onun Atatürkün ön plana çıkmasındaki rolünü şöyle anlatır;

“Maresal, benim Fransa'da tahsil arkadasım merhum Burhan Toprak'ın kayın babasıdır. O yoldan tanıdığım ve en derin mahremiyetine kadar sokulduğum, kabul edildiğim insan...
Onunla Vahidüddin mes'elesi etrafında konustuklarımı ileride anlatmak üzere, bizzat kendisinden dinlediğim hayatî bir noktayı açıklayayım:
«— Vahidüddin benden, genç kumandanların listesini istedi. Vatanına askla bağlı, vatan acısiyle yanan, vatan kurtarmak yolundaki bir hamleyi omuzlayabilecek kabiliyette^ azimli, fedakâr ve atılgan kumandanlar kaydiyle istedi bu listeyi... Yazıp verdim... Her kumandanın karakterini de isminin yanına not ettim. listenin basında Mustafa Kemal vardı.»
Maresal Fevzi Çakmak, Padisaha verdiği listede, Mustafa Kemal Pasayı fevkalâde becerikli, kabiliyetli, hamleci, tesebbüs ruhuna malik, fakat son derece ihtiraslı ve yüksek emelli bir insan olarak göstermiştir.
Bu noktayı, daha evvel bahsettiğimiz, Sabahaddin Selek adlı Halk Partilinin, «Anadolu Đhtilâli» eserinde de tespit edebiliriz. Bu eserin 42nci sahifesinde

Vahîdüddin'in gözlüğünden Mustafa Kemal Pasa hakkında su teshis göze çarpar:
«— Mustafa Kemal'i veliahtlığında, Almanya seyahatinde tanımıstı. Bu genç Pasa, daha o zaman çok tehlikeli lâflar etmis, onu ürkütmüstü. Nihayet bir ordu kumandanı olduğu hâlde, harbin son günlerinde Adana'dan kendisine bas vurup, falanı Sadrâzam, beni de Harbîye Nâzırı yap, diyen Mustafa Kemal Pasada büyük bir ihtiras seziyordu.»

Böylece muharrir, Mustafa Kemal Pasanın (belki makbul mânada) ihtirasını tespit ettikten sonra, Padisah ve Millî Sahlanıs Hareketi ve Mustafa Kemal Pasa arasında söyle bir münasebet arıyor, yahut bulduğunu sanıyor:
«— Kuva-yı Millîye hiçbir zaman Padisaha karsı görünmediği halde, Padisahın gösterdiği husumet, hakikatte Kuva-yı Millîye akımına değil, bizzat Mustafa Kemal Pasa'yadır. Sultan Abdülâziz'e Hüseyin Avni Pasa, Sultan Abdülhamid'e Mithat pasa nasıl amansız birer düsman görünmüsler ise, Sultan Vahidüddin'in karsısına da Mustafa Kemal Pasa çıkmıstı. Hem Mustafa Kemal Pasa Öbürlerinden daha tehlikeliydi. Padisahın evvelâ ordusunu, sonra vilâyetlerini elinden almıs, tebaasını kendisinden ayırmıstı. Elbette sıra, tahtına da gelecekti.

Millî Mücadelenin devamı müddetince, hiçbir ân söz konusu edilmemekle beraber,en siddetli mücadele Vahidüddin ile Mustafa Kemal arasında cereyan etmistir. Çünkü, mutlaka biri diğerini tasfiye edecekti ve her ikisi de bunu gayet iyi biliyordu. Vahidüddin; Đstanbul'da kalmak ve Kuva-yı Milliyeye karsı davranmakla, partiyi daha baslangıçta kaybetmistir- Halbuki, Đstanbul'un isgaline ve hattâ bir süre sonraya kadar, Vahidüddin'in elinde tahtını kurtaracak büyük bir fırsat vardı: Anadoluya geçmek. Eğer bunu yapabilseydi, Mustafa Kemal Pasa, Zât-ı Sahanenin nihayet bir Sadrâzamı olurdu.»

“Demek ki, Mustafa Kemal Pasanın karsısına çıkan Vahidüddin değil, Vahidüddin'in karsısına çıkan Mustafa Kemal Pasa...”

***“«Sarıklı Mücahitler» ismiyle, Kadir Mısıroğlu tarafından yazılan ve basılan eserde, Sehzade Mahmut Sevket Efendiye ait beyan, sarayın, Millî Mücadele uğruna Mustafa Kemal Pasaya ettiği yardımın Đstanbul'dan hareketinde verdiği ve verdirdiği meblâğlardan ibaret kalmayıp sonradan ve hareketin baslangıç zamanında yüzbinlere ulastığını ve yarım milyona yaklastığını belirtmektedir ki, bugünün değer ölçüsüyle 100 milyonluk bir kıymet ifade eder ve Millî Mücadeleyi, ilk merhalede, doğrudan doğruya Padisah iradesine bağlar.”**

***Necip Fazıl eserinde devamla:” Yüzellilikler üzerinde de, istikbalin tarihçisine bilgi verelim:**

Bu listeyi tertipleyen veya tertipleten, Ankara değil, Londra ve (Lord Kürzon)dur. Londra'da Đsmet Pasaya «bütün muhaliflerinizi temizlemelisiniz!» emrini veriyor ve sayılarını soruyor. Lozan zaferine (!) Türk'ün mukaddesat temelini yıkmak pahasına ermis olan Đsmet Pasa bu suale «Muhaliflerimiz 150 kisidir!» cevabını veriyor. Halbuki o güne kadar tespit edilenler sadece 70 kisidir ve 150 rakamı, âdeta îngiliz Lorduna cömert görünmek için ağızdan kaçırılmıs bir kemiyettir. Lord bir hafta zarfında bunların isimlerini istiyor. İsmet Pasa da Ankara'ya bir sifre teli çekip kara listedekilerin 150'ye çıkarılmasını istiyor, 1960, 27 Mayıs hareketinde de görüldüğü gibi siyasî ahlâkamız malûm olduğuna göre, herkesin birbirini ihbar ettiği bir sefalet vasatında bu 150 kisi rastgele devsiriliyor ve Đsmet Pasanın Efendisi (Lord Kürzon)a takdim olunuyor.

Bu hâdiseyi bize, Ankara Türkocağında, Baskanlık odasında Prof. Osman Turan'in huzurunda anlatan, eski yaver ve (Villâ Manyoli) misafiri Tarık Mümtaz Göztepe'dir."

Türk'e bir hayır gelmez, Arap Felsefesinden
Gazi bize bir din ver, Türk'ün öz nefesinden

Fazıl Hüsnü Dağlarca

Ne örümcek, ne yosun
Ne mucize, ne füsun
Ka'be arabın olsun
Çankaya bize yeter!

Kemalettin Kamu

Ey dertli saray! Kâbe mi oldun bize artık?
Cennetse bu yurt, sen onu buldundu harâbe,
Bir gün olacaktır anıtın Türklüğe Kâbe.
Zindan kesilen ruhlara bir nur gibi doldun,
Türk ırkının, en son, ulu peygamberi oldun.
Tutsak seni lâyık, yüce Tanrı'yla müsâvi,
Toprak olamaz kalp doğabilmişse semâvî¦
Ölmez bize cennetlerin ufkundan inen ses,
İnsanlar ölür, Türklüğe Allah olan ölmez !

Edip Ayel

Peygamber, tanrısına duymadı bu hasreti
Vermedi bu kudreti tanrı, peygamberine

Vasfi Mahir Kocatürk

Yürüyor, kalbimizin durduğu bir yolda değil,
Kanlı bir gözyaşı nehrinde muazzam tabutun
Ey ilâhın yüce davetlisi, göklerden eğil
Göreceksin duruyor kalbimizin üstünde putun!

Tanrı, peygamber diye nedir, kimdir bilmeden
Taptığımız ne varsa, hepsi ondan şekil aldı.

Faruk Nafiz Çamlıbel

Dağların ardında sönüşü gibi,
Millete can veren, vatan yaratan;
Tanrının göklere dönüşü gibi
Her zaman ırkıma büyük Baş Atam,
Tanrılaş gönlümde, tanrılaş Atam!

Yusuf Ziya Ortaç

***"26/2/1985 ve 85/114 esas, 85/188 sayılı kararıyla ızmir Güvenlik Mahkemesi, bin defa beraat etmiş ve bir o kadar damuhkem kaziye halini almış olan Nur Risalelerinin içindeki o risalede, küllî ve umumî kable-lvuku' gaybî ihbarlarını yine aynı şahsa nasıl tatbik ettiklerini ve hükümlerinin esasını nasıl ona bina ettiklerini ibret ve hayret içinde görmek üzere beraber temaşa edelim (Sadece ibret için bazı bölümlerini alıyoruz).**

"Yukardaki örneklerden anlaşılacağı üzere:

Deccal (Ahirzamanda gelecek ve Hazret-i Muhammedin Peygamberliğini inkâr edip İslâmiyeti tahribe çalışacak ve dünyayı fesada verecek çok kötü ve dine ait hiç bir gerçeği, Allah'ın varlığını hiç bir delili kabul etmemek yolunda olan dehşetli bir şahıs) hakkındaki hadislerde bahsedilen şahsın Atatürk olduğunu zaman göstermiştir. Atatürk, İslâmların Deccalı olan Süfyandır.

Atatürk, İslâm şeriatının tahribine çalışmıştır, mağrur, firavunlaşmış, Allah'ı unutmuştur.

"Bir zaman gelecek Allah Allah diyen kalmıyacak" hadisine uygun olarak, Atatürk zamanında "Allah Allah" diyen tekke, zikirhane ve medreseler kapanmış, ezan Türkçe okunmuştur"

İslâm Deccalı ölünce ona hizmet eden şeytan, İstanbul Dikilitaş'da o öldü diye bütün dünyaya bağıracak" hadisine uygun olarak Atatürk'ün ölümü radyo ile dünyaya duyurulmuştur.

"Süfyan su içecek, eli delinecek" hadisi, Atatürk'ün rakıya mübtelâ olacağını, bu yüzden hasta olacağını ve israf yapacağını göstermiştir.

"Ahirzamanın dehşetli bir şahsı sabah kalkar, alnında "bu kafirdir" yazılmış olur" hadisine uygun olarak Atatürk kanun zoruyla herkese şapkayı giydirmiştir. Fakat şapka da secdeye gittiği için istemiyerek giyenler kâfir olmamışlardır.

"Ahirzamanda Deccal gibi bir kısım şahıslar kendilerine secde ettirecekler" hadisine uygun olarak, Atatürk kendisine ve heykellerine baş eğdirmektedir.

"Fitne-i ahirzaman o kadar dehşetlidir ki kimse nefsine hâkim olamaz." hadisine uygun olarak, Atatürk devrinde dans, tiyatro gibi kadınlı erkekli oyunlar, gayr-ı meşru oyun ve eğlenceler, büyük günahlar ve âdetler ortaya çıkmıştır.

Atatürk devrinde, ordu ve millet tarafından yapılanlar haksız olarak Atatürk'ün şahsına mal edilmiştir. Atatürk devrinde kanun perdesi altında herkesin vicdanına, mukaddesatına, kıyafetine müdahale edilmiştir.

Millet mağlûbiyet hengâmında gizli ve dehşetli mâhiyetine bakmıyarak Atatürk'ü alkışlayıp başına koymuştur. Fakat ordu ve dindar millet gerçeği görecek ve Atatürk'ün yaptığı bu dehşetli tahribâtı tamire çalışacaktır.

Atatürk fiilleriyle İslâmiyet an'aneleri aleyhine çalışmıştır. Atatürk Ayasofya camiini puthaneye, Meşihat dairesi (Osmanlı Devletinin Diyanet dairesini) Kız lisesine çevirmiştir."[77]

---

[77] Mufassal tarihçe-I hayat.Abdulkadir Badıllı.c.3,sh.208-209.

***"MÜŞTAK Baba'nın, Ankara'nın 1923 yılında başkent olacağını söylediği şiiri, orijinal diliyle şöyle:**

'Me'vá-yı názenine kim elf olursa efser / Lá-büdd olur o me'va İslámbol ile hemser // Nun ve'l-kalem başından alınsa nun-ı Yunus / Aldıkda harf-i diger olur bu remz ızhár // Miftáh-ı sure-i Kaf ser-had-i kaf tá kaf / Munzamm olunmak ister Rá-yı Resul-i Peyamber // Háy-ı huy ile áhir maksud oldu záhir / Beyt-i veliyyü'l-ekrem Elhác Abd-i ekber // Ey pádişáh-ı fehhám Sultan Hacı Bayram / Revhán ister ikram-ı Müşták-ı abd-i çáker'

Şimdi, şiirin günümüz Türkçesiyle basit ama serbest tercümesini yapalım:

'1000 mánásına gelen ELF sözü, güzeller beldesinin başına EFSER, [/] yani tác olarak konursa, o belde İstanbul'dan farksız bir hále gelir.[//] Sonra, Yunus Suresi'ndeki NUN [/] […] ve Kaf Suresi'ndeki KAF harfleri alınır. [/] Resul'ün, yani Hazreti Peygamber'in RI harfi de bunlara iláve olunmak ister [//] ve maksad 'háy-ı huy' sözündeki 'HE' harfi ile tamamlanır. [/] […] Ey anlayışlıların padişáhı olan Sultan Hacı Bayram! Senin bulunduğun o güzel belde [?], bu değersiz kul Müştak'tan hürmet istiyor!'"[78]

M. Kemal'e göre Robert Koleji öğretmeni Tevfik Fikret; "Milletin ve memleketin şan ve şerefle medenî dünya milletleri arasında yaşayabilmesi için lâzım gelen her şeyi yazan, düşünen ve hayatını feda edenlerin başında gelen" birisidir. [79]

***Bir ara bunalıma giren Tevfik Fikret bazı şiirlerinde (haşa) Allah'a (celle celaluhu) isyan ediyordu… Bunun üzerine Mehmed Akif Ersoy, Tevfik Fikret'e karşılık vermişti:**

"Şimdi Allah'a söver… Sonra biraz bol para ver:
Hiç utanmaz, Protestanlara zangoçluk eder!"

***Türkçülük fikrinin ünlü simalarından biri olan, hayatının son anlarında Fransız hastanesinde yatarken ebedi aleme intikal etmeden bir gece önce, mukaddesata galiz küfürler eden, başını duvarlara vura vura ölen ve cesedinin de hastane morgunda Hıristiyan geleneklerine göre muamele yapılarak kaldırılan Ziya Gökalp… M. Kemal onun için "fikrimin babası" demişti.[80]**

-"M. Kemal Atatürk'e yakınlığı ile bilinen General Fahrettin Altay, hatıralarında M. Kemal'in Iran Şahı'na "milletimizin kadınlarını çırıl çıplak soyup takdim ettiğini" yazdı."81

-"Cemal Granda:

---

78 http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1685:kiyamet-alametler&catid=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27
79 Seyit Kemal Karaalioğlu, Atatürk: Hayatı, Ilkeleri, Devrimleri, Istanbul, 1984, sayfa 157, 158.
80 Ziya Gökalp, Kemalizm ve Türkiye'de Korporatizm, Iletişim Yayınları, 1989, sayfa 119.
81 General Fahrettin Altay'ın Anıları, sayfa 465, 466.

“Bunlara da aynı şeyi yaptı. Kadınlar boyalarını sildikten sonra soyundular. Sıcak bir Ağustos gecesiydi. Beylerbeyi Sarayı’nın beyaz mermerleri üzerinde yürüyerek salonun ortasındaki göz kamaştıran havuza girdiler. Atatürk kadınların yürüyüşüne dikkatle bakıyordu. Bu eğlence saatlerce sürdü.

Bir yanda Cumhurbaşkanlığı Orkestrası, bir yanda alaturka müzik… Bağdaşır mı, bağdaşmaz mı, onu bilmem ama, o gece aynı çatı altındaydılar. Her zaman gelen sazendeler arasında Deniz Kızı Eftelya, Safiye Ayla, Nubar Tekyay, Selahattin Pınar, Hafız Yaşar bulunuyordu.

Yaz süresince her akşam bu toplantılar yapıldı. Sofrada misafirlerin sayısı ise yirmiden hiç aşağı düşmedi.”[82]

ATATÜRK OLMASAYDI?

Olmasaydı;

Bin yıllık sürdürülen dilimiz harf devrimi ile ortadan kalkmazdı.

Arşivler satılmaz,yakılmaz,atılmazdı.

Bir gecede 17 milyon insan cahil kalmazdı.

Ecdadından kopuk,babasını bile anlamayan bir nesil türemezdi.

Kan ve kavga üzerine oturan bir rejim olmazdı.

Bin yıllık yaşanan,yaşatılan bir dine pranga vurulmazdı.

İki milyar,60-a yakın İslam ülkelerini birbirine bağlayan manevi bir bağ olan hilafet kalkmazdı.

İstiklal mahkemeleri kurulmaz,insanlar sorgusuz sualsiz asılmazlardı.

Olmasaydı;

Darbelerin kapısı açılmaz,ordu kendi milletine darbe yapmazdı.

Devlet tüm kurumlarıyla tıkanmaz,rejim uğruna insanların sözleri boğazlarına ve hapishanelere tıkanmazlardı.

-Az olsun benim olsun-zihniyeti olmaz,coğrafya daha geniş alanlı olurdu.

Lozan ile milletin bir asrı ipotek altına konulmazdı.

---

[82] **Cemal Granda, Atatürk’ün uşağının gizli defteri, Hazırlayan: Turhan Gürkan, Istanbul 1971, Fer Yayınları, sayfa 43, 44. http://belgelerlegercektarih.com/tag/fahrettin-altan/**

Yıllardır sürdürülen kılık kıyafet yasağı ile fransızın bile yapamadığı yapılmazdı.

Şapka devrimi ile;öncesinde yazı yazanlar idam edilmez,sonrasında kadınlar bile sallandırılmaz,Yahudi iş adamları zengin olmazlardı.

Tarihimiz kısırlaştırılmaz,sadace resmi tarihin yazdığı örtülü bir asırlık tarihle sınırlı kalmazdı.

Fatihin fethinin sembolü olan Ayasofya gibi binlerce cami kapanmazdı.

Ezanlar 18 sene boyunca susmazdı.

Azınlıklar çoğunluğa hakim olmazdı.

Bu devleti altı asırdır sürdüren ecdad kendi memleketinden sürülmezdi.

Tekkeler,zaviyeler,dergahlar kapanmaz,asırlardır süren maneviyat tükenmezdi.

Atatürk olmasaydı;

Bir milletin kazandığı başarı bir kişiye verilip de kıymeti düşürülmez,millete mal edilirdi.

Hindistan gibi İslam ülkelerindekilerin gönderdikleri altın,yüzük gibi mal ve paralar ile,chp-nin hissesi olan iş bankası kurulmazdı.

Onca mal varlıkları birikmezdi.

Daha ne diyeyim ki?

Devrimler,darbeler,maddi-manevi kıtlıklar olmazdı.

Belki de kader cihetiyle en önemlisi;Efendimizin dedikleri,haber verdikleri çıkmazdı.(Makale-MEHMET ÖZÇELİK-24-02-2014)

KORUMA KANUNU

Bir asra varan süre içerisinde bu milletin her yönüyle hareket alanı sınırlandırılmıştır.

Atatürkü koruma kanunu ile de her türlü söz ve yazılacakların da önü alınmış oldu.

Atatürkü koruma kanunu ile yalan tarih söylendi ve yazıldı.

Maalesef bu kanunu bir çok hayra kapı açan demokrat parti çıkardı.

Bir dalavereyle.İşte kanun ve uyduruk gerekçesi:

- “Atatürk’ün hatırasına alenen hakaret eden veya söven kimse; Atatürk’ü temsil eden heykel, büst ve abideleri veyahut Atatürk’ün kabrini tahrip eden, kıran, bozan veya kirleten kimse cezalandırılır” şeklini almış ve 25 Temmuz 1951’de TBMM’de görüşülerek kanunlaşmış, 31 Temmuz 1951’de ise Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe irmiştir.”

-“ Atatürk'ü koruma kanununun metnini o zaman Türkiyede bulunan (1902 - 1985) yılları arasında yaşayan Alman Yahudisi “Prof. Dr. Ernst Eduard Hirsch hazırlamıştır. Bunu bütün Türkiye'nin bilmesi gerekmektedir."

Prof. Dr. Ernst Eduard Hirsch bunu kendi hatıratında şöyle anlatır;
Adnan Menderes'in adamları geldi bende bir formül istediler.Çünkü Türkiye Millet Meclisinde ''Atatürk koruma kanunu" reddedildi."Aman bize bir formül biz bu konunu çıkarmamız lazım" dediler. Bende oturdum bir formül buldum. Düşündün evet ölmüş bir insan hukuk tarafından korunamaz, dünyanın hiç biryerinde savunulacak bir şey değil ama burada şöyle bir kurnazlık geldi aklıma -onu seven insanların hissiyatı-rencide olacak şekilde Atatürk'e davranılırsa bu yine yaşayan insanların hukuku alanına girer.

Kendisine başvuran, hükümete yakınlığıyla tanınmış bir milletvekiline Hirsch’in verdiği cevap, şu olmuştur:
“Atatürk adında bir şahıs, hukuki anlamda, artık mevcut değildir. Dolayısıyla ona yasa yoluyla da bir imtiyaz sağlanması söz konusu olamaz. Söz konusu tasarıda ceza hukuk normlarıyla korunması öngörülen hukuki varlık bir şahıs olarak Atatürk değildir.

Burada korunmak istenen Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusuna karşı Türk milletinde genel olarak yaygın bulunan hayranlık ve saygı duygusudur. İşte, ceza tehdidi altına konulmak istenen davranışlar, halkın içinde yaşamayı sürdüren bu saygı duygusunu, yani merhumun anısını zedelemeye müsait davranışlardır.”

Böylece Hirsch, hem hukuki anlamda mevcut bulunmayan birisi hakkında, hem de tek bir şahıs hakkında kanun çıkartarak sakat doğacak bir kanuna bir formül geliştirmiş ve ölen kişinin değil, yaşayanların, yani hukuki anlamda kişilerin hayranlık ve saygı duyguları üzerinden bir koruma kanunu çıkartılmasına önayak olmuştur.

Artık kanun metni, “Atatürk’ün hatırasına alenen hakaret eden veya söven kimse; Atatürk’ü temsil eden heykel, büst ve abideleri veyahut Atatürk’ün kabrini tahrip eden, kıran, bozan veya kirleten kimse cezalandırılır” şeklini almış ve 25 Temmuz 1951’de TBMM’de görüşülerek kanunlaşmış, 31 Temmuz 1951’de ise Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe irmiştir.”[83]

SU-İ KASTLAR

***Deli Hâlid Paşa: "Ben Kars'ta Ermenilerden yetmiş araba mücevher alıp Ankara'ya gönderdim. Ne oldu bunlar?" dedi ve anında adamı vurdular.**

---

[83] http://www.gobeklitepehaber.com/haber_detay.asp?haberID=7311

***Deli Hâlid Paşa'nın vurulma hadisesi sürekli farklı anlatılır...**

İşte görgü tanığı bir Muhafız subayının dilinden Deli Hâlid Paşa'nın vurulma vakası:

Ben, Çankaya'da muhafız alayındaydım. Bir gün iki üsteğmeni ayırdılar. O zaman ben üsteğmendim.

Muhafız alayı kumandanı Albay İsmail Hakkı Bey emir verdi. "Yarın mecliste bütçe müzâkeresi olacak. Sen tabanca belinde, kürsünün bir tarafında ayakta bekleyeceksin" dedi. Öbür üsteğmen arkadaşıma da kürsünün öte tarafında ayakta beklemesini söyledi. Sonra bana, "Bahriye Vekili İhsan Bey kürsüye çıkarsa, kürsüde konuştuğu müddetçe, sen hep locaya bakacaksın. Locadan işaret geldi mi, tabancanı çekeceksin,İhsan Beyi kürsüde vuracaksın"; arkadaşıma da "Sen de, Hâlid Paşa'yı böyle vuracaksın" diye emir verdi.

Tesadüfen o gün İhsan Bey hastalandı, meclise gelmedi. Hâlid Paşa kürsüye çıktı. Malûl gâzilerin maaşlarının artırılmasını müdâfaa ediyor; sert konuşuyordu. Adı üstünde Deli Hâlid. Kel Ali ekibi yuh diye bağırıyor, bir yandan da sıra kapaklarına vuruyorlardı. En sonunda "Para yok; bütçe müsâit değil" dediler.

Bunun üzerine Hâlid Paşa, "Ben Kars'ta Ermenilerden yetmiş araba mücevher alıp Ankara'ya gönderdim. Ne oldu bunlar?" dedi. Tam bu sırada işaret geldi. Arkadaşım tabancasını çekip Hâlid Paşa'yı vurdu. Hâlid Paşa, kürsüden yıkıldı. Fakat ölmedi. Kel Ali, kürsüye geldi. Kendi tabancasının dipçiğiyle Hâlid Paşa'ya vurmaya başladı. Hemen götürdüler. Birkaç gün sonra da öldü.

***Cumhuriyeti kuran gizli komite**

Tarihimizde bu kadar büyük etki yapmış başka bir oylama var mıdır bilmiyorum ama 4 Mart 1925 tarihli Takrir-i Sükûn Kanunu, toplam üye sayısı 287 olan bir TBMM'de sadece ve sadece 122 oyla kabul edilmişti dersem sanırım ne demek istediğimi anlayacaksınız.

M. Kemal halkın zenginleştirilmesinden yana değil, aksine elit bir kesimin palazlanmasından yanaydı...

Nitekim Kazım Karabekir Paşa'ya bu fikrini şöyle açıklamıştı:

"Dini ve namusu olanlar kazanamazlar, fakir kalmaya mahkûmdurlar. Böyle kimselerle memleketi zenginleştirmek mümkün değildir. Onun için önce din ve namus telâkkisini kaldırmalıyız. Partiyi, bunu kabul edenlerle kuvvetlendirmeli ve bunları çabuk zengin etmeliyiz."

Devlet, tüketim malları üzerinde tekel kurarak, yeni vergiler koyarak, eski vergileri artırarak yoksul halk üzerindeki baskıyı daha da artırıyordu. Kötü ürün ve fiyatların aşırı düşüşü karşısında vergi yükü giderek artıyordu. 1927'yi baz alan endekse

göre, vergi yükü 1934'te 153'e çıkmıştı. Nüfus başına gayri safi gelir ise,aynı yılları esas alan endekse göre, (1927=100), 1930'da 92.6'ya, 1934'de 60.5'a kadar gerilemişti.

'İrticaî kalkışma' şeklinde sunulan Menemen Olayı ile ilgili önemli belgelere ulaşıldı. Genelkurmay ve Emniyet arşivi, Kubilay'ı katledenlerin esrarkeş olduğunu ortaya koyuyor.

Emniyet raporu: Esrarlı sigarayla tasarrufunu artırıyormuş

Kubilay'ı öldüren Derviş Mehmet'in çevresindeki insanları esrarla etki altına aldığına ilişkin bir başka resmî bilgi de Emniyet Genel Müdürlüğü kayıtlarında yer alıyor. Dönemin İçişleri Bakanlığı'na 25 Aralık 1930'da "Vali Kazım" imzasıyla gönderilen 7 maddelik raporun 4. maddesinde şunlar yazılı:

"Bunların hepsinde esrar ve esrarlı sigara olup, Derviş Mehmet bunları Manisa'da alıştırmış ve bununla da tasarrufunu artırıyormuş."

***Erzurum mebusu Hüseyin Avni Bey'in şu sözleri yapılan vahşeti çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyor:**

"İstiklal Mahkemeleri'ne Meclis'in tanıdığı yetkiyi, Cenab-ı Hak Peygamberine dahi vermemiştir."

Ayrıca kendisi de Elazığ Istiklal Mahkemesi'nde yargılanıp hakkında beraat kararı verilmesi üzerine büyük bir celadetle yerinden fırlayarak:

"Bu mahkeme çok namuslu insanları asmıştır. Bizim namusumuzda bir eksiklik mi gördü ki, bizi asmadı" diye haykırması üzerine, Elazığ Istiklal Mahkemesi Hüseyin Avni Bey'i ömür boyu sürgün cezasına mahkum etmiştir.

***Cellat KARA ALI 1928 yılında "son tevrat" gazetesinde yayınladığı hatıralarında şöyle diyor:**

"Bizim patronlar yalan söylüyor. O kadar cellatın içinde sadece benim CELLAT KARA ALI olarak idam ettiklerimin sayısı sadece benim sallandırdığım kişi sayısı 5216'dır."

Bu yüzden Ankara'da ip kıtlığı bile baş göstermiştir.

***Atatürkün manevi kızı Sabiha Gökçen İtirafında:"Dersimi bombalarken hissettiğim heyecanı unutamam. Dersim-i acımasızca bombaladım."dedi.**

***Celal Bayar ise;"Atatürk,mesuliyetini üzerime alıyorum,vuracağız dersimi ,dedi ve vurduk."**

***Atatürk-ün Bediüzzamana yapmaya çalıştığı su-i kasdlar:**

"Tillolu şeyh Cemil Efendi'den

1958 de Isparta'da Hazret-i Üstâd'ı ziyarat etmiş Tillolu muhterem *Yahya Sancar Efendi*'nin; Burdur'a sürgün gönderilmiş muhterem *şeyh Cemil Efendi*'den bizzat dinleyip bize 1991 Ramazan Bayramı birinci günü *Tillolu Hacı Muzzaffer Aydın*'ın Urfa'daki evinde anlattı :

"*Şeyh Cemil Efendi* dedi ki: Biz Burdur'a sürgün olarak gittiğimizin ilk günlerinde ben ve Bediüzzaman ve bir kişi daha eski bir askeri kışlanın bir koğuşunda kalıyorduk. Bizim ihtiyaçlarımızı temin etmek için vicdanlı ve müslüman bir bekçi sabah-akşam yanımıza uğrar, çarşıdan bir ihtiyacımız varsa, alır getirirdi. Bu bekçi, aynı zamanda Burdur Emniyet Müdürlüğü'nde de vazifeliydi. Orada menfiler hakkında konuşulan gizli ve hususî şeyleri işittiği zaman gelip bize bildirirdi.

Bu bekçi adeti üzere yine bir gün sabahleyin bize uğradı, çarşıdan bir ekmek getirmiş gibi yaparak, elindeki somun ekmeği getirdi; yanımıza bıraktı ve hiç bir şey demeden çekip gitti. Ben öbür arkadaşımla ekmeği aldık, baktık; ekmekte yırtık bir yer var. Açtık, bir küçük kağıt çıktı. O kağıt pusulada Ankara'dan gelen şifreli bir telgrafla: *"Bu gece Bediüzzaman'ı öldürüp yok edin"* denilmiş. Emir, doğrudan doğruya *M. Kemal*'-den imiş. Bekçi bunu o tarzda bize bildiriyordu.

Biz haliyle pek çok mahzun ve muzdarib olduk. İştihamız kesildi, mahvolduk. Adeta cansız kaldık. Tabii biz bu pusuladaki haberi Bediüzzaman'a bildiremedik, yalnız kendi kendimize dua ederek duruyorduk. Akşama kadar bu şekil hüzün ve üzüntüler içerisinde kaldık. Bediüzzaman ise kendi evrad ve ezkarıyla meşgul idi.

Akşam oldu, yine bizim o müslüman dost bekçimiz geldi. Elindeki bir somun ekmeği bıraktı ve gitti. Biz hemen ekmeğe baktık, yine bir pusula içine koymuş. Bu pusulayı da açtık, bu defa pusula müjde pusulası idi.. ve "*Fevzi Çakmak Paşa* müdahele etti de, o emri geri çevirmiş ve Ankara'ya kendisi cevap vermiş diye yazılıydı.

Bu son haber üzerine, neş'e ve surûrumuzdan adeta bayram yapmaya başladık. Bediüzzaman ise, bize baktı ve şöyle dedi: *"Yahu, sizler sabahdan beri üstünüze kül yağmış gibi, çehreniz asık, yüzleriniz donuk iken, şimdide onun aksine neşe ve sürûr izhar ediyorsunuz. Bu haliniz nedir?"* Biz bunun üzerine hadiseyi olduğu gibi anlattık. O ise, gülerek dedi ki: *"Bu ruhu şu bedenden ancak Allah alır. Eğer Allah müsaade etmemiş ise, onu hiç kimse alamaz. Sizin telâşınız beyhude imiş..."*

Meğer o günü *Mareşal Fevzi Çakmak Paşa* askerî bir teftiş vesilesi ile Burdur'a gelmiş. Burdur Valisi veya Emniyet'i;*"Ankara'dan gelmiş olan o zalimane emre müttali"* olmuş.. Bediüzzaman'ı çok iyi tanıdığı için; Ankara'ya emrin südûr ettiği yer olan *M. Kemal Paşa*'ya şöyle cevap vermiş: *"Bediüzzaman hakikî din âlimidir; ondan zarar gelmez."* diyerek o emri reddetmiş.

Hazret-i Üstâd da, *10. Lema*'da bu hadiseyi başka bir üslûpla dile getirmiştir, ki az yukarıda kaydedildi.

Bu hatıra münasebetiyle, *M. Kemal Paşa*'nın Bediüzzaman'ın şahsına karşı kindarâne düşmanlığının ve Bediüzzaman'ın vücûdünün ortadan kaldırılması için ondan gelen gizli emirlerinin ayrı ayrı zamanlarda yedi defa tekerrürünün şekillerini çok kısaca burada sıralamak istiyoruz:

1- 1922-1923 de Üstâd Hazretleri Ankara'ya geldiği zaman , *"Mecliste Tifo var"* bahanesi ile, herkese tifo aşısı yapıldığı zaman, Bediüzzaman'a zehirli bir iğne zerk edilmesine dair ilk gizli emir..

2- 1923'de Ankara'dan Van'a döndüğü zaman, *Merhum Molla Hamit Efendi*'nin hatırasında kaydedildiği vechiyle, Van telgraf-mahrem evrak memuru *Mustafa Efendi*'nin bizzat ona hususî ve mahrem şekilde söylediği hadisesi ki şöyledir:

"Ankara'dan *M. Kemal Paşa*'nın mehrem şekilde Van Garnizon Komutanı *Süleyman Sabri Paşa*'ya gelen bir talgrafta: "Oradaki şayh Said'in vücudunu ortadan kaldır, yok et!"

***Süleyman Sabri Paşa* ise, cavaben: *"Burada Şeyh Said diye kimse yok.. Bir Said hoca vardır. O da kendi ibadeti ile meşgul, münzevî bir insandır."* diyerek raddettiği emri...**

3- Az yukarıda kaydedilen Buradaki hadise.. ve *Fevzi Çakmak*'ın ona karşı mani' olup reddettiği hususi emir...

4- 1934 tarihinde Eskişehir hadisesi başlangıcında, bu kitabın ilgili yerinde tafsilatı yazılı olan; Hazret'i Üstâd Barla'dan Isparta Vilayet merkezine götürülürken, yine gizli bir emirle öldürülmesi için yolda pusuya yatırılmış askerler.. ve fakat hıfz ve himayet-i İlahiye o mevkiye az bir mesafe kala yol değiştirme hadisesi..

5- 1935'te Eskişehir hadisesi vesilesiyle, Isparta'dan askeri cemselerle Eskişehir'e sevkedilen Bediüzzaman ve talebeleri için, Binbaşı Ruhî Bey'e gizli emir verilerek: *"Tenha bir yerde Bedüzzaman'ı ve bir kısım seçkin talebelerini imha etmesi için verilen emir.."* Ve fakat bu emri kanunsuz ve vicdansızca bulan *Ruhî Bey* emre uymamakla beraber, tam aksine elinden geldiği kadar insanî muameleler içinde Bediüzzaman'ı ve talebelerini selametle götürüp Eskişehir'e teslim etmesi hadisesi.. ve bilahare bu hadiseden dolayı *Binbaşı Ruhi Bey*'in ordudan atılması hadisesi...

6- 1935'te muhakemelerine başlanan Bedüzzaman ve talebelerinden bir kısım ileri gelenlerini mahkemece idama mahkum edilmesi için Ankara'dan verilen gizli talimat ve direktifler...

7- Aynı hadisede Bedüzzaman'ın bulunduğu Eskişehir hapishanesinde ona aşı bahanesiyle verilen zehirler...

Bu saydıklarımız, *M. Kemal Paşa*'nın gizli emirleri olan hususî hadiselerdir. Bir de yine onun şifreli emirleriyle, Hazret-i Üstâd 1938'e kadar Kastamonu'da bulunduğu yıllarda, yine bir iki defa herhalde onun gizli emirleriyle zehirlerin verilmesidir.

Tabiatıyla bu sû-i kasıtlı gizli emirler,hatta Emirdağı'nda arkasından pusuya yatırılmış askerlerin eliyle atılan kurşunlar, yani vücudunu ortadan kaldırmak için o tip gizli emirler, İsmet İnönü'nün dikta krallığını yaptığı zamanlarda da bir çok defalar yapılmış ve süregelmiştir. Bu hadiseler kitabımızın ilgili yer ve makamlarında tefsilatlı ve isbatlı kayıtlıdırlar."[84]

MAYINLI ALAN- GİRİLMEZ –

Cumhuriyet yapım üzerine değil,yıkım üzerine kurulmuş bir devlettir.

Kan üzerine,kan akıtarak,muhalifleri devre dışı bırakarak,Edirne-den Kars-a kadar dar ağaçları dizilerek, tenkid edilen Osmanlı sultanlarının öldürdüklerinden

---

[84] **Mufassal Tarihçe-I Hayat.Abdulkadir Badıllı.c/2.sh.10-11.**

daha çok,cumhuriyetin kuruluşunda insan oda masum insanlar suçlanarak,suç isnad ederek,keyfi küfrüye kanun namını vererek yarım asırdır uygulanmıştır.

İstiklal mahkemeleri bunların karanlıkları ve kirleri ile doludur.

Atatürk cumhuriyeti kurarken yeni bir şey getirmiş,farklı bir uygulama içerisine girmiş değildir.

Bütün uygulaması geçmişe aid ne varsa,bütün bunların yıkımı üzerine bina edilmiştir.

Getirilmeye çalışılan körü körüne batıyı taklid üzerine bina edilmiştir.

Aslında cumhuriyetin tüm şifreleri Lozan-da saklıdır. Lozan-daki konuşmaların ana konusu ise netice olan 'Din Öldürülecektir.' temelidir.

Dil devrimi ile milyonlarca arşiv bir asırdan fazla süre geçmesine rağmen hala kapalı kalmakta,değil bilinip anlaşılması,okunması bile aşılamamıştır.

Yunanistan-a satılan milyonlarca,tonlarca,vagonlar dolusu belgeler ise başlı başına tarihin,tarihi düşüncenin silinmesi,toplum hafızasının silinmesine yönelik asla iyi niyet aranmayacak,bir zihniyetin ve bitirişin ilk adımıdır.

Bir gecede o dönemde bulunan on yedi milyon insan cahil olmuştur.

***Hilafetin kaldırılmasıyla İslam dünyasının adeta baştaki imamenin koparılmasıyla tesbih tanelerinin dağıtılması gibi o hale getirilmesi sağlanmış oldu.**

Bin yıllık ezanı değiştirildi.Bu memleketi işgal edenlerin yapamadıklarını kahraman gösterilen kimseler tarafından yapılması sağlandı.

'Bütün dinler yerin dibine batsın' zihniyetiyle,sadece İslam-a değil,bütün dinlere cephe alındı.

Memlekette bulunan tüm farklı fırkalar,çoğunluğun sahip olduğu değerler,azınlıklar bahane edilip,onlarında hakları elinden alınarak,çoğunluklar azınlıklara feda edildi.

Memleketin kurtulmasında kahramanlık gösterenler,bir kahraman çıkarılarak gölgelenmiş oldu.

Asırlardır dışarıdan yıkılamayan koca devlet,çok usta bir entrika ile içten yıkılmayla gerçekleştirilmiş oldu.

Yapılması düşünülenlerin gerçekleşmesi için,bazı kelleler düşürülecektir, düşüncesi aynen gerçekleştirilmiştir.

***Girilmesi mayınlı tarla olarak görülen ve çekinilen tehlikeli alan o kadar çok ki,bir adım atmak için,bin kere düşünmek gerekmektedir.**

***Atatürkçülük denendi,Bu millete bir şey kazandırmadığı ve katmadığı gibi,çok şeyini de almış götürmüştür.**

***Atatürk ve Atatürkçülük;kaynaştırıcı ve birleştirici olmamış ve olamamıştır.Sürekli kavgalı bir ortam ve kavgacı bir tip oluşturmuştur.**

***Eğer doğru ise:" M. Kemal bu konuda ne demektedir:**

"Gazi de memnundu. Mevlevihanedan ayrıldıktan sonra beni imtihan etmek tarafını saklayarak sanki kendisi öğrenmek istermiş gibi bir eda ile sordu:

-Bu Mevlana nasıl adamdır?

-Pek iyi bilmiyorum ama, dedim; her halde çok büyük bir adam olacak ki musiki, şiir, raks gibi dincilerin hoş görmedikleri şeyi tarikatine ayin ve esas yapmış. Bana, yeşil kubbesinin sivriliği bile göklerden bir şey tırmalıyor gibi gelir.

Neşeli neşeli gülüyor.

-Ben onun ne liberal kafalı bir şair olduğunu bildiğim için "huzuruna kupkuru girilmez" dedim, birkaç kadeh çekip de girdim."[85]

--"Müze olarak açıldığı zaman halkın buraya akın edeceği endişesini ortaya atan M.E bakanı Vasıf Çınar'a Atatürk kesin olarak şu emri vermişti: "İyi ya! Ben de onu istiyorum Mevlana'yı her ziyaret edeni irticanın kucağından kurtarır, inkılaba ve vicdan hürriyetinin safına kazanırız."[86]

***1935-de sahte Atatürk imzasıyla Ayasofya kapatıldı.Oysa 4 gün sonra soyadı kanunu kabul edildi.4 gün önce nasıl kullanıldı?**

***Bıu memleketin kahramanlarını gölgelemk amacıyla,bir kahraman çıkarmak tam bir zulümdür.**

***" General Ali Fuat, Plevne savunmasına dair o vakitki Rus gazetelerinden birinden naklen şöyle bir anekdot anlatıyor! Vakayı anlatan Rus yazarı diyor ki: "Rus ordularını aylarca karşısında tutan ve onlara çok güç ve tehlikeli anlar yaşatan Plevne düştü. İlk iş, Osmanlı kuvvetlerine kumanda eden Osman Paşayı aramak oldu. Karargâhında bulunamadı. Ortalık arandı, tarandı. Nihayet yaralı askerler arasında, yaralı olarak yerde yatar bir halde bulundu ve esir edildi. Türk esirleri ufka kadar uzanan bembeyaz karlar üzerinde küme küme, ufuklara kadar uzanıyorlar. Doktorla birlikte onları teftiş ediyoruz. Üstleri başları lime lime, etleri görünüyor. Açlıktan bitkin bir haldeler. Bet-beniz kalmamış. Nerde ise ölecekler. Aralarında tek tük ölenlere de rastlanıyor. Sağ kalanlar ölülerden kalan parça parça pusatları boğuşarak kapışıyorlar. Ellerinde kalan parçayı üzerlerine alıyorlar, ısınmağya çalışıyorlar. Bunların birkaç**

---

85 PERİNÇEK, Doğu, Din ve Laiklik Üzerine, s. 261-262,
http://www.kuranislami.com/tasavvuf/irinkupu.html
86 Mevlana Ailesinde Türk Milleti ve Devleti Fikri, Kültür Bakanlığı, s.20

saatlik ömürleri ya var, ya yok! İşte bu insanlara soruyoruz:
- Bir şeye ihtiyacınız var mı? Bir şey ister misiniz?
Rus olduğumuzu anlayınca erkek çehreleriyle sert bakıyorlar. Belki de yarım saat sonra gözlerini ebediyen kapayacak olan bu adamlar son bir gayretle ayağa kalkarak:
- Hiç bir şeye ihtiyacımız yoktur!
Karşılığını veriyorlar.
Anlıyoruz ki Plevne'yi savunan gaziler işte bu onurları yüksek Türklerdir."[87]

***Rıza Nur,hayat ve hatıratım adlı kitabının 1.cildinde M.Kemali,2.ciltte İ.İnönüyü,3.ciltte de Lozan,Musulu,Suriyeyi vs.anlatıyor.**

***Mustafa Kemal'e hükümet tarafından ödenek gönderildiğini gösteren belge bugün mevcuttur.**

***Vahdettin'in Atatürk'e Ettirdiği Yemin:**

"Vahdeddin'in Sırdaşı Avni Paşa Anlatıyor" adlı kitap bize I. Dünya Savaşı ve Milli Mücadele'nin bilinmeyenlerini yetkin bir tanığın ağzından aktararak tarih mahkemesine yeni kanıtlar sunmakla kalmıyor, karanlığın alanını biraz daha daraltıyor.

BEDİÜZZAMANIN ATATÜRK DEĞERLENDİRİLMESİ

***" 1338[1922]'de Ankara'ya gittim. İslâm Ordusunun Yunan'a galebesinden neş'e alan ehl-i îmânın kuvvetli efkârı içinde, gāyet müdhiş bir zındıka fikri, içine girmek ve bozmak ve zehirlendirmek için dessâsâne çalıştığını gördüm. "Eyvâh," dedim, "Bu ejderhâ îmânın erkânına ilişecek!"[88]**

Bediüzzamanla Atatürk arasında bir mücadele sürmüş,Bediüzzaman Atatürkü uyarmış,Atatürk Bediüzzamanı düşüncesinin ve planlarının önünde en büyük engel olarak gördüğü için onu ortadan kaldırmak için zehirleme,hapis ve sürgün gibi her yolu denemiştir.

***Mustafa Kemal'in Said Nursi'yi Kastamonu'ya Sürgün etmiş ve bunun Belgesi de mevcuttur. 89**

***Bediüzzamanın Atatürk hakkındaki en dehşetli yazısı,-İnna A'teyna-nın Sırrı-adıyla,surenin üç şahıs olan;Kemal-İsmet-Fevziye işaret etmesi olarak ifade eder.**

Risale-i Nurlarda bu manada şu işaretlerde bulunulmuştur:

-"Mehdî, Süfyan gibi, âhir zamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel, hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bâzı ehl-i velâyet, "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, Kıyâmet gibi, hikmet-i İlâhiye iktizâ eder ki,

---

87 Atatürk ihtilali-2-M.Esat Bozkurt.8.
88 Lem'alar, Sayfa 181.
89 http://www.risaleajans.com/nur-alemi/mustafa-kemalin--said-nursiyi-kastamonuya-surgun-belgesi

vakitleri taayyün etmesin. Çünkü, her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyenin takviyesine medâr olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdî mânâsına muhtaçtır. Bu mânâda her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifâkın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşâd-ı umumi zâyi olurdu.

Şimdi, Mehdî gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfâtı ve sırrı şudur ki: Ehâdisi tefsir edenler, metn-i ehâdisi tefsirlerine ve istinbâtlarına tatbik etmişler. Meselâ, merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medîne'de olduğundan, vukuât-ı Mehdiye ve Süfyâniyeyi merkez-i saltanat civârında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de, o eşhâsın şahs-ı mânevîsine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azîmeyi o eşhâsın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhâs-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki, demiştik, bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyârı elinden alınmaz. Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccâl dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidâyeten deccâl olduğunu bilmez. Belki nur-u imânın dikkatiyle o eşhâs-ı âhir zaman tanınabilir. "[90]

-"Bir hadiste, "âhir zamanda dehşetli bir şahıs sabah kalkar, alnında 'Hâzâ kâfirün' yazılmış bulunur" diye hadis var deyip benden sordular. Dedim: "Bir acîp şahıs bu milletin başına geçer ve sabah kalkar, başına şapka giyer ve giydirir."
Bu cevaptan sonra bunu sordular: "Acaba o zaman onu giyen kâfir olmaz mı?" Dedim: "Şapka başa gelecek, secdeye gitme diyecek. Fakat, baştaki İmân o şapkayı da secdeye getirecek, inşaallah Müslüman edecek."[91]

-"Sonra dediler: "Aynı şahıs bir su içecek, onun eli delinecek ve bu hadise ile 'Süfyan' olduğu bilinecek." Ben de cevaben dedim: "Bir darb-ı mesel var. Çok israflı adama eli deliktir denilir. Yani elinde mal durmuyor, akıyor, zâyi oluyor deniliyor. İşte o dehşetli adam bir su olan rakıya müptelâ olup, onunla hasta olacak ve kendisi hadsiz israfata girecek, başkalarını da alıştıracak."
Sonra birisi sordu ki: "O öldüğü zaman İstanbul'da dikili taşta şeytan dünyaya bağıracak ki, filân öldü." O vakit ben dedim: "Telgrafla haber verilecek." Fakat bir zaman sonra, radyo çıkmış işittim. Eski cevabım tam değilmiş bildim. Sekiz sene sonra Dârü'l-Hikmette iken dedim: "Şeytan gibi radyoyla dünyaya işittirecek."
Sonra sedd-i Zülkarneyn ve Ye'cüc ve Me'cüc ve dâbbetü'l-arz ve Deccal ve nüzûl-ü İsa (a.s.) hakkında sualler sormuşlardı. Ben de cevap vermiştim. Hattâ eski risalelerimde onlar kısmen yazılmışlar. Bir zaman sonra Mustafa Kemal iki defa şifre ile Van vilâyetinin eski valisi ve benim dostum Tahsin Beyin vasıtasıyla beni, neşredilen Hutuvât-ı Sitte'ye mükâfaten taltif için Ankara'ya celb etti, gittim. Şeyh Sinusî Kürtçe lisanı bilmediğinden, beni onun yerinde üç yüz lira maaşla vilâyât-ı şarkıye vâiz-i umumîsi, hem meb'us, hem Diyanet Riyaseti dairesinde, Dârü'l-Hikmet âzâlarıyla beraber, eski vazifemle memnun etmek ve benim Van'da temelini attığım Medresetü'z-Zehrâ ve şark dârülfünunuma Sultan Reşad'ın verdiği on dokuz bin altın lira, iki yüz mebus içinde yüz altmış üç mebusun imzasıyla yüz elli bin banknota iblâğ edilerek

---

[90] Sözler | Yirmi Dördüncü Söz | 310.
[91] Şualar | On Dördüncü Şuâ | 313.

kabul edildiği halde, ben Beşinci Şua aslının verdiği haberin bir kısmını, orada bir adamda gördüm. Mecburiyetle o çok ehemmiyetli vazifeleri bıraktım. Ve "Bu adamla başa çıkılmaz, mukabele edilmez" diye, dünyayı ve siyaseti ve hayat-ı içtimaiyeyi terk edip yalnız imanı kurtarmak yolunda vaktimi sarf ettim. Fakat bazı zâlim ve insafsız memurlar, bana dünyaya bakacak iki üç risaleyi yazdırdılar."[92]

-"İki sene Denizli ve Ankara Ağırceza Mahkemelerinde inceden inceye tetkikden sonra bize beraat verip o kitabı bize iade ettikleri halde, o Beşinci Şuanın bir iki meselesini, ölmüş gitmiş bir kumandana tatbik edip bize suç gösteriyor. Biz dahi deriz: Ölmüş gitmiş, hükümetten alâkası kesilmiş bir şahıs aleyhinde tatbik edilebilen küllî bir haklı tenkidi hiçbir kanun suç saymaz.
Hem küllî bir tevil mânâsından makam-ı iddia cerbezesiyle o kumandana bir hisse çıkarıp ona tatbik etmiş. Böyle yüzde bir adam ancak fehmeden bir mânâ mahrem ve gizli bir risalede bulunmasını hiçbir kanun suç sayamaz. Hem o risale harika bir tarzda müteşabih hadislerin tevillerini beyan etmiş. O beyan otuz kırk sene evvel olduğu ve üç mahkemeye ve mahkemenize ve Ankara'nın altı makamatına üç sene zarfında iki defa takdim edilip tenkit görmeyen müdafaa ve itiraznamemde kat'î cevap verildiği halde, o hadîsin hakikatini beyan sadedinde bir kusurlu şahsa mutabık çıkmasını hiçbir kanun suç sayamaz.
Hem o şahsı tenkit, o içinde bulunduğu ve kusurlara sebep olduğu bir inkılâbın hasenatı yalnız onun değil, belki ordunun ve hükûmetindir. Onun da yalnız bir hissesi var. Onun kusurları için onu tenkit etmek elbette bir suç olmadığı gibi, hücum ediyor denilemez. Hem bu kahraman milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur'ân ve cihad hizmetinde dünyada pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılıçlarının pek büyük ve antika bir yâdigârı olan Ayasofya Camiini puthaneye ve Meşîhat Dairesini kızların lisesine çeviren bir adamı sevmemek bir suç olması imkânı var mı?"

-"Evet, 31 Mart'ta Divan-ı Harb-i Örfîde ve Mustafa Kemal'in hiddetine karşı, divan-ı riyasette şiddetli ve dokunaklı ve serbest müdafaa eden bir adam on sekiz sene zarfında kimseye sezdirmeden dünya entrikalarını çeviriyor diye itham eden, elbette bir garazla eder. Biz Denizli Müddeiumumîsinden ümit ettiğimiz gibi, Afyon Müddeiumumîsinden de ümit ederiz ki, bizi böylelerin itirazından ve garazlarından kurtarsın ve hakikat-ı adaleti göstersinler."[93]

-"Süfyan ve bir İslâm deccalı, Mustafa Kemâl olduğu Beşinci Şuada anlaşılıyor. Beşinci Şua, küllî bir surette, çok zaman evvel müteşabih bir hadîsin bir tevilini beyan etmesi ve itiraznamemde kat'î cevabı verilmesi, bu zâhir yanlışı ve medâr-ı mesuliyet

---

[92] Şualar | On Dördüncü Şuâ | 314.
[93] Şualar | On Dördüncü Şuâ | 316, Emirdağ Lâhikası | Reis-i Cumhura Gönderilen İstidanın Zeylidir Ki Mecbur Oldum Yaz | 247, Emirdağ Lâhikası | Gizli Anlaşmanın Entrikası | 286, Tarihçe-i Hayat | Beşinci Kısım : Denizli Hayatı | 349, Tarihçe-i Hayat | Beşinci Kısım : Denizli Hayatı | 353,366,367,471,498,579, Beyanat ve Tenvirler | Beyanat ve Tenvirler | 19,136,154, Şualar | On İkinci Şuâ | 258,259,315.

olması büyük hatâ olduğunu gösteriyor. Eğer mesuliyet varsa, bu ince, küllî mânâyı böyle cüz'î bir şahsa tatbik edip mahkemede teşhir eden kimse mes'ul ve suçlu olur."[94]

-"[Mahkeme aleyhimde yazmış. Halbuki onları ifratla itham eden bir fıkradır.] Ankara'da Mustafa Kemal'in şiddet ve hiddetle divan-ı riyasete girip "Seni buraya çağırdık ki, bize yüksek fikir beyan edesin. Sen geldin, namaza dair şeyleri yazdın, içimize ihtilaf verdin" dediğini, Said'in de ona "Namaz kılmayan hâindir; hâinin hükmü merduttur" dediğini, sonra Mustafa Kemal bir nevi tarziye verip hiddetini geri aldığını ve Mustafa Kemal'in hissiyatını ve prensiplerini rencide ettiği halde kendisine ilişmemesini ve bu cebbar kumandanların âdetâ Eski Said'den korkmalarının Risale-i Nur'un ilerideki kahraman şakirtlerinin şahs-ı mânevîsinin harika bir kuvveti ve Risale-i Nur'un parlak bir kerameti olduğu yazılıyor."[95]

-"Lozan'da Türk murahhas heyeti başkanı bulunan ve henüz hakikî kasıtları anlayamayan İsmet Paşa, bir aralık bütün Hıristiyan emellerinin Türkiye'yi mazisindeki ruh ve mukaddesat kökünden ayırmak olduğunu sezdiği halde, şu gizli ivaz ve teminatı veriyor ve diyor ki:
"Eskiden beri kökleşmiş ve köhne engellerden, yani an'ane-i İslâmiyetten kurtulmak hususunda besledikleri-yâni İsmet'in beslediği-azmin, inkâr edilmez delilidir."
Harfi harfine iktibas ettiğimiz bu sözlerle, Türk başmurahhasının, yâni İsmet'in, eskiden kökleşmiş ve köhne olmuş engellerden kurtulmak hususunda Türk milletine beslediği kat'î azimle ne kasdettiğini ve bunu hangi maksat altında İslâmiyet düşmanlarına ivaz diye takdim ettiğini sormak lâzımdır.
Konferansın birinci defasında Türk başmurahhası, bizzat karar vermek vaziyetinde olmadığı ve büyüğüne, yani Mustafa Kemal'e bildirmek zorunda olduğu için, memlekete dönüyor; kendisini Haydarpaşa'dan Ankara'ya götüren tren ve devlet reisini (Mustafa Kemal) İzmir'den Ankara'ya götüren trenle Eskişehir'de buluşuyor. Bir arada ve baş başa seyahat... Sonra Ankara gizli meclis toplantıları... Fakat esas meselelerde daima baş başa. Mustafa Kemal ile İsmet beraber içtimaları ve karar: "Din öldürülecektir."[96]

-"Lozan Muahedesinden sonra, İngiltere Avam Kamarasında, "Türklerin istiklâlini niçin tanıdınız?" diye yükselen itirazlara, Lord Gürzon'un verdiği cevap: "İşte asıl bundan sonraki Türkler bir daha eski satvet ve şevketlerine kavuşamayacaklardır. Zira biz onları, mâneviyat ve ruh cephelerinden öldürmüş bulunuyoruz.

---

[94] Şualar | On Dördüncü Şuâ | 361, Emirdağ Lâhikası | Mahkeme-i Kübraya Şekva Ve Müdafaatın Bir Haşiyesi Olan Parçanın | 295
[95] Şualar | On Dördüncü Şuâ | 376, Şualar | On Dördüncü Şuâ | 387, Emirdağ Lâhikası | Beş Türlü de Dünyevi Faidesi Var | 168, Emirdağ Lâhikası | Küçük Bir Haşiye | 214, Emirdağ Lâhikası | Reis-i Cumhur Celal Bayar Ve Heyet-i Vükelasına | 266, Emirdağ Lâhikası | Kalbe İhtar Edilen İçtimai Hayatımıza Bir Hakikat | 389,404, Tarihçe-i Hayat | Beşinci Kısım : Denizli Hayatı | 351
[96] Emirdağ Lâhikası | Berâ-i Malumat Size Gönderildi / Nihai Vesika | 277.

Yani Mustafa Kemal ve İsmet'in verdikleri karar, Türk milletini İslâmiyet ve din cihetinden öldürmek kararıdır."
Artık bunun üzerine herşey ap açık anlaşılıyor, değil mi?"[97]

M.KEMALİN JOPU

***Milletin veya muhatabının seviyesine yükselemeyenler,onları kendi seviyelerine indirmeye başladılar.**

***90 yıldır Atatürkçülük bu topluma kavgadan ve çekişmeden başka bir şey getirmemiştir.**

Ancak çok şey götürmüştür.

Hayali ve yapmacık,içi boş bir rejim kavgasından başkabir şey bırakmamıştır.

Değerlerin yerini,değersizlikler almıştır.

M. Kemal Atatürk'ün Karlsbad'da tuttuğu anı defterinden:

"...Yemekten sonra oturduğumuz salon, dans salonunun ittisalinde idi. Gayet zarif, latif birkaç genç kadın simokinli erkeklerle dans ediyorlardı. İki salon arasındaki büyük camlı kapı köşede işgal ettiğimiz fotöylerden bu tekerrür ve temadi eden Vonstep'leri seyre pek müsaitti.

- Ne güzel dedim. Dansı çok sevdiğimden ve ataşemiliterlik zamanımda birinci valsörlerden addedildiğimden bahsettim. Hanımefendi de kızlık hayatında çok dans ettiğinden ve dansı sevdiğinden bahsetti ve sonra ilave etti...

- Bu hayatın bizde (Türkiye'de) teessüsü (tesisi) ne kadar müşkül...

(M. Kemal) : Dedim ki, ben her vakit söylerim, burada da bu vesile ile arzedeyim benim elime büyük selahiyet ve kudret geçerse, ben hayat-ı ictimaiyemizde (sosyal hayatımızda) arzu edilen inkılabı bir anda bir "JOP" ile tatbik edeceğimi zannederim."

Fransız "La Presse" gazetesi de bu hususa değinmiş ve yayınladığı bir başmakalede şu sözlere yer vermiştir:

"Bir memlekette ki, başına hükümetin istediğini giymeyeni asarlar, orada Cumhuriyet olur mu? Sizde (Türkiye'de) Millet Meclisi mi var?"

Öte yandan aynı makalede M. Kemal de çok ağır ifadelerle eleştirilmiştir:

---

[97] **Emirdağ Lâhikası | Gizli Anlaşmanın Entrikası | 277-8**

"Şark'ta (Doğu'da) onun gibi (M. Kemal) merhametsiz bir Firavun nâdir hüküm sürmüştür"

***Atatürk coşkun alkışlarla karşılandığı bahçede kendisi için hazırlanan masaya oturmuştur. Atatürk'ü yakından görmek için kendilerini dans yerine atan çiftler neşe içinde dönerlerken başlarını alelâde bezlerle örtmüş olan bazı kadınlar Atatürk'ün dikkatini çekmiştir. Atatürk dans etmekte olan İhsan Bey isminde bir doktorun kızını çağırarak şöyle demiştir:**

- Hanımefendi, bu başörtünüzü çıkardığınız takdirde daha güzel olacağınızı tahmin ediyorum, isterseniz bir deneyiniz.

Genç kız, Atatürk'ün bu hitabı üzerine başındaki örtüyü çıkararak dansa devam etmiştir. Bundan memnun olan Atatürk birkaç dakika sonra aynı genç kızla dans etmiştir.

Atatürk başörtüsü ile dans eden öteki hanımlara da aynı tavsiyede bulunmuş, örtüleri çıkardıkları takdirde daha iyi olacaklarını söylemiştir. Bunun üzerine balodaki bütün kadınlar başörtülerini çıkarmışlardır.

***Prof. Dr. Erik Jan Zürcher'le çalışma odasında Türk bayrağı ve Türkiye haritası altında yaptığımız röpörtajda**

Cumhuriyet'in 75 yılını değerlendirirken; 'ölümünden 60 yıl sonra Atatürk'ün günümüz Türkiye'sinde ne derece ağırlığı var' diye soran gazeteciye Profösör şöyle cevap veriyor:

"Oldukça fazla. Son 5-6 yıldır Atatürk İslam'ı engellemekte panzehir gibi kullanılmakta!"

***"Türkiye'nin Atatürk'ü ilâh edinmesi 1920'lerden itibaren devlet ideolojisi olmuştur. Bir ara 70'li yıllarda kan kaybeden kemalizm, son 5-6 yıldır İslam'ın ve İslamcılar'ın ilerlememesi için tekrar ordu ve menfaatçiler tarafından horlatılmıştır. Gaye ise İslam'ı bölmek!"? [98]**

***C.H.P. Maraş Il Yönetim Kurulu, Maraş'ta "Türk kadının yüksek duygularına ve medeni düşüncelerine taban tabana aykırı olan ve Türk malı olmayan (Türk malı olmayan derken, `Türk kumaşı´ anlamında değil; `Türk'e ait olmayan giysi´ anlamında söylüyor) çarşaf ve peçenin kaldırılmasına" ve bunun için 1 Ocak 1936'ya kadar halka mühlet verilmesine, bu tarihten sonra bu kıyafetlerle gezenlerin men edilmesine kara vermiştir.**

Tirebolu Belediyesi 7 Ekim 1926'da aldığı bir kararla ilçede peçe takılmasını yasaklamış, peçesini 48 saat içinde çıkarmayan kadınların cezalandırılacaklarını ilan

---

[98] **Hollanda-Deventer Dagblad gazetesi, 31 Ekim 1998.**

etmiştir. Trabzon Vilayet Meclisi de Aralık 1926'da kadınların peçe takmasını yasaklamış, 10 günün sonunda peçe takmaya devam edenlerin karakola sevk edileceğini bildirmiştir. Sivas'ta ise 1928 yılı Kasım ayında Türk Ocağı'ndan elli kişi, peçe ile mücadele kampanyası başlatmıştır.

1934 Aralık ayında Bursa Halk Fırkası Kongresi bütün vilayet dahilinde peçe ve çarşafın kaldırılmasını kararlaştırmıştır.

11 Aralık 1934'de ise bu kez Muğla'da Bodrum Kent Kurultayı 1 Ocak 1935 tarihinden itibaren kadınların çarşaf ve peçe giymelerinin yasaklanmasına, yasağa uymayanların belediyece cezalandırılmasına karar vermiştir.

***İstiklal Mahkemesi ve idam kararı.**

Şark İstiklal Mahkemeleri, 1924 yılı sonlarına doğru hakkında gıyabî olarak idam karan verir. Ancak o bu kararın verildiği sıralarda yani 14 Ekim 1924 (15 Rebiü'l-evvel 1343) tarihinde Pazartesi günü hayata gözlerini kapar.

Vefat haberi İstiklal Mahkemesine intikal ettirilir, mahkemenin gönderdiği bir heyet, durumu yerinde tespit eder ve bir rapor halinde Ankara'ya bildirir. Kabri elan Erzincan Terzi Baba Kabristanındadır.

Rivayetlere göre mahkemenin gönderdiği heyet, Kemahlı İbrahim Hakkı Efendi'yi, mezarından çıkarıp idam sehpasına çekmek suretiyle hükmü infaz etmiştir.

Merhumun vefatından sonra ailesine taziyeye gelen yakın bir dostu şöyle demiştir:

"Dünya ağlasa revadır bu zât-ı pâke,

Hiç yakışır mı bu zât gömülsün hâke"

***Cafer Tayyar Paşa, Mustafa Kemal Paşa için,“onu tanıdığımdan beri ayyaştır.”dedi. Babası kimdir diye sorulduğunda, “muhtelif şer söylerler” dedi.**

Babasının kim olduğunu belirtmedi. Büyük Cemal Paşa’nın fedaisi, sadık adamı Tekel İstanbul Baş Müdürlüğü Şubesi amiri iken, kendisinden, Mustafa Kemal Paşa’yı öğrenmek istedim. Bana “bir Sırplı çavuşun, bir çingene kızından yahut karısından doğan bir ailedendir.”dedi. Ben o zaman Çanakkale Cephesi’nde 1. ordunun emrinde vazife görüyordum. Mustafa Kemal Paşa, “Bitlis’i, Muş’u düşmandan geri istedim” diyor. Hâlbuki Bolşevik devrimiyle Ruslar ikinci ve üçüncü ordu cephelerinden süratle çekiliyordu.

Mustafa Kemal Paşa emrindekiler Ruslar’a “bizi neden yalnız bırakıp gidiyorsunuz” diye ateş ediyorlardı. Kör olası İngilizler, başımıza Mustafa Kemal Paşa’yı getirdiler! Bursa’da, Çerkes Bekir Sami, Eskişehir’de Ali Fuad, Ankara’da Jandarma Genel Komutanı Mir Alayı Çerkes Beha, Ankara Alayı komutanı Çerkes

Remzi,Çerkes Ethem ve kardeşleri, Keskinli Rıza Bey, Yozgat'ta Çobanoğulları ve pek çokları isteselerdi Mustafa Kemal Paşa'yı görevinden alabilirlerdi.

***27 Mayıs Ihtilalinden sonra darbeciler ile CHP gençlik örgütleri 18 Mart'ta bir Çanakkale gezisi düzenliyorlar.**

"Kadeş" adlı vapura doldurulan kızlı erkekli bin kadar genç, sözüm ona çağdaş gençlik dernekleri tarafından özel olarak seçilmişti.

Çanakkale'ye, yani bu ülkenin kuruluşundaki en önemli mekâna, şehitlerin mezarlarına. Bir gemi tutuluyor ve üniversitede okuyan kız ve erkekler gemiye bindiriliyor, aynı zamanda kasa kasa içki de konuluyor. Yolda içki,dans, türlü rezaletler…

Çanakkale'ye çıkıldığında ise sadece bir avuç insan kendinde. Geri kalanlar sarhoş ve rezillik çıkartıyorlar.

Maalesef aynı durum dönüşte de yaşanıyor. Bazı genç kızlar bekâretlerini yitiriyor. Bu geziye basın mensupları da katılmış. Duyulmasını istemiyorlar rezaletlerin, inerken basına paralar veriliyor, lütfen bunları yazmayın diyorlar.

Fakat birkaç gün sonra kızı felakete uğrayan bir anne emniyete şikâyette bulunuyor. Tabii emniyet muhabirleri eliyle olay basına yansıyor ve tarihe KADEŞ REZALETİ adıyla geçiyor.

İşte Cumhuriyet gençliğini getirmek istedikleri nokta burası. Çanakkale gibi tüylerimizin ürpermesi gereken bir mekâna insanları sarhoş ederek götürmek ve onların gözünde bütün kutsalları yıkmak.

***Düşman Ordusu 19 Eylül 1918'de Nablus güneyinde batıdan-doğuya doğru 8, 7 ve 4.Orduların savundukları mevzilere karşı büyük bir taarruz harekâtı başlatmıştır. Nablus Meydan Muharebesi olarak tarihe geçen bu çatışmalarda; Mareşal Liman Von Sanders'in Yıldırım Ordular Grubu bozguna uğramış, Cevat Paşanın 8.Ordusuyla kuruluşundaki Albay Refet (Bele)'in 22.Kolordusu imha olmuş, Mustafa Kemal'in 7.Ordusuyla kuruluşundaki Ali Fuat Paşanın (Cebesoy) 20.Kolordusu ve Albay İsmet (İnönü)'in 3.Kolordusu ağır zayiat vermiştir.[**

***19-20 Eylül 1918:**

General Allenby 7. ve 8. orduların (7. ordu M. Kemal'in ordusu) çekilme yollarını süvari birlikleriyle tıkayarak her iki orduyu da büyük ölçüde imha veya esir ettiğini savaş raporuna yazmıştır. İşte 19-20 Eylül günleri için yazdıkları:

"36 saat zarfında 8. Ordu'nun büyük kısmı mağlup edildi. 7. Ordu kıtaları da Samariye tepelerinden geri çekilmeye zorlandı. Piyadelerimiz geri çekilen düşmanı süratle takip ederek süvari kıtalarımızın arasına sürdü. Bunun sonucunda 7. ve 8. Türk orduları `bütün silah ve malzemeleriyle´ elimize düştü."

Allenby 24 Eylül'de `kalan son birliklerin de esir alınarak´ her iki ordunun varlığına son verildiğini yazıyor.

Toplam `57 bin esir´ alınmış, bunların 5.500'ü subaymış. Raporda 360 top ve üç Türk ordusunun (4., 7. ve 8.orduların) silah ve malzemelerinin ele geçirildiği de belirtiliyor.

***M. Kemal, 1 Ekim 1918'de Şam'ın düşmanın eline geçmesinden sonra, Şam-Rayak (Riyak) hattında savunmanın devam edemeyeceğini değerlendirerek, birliklerine Halep istikametinde çekilme emri verirken,Mareşal Liman Von Sanders ise bulunulan mevzilerde savunmaya devam edilmesini bildirir.[2] M. Kemal,Liman Von Sanders'in verdiği emrin altına: "Gördüm. Benim emrimden başka türlü hareket etmek mümkün**

değildir" yazmış.

M. Kemal, bir gün önce 5 Ekim 1918'de Halep'e gelmiş, 7 Ekim 1918'de İstanbul'daki bir arkadaşına barıştan başka yapılacak bir şey kalmadığını bildirmiştir.

M. Kemal, akşama doğru Karargâhını tren istasyonunun iki kilometre kadar kuzeyinde bulunan tepeye almış ve Halep şehrini boşaltmıştır.

***Aziz Nesin: "Atatürk, Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı. Türkiye'de yaşayan ve Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar, yalancıdır."**

***Moskova ve Lozan antlaşmalarına delege olarak katılan, 14 ciltlik Türk Tarihi'ni yazan, ilk Milli Eğitim Bakanı ve aynı zamanda Sağlık Bakanlığı da yapmış olan Dr. Rıza Nur, M. Kemal'in Sakarya Meydan Muharebesi'nden kaçmak istediğini söylüyor...**

***Dersim katliamının tanıkları belgeselde buluştu. 101 yaşında ölen er Eskeri'nin anlattıkları kan dondurdu:**

"Kadın, çocuk herkesi diri diri yaktık. Allah, Muhammed'in ümmetini bir daha bu hale düşürmesin."

***İşte katliamın son tanıklarından Eskeri Akyol'un yaşadıkları :**

“Biz Diyarbakır'dan yedi gün, yedi gece yürüyerek gittik Dersim'e. Gittikten sonra bizi Ali Boğazı'na verdiler.

Gittiğimizde evler yakılıyordu. Askerler ulaştıkları evleri içindekilerle birlikte gazyağı döküp yakıyorlardı.

Komutanımızın adı Ethem Atalay'dı. Elazığlı olduğunu söylüyorlardı. ”

Öyle yaşlı benim gibi insanlar...

“... Kaçanların bir kısmı derelere, mağaralara sığınmışlardı. Daha dirençli olanlar, (Munzur) nehirden karşıya geçiyorlardı. Askerler öyle yetişir yetişmez ateşe

veriyorlardı mağaraları. Sonra gittiğimizde/baktığımızda,öyle çoğu yaşlı benim gibi. Getirip üst üste yığıyordu askerler ve üzerlerine gazyağı döküp ateşliyorlardı.

Öyle canlı canlı... Kadın, çoluk - çocukları da yakıyorlardı...”

***Kutu Deresi'ni ceset kokusu sardı.**

“Dersimliler çok öldürüldüler! Kutu deresinden ceset kokusundan durulamıyordu. İnsanları öldürüp atmışlardı.

Öylesine felaket görülmemiştir. Maalesef kötü askerler çoktu. Onlar kadın, çoluk-çocuk ayrımı yapmazlardı.

Kadınları götürüp kötülükler yapıyorlardı. Allah, Muhammed'in ümmetini bu hale düşürmesin. Aynı bizim gibi Zazaydılar. Kurmançlar da vardı. Dersim köylülerinden de askerler vardı yanımızda. Biz aynı milletin çocukları idik ve birbirimizle savaşıyorduk.

Öldürdükleri kadınların altınlarını da alıyorlardı Askerler evleri yaktığında, kimi kadınlar başlarını pencereden dışarı sarkıttıklarından, ölürken boyunlarında altınları ile öylecene kalıyorlardı. Piranlı Hecık'ın torunu, Husey'nin oğlu Mısfa ile Dersim'de birlikte askerdik.

O (Mısfa), onbaşıydı. Biri daha vardı, adı: Hem'ın oğlu Zubey' di, Akrag Köyü'ndendi. Meğer bu ikisi daha önceden tanışıyorlarmış. Baktım bu ikisi benden saklayarak suda bişeyler yıkıyorlar/oğuşturuyorlar.

Dedim: ” Ağa o nedir?”

Dedi: ” Hopekli bişey yoktur..”

Onlar gittikten sonra bir ara fırsat bulup torbalarına baktığımda, meğer ki altınlarmış. Beşi bir yerde, beşi bir yerde, ortasında da bir nuska vardı. On tane idi. Sonra dedim: “(Mısfa) bu altınları ne yapacaksın?

Dedi: ” Götürüp karıma takacağım.”

Dedim: ” Ne yaparsan yap, ama bunu yapma!..”

Dedi: ” Valla takarım.” Daha yeni evli idi (...). Sonra da götürüp karısına takmış... Tanık olanlar, yemin ediyorlardı; diyorlardı: “Altınları karısının boyna takar takmaz, karısını bir titreme tutmuş ve ölmüş...” (...)

370 köylü elleri bağlı ölüme yürüdü Kara Vagon belgeselinde ilk kez Hasan Saltık arşivinden yayınlanan bazı fotoğraflarda yer alıyor. Dersim tenkim harekatı sırasında ‘asilere' yardım ve yataklık yaptıkları gerekçesiyle Xeç (Demirkapı) Köyünden toplanarak elleri bağlanan köylüler Beyaz Dağ'a götürülerek infaz edildiler. Yazar Emirali Yağan'ın Xeç köyü katliamı ile ilgili hazırladığı çalışmada yer alan bilgilere göre sadece Demirkapı Köyü'nden 370 kişi topluca öldürüldü.

***M. Kemal Atatürk'ün başında şapka ve elinde içki kadehli tasvirini çizdiği için, üstad Necip Fazıl'la günlerce uğraşmışlar.**

***İlahiyat fakültelerinin ilk adımı olan yüksek İslam enstitülerinin açılışı için Adnan Menderes'in büyük gayret gösterdiği öğrenildi. Enstitü talebi ile gelen heyeti Başbakanlık'ta kabul eden Menderes'in "Hayatım pahasına bile olsa imam hatip okullarının yüksek kısmını açacağım." dediği ortaya çıktı.**

Heyette bulunan Prof. Dr. Cevat Akşit, o gün yaşananları Zaman'a anlattı. Menderes'le gece yarısı gizli bir görüşme yaptıklarını söyleyen Akşit, Başbakan'ın toplantı esnasında ağlayarak şu sözleri söylediğini aktarıyor: "Eğitim-öğretim sahasında din konusuna önem veremiyoruz. Bunu laikliğe aykırı sayıyorlar.

Arkadaşlarım beni yalnız bırakıyorlar. Yalnızım, müsteşarım bile meşrıkı a'zam (masonların başkanı).

Burnumun dibine bile böyle adamlar koydular."

***Rahmetli Başbakan Adnan Menderes bütün girişimlerine rağmen o yıl enstitüyü açtıramaz. Başta bakanları buna karşı çıkar. Ertesi yıl Milli Eğitim bakanını görevden alır, yerine vekaleten Tevfik İleri'yi atayarak İslam enstitüsünü kurmayı başarır. Açılış 59 öğrenci ile yapılır.**

***Nihal Atsız, Alparslan Türkeş'ten 9 maddelik bir istekte bulunuyor:**

1 - Müslümanlığı bırakıp, tamamen Türkçülüğü ele almalı...

2 - Yeni hamle, bir bildiri ile kamuoyuna açıklanmalı... (Bu bildiride dinden hiç bahsetmeden, Türkçü gençlerin daha büyük ölçüde bir Türçülüğe hasret duymakta oldukları, eski Türkçüler'in de aynı fikirde oldukları ifade edilmeli.)

3 - Ilk fırsatta Parti'nin adı, daha kesin ifadeli bir isim ile değiştirilmeli... (Türkçü Parti, Yasa Parti falan gibi.)

4 - Yaz kamplari her yıl daha sıkı bir disiplin ve sadece Türklük, Türkçülük etrafında devam ettirilmeli...

5 - Türkçüler Derneği ile Parti'nin aynı gaye uğrunda nasıl çalışabileceği planlanmalı...

6 - Irkçılığın kafatasçılık değil, sosyal bir şuur, bir kendini Türk duyma, yabancı bir ırka meyletmeme olduğu anlatılmalı...

7 - "Türklük gurur ve şuuru ile Islam fazilet ve ahlakı" sloganı bırakılmalı...

8 - Devlet Dergisi'nin dini havası hafifletilmeli...

9 - Şimdilik bütün Türkiye'den çok, oyların en fazla alındığı il, ilçe ve köylere yönelik, oralarda nasıl propagandalar yapılacağı planlanmalı.

***Cem Hakko, Cumhuriyet Devri Şapka Devrimi sonrası şapka mağazaları ile zengin olan musevi asıllı işadamı Vitali Hakko'nun oğludur. Alem dergisinin gecesine katılan Cem Hakko içkiyi fazla kaçırınca bakın doğruları nasıl konuştu:**

"22 temmuz'dan sonra neler olacağını göreceksiniz, bizi azınlık görenler bu ülkedeki patronların kim olduğunu öğrenecekler. Cem Uzan dahi üç sene önce elimi öperdi şimdi bizden oy istiyor. Amerika ne derse o olur, biz ülkenin musevi (yahudi) vatandaşları olarak patronuz. Siz işçisiniz. Vakko olarak da hepinizi biz giydiriyoruz, bayıla bayıla, övüne övüne Vakko'dan giyiniyorsunuz. Çukurova Grubu'na da reklam veriyoruz,bu gece de benim paramla oluyor, sinirlendirmeyin beni keserim reklamları."

***M. Kemal Atatürk: "Kan ile yapılan devrimler daha sağlam olur"**

***Van eski mebusu (milletvekili) merhum Ibrahim Arvas'ın, hatıralarını anlattığı "Tarihi Hakikatler" isimli kitabından bir alıntı yapalım:**

Müddeiumuminin (Savcının) birkaç cümle ile şarklılar aleyhindeki zulmü ile kin ve adavetini (düşmanlığını) gösterir misaller arz edeyim:

"Ne kadar baba-oğul mahkum varsa, evvela babanın gözü önünde oğlunu astırır, sonra babayı asardı. Bu hususta babanın feryat ve figanları zerre kadar katı kalbine tesir etmezdi. Şark Istiklâl Mahkemesi reis ve azalarının hepsi belalarını buldular. Ve her biri ayrı bir dert ve ıstıraba müptela oldu."

Yaşasın zalimler için Cehennem.

***Atatürk,15 Ocak 1923 tarihinde İzmit'te gazetecilere sonradan sansürlenen şu sözleri söylüyor:**

"Bana göre Batı Trakya'nın bize geçmesi zaaftır. Orasını elde tutmak için sarf olunacak kuvvet oradan elde edilecek istifadeye tekabül etmez. Anavatanın selameti için Batı Trakya'dan vazgeçmemiz gerekir. Sorunun gerçek hal çaresi, burasını Yunanistan'a bırakmaktır."[

***Başka ülkelerde ceza ehliyeti olmayanlara, cinayet işlemeleri halinde dahi, ceza verilmezken... M. Kemal Atatürk'ün kurduğu ülkede, sadece Atatürk büstüne zarar verdiği gerekçesiyle; bırakın "insanı", bir "ineğe" (Gülsüm) bile soruşturma açıldı.**

***Lozan'ın 17. maddesi:**

"Türkiye'nin Mısır ve Sudan üzerindeki bütün hak ve dayanaklarından feragatinin hükmü 5 Kasım 1914 tarihinden geçerlidir."

*** Kıbrıs, İngiltere ile aramızda tartışmalı bir konuydu. Hak bizimdi. Lozan'da İngiltere'ye terk ediliyor.**

İngiltere de tutuyor Yunanistan'a armağan ediyor. (Adada yaşayan Türkler, ya İngiliz vatandaşlığına girecek,ya da Türkiye'ye göçeceklerdi.) [Lozan; 20. madde].

*** Birinci Dünya Savaşı öncesinde İngiltere'ye sipariş edip parasını nakit ödediğimiz savaş gemilerine İngiltere haksız ve hukuksuz bir şekilde el koymuştu: Lozan'da bu gemilerin kurtarılması gerekiyordu, ama İngiltere'ye bırakılıyor. [Lozan; Madde 58].**

*** Musul, Kerkük, Süleymaniye İngiltere'ye terk Lozan'da kaybettiklerimiz yalnız bu kadarla sınırlı değil...**

***14 ciltlik Türk Tarihi'ni yazan, ilk Milli Eğitim Bakanı ve aynı zamanda Sağlık Bakanlığı da yapmış olan Dr. Rıza Nur Lozan ile ilgili şu bilgiyi veriyor:**

"Bizde ne hazırlık var, ne dosya var, hiçbir şey yok. Lord Gürzon gibi birtakım resmi diplomatlar burada. Hem bunların mükemmel dosyaları vardır. Ne yapacağız! Heyet-i vekile bize giderken bir içtimada avuç içi kadar bir kağıda sığan bir talimat verdi. Mustafa Kemal, İsmet (Inönü) ile beni bir tarafa çekti dedi ki:

"Baktınız ki, hatta Trakya'yı alamıyorsunuz, sözlerinden dönüyorlar, uğraşmayın, terk edip sulhü (barışı) yapın, hatta icab ederse `İstanbul'dan´ da vazgeçmek lazımdır. Musul için hiç uğraşmayın" Mustafa Kemal'in de şifaî direktifi bu."

***Orada Türkiye'den istenen, İngiliz Murahhas Heyeti Reisi Lord Gürzon'un ifadesiyle şudur:**

"Türkiye İslâmî alâkasını ve İslâmı temsil rolünü kendi eliyle çözer ve atarsa, bizimle hulûs birliği etmiş olur.Biz de kendisine dilediğini veririz."

***Dikte edilen bu şartın yeni Ankara yönetimi tarafından kabulü üzerine anlaşmanın imzalanmasını müteakip İngiltere Avam Kamarasında "Türklerin istiklâlini niçin tanıdınız?" diye yükselen itirazlara Lord Gürzon şu karşılığı verir:**

"İşte asıl bundan sonraki Türkler bir daha eski satvet ve şevketlerine kavuşamayacaklardır. Zira biz onları maneviyat ve ruh cephelerinden öldürmüş bulunuyoruz."

Sonrasında Ankara merkezli olarak Türkiye yeni ve çok sıkıntılı bir sürece girer. Lozan'da verilen söz çerçevesinde birer birer tatbik sahasına konulan icraatın hedefi şöyle ifade edilir:

"Otuz sene sonra gelecek neslin kendi eliyle Kur'ân'ı imha etmesini intac edecek (netice verecek) bir plan yapalım."

***1922-1923 yılları arasında Sovyetler Birliği'nin Türkiye büyükelçisi olarak Ankara'da bulunan Semyon Ivanoviç Aralov'un, Lozan Konferansı'nın sonuçları ile alakalı olarak hatıratında:**

"... Ingiltere Dışişleri Bakanı Lord Curzon, eskiden Türkiye'nin olan Musul'u ve daha başka yerleri Türkiye'den koparmayı, Yunanlıların yakıp yıktığı şehir, kasaba ve

köyler için Yunanlılara tamirat parası verdirmemeyi ve Boğazlar meselesinde Ingiliz planını gerçekleştirmeyi başardı.

Türkiye'nin Musul'u bırakması ve tamirat parasından vazgeçmesi karşılığı olarak kendisine küçücük Karaağaç bölgesinin verilmesiyle yetindi" diye yazdı.

***(N.D.): Cumhuriyet'in ikinci meclisi Lozan'ı kabul ettirmek için mi kuruldu? Lozan'ı kabul edecek bir meclis oluşturmak için mi seçimler yapıldı?**

(A.D.): Kesinlikle öyle. 1923 seçimleri, esas olarak Lozan'ı kabul edecek bir meclis oluşturmak içindi. Birinci Meclis Lozan'ı kabul etmezdi. 1923 seçimlerinde bütün adaylar merkezden belirlendi. Muhalefetsiz bir meclis yaratılmaya çalışıldı. Gene de 14 milletvekili Lozan'a ret oyu verdi. Lozan'la ilgili o dönemdeki meclis tartışmalarına bakarsanız hayretler içinde kalırsınız.

***Lord Gladstone'nun dediği gibi `Türklerin kendiliğinden Kur'andan vazgeçecekleri´ bir yönteme ihtiyaç vardı.**

***Dünya Savaşı'nda Osmanlı topraklarının işgali, işgalci kuvvetlerin Müslümanlara zulümleri ve Halife'nin Hıristiyan devletlerin elinde esir konumuna düşmesi, Hint Müslümanlarını harekete geçirmiş ve İngiltere'ye baskı yapmak amacıyla çeşitli dernekler kurmuşlardı. İşte bu derneklerin çabalarıyla Halifeyi kurtarmak üzere**

875 bin lira Ankara'ya ulaştırılmıştı.

Paranın akıbeti mi ? M. Kemal bir Banka (İş Bankası) kuruluşunda sermaye olarak kullandı.

Yakın tarih yazılarıyla dikkati çeken ve sorgulayıcı tarihin öncülerinden olan başarılı yazar Mustafa Armağan'ın dediği gibi;

"Sizi bilmem ama bir Pakistanlı kalkıp bana, `Biz size bankanıza sermaye yapasınız diye mi bu parayı verdik?´ derse verecek cevabım yok. Aynı şekilde `Biz size o parayı Halifeyi kurtarmanız için verdik, siz gidip Halifeliği kaldırdınız. Öyleyse paramızı geri isteriz´ derse verecek cevabım yine yok."

***Hüsrev Altınbaşak:**

'…. Hüsrev Efendi'nin benim hayatımda zahir olan kerameti pek çoktur. Bir defasında celseye çıkmadan bir iki gün evvel bir rüya gördüm. O zaman rüya tabirinden pek anlamıyordum. Kendisine tabir ettirdim.

Rüya şuydu:

Ben bir dehlizden çıkıyordum. Tünel gibi bir şeydi. Tünelden çıkan yol devam ediyordu. Tünelden çıkar çıkmaz karşıdan M.Kamal'in bana doğru gelmekte olduğunu gördüm. Güya ölmüşte dirilmiş!.. Veya uzun bir seyahate çıkmış da geriye gelmiş. Gayet

ihtiyar görünüyordu. Beli iki kattı. Yanında bir köpek vardı. Onunla karşılaşmamak için yoldan çıkmam mümkün değildi. Sıkıntılı bir şekilde birbirimize doğru ilerledik. Karşı karşıya geldiğimizde durduk.

Selamdan sonra kendisine sordum:

- Paşam ne var ne yok? Ne dolaşıyorsun?

Dedi ki :

- Benden sonra memleketin ahvali nasıl olmuş diye teftişe çıktım.

Ben de dedim ki :

- Sen teftişi ne yapacaksın ! Onu boşver, bir iş yapacaksan otur hatıralarını yaz!

O:

- Yazacağım.

Ben de :

- Yaz ama doğru yaz! Senin arkadaşlarının çoğu yalan yazdılar. Onlar gibi yapma! Dedim.

O´da:

- Dosdoğru yazacağım hiçbir şeyi saklamayacağım. Hatta bazı gerçekler aleyhime bile olsa !

Karşılığını verince, kendisine teşekkür ettim. Şimdi ayrılık zamanı gelmişti. El sıkışmamız icab ediyordu.

Ancak kendisiyle birlikte köpeğiyle de el sıkışmam gerekiyormuş. Güya köpeği yanında mahsus taşıyormuş.

Kendisiyle münasebette bulunanlar gayri samimi konuşurlarsa köpek onları ısırıyor ve o da böylece herkesin gerçek yüzünü öğreniyormuş! Bu bende kabli bir bilgi olarak vardı. Şimdi ne yapacaktım! Köpeğe elimi uzatsam elimi ısıracağına muhakkak nazarıyla bakıyordum. Uzatmasam onunla bir dost gibi konuştuğum için gerçek durumum meydana çıkacaktı. Kendisiyle el sıkıştıktan sonra ister istemez elimi köpeğine doğru uzattım. Köpek elimi kaptı. Lakin dişleri elime batmıyordu. Sanki bu köpeğin dişleri kemikten değil yumuşak bir plastiktendi.

Ondan ayrıldıktan sonra tekrar bir dehlize girdim ve o dehlizde uyandım. Bu rüyayı anlattığım Hüsrev Altınbaşak:

- İkinci dehliz ne kadardı? Diye sordu.

- Pek net olarak hatırlamıyorum ama birinciden iki üç kat uzundu, dedim.

Tabiri şöyle oldu:

- M.Kamal'in ihtiyar görünüşü davasının köhneleştiğine işarettir. O bitmiştir. Doğru olarak hatırat yazmaya niyetlenmesi onun gerçek hüviyetinin ortaya çıkacağına işarettir. Yanındaki köpek rejimin bekçisi seni muhakeme eden hakimlerdir. Seni ısırmaya çalışacaklar fakat ısıramayacaklardır. İçinden çıktığın dehliz birinci hapsindir. Sen bu hapisten çıkacaksın. Ancak ikinci defa hapsolacaksın. Bu hapis de birincinin iki üç katı olacak.

Bu tabir aynen çıkmıştır. Hatta bir başka rüyanın tabiri dolayısıyla da bana iki celseye çıktıktan sonra tahliye olacağımı söylemiştir. Birinci celse iki gün sürmüştü. İkinci gün duruşmaya girerken tahliye olup olmayacağımı sormam üzere :

- Bu ikisi bir celsedir. On beş gün sonra bir celse daha yaparlar, onun ikinci gününde tahliye olursun, demiştir.

Bu da aynen çıkmıştır. Hakimler ikinci celse için tam da on beş gün sonraya gün vermişler ve bu ikinci celsenin ikinci gününde tahliye olunmuştum. Yüz yirmi dokuz gün yatmış, yüz yirmi dokuz gün gayrı mevfuk muhakemeden sonra tekrar tevkif edilmiş ve ilk dört buçuk aylık hapsin takriben üç buçuk katı kadar yattıktan

sonra afla serbest kalmıştım.

129 rakamlarının –latiyf- sıfat-ı ilahiyesinin ebced değeri olması garip bir tesadüftür ki bu benim hapiste vird-i zebanımdı. (sürekli zikrettiği esma-i ilahiyye) Hüsrev Efendi'nin kerametleri anlatmakla bitmez. Bir defasında hapishanenin ağır havasından ve idarenin tazyikinden bahsedince bana demişti ki :

- Ah Kadir Bey keşke bize daha fazla zulmetseler. Biz eziyet çekeriz ama maruz kaldığımız bu eziyet bizim üzerimize ilahi merhameti, bu rejim yardakçıları üzerine de ilahi gadabı celbeder! Böylece milletin başından daha çabuk def olup giderler.

Bunu söyleyen Hüsrev Efendi'ye yapılan eziyet bana yapılanın on katıydı. Zavallının ağzında bir tek dişi vardı. Böyle olduğu halde nohut yemeği verir kaşık vermezlerdi. Güya kaşık sürtme ile bıçak haline getirilir de mahkumlar intihar ederlermiş…..'

***M. Kemal'in malvarlığının büyük bir kısmı, Hindistan müslümanları tarafından Hilafet makamı için yollanan,500-600 bin liradan (125.000 Ingiliz lirası) oluşuyordu. Hilafet makamı için gönderilen bu meblağ, M.Kemal tarafından tabiri caizse "gasp" edilmiştir. M. Kemal bu paranın 250 bin lirasını temel sermaye olarak kendi şahsi bankası olan Iş Bankası'nın kurulması için tahsis etti.**

M. Kemal, yalnızca kendisine şahsi bir banka kurmakla kalmadı, aynı zamanda resmi kayıtlara göre 102 bin dönümlük bir arazi üzerinde "Gazi Orman Çiftliği" oluşturdu.

Satın alınan arazi için yine resmi kayıtlara göre 100-120 bin lira ödendi.

M. Kemal'in çiftliklerini oluşturması için tam yetki ile görevlendirilen Hasan Rıza Soyak ve Tahsin Coşkan'ın,çiftlik arazisinin satın alınması ve oluşturulması için M. Kemal'in Iş Bankası'ndaki hesabından farklı zamanlarda çektikleri paranın dökümü için Uygur Kocabaşoğlu'nun; "Türkiye Iş Bankası Tarihi" ve İİzet Öztoprak'ın; "Atatürk Orman Çiftliği'nin Tarihi"

***Atatürk, çeşitli çiftliklerin, fabrikaların, imalathanelerin kurucusu ve sahibidir ve bunlar toplam olarak 154.720 dönümü bulmaktadır. Ancak bu rakam eksiktir... Meclis tutanaklarında daha fazla gözüküyor.**

Atatürk'ün ziraî ve sınaî kuruluşları şunlardır:

Ankara'da Orman, Yağmurbaba, Balgat, Macun,

Güvercinlik, Takar, Etimesgut, Çakırlar çiftliklerinden meydana gelen Orman Çiftliği;

Yalova'da Millet ve Baltacı çiftlikleri, Silifke'de Tekir ve şövalye çiftlikleri, Dörtyol'da portakal bahçesi ve Karabasmak çiftliği, Tarsus'ta Puloğlu çiftliği.

1. BUNLARDA MEVCUT ARAZİ:

a) 582 dönüm çeşitli meyve bahçeleri.

b) 700 dönüm fidanlık, buralarda meyveli meyvesiz muhtelif yaşlarda ve çeşitlerde 650.000 fidan vardır.

c) 400 dönüm Amerikan asma fidanlığı. Burada 560.000 kök bağ çubuğu vardır.

d) 220 dönüm bağ. Burada 88.000 adet bağ çubuğu vardır.

e) 370 dönüm çeşitli sebze yetiştirmeye elverişli bahçe

f) 220 dönüm 6.600 ağaçlı zeytinlik

g) 27 dönüm 1.654 ağaçlı portakallık

h) 15 dönüm kuşkonmazlık

i) 100 dönüm park ve bahçe

k) 2.650 dönüm çayır ve yoncalık.

L) 1.450 dönüm yeni tesis edilmiş orman. m) 148.000 dönüm ziraata elverişli arazi ve meralar. Yekûn:154.720 dönüm arazi.

****

2. BİNA VE TESİSAT:

a) 45 adet büyük ve küçük idare binası ve ikametgâh, bütün mefruşat ve demirbaşlarıyla beraber.

b) 7 adet 15.000 başkoyunluk ağıl.

c) 6 adet Aydos ve Toros yaylalarında tesis edilen mandıralar.

d) 8 adet at ve sığırlara mahsus ahır.

e) 7 adet umumi ambar.

f) 4 adet hangar ve sundurma.

g) 4 adet lokanta, gazino ve eğlence yerleri, lunapark,

i) 2 adet çeşitli imalat yapan fırın.

k) 2 adet çiçek ve tezyinat (süsleme) nebatı yetiştirmeye mahsus yer.

Yekûn (Toplam) : 51 bina.

****

3. FABRİKA VE İMALATHANELER:

a) Bira Fabrikası:

Senede 7.000 hektolitre çeşitli bira yapacak kabiliyette, bütün müştemilatıyla ve bütün işletme levazımı ve mütedavil kıymetlerle beraber.

b) Malt Fabrikası:

Senede 7.000 hektolitre biraya kâfi gelebilecek miktarda malt imaline kabiliyetli, bütün müştemilatı ve işletme levazımı ile beraber.

c) Buz Fabrikası:

Günde dört ton buz yapma kabiliyetinde, bütün müştemilatı ve işletme levazımı ile beraber.

d) Soda ve Gazoz Fabrikası:

Günde 3.000 şişe soda ve gazoz yapma kabiliyetinde bütün müştemilatı ve mütedavil kıymetleriyle beraber.

e) Deri Fabrikası:

Senede 14.000 çeşitli deri imaline elverişli bütün müştemilat ve mütedavil kıymetleriyle beraber.

f) Ziraat Aletleri ve Demir Fabrikası:

g) Biri Ankara'da diğeri Yalova'da olmak üzere iki modern süt fabrikası: Her ikisi günde ayrı ayrı 15.000 litre pastörize süt ve 1.000 kilo tereyağı işlemek kabiliyetindedir. Bunlar da bütün müştemilat ve işletme levazımı ve mütedavil kıymetleriyle beraber.

h) Biri Ankara'da diğeri Yalova'da iki yoğurt imalathanesi.

i) Şarap imalathanesi:

Yılda 80.000 litre şarap imaline elverişli bütün müştemilat ve mütedavil kıymetleriyle beraber.

k) Iki taşlı elektrikle işler bir değirmen bütün müştemilatı ve mütedavil kıymetleriyle beraber.

L) Istanbul'da bulunan bir çelik fabrikasının yüzde kırk hissesi.

m) Biri Orman Çiftliğinin, biri Tekir Çiftliğinin olmak üzere her biri 15'er bin teneke beyazpeynir, 600 teneke tuzlu yağ yapmaya elverişli iki imalathane, bütün işletme levazımatı ile beraber.

****

4. UMUMÎ TESİSAT:

a) Biri Ankara'da diğeri Yalova'da kurulu iki tavuk çiftliği.

b) Yalova'daki çiftliklerde iki hususi iskele ve liman tesisatı.

c) Üçü Ankara'da ve ikisi Istanbul'da beş satış mağazasının bütün tesisat ve demirbaşları.

d) Orman Çiftliğinde:

Hususi sulama tesisatı, kanalizasyon, telefon tesisatı, elektrik tesisatı, küçük beton köprüler, hususi yollar,içme su tevziatı şebekesi.

Yalova Çiftliklerinde:

Hususi su tesisatı, telefon tesisatı, elektrik tesisatı, küçük beton köprüler ve yollar.

Silifke Tekir Çiftliğinde:

Hususi sulama tesisatı, beton köprüler.

e) Orman Çiftliğinde:

Kurulu çiftlik müzesi ve ufak mikyasta hayvanat bahçesi tesisatı, bunların işletme levazımı ve bütün demirbaşları.

****

5. CANLI UMUMİ DEMİRBAŞ:

a) 13.000 başkoyun. Kıvırcık, Merinos, Karagül, Karaman ırklarıyla bunların melezleri.

b) 443 başsığır. Simental, Hollanda, Kırım, Jersey, Gören sey, Halep yerli ırklarıyla bunların melezleri, yeni üretilen Orman ve Tekir cinsleri.

c) 69 baş Ingiliz, Arap, Macar, yerli ve bunların melezleri, koşum ve binek atları. 58 çoban merkebi.

d) 2.450 ba tavuk Legorn, Rodayland ve yerli ırklar.

****

6. UMUMI CANSIZ DEMIRBAŞ:

a) 16 adet traktör, 13 adet harman ve biçerdöver makinesi ve bilcümle ziraat işlerini görmekte bulunan ziraat alet ve edevatının tamamı.

b) 35 tonluk bir adet deniz motoru, Yoluva Çiftliğinde.

c) 5 adet çiftliklerin nakliye işlerinde çalıştırılan kamyon ve kamyonet.

d) 2 adet çiftliklerin umumi servislerinde çalıştırılan binek otomobili.

e) 19 adet çiftliklerin umumi servislerinde çalıştırılan binek ve yük arabası.

****

KAYNAKLAR:

- Abdi Ipekçi, Inönü Atatürk'ü Anlatıyor (Cem yayınevi, Istanbul 1967) sayfa 39 (Dipnot olarak)

- Mazhar Leventoğlu, Atatürk'ün Vasiyeti, zikreden: F. Naci, Atatürk'ün temel görüşleri, sayfa 72 (Dipnot olarak)

- Ismail Cem, Türkiye'de Geri Kalmışlığın Tarihi (Can Yayınları 17. basım: Istanbul 2007) sayfa 262, 263,264, 265, 266

***"Yıl 1913. Hint Müslümanları Balkan harpleri yapan Osmanlı'ya yardım için büyük bir meydanda yardım kampanyası açarlar. Herkes elinde olanı verir. Bir kadın hiçbir parası olmadığı için çocuğunu getirir ve der ki:**

"Benim çocuğumu satın alın. Alında parasını Osmanlıya gönderebileyim."

Bir diplomatik belgede Londra'daki arşivde bunu okuyunca gözümden yaşlar boşandı. Görevli "hasta mısınız"diye sordu. Ben "hayır" dedim. Bir mendil istedim. Gözlerimden akan yaşları sildim."

"İngiliz arşivlerinden okudum.1940'larda bir İngiliz Büyükelçisinin notlarında şu yazıyordu: 'Aradan geçen zamana rağmen İslam ülkelerinin sefirlerinin hala Türkiye'ye bakışlarını ve onu önder olarak görmelerini anlayamıyorum. Türkler böyle giderse ya İslam aleminin liderliğine ilerler ki bu bizim zararımıza olur ya da şimdi gitmekte oldukları batıya doğru yol alırlar."Prof. Dr. Azmi ÖZCAN/Bilecik Üniversitesi Rektörü

***1924'te bir Reşat altının fiyatı 5.3 lira idi. Memur maaşının 2.5 katı (Not: Aslında 2.5 kattan çok daha fazla)tutarındaki aylık ödenekleri katmazsanız sadece yıllık maaşla 680 Reşat altını alınabiliyordu. Yani bugünkü rakamla 435 bin 200 lira.**

M. Kemal Atatürk'ün maaşına hiç girmeyelim isterseniz, çünkü kemalistlerin; "anti kemalist" olma ihtimali yükselir. Bizim yazmamız halinde kemalistler zaten inanmayacaklardır. Bu yüzden sadece Atatürkçü Can Dündar'ın bu konuda yazdıklarını aynen alıntılıyoruz:

"2000'de bir belgesel çalışması için Türkiye İş Bankası arşivine girmiştim. Bankanın Ankara Etlik'teki arşivinde Atatürk'ün cumhuriyetin ilk döneminde kullandığı hesap defterini bulmuştuk.

"2" no'lu bu hesap cüzdanında Ata'nın hesap dökümü vardı.

Köşk'teki ilk maaşı 5 bin lira idi...

Cumhurbaşkanı ayrıca 7 bin lira da "fevkalade tahsisat" alıyordu. Toplam maaşı 12 bin lirayı buluyordu.

1927'de çıkarılan bir kanunla bu maaşa 2 bin 480 lira "pahalılık zammı" yapıldı. Böylece maaş 15 bin liraya yaklaştı."

15 BIN LIRA !!!

***25 Temmuz 1931 yılında kabul edilen 1880 Sayılı Kanunun birinci Maddesine göre öğretmen maaşlarının "en fazla" 150 lira olduğu görülüyor. Bazı öğretmenler 90 lira maaş alıyordu.**

***M. Kemal'in "Hâkimiyet-i Milliye" isimli gazetesinin 27 Haziran 1929 tarihli haberine bakalım: "1929 yılı itibariyle bir ilk mektep öğretmeni vazifesine 1.500 kuruşla başlıyor."**

Zaten Türkiye'ye gelen yabancı uzmanlar, öğretmenlerin maaşlarının çok az olduğunu raporlarında belirtmişlerdir. Bu uzmanlardan yalnızca ikisinin raporundaki ilgili bölüme yer vereceğiz...

1 - ALFRED KÜHNE: Mesleki Terbiyenin Inkişafına (Mesleki Eğitimin Gelişimine) Dair Rapor

Alman Dr. Kühne, 1925 yılında Türkiye'ye gelmiştir.

Dr. Kühne raporunda öğretmen maaşlarının az olmasını "büyük bir tehlike" olarak görmüş ve yaşam koşulları ile öğretmen ücretleri arasında denge kurulmasını önermiştir.

Dr. Kühne'nin raporunda devamla şöyle denilmektedir:

"Yıllarca tahsil gören öğretmen bir çıraktan dahi daha az para kazanıyor. Öğretmenlerin kendilerini gereği gibi mesleklerine verebilmeleri maaşlarının arttırılması ile gerçekleştirilebilir.

***BERYL PARKER: Türkiye'de Ilk Tahsil Hakkında Rapor Amerikalı eğitimci Prof. Dr. B. Parker'in 1934 yılında hazırlanan raporu, 1939 yılında I. Milli Eğitim Şurası dokümanı olarak Bakanlıkça yayınlanmıştır.**

Parker'in raporunda şöyle yazmaktadır:

"Görev yapan öğretmenlerin maaşları çok azdır. Maaşlardan tasarruf yapılmaya çalışılması oldukça hatalıdır."

***Balkanların Kudüs'ü; "Selanik" olmuştu...**

Nitekim 2. Abdülhamid'i (radıyallahu anh) tahtan indirenler; "Selanik"ten gelen ve M. Kemal'in de içinde bulunduğu Hareket Ordusu'ydu.

Osmanlı'yı Birinci Dünya Harbine sokanlarda merkezi "Selanik"te bulunan ve M. Kemal'in de mensubu olduğu "Ittihat ve Terakki Cemiyeti"nin ileri gelenleriydi.

Bütün bu olanlardan sonra Sultan Vahidüddin'in (radıyallahu anh) son çare olarak başlattığı Milli Mücadele'nin yönünü değiştiren ve Ingilizler ile anlaşarak Osmanlı'yı yıkan da "Selanik"li M. Kemal'di.

Uzun vadedeki suikastin faili; "M. Kemal" oldu.

***Doğu Perinçek, M. Kemal'in "Ahiret'i inkar ettiğini" söyleyip bunu kitabında yazar Soner Yalçın, M. Kemal'in yaşadığı Selanik şehri için "Balkanlar'ın Kudüs"ü ve "Sabetayistlerin en kalabalık olduğu şehir" der ve buna rağmen kendisi Ergenekon davası nedeniyle yattığı ceza evinden, Kemalistlerce kurtarılmaya çalışılır.**

***Aziz Nesin, "Türkiye'de laiklik sahteciliktir" der, "Atatürk'ü seven müslüman ya ahmaktır ya da sahtekardır"der, lakin her yıl saygıyla anılır.**

***- Türkiye Cumhuriyeti'nin "Medeni kanunu" bayrağı haç olan Isviçre'den alınmıştır...**

- Türkiye Cumhuriyeti'nin "Borçlar kanunu" Hitler'in Nazi Almanya'sından alınmıştır...

- Türkiye Cumhuriyeti'nin "Ceza kanunu" da dönemin faşisti Mussolini'nin Italya'sından alınmıştır.

***Ulusalcı-Kemalist çevreler tarafından 'Türkçülüğün kurucularından' ve 'Türk dostu' olarak tanıtılan Musevi asıllı Armin Hermann Vambery'in Siyonizm'in ilk casusu olduğu ve İngilizler adına ajanlık yaptığı ortaya çıktı.**

1870 yılında Budapeşte Üniversitesi'nde Türkoloji kürsüsünü kuran ve 1910 yılında kurulan Turan Cemiyeti'nin Onursal Başkanı olan Vambery, Osmanlı toprakları Filistin'de bir Yahudi devleti kurmak için çalışan Theodor Herzl'i Sultan 2. Abdülhamit ile görüştüren kişi olduğu da belirlendi.

***MEHMET NEDİM ASLAN'IN HABERİ**

Ulusalcı-Kemalist çevrelerde 'Türklerin dostu' olarak tanınan ve tanıtılan Musevi asıllı Armin Hermann Vambery'in, yüklü miktarda para karşılığında İngilizler için Orta Asya'da casusluk yaptığı ve Yahudiler için Filistin'de toprak isteyen Siyonizm'in ideologu Theodor Herzl'i Sultan 2. Abdülhamit ile görüştüren kişi olduğu ortaya çıktı

KEMALİST ÇEVRELERCE 'TÜRK MİLLİYETÇİSİ' OLARAK TANITILIYOR

Kemalist çevrelerce dünyada ilk 'Türk Derneği'ni Budapeşte'de açtığı ve Budapeşte'deki üniversitede Türkoloji kürsüsünü kurduğu için 'Türk dostu', 'Türk milliyetçisi' olarak lanse edilen ünlü oryantalist Armin Hermann Vambery ile ilgili çarpıcı gerçekleri Türkiye'de ilk kez habervaktim.com açıklıyor. Şimdiye kadar ulusalcı-Kemalist çevrenin 'Türk dostu' diyerek sahip çıktığı ve aynı zamanda 1910'da kurulan Turan Cemiyeti'nin Onursal Başkanı Vambery'le ilgili bilinmeyenleri, Eski MOSSAD Direktörü ve İsrail Ulusal Güvenlik Kurulu Sekreteri Efraim Halevy'in Londra'da bir sinagogda açıkladı.

MOSSAD DİREKTÖRÜ: SİYONİZM'İN İLK CASUSU

Halevy, 8 Kasım 2009 tarihinde Londra'daki Hamsptead Sinagog'unda İsrail istihbarat tarihi üzerine yaptığı konuşmada "Siyoizm'in İlk Casusu" diye tanımladığı Vambery ile ilgili çarpıcı açıklamalarda bulundu.

Konuşmasının bir kısmı National Post'ta da yayınlanan Halevy, İsrail istihbarat tarihinin 19. yüzyıla kadar geriye gittiğini belirterek, Siyonizm'in kurucusu Theodor Herzl ve Siyonizm'in ilk casusu diye tanımladığı Armin Vambery'in İstanbul'daki buluşmaları üzerine ilginç bilgiler verdi.

SULTAN ABDÜLHAMİT'LE GÖRÜŞMEYİ O AYARLADI

Halevy'e göre, Filistin'de bir Yahudi devleti kurulması için Sultan Abdülhamit'le görüşmek isteyen ancak bir türlü saraya girmeyi başaramayan Theodor Herlz, Osmanlı paşalarının güvenini kazanmış olan Macar Yahudisi Armin Vambery'e gitti. Yüklü miktarda para karşılığında Vambery, saraydaki tanıdıklarının da yardımıyla Herzl'i Sultan Abdülhamit ile görüştürdü. Sultan Abdülhamit'e Osmanlı İmparatorluğu'nun

tüm borçlarını ödemesi karşılığında Filistin'i isteyen Herlz, istediğini alamayarak geri dönmüştü.

'TÜRK' OLUP SADRAZAM'A SEKRETER OLDU

Herlz'i Sultan Abdülhamit'le görüştüren Vambery'in hayat hikayesi hakkında bilgi veren eski MOSSAD Direktörü Havely göre, kadın terzisinde çırak olarak işe başlayan Vambery, okula gitmek için bulduğu destek sayesinde 16 yaşına geldiğinde 10 dil konuşabiliyordu. 20 yaşına geldiğinde Osmanlıca'yı çok iyi konuşabilen ve Osmanlı kültürüne hakim olan Vambery İstanbul'a hareket etti ve kısa bir süre sonra 'Türk' olup, bir Osmanlı generaline (Sadrazam Keçecizade Mehmet Fuat Paşa) sekreter oldu. Keçecizade Mehmet Fuat Paşa, Osmanlı döneminin en ünlü Masonlarından biri olarak tanınıyor.

KENDİSİNİ SÜNNİ DERVİŞİ OLARAK TANITTI

İstanbul'da kısa süre içerisinde Osmanlı İmparatorluğu içerisinde konuşulan 20 dile ve lehçeye hakim olan Vambery, Türkçe-Almanca sözlüğü de yazdı. Halevy, Vambery'in Osmanlı İmparatorluğu'nda bulunduğu sırada kendisini Sünni bir derviş olarak tanıttığını ve daha önce hiçbir Avrupalı'nın çıkmadığı gezilere çıktığını söyledi. Halevy'e göre, Mekke'den gelen bir grup hacı kafilesine katılan Vambery İran, Buhara ve Semerkant'ı gezdi ve ardından 1864'te "Orta Asya'ya Seyahatler" isimli bir kitap yazdı.

DÖRT KEZ DİN DEĞİŞTİRDİ, İNGİLİZLERE CASUSLUK YAPTI

Orta Asya seyahatinden döndükten ve kitabını yayınladıktan sonra Vambery Budapeşte Üniversitesi'nde Doğu Dilleri Profesörü olarak atandı ve burada 40 yıl boyunca araştırmalar yaptı. İsrail istihbaratı MOSSAD'ın Vambery'in yolunda gittiğini söyleyen Halevy, Vambery ile ilgili şimdiye kadar bilinmeyen bir gerçeği de açıklamış oldu. Vambery'in dört kez din değiştirdiğini ve akademik çalışmalarıyla eş zamanlı

olarak hem Osmanlı hem de İngiliz istihbaratı görevlerini yürüttüğünü söyleyen Halevy, Vambery'in sadece İngilizlere istihbarat sağlamakla kalmadığını aynı zamanda Rusların Orta Asya'daki İngiliz menfaatlerine yönelik tehdidine karşı çalışmalar yaptığını belirtti.

MOSSAD'IN ROL MODELİ

Vambrey'in gelecek nesiller için bir model olduğunu belirten Halevy, Vambery'in genellikle hedef seçtiklerinin dinindenmiş gibi kendisini gösterdiğini ve bu şekilde onların güven ve saygısını kazandığını söyledi. Havely,Vambery'in, kendisinin yolunda giden istihbaratçılardan farkını şöyle açıkladı: "O, onun (Vambery) yolunda gidenlerden bir konuda ayrıldı. Genellikle desteklediği hiçbir davaya gerçekte sadık olmadı. Onun tek davası,olabildiğinde para toplayabilmekti."

***[Munis Tekinalp takma adını kullanan ve bu isimle Türk Milliyetçiliğinin kurucularından olan, Ziya Gökalp gibi diğer Türkçü ideolojinin önde gelen isimlerini de etkileyen ama aslında adı Moiz Kohen olan ve özünde Yahudi olan bu kişi her yönü ile incelenmeli kurmak istediği/kurduğu tuzaklar bertaraf edilmelidir. Neden safkan bir Yahudi olmasına rağmen en ileri Türkçülük davasını gütmüştür? Neden takma ad kullanmış ve seçtiği takma ismi buram buram Oğuz Türklüğü kokan Tekin Alp olarak seçmiştir? Osmanlı'yı yıkmak, onun din-ümmed birliğini bozup parçalamak isteyen dünya Yahudiliği her ırka kendinin üstün olduğu fikrini aşılamak için özel elemanlar mı yetiştirmiştir?]**

***Ergenekon Soruşturması kapsamında ÇYDD Genel Başkanı Saylan'ın evinde de arama yapıldı.**

Polis yaklaşık 7 saat süren aramadan sonra çuval dolusu evrakla evden ayrıldı.

-PKK'ya destek iddiası.

Saylan hakkında en çarpıcı şuçlama Ergenekon sanığı Kuvayi Milliye Derneği Başkanı Bekir Öztürk'ten geldi. Öztürk, yazdığı bir bildiride ÇYDD'nin Kardelenler Projesi kapsamında PKK'ya kadro yetiştirdiğini ileri sürdü.

Misyoner faaliyetler

Türkan Saylan'ın Güneydoğu illerinde Hıristiyan misyonerliği yaptığı Milli İstihbarat Teşkilatı'nın belgelerine yansıdı. MİT'in İçişleri Bakanlığı'na gönderdiği belgede Dünya Kiliseler Birliği'nin ülkemizdeki Hıristiyanlaştırma faaliyetleri çerçevesinde bazı dernek ve vakıflarla vasıtasıyla para topladıkları vurgulandı.

Toplanan paraların Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesindeki kimsesiz ve zeki çocuklara burs verilerek Hıristiyan dünyasına hizmet edecek kadrolar oluşturulmaya çalışıldığı kaydedildi.

Dr. Rowan Williams: "Şeriat hukuku kaçınılmaz" - Ingilizler anladı, kemalistler anlayamadı.

***İngiliz Anglikan Kilisesinin lideri, İngiltere'de yaşayan Müslümanların kendi Şeriat mahkemelerine sahip olmalarına izin verilmesi gerektiğini söyledi.**

***İskoçya Kilisesi Şeriat mahkemelerine destek verdi.**

***ABD'nin önde gelen gazetesi New York Times, İslam hukuku hakkında çok uzun, kapsamlı ve önemli bir makale yayınladı. "Şeriat, Hukuk Devleti Anlamına mı Geliyor?" (Does Shariah Mean The Rule of Law?) başlıklı yazı, Harvard Üniversitesi'nden genç hukuk profesörü Noah Feldman'ın imzasını taşıyordu ve epeyde "ezber bozucu"ydu.**

Feldman, önce "ezber"e değiniyor ve şöyle diyordu: "Çoğumuz için `şeriat´ kelimesi, kesilen eller, taşlanan zaniler ve baskı altına alınan kadınlar gibi korkunç şeyleri çağrıştırıyor."

Ama hemen ardından ekliyordu:

"Oysaki, İslam hukuku, tarihinin büyük bölümünde, aslında dünya üzerinde var olan en liberal ve hümanistik hukuk ilkelerini sunmuştur."

***Tokyo'da mahalli memurlar tarafından genel ahlakı bozduğu sebep gösterilerek bütün asrî danslar yasaklanmıştır.**

Esasen Avrupa'da sözlerine güvenilen doktorlar ile ictimaiyyat alimleri (sosyologlar, toplumbilimciler) dansın zararlarını ispat için diyorlar ki:

"Yakinen tahakkuk etmiştir ki, dans, fertlerin seciyesini, ahlakını, sıhhatini tahrip edip, musallat olduğu cemiyetlerin manevi bünyesini kemirdikten başka, fuhşu artırıp, evlenmeleri azaltarak nüfus buhranı denilen felaketi ortaya çıkarmak suretiyle milletin maddi bakımdan çökmesini çabuklaştırıyor."

***(Fotoğraf: Sultan 2. Abdülhamid'in (radıyallahu anh) Amerika'da orman yangınlarından zarar görenlere yardım etmesinden ötürü gelen teşekkür mektubu)**

***Fransız müellif Motray, 1700'lerdeki Osmanlı Müslümanlarının harama karşı duyarlılığını şöyle anlatıyor:**

"Türk dükkânlarında hiçbir zaman tek meteliğim kaybolmamıştır. Ne zaman bir şey unutsam, hiç tanımadığım dükkâncılar arkamdan adam koşturmuşlar, hatta birkaç kere Beyoğlu'ndaki ikametgâhıma kadar gelmişlerdir."

****

Yine bir Fransız müellifi olan Dr. Brayer bu konuyla alakalı olarak 1830'lu yılların İstanbul'unu anlatıyor bize:

"Evlerin kapısının şöyle böyle kapatıldığı ve dükkânların çoğunlukla umumî ahlâka itimaden açık bırakıldığı İstanbul'da her sene azami beş-altı hırsızlık vaka'sı görülür."

***Ubicini, Dr. Brayer'i şöyle doğruluyor:**

“Bu muazzam payitahtta dükkâncılar, namaz saatlerinde dükkânlarını açık bırakıp camiye gittikleri ve geceleri evlerin kapısı basit bir mandalla kapatıldığı halde, senede dört hırsızlık vakası bile olmaz.”

****

Fransız generallerden Comte de Bonneval ise, ecdadımızın doğru ve dürüstlüğüne ithafen şu hükmü veriyor:

"Haksızlık, murabahacılık, inhisarcılık ve hırsızlık gibi suçlar, Türkler arasında meçhuldür... Öyle bir dürüstlük gösterirler ki, insan çok defa Türklerin doğruluklarına hayran kalır."

****

Bir zamanlar Londra Ticaret Odası'nın en görünür yerinde şu mealde bir tavsiye levhası asılı olduğu da rivayetler arasındadır:

"Türklerle alışveriş et, yanılmazsın."

İtalyan gezgini Edmondo de Amicis, 1880'lerin "biz"ini anlatıyor: “"İstanbul Türk halkı Avrupa'nın en nazik ve en kibar insanlarıdır. Sokakta kavga enderdir. Kahkaha sesi nadiren işitilir. O kadar müsamahakârdırlar ki;ibadet saatlerinde bile camilerini gezebilir, bizim kiliselerde gördüğünüz kolaylığın çok fazlasını görürsünüz."

****

***Atalarımızın hayırseverliği ile bağlantılı olarak Comte de Marsigli'nin şu sözlerine dikkat edelim:**

"Yazın İstanbul'dan Sofya'ya giderken dağlardan anayol üzerine inmiş köylülerin yolculara bedava ayran dağıttıklarına şahit oldum."

***İslâm ve Türk düşmanı avukat Guer misallendiriyor:**

"Türk şefkatı hayvanlara bile şamildir" dedikten sonra şu örneği zikrediyor: "Hayvanları beslemek için vakıflar ve ücretli adamları vardır. Bu adamlar sokak başlarında sahipsiz köpeklere ve kedilere et dağıtırlar...

Sokaktaki ağaçların kuraklıktan kurumasını önlemek için bir fakire para verip sulatacak kadar kaçık Müslümanlara bile rastlamak mümkündür..." “kaçık”lığın sebebini de açıklıyor: "Birçokları da sırf azad etmek (özgürlüğüne kavuşturmak) için kuşbazlardan kuş satın alırlar. Bunu yapan bir Türk'e bir gün yaptığı işin neye yaradığını sordum. Baktı ve şu cevabı verdi: Allah'ın rızasını tahsile yarar."

***KİMDİM?**

A'sâra sorarsan, beni söyler sana kimdi?

Bir başka denizdim, kürenin rub'u benimdi!..

Mermiler, alevler beni bir kal'a sanırdı,

Efserlerin enkazı uçar, dalgalanırdı...

Cevval atımın kanlı, kıvılcımlı izinde,

Bir umk idi aksim ebediyyet denizinde.

Çarpardı göğün kalbi hilâlin avucunda

Titrerdi yerin tâlii mermimin ucunda...

A'sâr elimin çizdiği mecradan akardı,

Üç kıt'ada mağrur atımın izleri vardı...

Fevkinde uçarken o neşîbin, bu firâzın

En şanlı buruşanına arzın

Tek bir nazarım berk-ı inayetti, keremdi

İklîli hediyyemdi, ekaalîmi hibemdi...

.....

Dünyâ bilir iclâlimi, "ben böyle değildim!"

"Ben altı asırdan beri bir defa eğildim!."

***Osmanlı hakimiyeti ve himayesi altında kalmış ülkeler ve Osmanlı'ya bağlı kalma süreleri şu şekildedir:**

Osmanlı İmparatorluğu, 17. yüzyılda Lehistan krallığını himaye altına alarak, Belarus, Letonya, Litvanya ve Estonya topraklarına kadar olan bölgeyi himayesine almış, Baltık Denizi'ne kadar uzanmıştır. Fakat 30 yıl içinde doğal sınırlarına yani Slovakya gerisine çekilmek zorunda kalmıştır.

1.Türkiye

2.Bulgaristan (545 yıl)

3.Yunanistan (363 yıl)(1458-1821)

4.Sırbistan (539 yıl)

5.Karadağ (539 yıl)

6.Bosna-Hersek (539 yıl)

7.Hırvatistan (539 yıl)

8.Makedonya (539 yıl)

9.Slovenya (250 yıl)

10.Romanya (490 yıl

11.Slovakya (20 yıl) Osmanlı adı:Uyvar

12.Macaristan (160 yıl)

13.Moldova (490 yıl)

14.Ukrayna (308 yıl)

15.Azerbaycan (25 yıl)

16.Gürcistan (400 yıl)

17.Ermenistan (20 yıl)

18.Güney Kıbrıs (293 yıl)

19.Kuzey Kıbrıs (293 yıl)

20.Rusya'nın güney toprakları (291 yıl)

21.Polonya (25 yıl)-himaye- Osmanlı adı: Lehistan

22.İtalya'nın güneydoğu kıyıları Otranto ve çevresi(20 yıl)

23.Arnavutluk (435 yıl)

24.Belarus (25 yıl) -himaye-

25.Litvanya (25 yıl)-himaye-

26.Letonya (25 yıl) -himaye-

27.Kosova (539 yıl)

28.Voyvodina (166 yıl) Osmanlı adı: Banat

Asya

29.Irak (402 yıl)

30.Suriye (402 yıl)

31.İsrail (402 yıl)

32.Filistin (402 yıl)

33.Ürdün (402 yıl)

34.Suudi Arabistan (399 yıl)

35.Yemen (401 yıl)

36.Umman (400 yıl)

37.Birleşik Arap Emirlikleri (400 yıl)

38.Katar (400 yıl)

39.Bahreyn (400 yıl)

40.Kuveyt (381 yıl)

41.İran'ın batı toprakları (30 yıl)

42.Lübnan (402 yıl)

Afrika

43.Mısır (459 yıl)

44.Libya (394 yıl) Osmanlı adı:Trablusgarp

45.Tunus (308 yıl)

46.Cezayir (313 yıl)

47.Sudan (397 yıl) Osmanlı adı: Nübye

48.Eritre (350 yıl) Osmanlı adı: Habeş

49.Cibuti (350 yıl)

50.Somali (350 yıl) Osmanlı adı: Zeyla

51.Kenya sahilleri (350 yıl)

52.Tanzanya sahilleri (250 yıl)

53.Çad'ın kuzey bölgeleri (313 yıl) Osmanlı adı: Reşade

54.Nijer'in bir kısmı (300 yıl) Osmanlı adı: Kavar

55.Mozambik'in kuzey toprakları(150 yıl)

56.Fas (250 yıl) -himaye-

57.Batı Sahra (250 yıl) -himaye-

58.Moritanya (250 yıl) -himaye-

59.Mali (300 yıl) Osmanlı adı: Gat kazası

60.Senegal (300 yıl)

61.Gambiya (300 yıl)

62.Gine Bissau (300 yıl)

63.Gine (300 yıl)

64.Etiyopya'nın bir kısmı (350 yıl) Osmanlı adı: Habeş

Hilafeten bağlı yerler

65.Hindistan Müslümanları -Pakistan-

66.Doğu Hindistan Müslümanları -Bangladeş-

67.Singapur

68.Malezya

69.Endonezya

70.Türkistan Hanlıkları

71.Nijerya

72.Kamerun

Osmanlı Donanması'nın değişik sürelerde bulunduğu ülkeler:

73.Fransa

74.İspanya

75.İngiltere

76.Monako

77.Hollanda

78.Norveç

79.İzlanda

80.İrlanda

81.Cebelitarık

82.Danimarka

83.İskoçya

84.Myanmar

85.Japonya

Osmanlı Ordusu'nun değişik sürelerde bulunduğu ülkeler:

86.Almanya

87.Liechtenstein

88.San Marino

89. Çek Cumhuriyeti [99]

---

[99] Kaynaklar: **KİTAPLAR Ahmet KAVAS, Geçmişten Günümüze Afrika, İstanbul 2005, 202 s. Ahmet KAVAS, Osmanlı-Afrika İlişkileri, TASAM Yayınları, İstanbul 2006, 224 s. Numan HAZAR, Küreselleşme Sürecinde Türkiye – Afrika İlişkileri, Yeni Türkiye Yayınları; 14X21, 136 sayfa, Türkçe, K.Kapak. ISBN No: 9756782803 Hatice Uğur,**

Osmanlı Afrikası'nda Bir Sultanlık: Zengibar, İstanbul: Küre Yayınları, 2005.

http://www.kureyayinlari.com/Icindekiler.aspx?KID=23 Türkiye Gazetesi Osmanlı İmparatorluğu Ansiklopedisi

1970 Hayat Ansiklopedisi Erhan Afyoncu Sorularla Osmanlı İmparatorluğu İlber Ortaylı Osmanlılar

DERGİLER Ahmet KAVAS makaleleri; "Osmanlı Devleti'nin Afrika Kıtasında Hakimiyeti ve Nüfuzu", Yeni

Türkiye Dergisi Osmanlı Özel Sayısı, I, 421-430 (2000). Aynı makalenin İngilizce tercümesi. "The Dominance

and Influence of the Ottoman Empire on the African Continent", The Great Ottoman, Turkish Civilisation,

Ankara 2000, I, s.248-258. "Osmanlı Devleti'nin Müslüman Harar Emirliğiyle Münasebetleri ve Hrıstiyan

Habeşistan (Etiyopya) İmparatorluğu İle Yakınlaşmasına Etkisi", Pax Ottomana Studies in Memoriam Prof.

Dr. Nejat GÖYÜNÇ, Sota-Yeni Türkiye Yayınları, Haarlem-Ankara 2001, s.443-464. "Afrika'da Türkler'in

Hakimiyeti ve Kurdukları Devletler", Yeni Türkiye Dergisi Türkler Özel Sayısı, Ankara 2002, IX, s. 575-588.

"İki Kardeşe Bir Kitap: Trablusgarp. Mehmed Nuri ve Mahmud (Naci) Beylerin Hayatları", Müteferrika, 16,111-

127 (Güz 1999-2). "Büyük Sahra'da Gat Kazasının Kurulması ve Osmanlı Tevarik Münasebetleri", İslam

Araştırmaları Dergisi, 3, 171-196 (1999). "Osmanlı-Tîbû Münasebetleri: Büyük Sahra'da Reşâde (Çad) ve

Kavar (Nijer) Kazalarının Kurulması", İslam Araştırmaları Dergisi, 4, 69-104 (2000). "Fransa'nın Kuzey ve

Bati Afrika'da Uyguladığı İslam Siyaseti: Sultan Reşad'ın Yayınladığı Cihad Çağrısının Reddi Meselesi", Dini

Araştırmalar, 6, 23-50 (Nisan 2000). “Afrika'nın Sömürgeleştirilmesi Öncesinde Rabih b. Fazlullah'ın Kurduğu

Son Biladu's-Sudan Devleti ve Fransa'yla Mücadelesi”, Osmanlı Araştırmaları, XX, 9-35, (2000). “Kuzey

Afrika'da Bir Osmanlı Nesli: Kuloğulları”, Osmanlı Araştırmaları, sayı XXI, yıl 2001, s.31-68. “Doğu Afrika

Sahilinde Osmanlı Hakimiyeti: Kuzey Somali'de Zeyla İskelesinin Konumu (1265-1334/1849-1916), İslam

Araştırmaları Dergisi, sayı: 5, 2001, s.109-134. “Türk Akademik Araştırmalarında Fakir Bir Alan: Osmanlı

Afrikası”, Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi (Talid), Cilt:1, Sayı: 2, 2003, Bilim ve Sanat Vakfı Türkiye

Araştırmaları Merkezi, İstanbul, s.513-528. “Türk Dış Siyasetinin Yeni Açılımı: Afrika”, Stratejik Öngörü,

sayı:5, yıl: 2005, s.101-114. “Türkiye-Libya İlişkileri”, Stratejik Öngörü, sayı:6, yıl: 2005, s.46-56.

KONGRELER Osmanlı Afrikası araştırmacısı ve bilim adamı Doç.Dr. Ahmet KAVAS'ın Kongreleri: “L'activití©

des Turcs au Tchad et au Niger de 1850 í 1913”, La civilisation islamique en Afrique de l'Ouest -

Communications du Symposium International, 27-30 Dí©cembre 1996, Dakar, Sí©ní©gal, s.283-299.

“Osmanlı Devleti'nin Kuzey Afrika'da Yerli Halkla Münasebetleri”, Osmanlı Dünyasında Bilim ve Eğitim

Milletlerarası Kongresi, İstanbul, 12-15 Nisan 1999. “La mí©dersa moderne au Mali”, L'Islam politique en

Afrique subsaharienne, Universití© Paris 7 / Denis Diderot ve CNRS, 28-29 Ekim 2002, Paris-Fransa. “XXI.

Yüzyılda Afrika Havzası”, XXI. Yüzyılda İslam Dünyası ve Türkiye, Milletlerarası Tartışmalı İlmi Toplantı,

İslâmî İlimler Araştırma Vakfı (İSAV), 28-30 Mart 2003 - İstanbul, İstanbul 2003, ss. 205-220. L'attitude des

Ottomans en face du colonialisme europí©enne en Afrique de l'Est”, The International Symposium on Islamic

Civilisation in Eastern Africa, 15-17 Aralık 2003, Kampala-Uganda. (7 sayfa) “Afrika'da Sömürgeciliğin XIX.

Yüzyılın İkinci Yarısına Kadar Kurulamamasında Osmanlı Devleti'nin Rolü”, I. Uluslararası Türk-Afrika

Kongresi, 23-24 Kasım 2005, İstanbul-Grand Cevahir Kongre Merkezi. I. Uluslararası Türk-Afrika Kongresi

Sonuç Raporu/The 1est International Turkish-African Congress Final Repport, TASAM-Türkasya Stratejik

Araştırmalar Merkezi, Stratejik Rapor No:8, Aralık 2005, 24 s.

ALINTI: turkcebilgi.com

***

***Yunanistan'ın To Vima gazetesi, tarih kitaplarında yer alan Osmanlı'ya yönelik 10 büyük yalanı ilan etti.**

İŞTE GAZETENİN YAYINLADIĞI 10 BÜYÜK YALAN:

NE DİN NE DİL BASKISI

1. Osmanlı, Yunan'a İslam baskısı yapmadı.

2. Aileler çocuklarını kendi isteğiyle yeniçeri yaptı.

3. Yunanca yasaklanmadı.

4. Kilise'nin asıl düşmanı Katoliklerdi.

5. Bağımsızlık ayaklanma ile gelmedi.

TEK BAŞIMIZA KAZANMADIK

6. Yunan tek başına bağımsızlık elde etmedi.

7. Sırplar da ayaklandı.

8. Diğer devletler çıkarı için yardım etti.

9. Türkler de topraklarından oldu.

10. Mübadelede dönenler Anadolu'ya gidenlerdi.

Sabah gazetesinden STELYO BERBERAKİS'in haberine göre, Her Balkan ülkesinde -hatta Avrupa ülkesinde- okutulan tarih kitaplarında olduğu gibi, Yunanistan'ın da tarih kitaplarında kahramanlık öyküleri ve mit'leri yer alıyor. Yunanistan'ın 1821'de bağımsızlığını kazanmak amacıyla Osmanlı İmparatorluğu'na karşı ayaklanması, tarih kitaplarının en önemli bölümünü oluşturuyor.

Mücadele yıllarında Yunan milletinin kahramanlıklarını konu eden tarih kitaplarını inceleyen TO VİMA gazetesi, Osmanlı yönetimine karşı ayaklanmasının 185'inci yıldönümünde Yunanistan'ın "10 büyük yalanı"nı yayınladı..

***Osmanlı Sultanı II. Abdülhamid Han'a (radıyallahu anh) bir yabancı firma tarafından yeni çıkartılan otomobillerden biri "hediye" edileceği zaman;**

"Ben bozulduğu zaman yedek parçası memleketimizde imal edilmeyen makinayı kullanmak istemem." diyerek almayı reddetmişti ve böylece sanayi politikası bakımından hala bugün bile geçerli olabilecek bir görüşü dile getirmişti.

***Yıllarca Osmanlı'nın yıkılması için çalışan bir şairin, TC kurulduktan sonra yazdığı şiir...**

SULTAN ABDÜLHAMİD HAN'IN RUHANİYETİNDEN İSTİMDAT

Nerdesin şevketlim, sultan hamid han?

Feryâdım varır mı bârigâhına?

Ölüm uykusundan bir lâhza uyan,

Şu nankör milletin bak günâhına.

*****

Târihler ismini andığı zaman,

Sana hak verecek, ey koca sultan;

Bizdik utanmadan iftira atan,

Asrın en siyâsî padişâhına.

*** "**

Pâdişah hem zâlim, hem deli' dedik,

İhtilâle kıyam etmeli dedik;

Şeytan ne dediyse, biz 'belî' dedik;

Çalıştık fitnenin intibahına.

*****

Dîvâne sen değil, meğer bizmişiz,

Bir çürük ipliğe hülyâ dizmişiz.

Sade deli değil, edepsizmişiz.

Tükürdük atalar kıblegâhına.

*****

Sonra cinsi bozuk, ahlâkı fena,

Bir sürü türedi, girdi meydana.

Nerden çıktı bunca veled-i zinâ?

Yuh olsun bunların ham ervâhına!

*****

Bunlar halkı didik didik ettiler,

Katliâma kadar sürüp gittiler.

Saçak öpmeyenler, secde ettiler.

Bir adi yarbayın pis külâhına.

*****

Milliyet dâvâsı fıska büründü,

Ridâ-yı diyânet yerde süründü,

Türkün ruhu zorla âsi göründü,

Hem peygamberine, hem Allâh'ına.

Rıza Tevfik BÖLÜKBAŞI

****

NOT: Rıza Tevfik ölüm döşeğinde şunları söylemiştir:

"Ben bu şiiri Türk milletine hakaret kasdıyla değil, tamamıyle aksi olarak, Türk milletini ölüme götüren bir zümreyi teşhir ve Abdülhamid Han'a edilen iftiraları tesbit gayesiyle yazdım.

***Abdülhamid Han'ın yaptırmış olduğu 'ALÂMET' isimli robot; dünyada ezan okuyan ilk saat olma özelliğine sahiptir. Sultan, bu muhteşem özelliklere sahip saati Japonya'ya göndermiştir. Muhtemel ki Japonlar,bugünkü robot teknolojilerini, semâ yapan, ezan okuyan bu saatten almışlardır.**

***Mason Üstadı itiraf etti: Sultan Abdulhamid'i biz devirdik.**

Masonlar Büyük Locası Üstadı Celil Layiktez, masonların Abdülhamit'in devrilmesi ve İkinci Meşrutiyet'te oynadığı rolü açıkladı. Layıktez, "Hareket Ordusu'nu da masonlar yönetti" dedi.

Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Locası Üstadı ve locanın resmi yayın organı Tesviye Dergisi'nin editörü Celil Layiktez, dünya masonlarına 'İslam Ülkelerinde Masonluk' başlıklı İngilizce bir makale yayınladı.

Makalesinde, Osmanlı Devleti'nde masonluğun nasıl kökleştiğini anlatan Layiktez, 2. Abdülhamit'in tahttan indirilmesine giden süreçte masonların oynadığı rolü değerlendirdi. Mason üstadı Layiktez, 1908'de 2.Meşrutiyet'in ilanından sonra 'İslamcıların' İstanbul'da ayaklanma çıkardığını ve bu ayaklanmanın Hareket Ordusu tarafından bastırılarak Sultan Abdülhamit'in tahttan indirildiğini söyledi. "Hareket Ordusu, masonlar tarafından örgütlendi ve yönetildi" diyen Layiktez, "Sultan Abdulhamit'e tahttan indirildiğini tebliğ eden 5 milletvekilinden oluşan heyettekilerin tamamı masondu" dedi.

***Sonrasını Karabekir'den öğrenelim :**

«Ne kötü tesadüftür ki, bugün Trabzon mebusu Ali Şükrü Bey'in ortadan kaybolması ve bunun da M. Kemal Paşa'nın muhafız taburu komutanı Topal Osman Ağa'nın bir cinayeti olarak ortaya yayılması, Ankara havasında bir samimiyetsizlik ve itimatsızlık uyandırmaya sebep oldu. Yeni intihaba karar verildiği bir günde,Ankara'da matbaa açmış ve gündelik bir siyasî gazete çıkarmaya başlamış bulunan bir muhalif mebusun ortadan yok edilmesi çirkin olduğu kadar tehlikeli bir işti. Bunu muhalif mebuslar, doğrudan doğruya Gazi M.Kemal'den biliyorlar ve tevkif müzekkeresi çıkarmaya kadar da ileri gidiyorlardı.

Nihayet mesele birçok masumun ölümü ile neticelendi. Ali Şükrü Bey'in cesedi de ertesi gün ortaya çıktı. Ali Şükrü Bey de telefon telleriyle boğulmuş ve "Çankaya" gerilerinde bir yere gömülmüş. 4 Nisan'da Ali Şükrü Bey'in cenazesi İkinci Grup'un elleri üstünde Meclis kapısına getirildi ve «ikinci kurban gidiyor» diye haykırışmalar oldu.

***Karabekir, o günlerde, Ankara'nın Keçiören semtinde «Kubbeli Köşk» diye bilinen bir küçük köşkte kira ile oturmaktadır. 19 Ağustos 1923 günü M. Kemal, Lâtife Hanım ve İsmet Paşa bu köşke yemeğe gelirler.**

Yemekte tartışma çıkar. Tartışma Karabekir ve İsmet Paşa arasındadır. M. Kemal, tartışmayı sessizce izler.

...İsmet Paşa müthiş bir inkılâp hamlesi teklif etti:

-- Hocaları toptan kaldırmadıkça hiçbir iş yapamayız. Bugünkü kudret ve prestijimizle bugün bu inkılâbı yapmazsak hiçbir zaman yapamayız..

İlk Fethi Bey grubundan işittiğim bu yeni inkılâp zihniyetini İsmet Paşa da bir çırpıda tamamlıyordu. Aradaki zaman fasılaları kendiliğinden ortadan kalkarak bu üç şahsiyetin üç maddelik programı kulaklarımda tekrarlandı :

1 -- İslâmlık terakkiye manidir.

2 -- Arap oğlunun yavelerini Türklere öğretmeli.

3 -- Hocaları toptan kaldırmalı.

***Karabekir bu kaygılarla ve bu düşüncelerle Gazi M. Kemal'i uyarmaya karar verdiğini yazıyor.**

Tahin Gazetesi'nde 11 Kasım gunu şu satırlar yayınlanır:

≪Arkadan arkaya verilmiş bir karar karşısındayız. Millet Meclisi'nin bu kadar kayıt altında kaldığını, hariçten verilen kararları tescil mevkiine indirildiğini görmek cidden elim oluyor.

Hilafet bizden giderse, beş-on milyonluk Turkiye Devleti'nin, alem-i islam için hiç ehemmiyeti kalmayacağını,Avrupa siyaseti nazarında da en küçük ve kıymetsiz bir hükümet mevkiine düşebileceğimizi anlayabilmek için büyük dirayete luzum yoktur. Milliyetperverlik bu mudur?

Hakiki hilafet hissini kalbinde duyan her Turk makam-ı hilafete dört elle sarılmak mecburiyetindedir.

Hanedan-ı Osmani de kabul edilmese ve binaenaleyh ilelebet Türkiye'de kalması taht-ı temine girmiş hilafeti elden kaçırmak tehlikesini icat etmek, akıl ve hamiyet (yurdunu koruma çabası) ile hissi milliyet ile zerre kadar kabili telif (bağdaştırılabilir) değildir.≫

***Karabekir, Edirne'de Fethi Bey ile görüşmesini şöyle anlatır:**

≪O'ndan da Gazi M. Kemal Paşa nezdinde samimi birliğin hırpalanmamasına ifrat fikirlerin tepeden inme bir şeklin mucip olabileceği tehlikeleri önlemeye çalışmasını rica etmiştim. Fakat seyahatte gördüğüm hali ricalarımın aksi fikirde olduğunu bana anlattı. Gerçi kendileriyle Ankara'da fikir carpışmamız olmuştu. Fakat kendi fikirlerinin yürümesi icin İstiklal Harbi'nde kendilerinden çok daha büyük fedakarlıklar yapan arkadaşların hakları olan mevkileri işgalden sonra onları küçük görmek ve gostermek ne arkadaşlığa ve ne de insanlığa yakışırdı!..≫

***17 Aralık akşamı Rauf Bey ile yemek yerler, konu siyasettir. Sofrada konuşulan konuları Karabekir, anılarında şöyle anlatır:**

≪Hasbıhallerimizin esasını yeni üçlü manzumenin, yani M. Kemal, İsmet ve Fevzi Paşaların bize karşı aldıkları tavır teşkil etti. Açık görülen manzara şu idi:

M. Kemal Paşa, ilk istiklal Harbi arkadaşlarından kaçıyor.. İsmet Paşa da O'nu kaçırıyor. Fevzi Paşa da bu uysal ruhu ile bu yolculuğa katılıyor ve istiklal Harbi'nin üç banisi gibi görünmesi de ayrıca O'na haz verdiğinden o da bizim uzaklaştırılmamıza ve küçültülmemize yalnız seyirci değil bizzat amil de oluyordu.

İstiklal Harbi'nin ilk kurtuluş yılındaki menfi hareketler, bu surette yalnız saklanmıyor, bizim fedakarlıklarımız da onların hesabına geçirilmiş gibi oluyordu.

Bizim bu tahlilimize kuvvet veren çok deliller vardı. Hele M. Kemal Paşa'nın İsmet Paşa'ya (Benden sonra senin gelmen icin lazımını yapmalıyız) dediğini arkadaşlar kulaklarıyla duymuşlardı.

Bu vaziyet karşısında ne yapsak boştu. Fakat sonuna kadar samimi bağları kırmamaya ve dost düşmana karşı milli birliği korumaya calışmak da vazifemizdi. (...)

***Kazım Karabekir:**

Terfi muddetim geldiği halde aldırış etmeyen, aleyhimde bir düziye ≪İstiklal Harbi'nde nasılsa Şark'ta bulundu. Bana müşkilat gostermekten başka birşey yapmadı≫ propağandası yapan ve etrafımdan hafiyelerini eksik etmeyen M. Kemal Paşa, bugun benim hatıratıma da el atmak kararında idi. Buna muvafakat edemezdim. (Hatıratımı elimden almak icin üç kere evimi basıp arattı. 3 bin nüsha eserimi yaktırttı. Ve bir hayli evrakımı aldı, Fakat o ancak gölge yakalamıştı.)

***Uğur Mumcu:**

Karabekir'in üc kızı var. Emel ve Hayat adlı ikizler ile Timsal Karabekir. Emel Karabekir, olmuş; Timsal Karabekir, babası öldüğünde yedi yaşındaymış. Hayat Karabekir Feyzioğlu ile konuşuyorum.

Hayat Hanım, bugun 63 yaşında. Babasını, babasının arkadaşlarını, olayları, Erenkoy'deki köşkteki yaşantılarını, 30'lu ve 40'lı yılları bugun gibi anımsıyor. 1933 yılında köşk nasıl aranmış; babasının belgeleri ve kitapları nasıl götürülmüştü?

Hayat Karabekir:

≪Sabahleyin çok erken, gürültülerle uyandık, iki kardeş bir odada yatardık. Odadan cıkıp, ne oluyor diye üç katlı evden aşağı inmeye calıştık. Her katın merdiveni başında iki tane polis var. inemezsiniz diyor. Peki,annem babam nerede, diye bir heyecanlandık. 'Sonra annem, gelin çocuklar, dedi. Gelin, biz buradayız.

Bugun aşağı kata inemezsiniz. Babanın evrakını almaya gelmişler.

Evin içi polisle dolu. Bir çuvala babamın kitaplarının konulduğunu gördük... Bir dolap vardı. Gelenler dolap olduğunu anlamazlardı. Babam en son bu dolabı açtı. (Bak evladım, burada kitaplar var. Hani bunu görememişsen, onun içine de bak) dedi. (Madem ki her tarafa bakıyordun, bunun içine de bak).

Galiba 40 çuval kadardı. 40 çuvalı gözümüzün önünde aldılar götürdüler. Annem, böbrek hastası. Yukarı katta. Aşağıda büfede ilacı kalmış, kahvaltıdan sonra alacak. Hayır, aşağı kata inemezsiniz.. Peki neden korkuyorsunuz? Bir kağıt, bir kitap saklarsınız.. Belgeleri götürmüşler, 5 tane kitabı kalmış babamın. O kitapları ararlarmış.

Kitabın kac tane basıldığını matbaadan oğrenmişler. 5 tanesi muhakkak ki bir yerlerde. Onu arıyorlar. Polis müdürü ısrarla anneme sormuş. Annem bu 5 kitabı kendisinin yaktığını soylemiş. Polis müdürü (bu devirde kitap yakılır mı?) deyince annem (nasıl boyle konuşuyorsunuz! Siz hepsini yaktıktan sonra, ben de yaktım.). Hiçbir zaman bulamamışlar bu 5 kitabı.≫

Karabekir, sürekli polisçe izlenirmiş. Her gün. nereye gitse, köşke kim gelse, bunlar tek tek rapor edilirmiş.

***Karabekir Paşa'yı en çok üzen olay, Atatürk'e karşı düzenlenen İzmir suikastı nedeniyle tutuklanmasıymış.**

Kızı, o günleri şöyle anlatıyor:

≪İsmet Paşa'nın çayına çağırıyoruz diye Etlik'teki evinden almışlar İzmir'de Elhamra sinemasındaki mahkemeye çıkıncaya kadar tahtakuruları içinde Emniyet Müdürlüğünde yerde yatırmışlar. Yukarıda bir pencere varmış, o pencereyi de demirle kapatmışlar. Pencereyi de çivilemişler. Yer şiltesi vermişler.

Mahkeme başlıyor, salon subayla dolu. Mahkeme başkanı Kel Ali subaylara oturun diyor, oturmuyorlar.

Karabekir Paşa dönmuş, eliyle işaret etmiş, oturmuşlar. Mahkeme olurken de uçaklar uçabilecekleri en alçak seviyeden uçmuşlar. (Karabekir suçsuz, Karabekir suçsuz) diye kağıtlar atmışlar.

Beraatından sonra çok tezahürat yapılmış. Beraat ettiği zaman halk galeyana gelmiş≫

***Karabekir; (..). M. Kemal Paşa, itilaf Devletleriyle başa cıkamayacağımızdan milli mucadeleye taraftar değildi. Benim (tek dağ başı mezar oluncaya kadar ya İstiklal, ya ölüm) teklifime delilik diyordu.≫**

***Dunyaca meşhur bir İtalyan müsteşriki de Şeyhulislamlık kapısına baş vurarak bazı suallerine cevap istiyor.**

Onu Atıf Hocaya gönderiyorlar. Atıf Hocayla saatlerce görüşüp ilmine hayran kalan müsteşrikin sözleri:

— Ben Arap ve Hind illerini gezdim ve bir çok din alimiyle görüştüm. Hiçbiri beni sizin kadar doyuramadı.

Yıllardır fikrimi harmanlayan en karışık ve girift meseleleri siz çözdünüz. Her tarafa yayılan şöhretinizin ne kadar haklı olduğunu şimdi anlıyorum.

***Japonya Büyük Elçisi Baron Uşida, İstanbul'a ayak basar basmaz, ilk iş olarak, resmi ziyaretlerinin peşinden,şöhreti Japonya'ya kadar erişen Atıf Hocayı ziyaret etmiş, onunla başbaşa saatler geçirmiş, ayrılırken de şöyle demişti:**

— Sizin gibi birkac hoca daha olsaydı İslamiyet bütün Doğuyu, bu arada da Japonya'yı fethederdi.[100]

---

[100] **KAYNAK: Necip Fazıl Kısakurek, Son Devrin Din Mazlumları, Buyuk Doğu Yayınları.**

****

***Rivayette var ki, "Deccalın muhim kuvveti Yahudidir. Yahudiler severek tabi olurlar."**

Allahu a'lem, diyebiliriz ki, bu rivayetin bir parca tevili Rusya'da cıkmış. Çünkü, her hükümetin zulmünü gören Yahudiler, Almanya memleketinde kesretle toplanıp intikamlarını almak icin, komünist komitesinin tesisinde mühim bir rol ile Yahudi milletinden olan Trocki namında dehşetli bir adamı, Rusya'nın Başkumandanlığına ve terbiyegerdeleri olan meşhur Lenin'den sonra Rus hükümetinin başına geçirerek Rusya'nın başını patlatıp bin senelik mahsulatını yaktırdılar. Büyük Deccalın komitesini ve bir kısım icraatını gosterdiler. Ve sair hükümetlerde dahi ehemmiyetli sarsıntılar verip karıştırdılar.

***"Halide Edip Adıvar'ın Mustafa Kemal Paşa'ya Afyon'da zaferden sonra ne yapacağını sorduğunda "Birbirimizi yiyeceğiz." cevabını almıştı. Halide Edib'in "Niçin?" sorusu ise "Ya bana karşı çıkmış adamlar?" şeklinde karşılık bulmuştur. Karşı çıkmış adamlarla bir hesaplaşma kaçınılmazdı. Nitekim Gazi Paşa'nın İsmail Habib Sevük'e söylediği "Kız gibi bir Meclis istiyorum." sözü de hedefin ne olduğunu açıkça gösteriyor.**

…60 yıl kadar önce yayımlanan kitabında M. Philips Price, "Türkiye'nin hizaya getirilmesi için bir süre bir diktatöre ihtiyacı olduğu iddia edilebilirdi. Fakat Türkiye tarihinin bir dönemini kirleten bu gibi şahsî intikam fiillerine ihtiyacı yoktu." diye yazıyor ki, İstiklal Mahkemeleri'nin bir intikam aracı olarak kullanıldığına berrak bir ışık tutmuş oluyor." [101]

****

RIZA NUR VE ATATÜRK

Rızanur-un –Hayat ve Hatıratım- c.4.den alınmış,Atatürkle ilgili bölümler:

"Raufun endişesi Mustafa Kemal-in –Saltanatı ferdiye- kurmasıdır.Bunda da yerden göğe kadar hakkı vardı.Mustafa Kemal zaten şimdiye kadar müstebidane idare uğraşıyor,hep o yola yürüyordu.Şimdi tam yapmıştır.Gerek Kazım Karabekir,gerek Rauf ve gerek diğer bir takımları,ta Erzurum ve Sivastan beri Mustafa Kemal-in tahakküm ve zulüm yaptığından ve yapacağından korkmuşlar ve bu korkuyu izhar etmişlerdir ki, Mustafa Kemal-in bile nutkunda neşrettiği vesaik bunu isbat eder."(1276-7)

---

[101] http://www.samanyoluhaber.com/kultur/Ataturkun-emriyle-hareket-ettiler-sorgusuz-sualsiz-astilar/1031649/

http://www.4shared-china.com/rar/q1kVrubi/Hayat_ve_Hatratm_-_Rza_Nur_-_C.html

“Mustafa Kemalle İsmette bir fikir vardı.Bana bunu sarih bir surette çok defa ifade ettiler:”Aleyhimize hoca kitlesi var.Bu ölü bir sınıftır.Bundan pek korkulmaz.İtilafçıları imha ettik,nam ve nişanları kalmadı.Sade ittihatçı döküntüsü var.Bunların kuvvetli teşkilatı vardır.Gizli duruyor.Her işin başı Cavit ile Kara Kemaldir.Başta bunlar olarak ittihatçılardan beş-on kişiyi imha etmek,ittihatçıların kökünü kazımak lazımdır.”(1281)

Şimdikiler gibi Kemal-de hilafeti kaldırmasına bahane olarak sarayı ve içindekileri göstermişti:“İstanbul-da milletin boğazından kesilmiş paralarla bir çok saraylar ve içindeki bir çok eşya..ilh..” Hey gidi,bunu söyleyen adam!..Üç-dört yıldır o saraylarda yerleşti.Keyifler içinde milleti soymakla meşgul..Her yerde çiftlikler,binalar elde etti.Ankara-da o koca çiftlik gasplar ve milletin parası ile meydana geldi.”(1282)

Ve devamında bunun detayını veriyor.

“Mustafa Kemal ikinci meclisi istediği gibi intihab ettirmişti.Ama içinde çok namuslu adamlar vardı.Bilememiş.Devlette artık işler fena gitmeğe başlamıştı.İstibdada doğru müthiş bir hareket görünüyordu.Korkmasalar,mecliste dörtte üçü ,derhal aşikar surette muarazaya başlayıp Mustafa Kemali ve İsmeti devirecekler ,fakat korku dağları bekliyor.”(1286)

“Eski katil yaveri Salih’i de,Recep Zühtü-yü de,Nuri’yi de mebus yapmıştı.

…Bu adamlar fırkada –Gazi şöyle istiyor-deyip kötü şeyler yapıyorlardı.”(1288)

-Fikriye aslında intihar etmedi,onu Atatürk vurdu veya vurdurdu.(1291)

-Mustafa Kemal askerleri meclise doldurmuştu.Bununla elinde meclisde mühim bir kuvvet olacağını zannediyordu.”(1293)

-“Mustafa Kemal matbuatı tamamıyla eline almışdı.Buna çok ehemmiyet veriliyordu.Ankara da Hakimiyeti Milliye gazetesini büyülttü,mühim bir bina yaptı,mühim makineler getirdi.Başına Falih Rıfkıyı koydu.İstanbulda Ahmet Eminin elinden Sabahçı Mihraın matbaasını aldı.Milliyet adında bir gazete çıkardı.Bunun başına da Siirt mebusu yaptığı eski yaveri Kürt Mahmud-u koydu.Falih Rıfkı,Ruşen Eşref,Yakup Kadri,Yahya Kemal de her iki gazetenin muharrirlerinden.Bu muharrirlerin yaptıkları şu;Günümüzü cennet göstermek,Mustafa Kemali Allah mertebesine çıkarmak.Medih,medih…Başka şey yok.

Yunus Nadi istanbulda bir ruma ait büyük bir bina ve makinaları ucuza kapattı.İkiyüzbin liralık malı,sekiz-on bin liraya aldı.”(1354-55)

-Latife Atatürkle içti ve sarkıntılık konusunda sürekli tartışırdı.Zira her türlü fuhuş ve rezalet ayyuka çıkmıştı.(1357-1563 ve devamında…)

-“Mustafa Kemalin ayyaşlığı,fuhşiyatı,din aleyhindeki harekatı milleti pek ziyade gayrı memnun etmişti.Kürdistan isyanı oldu.Bu Mustafa Kemale iyi bir vesile idi.Takrir-i sükun adında bir kanun yapıp isyanı bastırdı.Aynı zamanda matbuatı imha

etti.Bir çok masumu astı.Meclisi korkuttu.Yine hakim oldu.Bu esnada istiklal mahkemeleri kanlı bir faaliyet yapmış,Mustafa Kemalin muhaliflerini imha etmiştir.Bunun çoğu kanunsuz keyfi idi.Memleket bu suretle teröre girdi,idare-i örfiye altına girdi.

Artık Mustafa Kemalin korkusu yoktu.Keyfe,içkiye,fuhşa,servet yapmağa büyük mikyasta daldı.Her taraf şenlik,eğlence,bayram,balo içine daldı.Her gün merasim yapıyor,balolar tertip ediyor,eğleniyordu.

Lozan muahedesi ve sulh ile artık dahili ve harici dağdağalar bitmiş demekti. Mustafa Kemal milli kıyamın ibtidasından beri zamirinde (içinde) tuttuğu şeyleri tatbike başladı.Mahiyeti nedir fiilen görüldü.”(1499)

****

***CUMHURİYETE GİDEN YOL-(1919'dan 1923’e)-Abdurrahman Dilipak-dan;**
-“ Uluğ İğdemir "Atatürkün Yaşamı" nı konu aldığı kitabının 1. cildinin 23. sayfasında Mustafa Kemal'in 1911 de Libyaya giderken Kudüs'e uğradığından bahisle şu hatıraya yer vermektedir.
"8 Eylül 1911'de İstanbuldan yola çıkan Mustafa Kemal, 19 Ekim'de İskenderiye'ye vardı. Bu yolculuk esnasında Mustafa Kemal’in Kudus'e de uğradığı ve orada İbrani dilini yeniden konuşma dili haline getirme çabası içinde bulunan ve İbranicenin büyük sözlüğünü meydana getiren Elizar - Ben Yehuda ile görüştüğü anlaşılıyor."
Adı geçen eserde, Mustafa Kemal'in o zamanlar Yehuda'ya " İbrani yazısının güç bir yazı olduğunu, bunun yerine latin harflerini kabul etmelerinin yerinde olacağını, eğer kendisi Turkiyede söz sahibi olursa, Arap harfleri yerine latin harflerini kabul ettirmeye çalışacağını" söylediğinden bahsedilmektedir.”(13)
-“ İtalyanlarla çıkan bir çatışmada gizlendikleri bir kireç çukurunda bir bombanın düşmesi sonucu etrafa yayılan sönmemiş kireç taşlarından birinin gözüne saplanması sonucu Mustafa Kemal ağır bir şekilde yaralanacak ve tedavi edilmek üzere,bol bir harcırahla Avusturya'ya gönderilecek ve uzun sure burada tedavi görecekti. Bu sırada bir arkadaşına yazdığı mektupta Mustafa Kemal gözlerinden birinin görme hassasını büyük ölçüde kaybettiğinden şikayet etmekte idi. Uzun bir tedavi sonrasında Avusturya üzerinden İstanbul’a döndü.”(15)
-“ 22 Kasım 1916'da Mustafa Kemal Bitlis'ten Silvan'a dönerken Yarbay İzzet (Çalışlar) ile yaptığı sohbette "Örtünme ve kapanmanın kaldırılması, sosyal hayatın düzenlenmesi yetenekli anne yetiştirme, kadınlara serbestlik verme " gibi konulara değinecektir.”(25)
-“ Olaylar planlandığı gibi gelişseydi, belki Mustafa Kemal bir Osmanlı paşası olmasının ötesinde, Saltanat ile bütünleşerek Kabinede yer alacaktı. Bu dönemde Mustafa Kemal'in saraydan kendine bir eş aradığına ilişkin rivayetler de vardır. Mustafa Kemal bu şekilde sarayı etkileyerek kendini garantiye almak ve bir asker olarak ülkenin içinde bulunduğu zor şartlardan çıkartılması için arkadaşları ile birlikte duruma vaziyet etmek istiyordu.”(29)
-“ Mustafa Kemal'in son Filistin görevi kendi komutasındaki üç ordunun (4,7 ve 8. ordu) kesin olarak imha ve tasfiyesi ile sonuçlanmıştır.
Mustafa Kemal'in planlı şekilde geri çekilmelerle,İngilizler'in askerlerimizi imha etmesini bir ölçüde önlediği söylenebilir.
Ancak Orduların feshedilmesi ile, bölgedeki düzenli savunma gücü fiilen ortadan kaldırılmış oluyordu. Bu durumda Mustafa Kemal’in İskenderun'daki İngilizlere karşı direnme kararını anlamak hayli zor olmaktadır.”(31)

-“ Vahdeddin son zamanlarda Mustafa Kemal hakkında ve Ankara hükümeti hakkındaki umutlarını büyük ölçüde yitirmişti.
Mustafa Kemal'in Osmanlı devleti ve İslam dini, Hilafet hakkındaki düşüncelerini sezinliyor olmalı idi ki, destek verdiği halk,ayaklanmalarında Mustafa Kemal bu yönde şiddetle eleştiriliyordu.
Kazım Karabekir gibiler, Mustafa Kemal'in Halife olmasından korkuyordu. Oysa Mustafa Kemal gece hayatına düşkün, hemen her gün içki kullanan ve dince haram sayılan konularda son derece serbest davranan bir kişi idi.”(64)
-“ Mahmut Esat'a göre "Mustafa Kemal bazan taktik icabı inanmadığı şeyi söylerdi". Balıkesir Zağanos paşa camiinde 7 Şubat 1923'te çizmeleri ile çıktığı minberde söylediklerini de bu gözlemi değerlendirmek gerekirdi. Mustafa Kemal burada "Kanuni Esasi (Anayasa) Kur’an-ı azimuşşandır' diyordu. Hani irtica olarak kabul edilen "Anayasa Kur'andır" sloganı da Mustafa Kemal’e aitti.
Atatürk bir İslam Cumhuriyet'i mi kurdu, yoksa bir batılının dediği gibi "O Türk milletine, dinin haber verdiği ilah yerine yeni bir ilahtan söz ediyordu. Bu batı medeniyetiydi. Gizlemeye gerek yok , Mustafa Kemal hiç bir dini değere inanmazdı."(327)
-“ Yakın Tarih Ansiklopedisinin 3. cildinde yer alan (S:62) bir belgeye göre, Haim Nahum, Gürzon’a "Siz Türkiyenin mülki tamamiyetini kabul edin onlara ben İslamiyeti ve İslam temsilciliklerini ayaklar altında çiğnetmeyi teahhut ediyorum"(331)
-“ 1 Şubat 1925 Şeyh Said isyanı. İngilizler bir yandan Şeyh Said'i destekler görünüp öte yandan Ankara'yı Şeyh Said'e karşı kışkırtır. Devlet-Şeriat hesaplaşması örgütlenmektedir.. 29 Haziran 1925 de Diyarbakır’da 47 idam. 4 Mart 1925 Takriri Sükun kanunu..
Ve ardından devrimler başladı. Şapka kanunu. Türbe ve zaviyelerin kapatılması. 2.5.1928'de, 1924 Anayasasının 2. Maddesi değiştirilerek "Türkiye devletinin dini din-i islamdır" ibaresi çıkartıldı ve yerine de herhangi bir hüküm konmadı. Din yoktu artık. Allah adına yapılan yeminlerdeki "Vallahi" yerine "Namusum üzerine söz veririm" ibaresi kondu.Aynı zamanda Anayasanın 26. maddesi de değiştirilerek TBMM’nin görevleri arasındaki Şeriat hükümlerinin yerine getirilmesine ilişkin hükümde yok edildi.”(331)
-“ "Hilafetin kaldırılmasına dıştan ve içten akisler" derleyen Ahmet Kabaklı, Türk Edebiyatının Nisan sayısında bu konuya oldukça geniş yer ayırıyor. ikbal gibi İslam şairleri o zaman Mustafa Kemal'i "Mücahid-i İslam" olarak selamlıyordu. Sonra "Eyvah"ı yazacaktı ama, olan olacaktı bu arada..
Kabaklı'nın bu derlemesini özet olarak buraya aktarıyorum:
Türklerin hilafeti ansızın ve beklenmeyen bir tarzda kaldırmaları başta İngilizler olmak üzere bütün batıdan alkış toplamıştır. Bu bakımdan Mustafa Kemal Paşa'ya yöneltilen pek çok övgüler arasında General Sheiril (...) Mustafa Kemal Paşa'yı ünlü Protestan reformcu Martin Luthcr'e bile benzetmektedir.
İngiliz yazarı Ph. Gravet -Saltanat ve hilafetin kaldırılmasını Türkiye'yi bir Avrupa devleti haline getirmek isteyen devrimci değişikliklerin ilki olarak yorumluyor.
Hind Müslümanları ve Avrupa müslümanları Hilafetin kaldırılması karşısında hayal kırıklıklarını ifade ederlerken Briton and Türk, London 1941'de şu görüşler yer almaktaydı: “Türk Cumhuriyetçileri, müslüman uyrukları olan herhangi bir gayri Müslim devlet için (İngiltere gibi) her zaman güçlükler çıkartacak bir kurumu (Hilafeti) ortadan kaldırmakla Britanya İmparatoriuğu'na olağanüstü bir iyilik yapmıştır.”(334)
-“ Halifeliğin kaldırılması ile, İslam alemi manen başsız kalıyordu.Buna paralel olarakta, Türklerin İslamiyeti terk ettiği yolundaki propaganda dalga dalga İslam

dünyasına yayılıyordu. İngilizler,İslam dünyasına yaydıkları haberlerde: "Türkler, İslam'ı terketti. Halifeyi ülkelerinden kovdular, İslam alemi ile ilişkilerini kestiler" şeklinde ifadeler kullanıyorlardı.”(335)

****

Kadir Mısıroğlu, “Moskof Mezalimi” isimli eserinde, Rus zulmünden kaçan 417 Azeri kardeşimizin Türkiye’ye sığındığını ve bunun üzerine Rus Hükümetinin Türkiye’den bunların kendilerine teslimini talep ettiğini anlatıyor ve şöyle devam ediyor:

“Beynelmilel kaidelere göre hiç bir devlet, siyasi bir suçluyu diğer devlete iade ve teslim etmez.

Bu Rus talebini müzakere eden o zamanki Hey’eti Vekile (Bakanlar Kurulu) de ‘Umumi Ceza Hukuku’nun bu kaidesine uyarak, Rusyaya zikri geçen mültecilerin iade edilmemesini kararlaştırmıştı. Fakat o zaman Hariciye Vekaletine vekalet eden Nurullah Esat Sümer, Inönü’yü ikna edip bunların, Hey’eti Vekile kararına rağmen Rusyaya iadesi emrini çıkarttırmıştır.

Mülteci Azeriler, bu karar karşısında feryad-ı figân kopararak:

‘Bizi siz öldürün fakat Moskofa teslim etmeyin’ diye yalvarmışlar, birçokları kendilerini trenden aşağıya atarak intihar etmek istemişlerdir. Bunların Rusyaya teslim işine nezaret eden Türk subayı gördüğü bu feci manzaraya tahammül edemiyerek derhal bir yıldırım telgrafla hükümete bunların avdet etmek istemeyip intihara teşebbüs ettiklerini bu sebeple teslim kararının durdurulmasını taleb etmiştir.

Fakat Türkiye’nin o günkü diktatörü Ismet Paşa, bu zavallıların Rusyaya tesliminde ısrar etmiştir. Bu hadise bilahare Demokrat Parti Devri’nde Mebus Şevket Mocan’ın teşebbüsü ile Büyük Millet Meclisi’ndeki münakaşa ve müzakerelerle ortaya çıkmıştır.

Bu suretle Ruslara iade edilen 417 Azeri, onları teslim eden Türk subayının gözü önünde Serder Abad Barajının öte yakasında toptan kurşuna dizilmişlerdir.[1]

Bu hareket, Türk Milletini temsil eden fakat milli duygu ve mefkureden (idealinden) mahrum liderlerin işlediği bir cinayet ve yüz karası olarak, tarihe geçmiş bulunmaktadır.

(… Inönü), 1951 yılında komünistlerin vatandaşlıktan ıskat edilerek hudut harici edilmeleri isteğine temayül eden hükümeti (Demokrat Parti hükümetini) tenkit için Belediye seçim propagandaları esnasında:

‘Komünistlik ithamı altında vatandaşların yurt dışına sürülmesi tehdidi, hukuk prensiplerine doğrudan doğruya taarruzdur. Ve her türlü siyasi emniyeti yok etmeğe kâfidir’ Hikmetini ortaya atmıştı. Onun Rusya ve komünizm lehindeki fikir ve beyanlarını bugüne kadar takip ve teşrihe lüzum görmüyoruz. Bunlar herkesin gözü önünde cereyan etmiştir. Fakat komünistler için hukuk kaidelerini mevzuubahs eden sayın Inönü, masum 417 Azeri Türk’ü için hemen bütün Dünyada üzerinde ittifak edilmiş bulunan siyasi suçluların iade edilmemesine aid hukuk kaidesini neden

hatırlamamış ve Hey'eti Vekile kararına rağmen bu dindaş ve ırkdaşlarımızı moskof cellatlarına teslim ederek katliam edilmelerine sebep olmuştur ?[2]

[2] Kadir Mısıroğlu, Moskof Mezalimi, Sebil Yayınevi, Istanbul 1970, sayfa 450 – 452.

[3] TBMM Zabıt Ceridesi, dönem 9, cild 9, Içtima 101, 18.07.1951, sayfa 203.

***bu konuyu Tekirdağ Milletvekili Şevket Mocan meclise taşımış ve şu cevabı almıştı:**

"Şevket Mocan'ın sorularına cevap veren dönemin Adalet Bakanı Rükneddin Nasuhioğlu ise tarihimize bir kara leke olarak geçen bu faciayı şu sözlerle doğrulamıştır:

"Ankara'daki Sovyet Sefaleti ile mütekabiliyet esasını tesbit eden bir nota teatisi suretiyle (237) Sovyet askerî mültecisinden (195)'i ilk parti olarak 6 . VIII . 1945 tarihinde Tıhmıs kapısından Sovyetlere iade edilmiştir."[4]

[4] no'lu dipnot ile ilgili… Adalet Bakanı Rükneddin Nasuhioğlu'nun tarihimize bir kara leke olarak geçen bu faciayı doğruladığını gösteren Meclis tutanağı. (NOT: Rükneddin Nasuhioğlu'nun bu faciayla bir alakası yoktur. 1950'de hükümet değişikliği oldu, bu facia ise bir önceki hükümet (CHP) döneminde vuku bulmuştu. Soru önergesi Nasuhioğlu'nun döneminde verdildiği için mecburi olarak cevap vermek de ona düştü. Ayrıca ruslara teslim edilen mültecilerin sayısı hakkında farklı iddialar var. Biz, Kadir Mısıroğlu'nun zikrettiği kaynağa itibar ediyoruz, yani 417 mülteci teslim edilmiştir. Zaten tutanakta "195'inin *ilk parti* olarak" teslim edildiği yazıyor.)[102]

Tutsak Türklerin kurşuna dizilmeden önce söyledikleri bir ağıt şöyle:

Boraltan bir köprü, aşar geçer Aras'ı,
Yuğsan Aras suyuyla, çıkmaz yüzün karası.

Karası, karası, merhamet fukarası,
Karası, karası, merhamet fukarası,

Düşman bekler karşıda, önüne kattı beni,
Can alınan çarşıda, kardeşim sattı beni.

Dönüp seslendim geri, merhametsiz birine,
Beni siz vursaydınız, şu gavurun yerine.

Azerbaycan'ın büyük milli şairi Almas Yıldırım, bu olayı "Dönek Kardeş" adlı şiirinde şöyle dile getiriyor:

---

[102] http://belgelerlegercektarih.com/tag/boraltan-koprusu/

Türk denince özü, sözü mert olur,
Dost deyince ayrılmaz bir fert olur,
Kardeş deyip dara düşsem, sığınsam,
Şimden geru bu bana bir dert olur.
Ben ne diyem bu vefasız dağlara,
Öz kardaşı dönek olan ağlara!

Türk; o Altayların dünkü eri mi?
Yolunda can koydum, verdim serimi,
Düştüğü ağlardan kurtulsun diye,
Serdim ayağına doğma yerimi…
Kardaş armağanı, dökülen kanlar,
Bana mükâfat mı giden kurbanlar?

Ben diyorum, Kayıhan'dır soyumuz,
Bir kaynaktan varlığımız, boyumuz,
Dilim dili, yolum yolu, emel bir,
Bir bayrakta, yıldız'ımız, ay'ımız.
Azerî, Türk, Türkmen; var mı ayrılık,
Nerden doğdu bu imansız gayrılık?

Alnımın yazısı, karadır kara,
Karadan bir mendil yolladım yara,
Yol uzun, el uzak, yetişmez eller,
Türklüğün kanayan kalbini sara.
Felek kıymış beslenen bu dileğe,
Lânet Türk'ü hançerleyen bileğe.

Bir suç mu düşmana göğüs gerdiğim?
Günah mı Türklüğe gönül verdiğim?
Rusların açtığı yaradan derin,
Anayurtta öz kardaştan gördüğüm.
Seslenseydim, ses çıkardı her taştan,
Ne beklersin sağırlaşan bir baştan.

Kaçtır, eli kanlı çıktı oyundan,
Ne bilem, kahpelik varmış soyunda,
Girdiğim öz yurttan döndürülürken,
Kanımın aktığı sınır boyunda
Açan lâlelerden bir çelenk örsem,
<u>Türklük dünyasına</u> armağan versem.

Karakol komutanı genç subay evine döndükten sonra yaşananlara dayanamayıp intihar etmiştir. Bu olay, Türk'ün (?) Türk'e ihanetidir. Bu olay, bir devlet yönetiminin ne kadar soysuzlaşabildiğinin apaçık kanıtıdır. Bu olay, ruhları uçmağa varan bağımsızlık aşığı 146 bozkurtun kutlu direnişinin yankıları misali, hâlâ kulaklarımızda çınlamaktadır.

BELGELER

"Tek parti döneminde satılan camiler" (8 adet Belge)

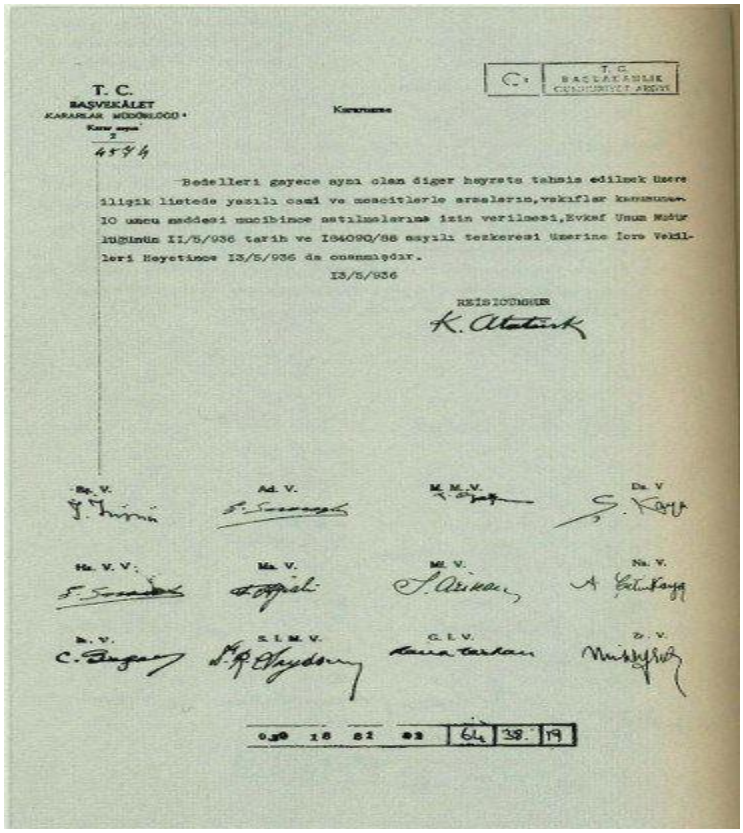

T. C.
BAŞVEKÂLET
KARARLAR MÜDÜRLÜĞÜ
Karar sayısı
2
4544

Kararname

Bedelleri gayece aynı olan diğer hayrata tahsis edilmek üzere iliştik listede yazılı cami ve mescitlerle arsaların, vakıflar kanununun 10 uncu maddesi mucibince satılmalarına izin verilmesi, Evkaf Umum Müdürlüğünün 11/5/936 tarih ve 184090/88 sayılı tezkeresi üzerine Icra Vekilleri Heyetince 13/5/936 da onanmıştır.

13/5/936

REİSİCUMHUR
K. Atatürk

Ba. V. | Ad. V. | M. M. V. | Da. V.
Ha. V. V. | Ma. V. | Mi. V. | Na. V.
Ba. V. | S. İ. M. V. | G. İ. V. | Z. V.

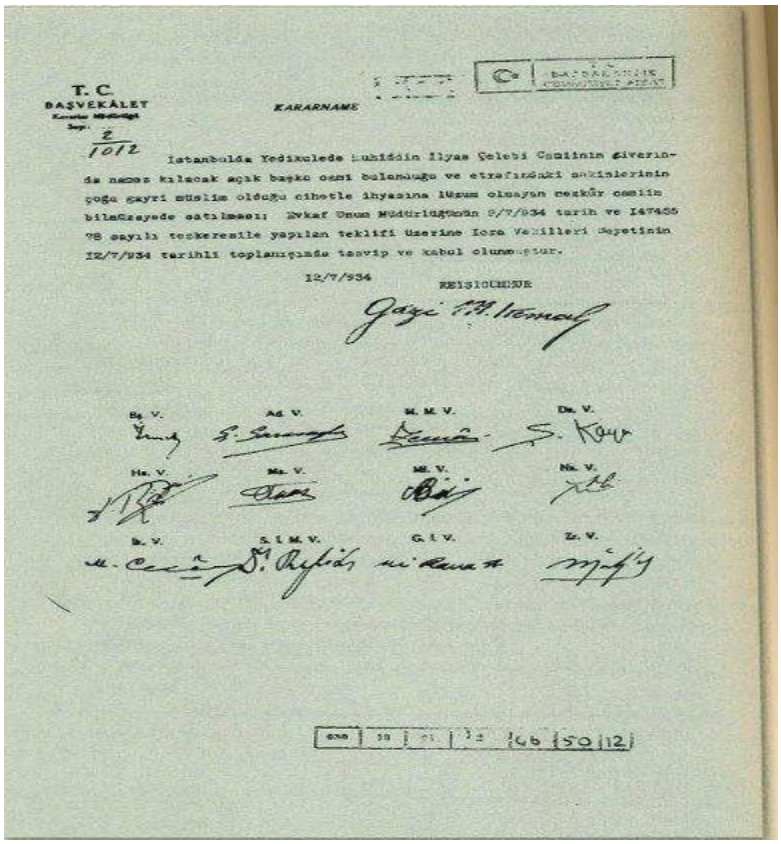

T. C.
BAŞVEKÂLET
Kararlar Müdürlüğü
Sayı: 2
1012

KARARNAME

İstanbulda Yedikulede Lutfiddin İlyas Çelebi Camiinin civarında namaz kılacak açık başka cami bulunmuğu ve etrafındaki ahalilerinin çoğu gayri müslim olduğu cihetle ihyasına lüzum olmayan mezkûr camiin bilmüzayede satılması: Evkaf Umum Müdürlüğünün 8/7/934 tarih ve 147435 98 sayılı tezkeresile yapılan teklifi üzerine Icra Vekilleri Heyetinin 12/7/934 tarihli toplantısında tasvip ve kabul olunmuştur.

12/7/934

REİSİCUMHUR
Gazi M. Kemal

Ba. V. | Ad. V. | M. M. V. | Da. V.
Ha. V. | Ma. V. | Mi. V. | Na. V.
Ba. V. | S. İ. M. V. | G. İ. V. | Z. V.

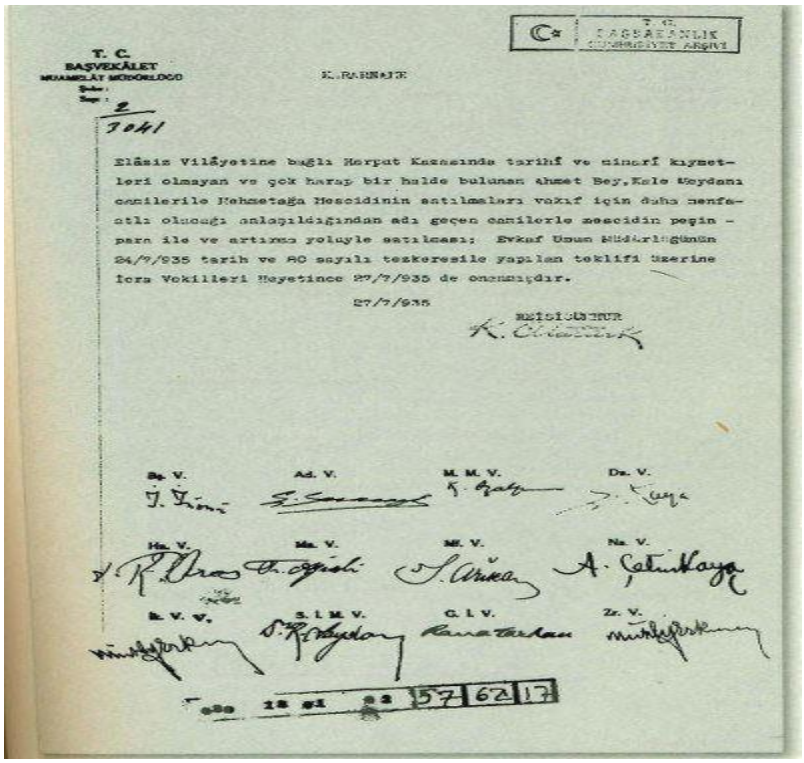

T. C.
BAŞVEKÂLET
MUAMELÂT MÜDÜRLÜĞÜ

T. C. BAŞBAKANLIK CUMHURİYET ARŞİVİ

Sayı: 2
3041

Elâziz Vilâyetine bağlı Harput Kazasında tarihî ve sinaî kıymetleri olmayan ve çok harap bir halde bulunan Ahmet Bey, Kale Meydanı camileriile Mehmetağa Mescidinin satılmaları vakıf için daha menfaatli olacağı anlaşıldığından adı geçen camilerle mescidin peşin - para ile ve artırma yoluyle satılması; Evkaf Umum Müdürlüğünün 24/7/935 tarih ve 80 sayılı tezkeresile yapılan teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyetince 27/7/935 de onanmıştır.

27/7/935

MÜDÜRÜMÜZ

Ba. V. Ad. V. M. M. V. Da. V.
Ha. V. Ma. V. Mü. V. Na. V.
E. V. V. S. İ. M. V. G. İ. V. Zr. V.

T. C.
Dahiliye Vekâleti
Hususî Kalem Müdürlüğü

DEVLET ARŞİVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
CUMHURİYET ARŞİVİ

24.1.1936

C. H. P. Genel Sekreterliği
Tarih: 28 Kânun 1936
Sayı: 4684 Ekli:

3/31

Sayın Recep Peker
C. H. P. Genel Sekreteri

Ek. 10.I.936 gün ve 3/14 sayılı yazıya:

Kastamonu vilâyetinin Kaman nahiyesinde arapça tekbir alan müezzin Yusuf oğlu Hüseyin hakkında yapılan incelemede bilmeyerek tekbiri Arapça okuduğu anlaşılmış ve Adliyeye teslim edilmiş olduğu vilâyetin bildirişinden anlaşılmıştır.

Saygılarımla arz ederim.

Başvekâlete, Riyaseticumhur Umumî Kâtipliğine de sunulmuştur.

K. O.

Dahiliye Vekâleti Vekili
C. Bayar

III 29.I.1936
M. A.

Özgen Sosyoloji
Ö. U

490 | 01 | . | 590 | 38 | 1

DEVLET ARŞİVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
CUMHURİYET ARŞİVİ

T. C.
DİYANET İŞLERİ REİSLİĞİ
Zat İşleri Müdürlüğü
Sayı: 2909

Müftülüğüne

Bilumum vaiz ve dersiamların halkın vaz ve nasihatlarda bulunmaları 11/11/937 tarih ve 2/7647 sayılı nizamnamenin 10 ve 11 inci maddeleri iktizasından olduğu gibi yapılan vazlar için de birer hülâsa gönderilmesi nizamnamenin 2 inci maddesinin(ç) fıkrasına göre zorunludur.

Binaenaleyh Adliye meslekinde bulunanları müstesna olmak üzere bütün Dersiam ve Vaizlerin irşat vazifesini ifa ile vaz hülâsaları tanzim ve Reisliğimize Gönderilmek üzere Müftülüğünüze tevdi etmeleri ve bu lâzimeye riayet etmiyenler hakkında kanunî muameleye tevessül edilmek üzere adlarının bildirilmesi ehemmiyetle beyan olunur. 24/7/942

Diyanet İşleri Reisi
Ş. Galtkaya

051 | V33 | 1 | 4 | 36 | 13

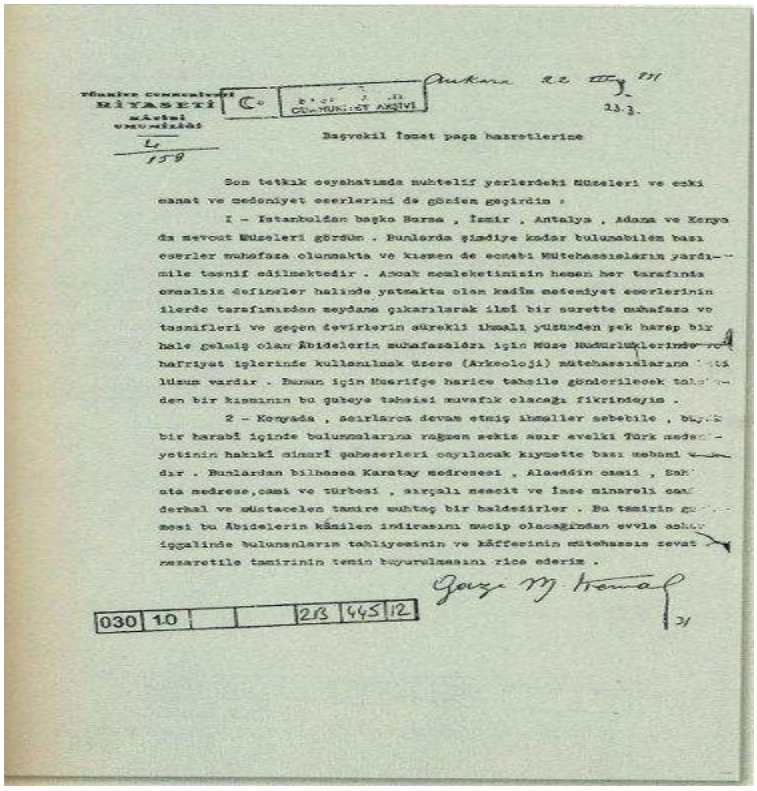

Türkiye Cumhuriyeti
RİYASETİ
Kâtibi umumisiliği
4
158

Ankara 22 III 931
23.3.

CUMHURİYET ARŞİVİ

Başvekil İsmet paşa hazretlerine

Son tetkik seyahatimde muhtelif yerlerdeki Müzeleri ve eski sanat ve medeniyet eserlerini de gördem geçirdim :

1 – İstanbuldan başka Bursa , İzmir , Antalya , Adana ve Konya da mevcut Müzeleri gördüm . Bunlarda şimdiye kadar bulunabilen bazı eserler muhafaza olunmakta ve kısmen de esnabi Mütehassıslarının yardımile tasnif edilmektedir . Ancak memleketimizin hemen her tarafında ormalsız defineler halinde yatmakta olan kadîm medeniyet eserlerinin ilerde taraflarından meydana çıkarılarak ilmî bir surette muhafaza ve tasnifleri ve geçen devirlerin sürekli ihmali yüzünden pek harap bir hale gelmiş olan Abidelerin muhafazaları için Müze Müdürlüklerinde ve hafriyat işlerinde kullanılmak üzere (Arkeoloji) mütehassıslarına [illegible] lüzum vardır . Bunun için Hazrifçe harice tahsile gönderilecek talebe[illegible]den bir kısmının bu şubeye tahsisi muvafık olacağı fikrindeyim .

2 – Konyada , asırlarca devam etmiş ihmaller sebebile , büyük bir harabî içinde bulunmalarına rağmen sekiz asır evvelki Türk medeniyetinin hakikî simasını gösterecek kıymette bazı mühim [illegible] dır . Bunlardan bilhassa Karatay medresesi , Alaeddin camii , Sahibata medrese,cami ve türbesi , sırçalı mescit ve İnce minareli cami derhal ve müstacelen tamire muhtaç bir haldedirler . Bu tamirin gecikmesi bu Abidelerin kâmilen inhirasını mucip olacağından evvle ashab-ı ıgalinde bulunanların tahliyesinin ve kâffesinin müteheassis zevat [illegible] nezaretile tamirinin temin buyurulmasını rica ederim .

Gazi M. Kemal

030 | 1.0 | 213 | 445 | 12

Arapça Kuran ve Ezan'ın yasaklanması:

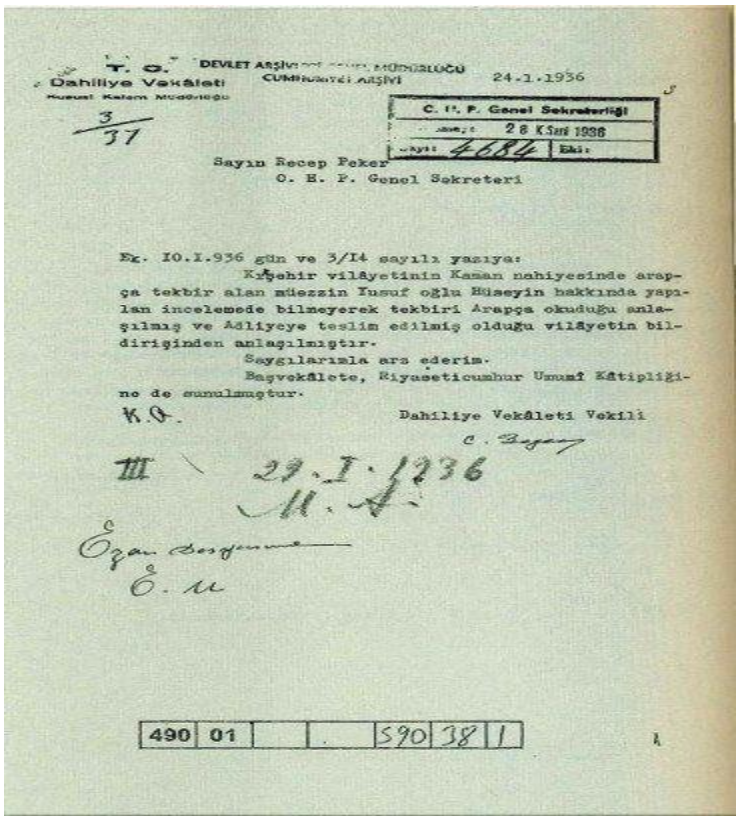

T. C.
Dahiliye Vekâleti
Hususî Kalem Müdürlüğü

DEVLET ARŞİVİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
CUMHURİYET ARŞİVİ

24.1.1936

C. H. P. Genel Sekreterliği
28 Kânun 1936
4684 Eki:

3/37

Sayın Recep Peker
C. H. P. Genel Sekreteri

Ek. 10.1.936 gün ve 3/14 sayılı yazıya:

Kırşehir vilâyetinin Kaman nahiyesinde arapça tekbir alan müezzin Yusuf oğlu Hüseyin hakkında yapılan incelemede bilmeyerek tekbiri Arapça okuduğu anlaşılmış ve Adliyeye teslim edilmiş olduğu vilâyetin bildirişinden anlaşılmıştır.

Saygılarımla arz ederim.

Başvekâlete, Riyaseticumhur Umumî Kâtipliğine de sunulmuştur.

K. O.

Dahiliye Vekâleti Vekili
C. Bayar

III 29.I.1936
M. A.

Ezan Bosyonma
Ö. M.

490 | 01 | 590 | 38 | 1

Ezan uygulamasına karşı gosteri yapılması uzerine M. Kemal Ataturk bizzat Bursa'ya gitti:

VAKIT

Dil Köşesi

Bursa hâdisesi hakkında hükûmetin resmî tebliği

Dahiliye ve Adliye vekilleri yerinde tetkikat yapmıya memur edildiler, Bursaya gittiler

Bursa hâdisesi

Dini siyasete âlet ederek memleketin emniyetini bozmaya kalkanlar adaletin pençesinden kurtulamıyacaklardır

Gazi Hz. Bursada

Iki vekil Bursaya gittiler

Rumeli hanındaki cinayet

İdamı istenilen Sokrat mahkeme huzurunda..

Gazeteler

Bir ilân şirketi yüzünde getirdiler

Yeni Bina vergisi Forma halinde

Hitler gösteri doğunca ...

www.isteataturk.com

Arapça Kuran ve Ezan'ın yasaklanması:

Cumhuriyet

25 inci yıl Sayı : 8795

KURUCUSU : YUNUS NADİ

Telgraf ve mektub adresi: Cumhuriyet, İstanbul — Posta kutusu İstanbul No. 248
Telefonlar: Umumî Santral Numarası: 24208, Yazı İşleri: 24209, Matbaa: 24200

Cumartesi 5 Şubat 1949

SAFAHAT

Büyük şairimizin bütün manzum eserleri ekseriya basılan ve hiç basılmayan bütün şiirleri Türk harfleriyle Ömer Rıza Doğrulun hazırladığı, şairin tarihî, edebî, fikir şahsiyetini belirten bir mukaddemesile birlikte neşredilmiştir.

Fiat cildli olarak 400 kuruştur.

İNKILÂP KİTABEVİ

...na Tahranda ...ikasd yapıldı

...n kurşunlarla ...en yaralandı

...ediği katil de ağır yaralı olarak ...Tahranda sıkıyönetim ilân edildi

...nın bir gazetenin foto ...biri olduğu anlaşıldı

İki meczub dün Mecliste arabca ezan okudular

Alt kat samiin locasından ezan sesi gelmeğe başlayınca Meclis polisleri bunu yapanı yakaladılar, derken arkadaşı ezana başladı

Yakalananlardan biri tımarhaneye girmiş eski bir memurdur. Diğeri de akli muayeneye tâbi tutulmuş ve ikisi de arabca ezan okumaktan evvelce mahkûm olmuşlardır

Türkiyede kullanılan ilk radyo telefon

tâbi tutulmuş ve ikisi de arabca ezan okumaktan evvelce

Ankara 4 (Telefonla) — Türkiye Büyük Millet Meclisinde, bugün bir soru önergesi konuşulurken saat 15,30 sularında, salonun arka tarafından gelen arabca bir ezan sesi duyuldu. Başlar, birdenbire geriye çevrildi ve tıklım tıklım dolu olan alt kat dinleyici locasında, 30-35 yaşlarında görülen temizce giyinmiş ve üzerinde palto bulunan bir şahsın, ellerini kulaklarına götürmüş olarak, ezana yüksek sesle devam ettiği görüldü.

«— Dışarıya çıkarın! Şunu yakalayın!» sesleri duyuldu.

Başkan Raif Karadeniz zil çalarak, müzakerenin devam etmekte olduğunu ve bu marifeti yapan meczubun salondan çıkarılacağını bildirdi. Filhakika bu sırada Meclis zabıtası, bu şahsı, kolundan tutmuş, dışarı götürmekte idi. Bu sefer, başka bir köşeden ayağa kalkan bir şahsın:

«— Allah! Allah!» diye haykırdıktan sonra ezana devam ettiği görüldü. Polisler, onu da yakalıyarak dışarı çıkardılar. Her ikisi de Meclis karakoluna

— Arkası Sa. 4, Sü. 6 da —

Meclis salonunda alt kat samiin locasının mevkiini gösterir resim

C. Bayarın İnönü ile mülâkatına dair demeci

Ezan'ı aslından M. Kemal Atatürk uzaklaştırmadı yalanı:

VAKIT

Dil Köşesi

Bursa hâdisesi hakkında hükûmetin resmi tebliği

Dahiliye ve Adliye vekilleri yerinde tetkikat yapmıya memur edildiler, Bursaya gittiler

Bursa hâdisesi

Dini siyasete âlet ederek memleketin emniyetini bozmıya kalkanlar adaletin pençesinden kurtulamıyacaklardır

Gazi Hz. Bursada

Iki vekil Bursaya gittiler

Rumeli hanındaki cinayet

İdamı istenilen Sokrat mahkeme huzurunda..

Gazeteler

Bir ilân şirketi vücuda getirdiler

Hitler gösteri doğuracak —

Kayser hazırlanıyor!

Yeni Bina vergisi

Forma halinde

www.isteatatürk.com

Yıl: 35—3 * Sayı: 11081—029 * Sayısı her yerde 10 Kuruş

VAKIT

Sahibi: ASIM US * Yazı İşlerini Fiilen İdare Eden: REŞAT ENİS * Basıldığı Yer: Vakıt Basımevi * Gazetemiz mündericatının telif hakları mahfuzdur.

İDARE YERİ: İstanbul Ankara Cad. VAKIT Yurdu * Posta Kutusu: İstanbul 46 * Telgraf: VAKIT İstanbul * Telefon: 24370 — 23872

Gençlik Takbih Ediyor

Törende bazı grupların Arapça tekbir getirmeleri Atatürk inkılâbına saygısızlıktır

Talebebirliği beyanname neşretti

Mareşal Fevzi Çakmağın cenaze töreninde vukubulan bazı taşkın hareketler gençlik arasında tesaür uyandırmıştır. Bu arada, cenazeye iştirak eden bazı grupların arabca tekbir getirmelerini, gençlik, Atatürk inkılâbına karşı büyük bir saygısızlık olarak vasıflandırmaktadır. Türkiye Milli Talebe Federasyonu, bu hususlara açıklamak maksadiyle dün bir basın toplantısı tertip etmiştir. Toplantıda İstanbul üniversitesi Talebe Birliği temsilcileri, Birlik genel sekreteri Fuat Güven ve Yüksek Okullar Talebe Birliği mümessilleri hazır bulunmuşlardır.

M. T. Federasyonu adına konuşan Federasyonun ikinci başkanı Orhan Çemal Fersoy, ezcümle şunları söylemiştir:

"— Büyük ölüye karşı gençlik son vazifesini yapmıştır. Fakat, bizim ciddiyetle ele aldığımız bu hâdiseyi dejenere etmek istiyen kötü fikir sahibi kimseler gençliğin arasına sokularak bir takım uygunsuz hareketlerde bulunmuşlar ve bu hareketlerini gençliğe maletmek istemişlerdir. Halbuki gençler taşkın hareketlerde bulunanları aralarından uzaklaştırmağa çalışmıştır. Bütün bunlara rağmen arzu edilmedik vakaları katiyen tasvip etmiyoruz.

Cenaze merasimi siyasi mülâhazalardan âri gençlik tarafından tecavüz avukat üzerine alınmıştır.

İ. Ü. T. Birliğinin beyannamesi

İstanbul üniversitesi Talebe Birliği dün aşağıdaki beyanname yayınlamıştır:

Mareşal Fevzi Çakmağın tufulü karşısında, alâkadar makamların gösterdiği alâkasızlık ve kayıtsızlığı protesto maksadiyle, Birliğimiz tarafından tertip edilen toplantıyı müteakip, Nişantaşına kadar uzanan kütleden, umumi nizamı bozacak harekâta tevessül et-

(Arkası Sa. 2 Sü. 5 te)

Vali Fahrettin Kerim Gökay, emniyet müdürüile konuşuyor

Mevkufların sayısı

Adnan Menderes'in Ezan'ın okunmasına yasak getiren Kanun'u kaldırmasıyla ilgili dönemin Gazete haberleri:

YENİ GAZETE

VAKIT

Arapça ezan okuma yasağı kaldırıldı

Kanun bu sabahtan itibaren meriyete girmiş bulunuyor

İşçi Sigortaları

Ucuz Evler

D.P. Grupu Arapça ezanı kabul etti

Toplantı açık olacak diye, ayrı ayrı telefonla davet edilen gazeteciler yapılan istiskal üzerine Meclisi terkettiler

Başbakan, muhalefetin son günlerdeki durumunun dikkatle takip edildiğini söyliyerek gözdağı vermeğe kalkıştı

Gazete'de 80'lik dede Büyük Millet Meclisi önünde müzakerelerin neticesini beklerken görülüyor:

YENİ İSTANBUL

Arapça ezan yasağı kalktı

Karar, bugün Resmî Gazetede neşredilecek

Ankara, 16 (Hususî muhabirimiz bildiriyor) — B. M. M. nin bugünkü toplantısında ezanın arapça okunmaması hakkındaki tasarı müzakere ve kabul edildi.

Daha ryken saatlerde dolan dinleyici localarında bazı kasketli ve sakallı kimseler dikkati çekiyordu.

Oturum açılır açılmaz söz alan Başbakan Adnan Menderes, tasarıyı gündeme almarak, müstacelıyetle görüşülmesini istedi ve istediği alkışlarla kabul edildi.

Mevcut yasağa rağmen bir kısım dinleyicinin de bu alkışlara iştirak ettiği görülmüş ve polis tarafından müdahalede bulunulmuştur.

C. H. P. adına İsa Kenan konuşuyor

Tasarı hakkında C. H. P. nin görüşlerini arzeden Trabzon Milletvekili Cemal Reşit Eyüboğlu, dün de bildirdiğimiz gibi, C. H. P. nin bu mevzua tamamen muhalif bulunmadığını belirterek şunları söyledi:

"— Bu memlekette millî devlet ve millî şuur politikası, Cumhuriyetle kurulmuş ve C. H. P. bu politikayı takip etmiştir. Bu politika icabı olarak ezan müessesesi de bir dil meselesi ve millî şuur meselesi telâkki edilmiştir. Millî Devlet Politikası, mümkün olan her yerde Türkçenin kullanılmasını emreder. Türk vatanında İslâmlıkta çağrılmasını da öz dilimizle olmasını bu bakımdan daima tercih ettik. Türkçe ezan, arapça ezan üzerinde politika münakaşası açmaya taraftar değiliz. Millî şuurun, bu konuyu kendiliğinden halledeceğine güvenerek, arapça ezan meselesinin esas konusu olmaktan çıkarılmasına alâyıhtar olmayacağız."

Hatibin sözleri, D. P. milletvekilleri tarafından da alkışlandı.

Seyhan Bağımsız Milletvekili Sinan Tekelioğlu, tasarının lehinde bulunmakla, hürriyetin teşkilât fikirler ileri sürdü ve azarı sağ ve sol cereyanlarla mücadele kanununun, birçok dini tahdidatı ihtiva ettiğini iddia ederek, bu kanunu kızılkıla tavsif etti ve kaldırılmasını istedi.

Tekelioğlunun bu alâkasız konuşması, Meclisçe iyi karşılanmadı ve C. H. P. milletvekilleri yanında bazı D. P. milletvekilleri de "Bunların hizmetu yok, sadece gel, bu sözleri dinliyemeyiz, diyerek, hatibin sözlerini kesmek istediler. Fakat Tekelioğlu, bu hale aldırmaksızın devam etti.

Sağ ilk bir ihtiyar Büyük Millet Meclisi önünde müzakerelerin netlcesini beklerken

yık olduğunu söyledi.

Netlcede tasarı ekseriyetle kabul edilerek kanunlaştı. Kanun yarın neşredilebildiği takdirde meriyete girmiş olacaktır.

Görüşülemiyen sözlü sorular

Ankara, 16 (Hususî muhabirimiz bildiriyor) — Gündemde bulunan Toprak Ofisin hariç memleketlere satılan buğdaylarla Anıt-Kabir ve Meclis bi-

KAYNAK: Yeni İstanbul gazetesi, 17 Haziran 1950.

14 HAZİRAN 1950

DEMOKRASİNİNDİR

bariz kusurları

D. P. Meclis Grupunun dünkü toplantısında

Ezan üzerindeki tahdit kaldırıldı

Başbakan'ın idarî değişikliklere ait Meclis Grupunda yaptığı konuşma

"Kanuni yollardan saparak millete hürriyet havasını teneffüs ettirmeyen valileri lâyık oldukları şekilde tecziye etmek hükûmetin başlıca vazifesidir„

Valiler arasında nakiller

İkinci liste de dün akşam çıktı

Demokrat Parti Meclis Grupu toplantılarından bir görünüş

Başbakanın "Zafer"e beyanatı

Adnan Menderesin muhalefete cevabı

KAYNAK: Zafer gazetesi, 14 Haziran 1950.

Türkçe Ezan meselesi

"İnkılâp" Mende.es hükûmetinin ağzına yakışır kelime olmaktan çıkmıştır

KAYNAK: Vakit gazetesi, 4 Haziran 1950.

-Fotoğrafta Başbakan Adnan Menderes'in Mecliste müzakereleri takip ettiği görülüyor.

14 Haziran 1950 Milliyet

Başbakan Mecliste müzakereleri takip ediyor

Ezanın istenen dilde okunması kararlaştı

D. P. Meclis Grupu, bu husustaki kanunun Ramazandan evvel çıkmasını istedi

Ankara, 13 (Milliyet — D.P. Meclis Grupu bugün Abidin Potuoğlunun başkanlığında toplandı. Gündemde evvelâ Grup kâtipliği intihabı vardı. Yapılan seçimde İbrahim Kirazoğlu ittifakla seçilmiştir.

Bundan sonra ezanın herhangi bir dille okunabilmesi için Ceza Kanununun 526 ıncı maddesinde tadilât yapılması hakkındaki görüşmelere başlanmıştır.

Haber aldığımıza göre bu hususta ilk sözü Başbakan Adnan Menderes almış ve hükûmetin noktai nazarını gazeteler ve radyolarla açıklamış bulunduğunu, ezanın Türkçe okunmasını hakkındaki kayıtların Anayasa hükümlerine ve layıklık prensiplerine aykırı olduğunu söylemiş ve meselenin ruznameye alınmasını ve bir karara bağlanmasını rica etmiştir. Bundan sonra söz alan Sadri Maksudi Arsan, Kemal Göçoğan, Sabri Yircalı arapça ezanın lehinde birer konuşma yapmışlardır. Grup umumî heyeti nihayet ezan meselesi hakkındaki konuşmalarına kâfi olduğu noktasında bir temayül göstermiştir.

Başkan ekseriye konuşacaklara söz vermek istememişse de bu hususta kimse söz almamıştır. Nihayet ezanın istenilen dilde okunması meselesi reye konmuş ve 87

(Devamı: Sa: 3 Sü 3 te)

Mebuslar hakkındaki kanunun tadili teklifi

KAYNAK: Milliyet gazetesi, 14 Haziran 1950.

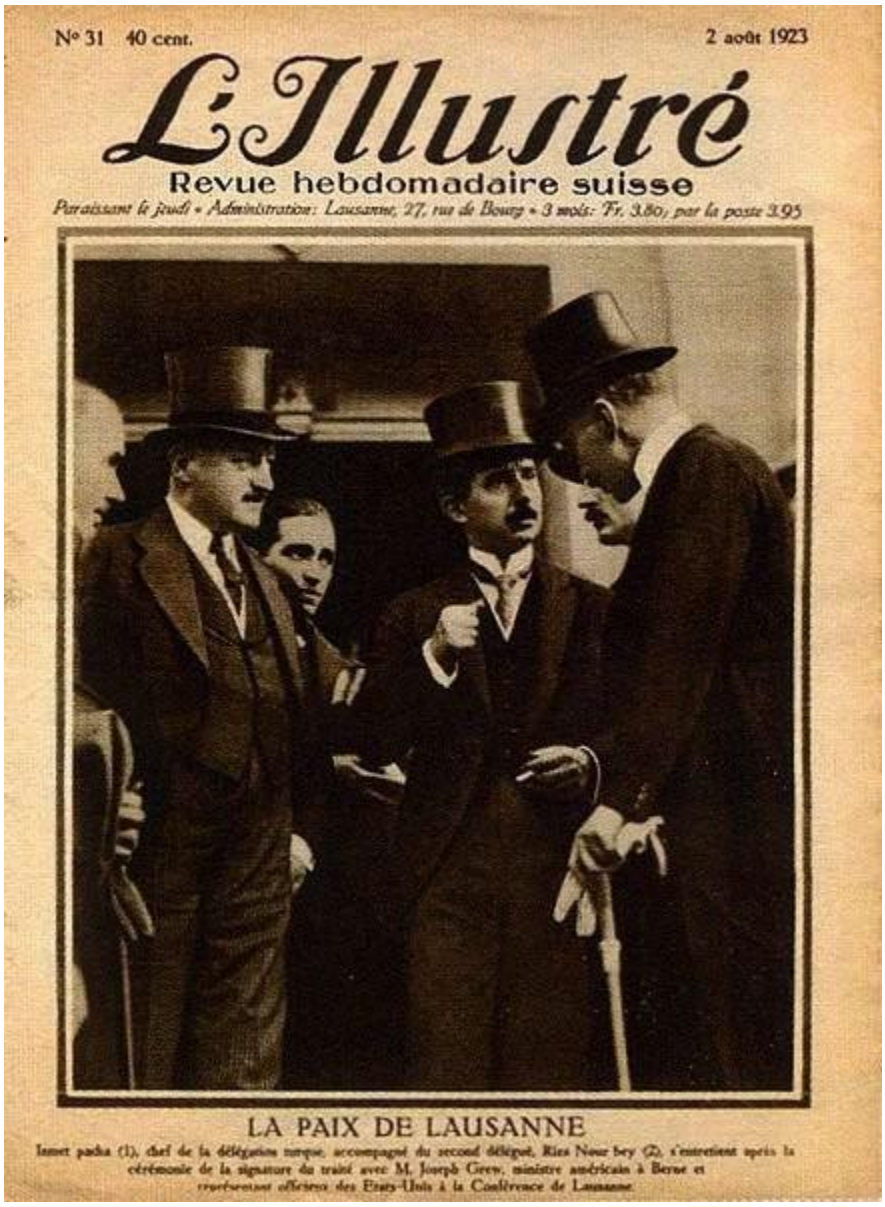

N° 31 40 cent. 2 août 1923

L'Illustré

Revue hebdomadaire suisse

Paraissant le jeudi • Administration: Lausanne, 27, rue de Bourg • 3 mois: Fr. 3.80; par la poste 3.95

LA PAIX DE LAUSANNE

Ismet pacha (1), chef de la délégation turque, accompagné du second délégué, Rizs Nour bey (2), s'entretient après la cérémonie de la signature du traité avec M. Joseph Grew, ministre américain à Berne et représentant officieux des Etats-Unis à la Conférence de Lausanne.

Lozan anlaşmasından sonra İsmet İnönü'nün şapkayı başına geçirdiği görülüyor.

Şapka Zulmü:

T.C.
BAŞBAKANLIK
CUMHURİYET ARŞİVİ

Devlet Arşivler Genel Müdürlüğü
Cumhuriyet Arşivi

T.C.
BAŞBAKANLIK
CUMHURİYET ARŞİVİ

www.facebook.com/AntiChpArsivi

www.facebook.com/AntiChpArsivi

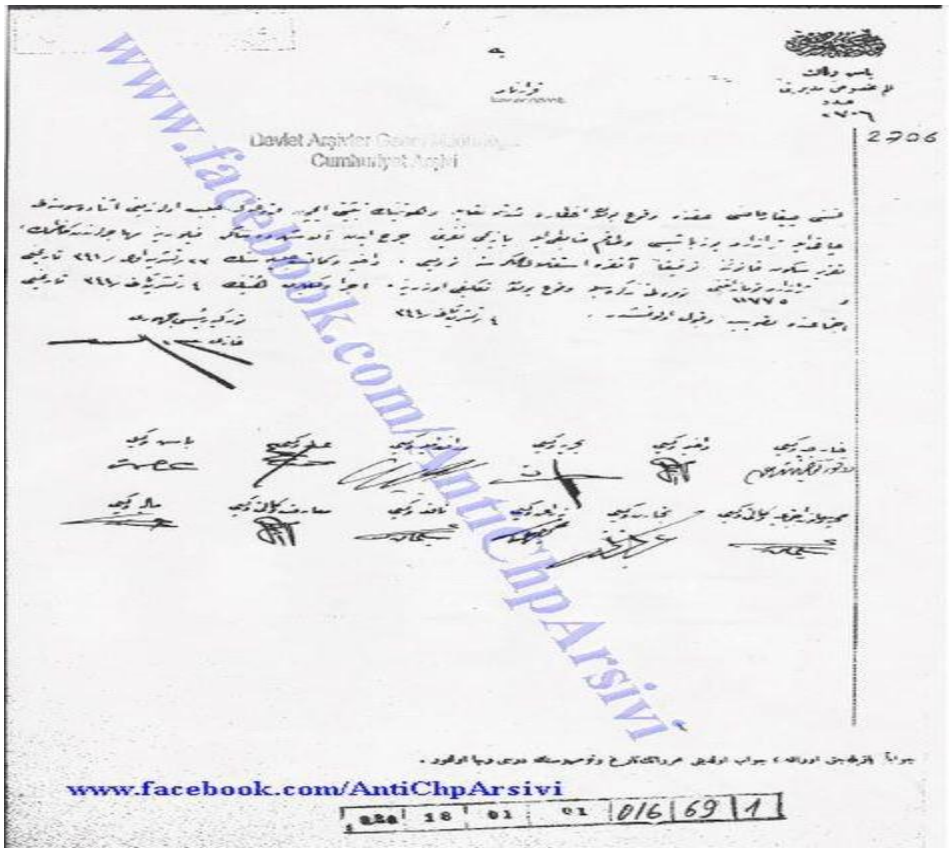

Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü
Cumhuriyet Arşivi
2906
www.facebook.com/AntiChpArsivi
www.facebook.com/AntiChpArsivi
1 | 224 | 18 | 01 | 02 | 016 | 69 | 1

استانبولده صاریقلیلرك مقداری آزالیور

شهرمزده فسلرینه آبانی ، تولبند وسائره صارانلرك مقداری (۲۰۰) بیکه یاقیندی ، نومقدار شمدی (۱۲۰۰) ه تنزل ایده‌جکدر

یاواسه یاواسه ماضی‌یه قاریشمین سریوشده‌یه نظر

هیئت وکیله‌نك زمانا موظف اولمایانلرك کسوهٔ علمیه‌یی اکثا ایده‌مه‌یه‌جکلری حقنده‌کی قرارندن صوکره ، شهرمزده نه‌قادار صاریقلی قالدیغنه دائر برمحرمز تدقیقاتده بولونمشدر . بوتدقیقاتك ویردیکی نتیجه‌یه نظراً ، بدما شهرمزده‌کی صاریقلیلرك مقداری (۱۲۷۰) ی تجاوز ایتمه‌یه‌جکدر .

فقط ، بوخصوصده‌کی هیئت وکیله قراری ، مؤسسات دینیه اداره‌سنه هنوز وارد اولمادیغی ایچون - صاریق صارمه حقلری ویا مجبوریتلری اولمادیغی حالده فسلرینه دولایانلردن برچوغنك سریوشلرینی دکیشدیرمش اولمالرینه رغماً - شهرمزده‌کی صاریقلیلرك یکونی عدد مرتبندن چوق فضله‌در .

بوکا دائر اسمی وتمایلنامه‌نك ورودینه بوکون انتظار ایدیلمکده‌در . تطبیقاته کیچیلمکدن صوکره - شیمدیدن اکسیلمکده بردوام اولان - صاریقلی عددینك ده حد کفایه‌یه اینه‌جکی یك طبیعیدر .

شهرمزده (۷۰۰) ی متجاوز جامع واردر . بوجامعلردن (۴۰۰) نده امامی‌ده ، خطابی‌ده بر کیشی ایفا ایتمکده‌در . (۲۰۰) جامعده امام وخطیب آیری آیریدر ، یعنی بو (۲۰۰) جامعك امام وخطیبلری اولان (۴۰۰) کیشی‌ده صاریق صارامق‌دیمکدر .

(۸۰) دن فضله جامعك ایکیشر امامی واردر . برقسم جامعلرك‌ده ایکیشر امامندن باشقه بردهٔ خطیبی واردرکه ، بونوع معابدك مقداری‌ده (۳۰) ه وقیندر . شو حالده یالکز جوامع منسوبیندن صاریق صارمق حقی حائز اولان (۱۱۰۰) دیانت مأمورین علمیه واردر . مؤذنلر صاریق صارمق حقنه مالك دکلدرلر . آنجق موظف واعظلر صاریقلرینی محافظه ایده‌جکلردر .

کسوهٔ علمیه‌نك بوصورتله تفریق ، خلق طرفندن بویوك برمنونیتله قارشیلانمشدر . بو امنی اکتسابه مأذون اولانلرده ، هیئت وکیله‌نك بویوکك قراریله عامی کسوه‌نك ایتدالدن قورتارلمش اولدیغندن دولایی منتدارلقلرینی اظهار ایتمکده‌درلر .

محررمز اولجه شهرمزده‌کی صاریقلیلرك نه‌مقداره بالغ اولدیغی حقنده‌ده تدقیقات یاپمشدر ؛ فقط صاریق بوندن اول معین برسلیك ویا صنفك علامت فارقه‌سی اولمادیغی ایچون بوخصوصده ثابت پردده بولمق قابل اولامامشدر .

آنجق محررمزك یاپدیغی تدقیقاتك ویردیکی نتیجه شهرمزده فسلرینه آبانی ، تولبند وسائره صارانلرك اولجه (۲۰۰) بیکی متجاوز اولدیغی کوسترمشدر .

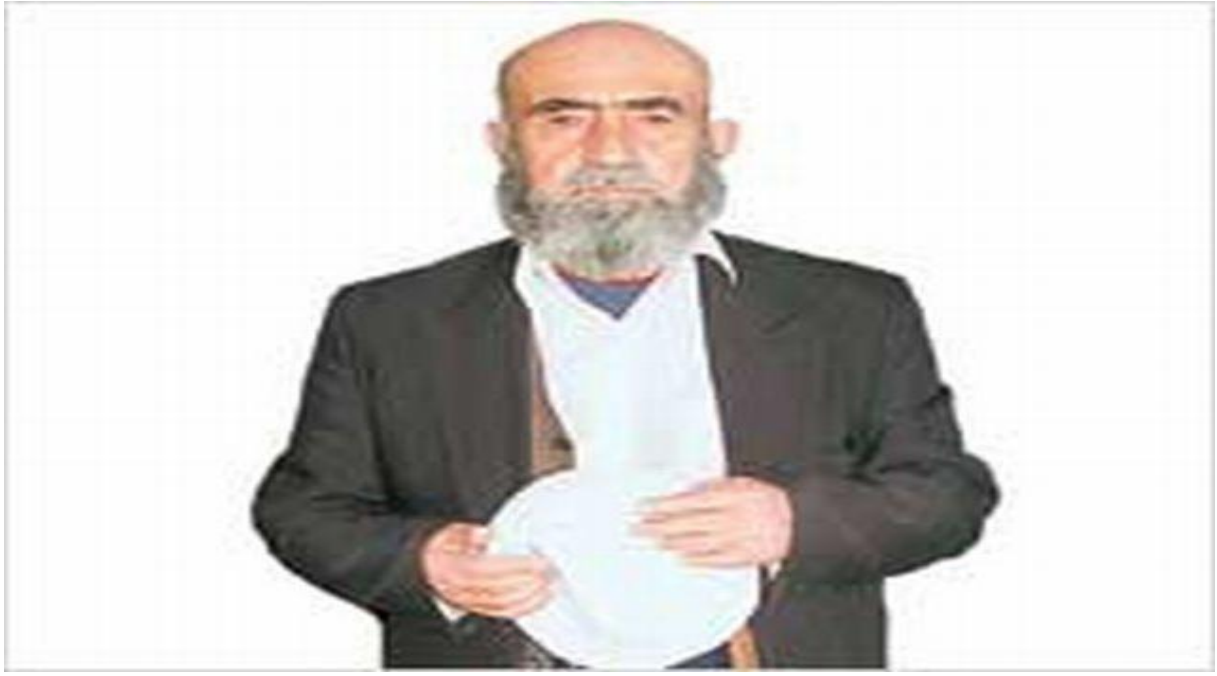

(75'lik dede, Şapka Kanunu'na muhalefetten gözaltına alındı)

-Şapka; yahudi dininin sembolüdür.

Atatürk ve din:

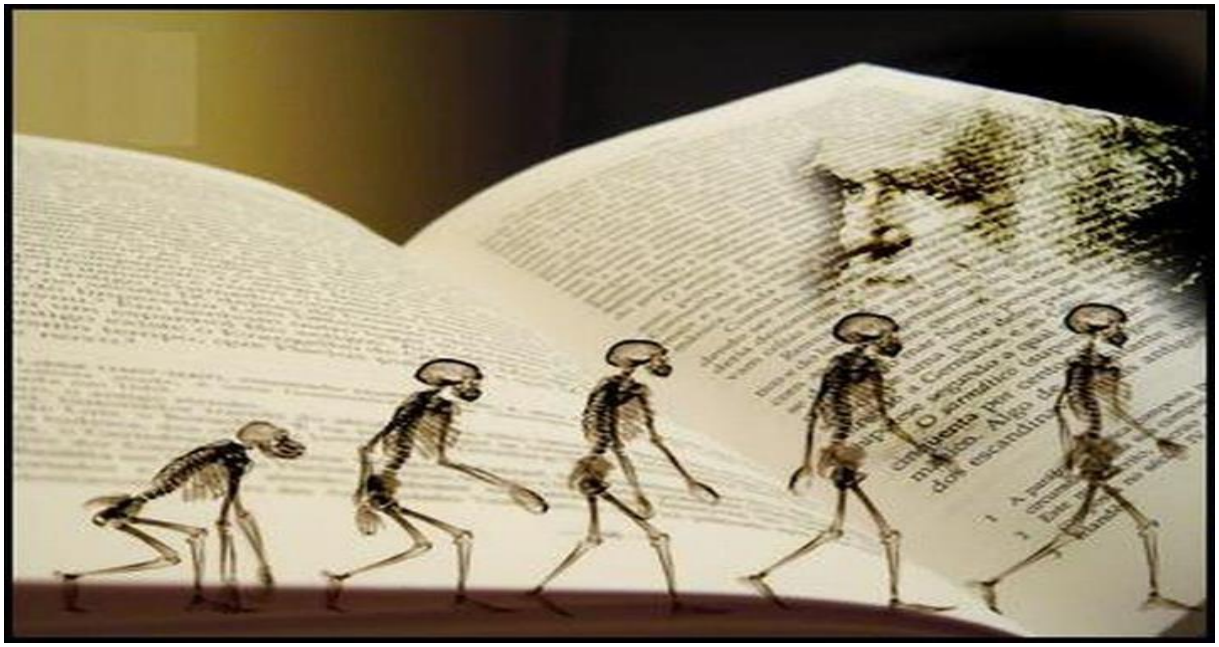

-M. Kemal Atatürk: "Ikre, Bismi, Rabbi safsatası" (Haşa, Ayete "safsata"diyor)

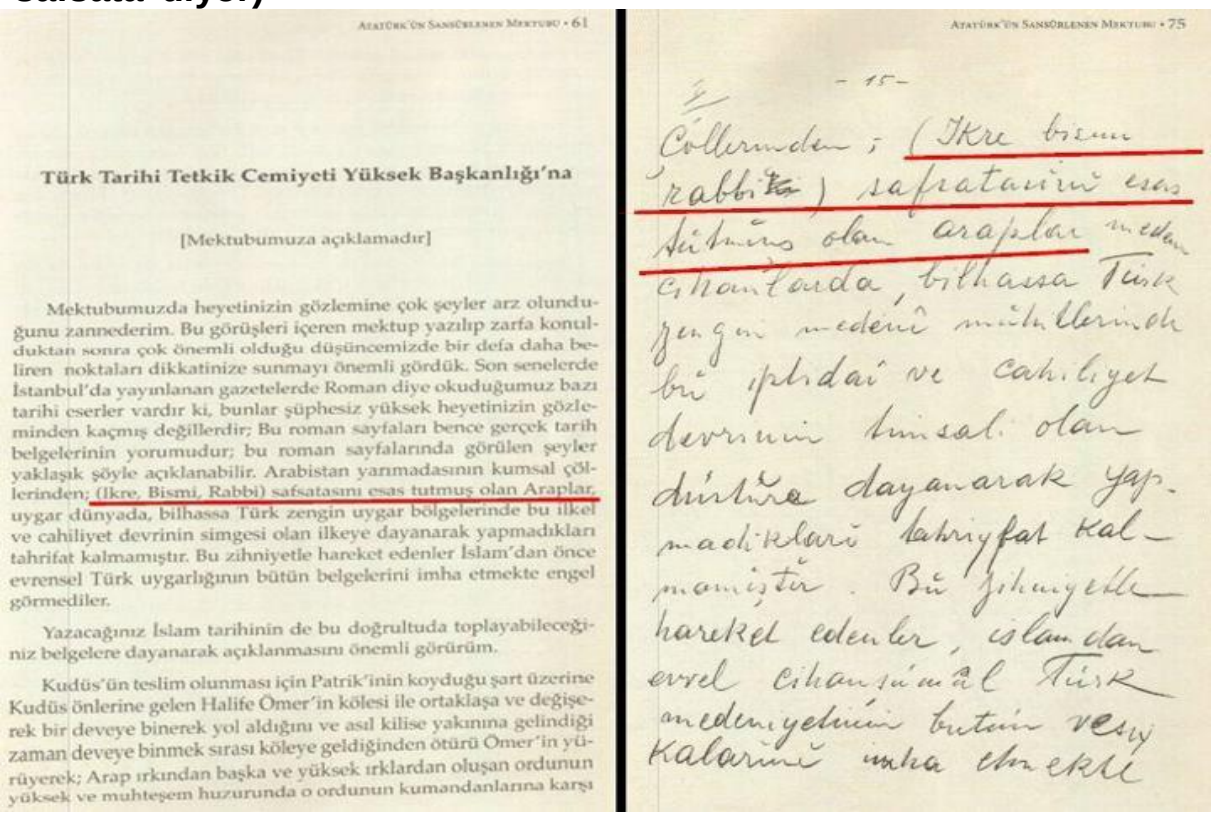

ATATÜRK'ÜN SANSÜRLENEN MEKTUBU • 61

Türk Tarihi Tetkik Cemiyeti Yüksek Başkanlığı'na

[Mektubumuza açıklamadır]

Mektubumuzda heyetinizin gözlemine çok şeyler arz olunduğunu zannederim. Bu görüşleri içeren mektup yazılıp zarfa konulduktan sonra çok önemli olduğu düşüncemizde bir defa daha beliren noktaları dikkatinize sunmayı önemli gördük. Son senelerde İstanbul'da yayınlanan gazetelerde Roman diye okuduğumuz bazı tarihi eserler vardır ki, bunlar şüphesiz yüksek heyetinizin gözleminden kaçmış değillerdir; Bu roman sayfaları bence gerçek tarih belgelerinin yorumudur; bu roman sayfalarında görülen şeyler yaklaşık şöyle açıklanabilir. Arabistan yarımadasının kumsal çöllerinden; (Ikre, Bismi, Rabbi) safsatasını esas tutmuş olan Araplar, uygar dünyada, bilhassa Türk zengin uygar bölgelerinde bu ilkel ve cahiliyet devrinin simgesi olan ilkeye dayanarak yapmadıkları tahrifat kalmamıştır. Bu zihniyetle hareket edenler İslam'dan önce evrensel Türk uygarlığının bütün belgelerini imha etmekte engel görmediler.

Yazacağınız İslam tarihinin de bu doğrultuda toplayabileceğiniz belgelere dayanarak açıklanmasını önemli görürüm.

Kudüs'ün teslim olunması için Patrik'inin koyduğu şart üzerine Kudüs önlerine gelen Halife Ömer'in kölesi ile ortaklaşa ve değişerek bir deveye binerek yol aldığını ve asıl kilise yakınına gelindiği zaman deveye binmek sırası köleye geldiğinden ötürü Ömer'in yürüyerek; Arap ırkından başka ve yüksek ırklardan oluşan ordunun yüksek ve muhteşem huzurunda o ordunun kumandanlarına karşı

ATATÜRK'ÜN SANSÜRLENEN MEKTUBU • 75

- 15 -

Çöllerinden; (Ikre bismi rabbi) safsatasını esas tutmuş olan arapsar medeniyetsizlikten, bilhassa Türk zengin medeni mühitlerinde bu ibtidai ve cahiliyet devrinin timsali olan dünya dayanarak yapmadıkları tahriyfat kalmamıştır. Bu zihniyetle hareket edenler, islamdan evvel cihansümul Türk medeniyetinin bütün vesikalarını imha etmekle

Müslümanlığı bir yana bırakmak ne demek ? - M. Kemal Nutuk'ta ne demek istedi?

yapılabilir şeklindeki düşüncelerini de kaydedeyim. Efendiler, bütün insanlığın görgü, bilgi ve düşüncede yükselip olgunlaşması, Hristiyanlığı, Müslümanlığı, Budizmi bir yana bırakarak basitleştirilmiş ve herkes için anlaşılacak duruma getirilmiş saf ve lekesiz bir dünya dininin kurulması ve insanların, şimdiye kadar kavgalar, çirkeflikler, kaba istek ve iştahlar arasında bir sefalethanede yaşamakta olduklarını kabul ederek, bütün vücutları ve zekâları zehirleyen zararlı tohumları yok etmeye karar vermesi gibi şartların gerçekleşmesini gerektiren birleşik bir dünya devleti kurma hayalinin tatlı olduğunu inkâr edecek değiliz.

tai nazarından mühim bir vak'a teşkil eder. Ebubekir kuvvetli bir muhakeme sahibi idi. Ömer de pek faal ve cür'etlidi.

Muhammet Mekkelilerin hakaret ve istihzalarını sabırla karşılamış ve bütün muvaffakıyetsizliklere göğüs germiştir. Haticenin ve Ebutalibin vefatile iki büyük hamisini kaybetmiştir. Bunların vefatından sora Muhammet Mekkeyi terkederek yabancı ellere hicret etmek mecburiyetini hissetmiştir. Muhammet Mekkeye gelen arap kabilelerini ve bu meyanda Medinelileri de islâmiyete davet etmişti. Medinelilerin bir kısmı islâmiyeti kabul etti. Medineliler iktisadî cihetten Yahudi tesirinde idiler. Yahudiler ve Hanifler vasıtasile vahdaniyet dininin esaslarını biliyorlardı. Muhammet te bunları vahdaniyete davet ediyordu. Medine Arapları azlık idiler. Bundan başka aralarında bir bağlılık ta yoktu. Kendilerini bir araya toplayacak bir reise muhtaç olduklarını takdir ediyorlardı. Medinelilerle Mekkeliler arasında derin bir düşmanlık ta vardı. Medinelileri, Muhammedin davetine icabet etmiye sevkeden başlıca sebepler işte bunlardır. Şüphesiz en müessir sebep Muhammedin şahsiyetidir. Medineliler Muhammedi ve müslümanları himaye edeceklerine söz verdiler. Muhammet te Mekkeden kalkıp Medineye kaçtı (622); buna *hicret* denildi ve bu hicret islâm tarihine soradan başlangıç oldu.

KURAN VE VAHİY Muhammedin koyduğu esasların toplu olduğu kitaba *Kuran* denir. Bu esasları ihtiva eden cümlelere *Ayet*, Ayetlerden mürekkep parçalara da *Sure* derler. İslâm an'anesinde bu ayetlerin Muhammede *Cebrail* adında bir melek vasıtasile Allah tarafından *vahiy*, yani ilham edildiği kabul olunur.

Tarihî noktai nazardan da mütalea edildiği zaman görülüyor ki: Muhammet birdenbire Allahın Resulüyüm diyerek ortaya çıkmamıştır. O, Arapların ahlâk ve âdetlerinin pek fena ve pek iptidaî ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunları ıslah için tenha yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sora kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur. Vahiy, ilham fikri Muhammetten evel de Araplarca meçhul değildi. Bütün iptidaî kavimler gibi, Araplar da, şairlerin, akıl erdiremedikleri kuvvetlerden ilham

aldıklarına inanırlardı. Bu kuvvetler Araplar için cinlerdi. Cinler, gûya, kâhinlere kayıptan haber vermek kudretini ilham ederlerdi. Bu nevi itikatlar Arabistanda herzaman o kadar canlı ve derin olmuştur ki Muhammet dahi cinlerin vücuduna samimî olarak inanmıştır. O, hakikaten cinlerin şairlere şiir ilham ettiğine kani idi. Araplar şairleri, bir kâhin gibi telâkki ederlerdi. Muhammedin Musa, İsa, dinlerine dair öğrendikleri de kendisinde bu itikadı kuvvetlendirmiştir. Bu Peygamberler de melekler vasıtasile ilham aldıklarını söylemişlerdi. O dinlerde de cin ve melek telâkkisi vardı. Dinler nazarında cinler, kötü ruhlar olduğundan peygamberler onlardan mülhem olamazlardı. Muhammet te diğer peygamberler gibi kendisine ilham eden kuvvetin insanları iğfal eden bir kuvvet olmayıp, onları hayır ve saadete irşat eden ilâhî bir kuvvet olduğuna samimî olarak inandı.

Muhammet başlangıçta her halde şedit bir heyecana maruz oldu. Birtakım dinî endişeler ve vicdanî mülâhazalarla samimî surette üzüldü. Muhammet namuskâr ve menfaat fikrinden ari olarak ortaya atıldı. Onun gayesi, muhitinin ahlâkını, dinini ve içtimaî hayatını ıslah etmekti.

İLK VAHİY Muhammedin Peygamberliğinin başlangıcına dair birçok rivayetler vardır. Bunlar pek çok efsanelerle karışmıştır. Hakikatte Peygamberin ilk söylediği Kuran ayetlerinin ne olduğu katî surette malûm değildir. Muhammet uzun bir devirdeki tefekkürlerin mahsulü olan ayetleri lüzum ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu. Bununla beraber kendisini tahrik eden kuvvetin tabiat fevkinde bir mevcudiyet olduğuna samimî surette kani idi. Muhammedi harekete getiren ilk amil bu samimî heyecanlar olmuştur. Muhammet bidayette irticalen dinî hitabette bulunan bir *vaiz* oldu. Vaizlikten *Nebi*liğe, Nebilikten nihayet *Allahın Resulü* haline geçti. Aralarında yaşadığı insanların manevî menfaati için ve büyük bir hakikat namına mücadeleye atıldı. sonunda cihanşümul bir dinin müessisi oldu. Muhammedin neşrettiği din, insanların kalbinde derin bir ihtizaz uyandırdı. O ölüp gittikten on dört asır sora bile islâmiyet, hâlâ kalplerde ihtizaz husule getir

mektedir. Bununla beraber içtimaî hayat, Muhammedin ilk telkinlerini bati bir tekâmül ile tadil ve tevsi etmektedir.

Kuranın içindekiler başlıca üç bahiste mütalea olunabilir.

Birincisi ve en mühimmi Allahın bir olduğuna ve ondan başka Allah olmadığına ve Muhammedin onun Resulü bulunduğuna inanmak;

İkincisi, hukukî hükümler;

Üçüncüsü, tarihe ait malûmattır.

Hukukî hükümler zaman ve mekân içinde içtimaî heyetlerin uğradıkları değişikliklere göre değişegeldiğinden on dört asır evelki zaman ve mekânın ihtiyacına göre lüzumlu ve kâfi görülmüş olan esaslar yerine bugün birçok mütenevvi kanunlar ve usuller konulmak zarureti görülmüştür. Bunlar dahi ebedî olmayıp zamanla değişmeğe mahkûmdurlar.

Tarihe ait malûmata gelince: yeni fenler sayesinde meydana çıkarılan hakikatler en yakın tarih bilgilerini bile temellerinden sarsmaktadır.

İmana ait olan birinci esas, sadeliği itibarile hakikaten pek mühimdir. Bu esasın, her muhatabın kabiliyetine göre izahında güçlük çekilmez.

Muhammet sağ iken Kuranın ayetleri bazı adamlar tarafından derilere, kemiklere, çömlek parçalarına, hurma dallarına yazılmış ise de bir arada toplanmamış, ayrı ayrı parçalar halinde kalmış idi. Birinci defa Ebubekirin hilâfeti esnasında ve son defa olarak Halife *Osman* devrinde toplanmıştır. Kuranın bizim elimize vâsıl olanı Halife Osman (644 - 656) tarafından cemedilmiş nüshasıdır. Kuranın tertibinde yalnız surelerin uzunluğu ve kısalığı gözde tutularak uzun sureler baş tarafa, kısaları en nihayetine konulmuştur. Başlangıç olduğundan yalnız Fatiha Suresi bundan istisna edilmiştir. Kuran sureleri Mekkede ve Medinede söylenmiş olmak itibarile başlıca ikiye ayrılır. Birinci devreye ait ayetler az çok hissî ve edebîdir. Medinede söylenen ayetler ise muhteviyat itibarile daha ciddî olmakla beraber edebiyat noktai nazarından Mekke devri ayetlerinden dundur.

Muhammet davet ettiği dinin, kendinden evel, Musa, İsa ve sair peygamberler tarafından davet edilen İbrahim ve Tevhit dini olduğunu söylemiştir.

MUHAMMET MEDİNEDE

Medine denilen yerin adı *Yesrip* tir. Muhammet oraya hicret ettikten sora onun oturduğu yer olmak itibarile Medine dendi.

Muhammet, islâm teşkilâtına Medinede başladı, orada islâm cemaatinin siyasî ve askerî reisi oldu; Mekke müşriklerine karşı harp ilân etti.

Muhammet Medinede müslümanların ibadet etmeleri için bir *cami* (islâm cemaatinin toplanacağı yer) yaptı. Bu ilk cami damsız kerpiçten yapılmış dört duvardan ibaret idi. Caminin bir duvarına bitişik olmak üzere Muhammet ile karıları için kerpiçten yatacak odalar yapıldı. Soraları avlunun bir köşesinin üstü de hurma dallarile örtüldü. Caminin kıblesi *Kudüs* idi. Soraları Mekkeye döndürüldü.

Mekkeden gelen muhacirlere, *Muhacirin*, Medinelilere *Ensar* (yardımcı) denmiştir. Medinelilerden müslüman olanlar çok çabuk çoğaldı. Yalnız Us kabilesi kolaylıkla islâmiyeti kabul etmedi.

Muhammedin Yahudilerden gördüğü muhalefet daha şedit olmuştur.

Muhammet Arapları tatmin ve Yahudileri bertaraf etmek suretile adım adım muvaffak oldu. Fakat, islâmiyet ancak Arap Yarımadasının hudutlarını aştıktan ve Arap olmıyan kavimler, bilhassa Türkler tarafından kabul edildikten soradır ki, büyük bir din haline geldi.

Arap olmıyan kavimler islâmiyeti hırsla benimsediler, halbuki asıl Araplardan olan sınıflar islâmiyeti, tahakküm etmek için bir siyaset vasıtası olarak kullandılar. Nihayet nüfuz ve iktidar Arap olmıyan müslüman kavimlerin ellerine geçti. Araplar adeta çöllerine döndüler.

Muhammedi ve onun nasıl bir din müessisi ve dinî bir devlet reisi olduğunu anlıyabilmek için onun bilhassa askerî faaliyetlerini tetkik etmek lâzımdır. Aksi takdirde Muhammedi, her şeyi bir melekten alan ve aynen muhitine tebliğ eden ümmî, cahil, hissiz hareketsiz bir put derekesine indirmek hatasından kurtulmak mümkün olmaz. Halbuki Muhammet denilen şahsiyet bizatihi mütehassis, mütefekkir, müteşebbis ve muasırlarının en yükseği olduğunu yaptığı işlerle ispat etmiş bir varlıktı.

Kemal Atatürk'ün; "Padişahlar gizli içerdi, ben açık içiyorum!" sözü Hakkında

M. Kemal Atatürk'ün ŞOK el yazıları !!! (Türk Tarih Kurumu Basımevi)

"ATATÜRK VE ALLAH" DAVASI

Atatürk'ün elyazıları doğrulandı

ADTYK Atatürk Araştırma Merkezi'nin 2. Ankara Ceza Mahkemesi'ne gönderdiği yazıda, 2000'e Doğru'nun 8. sayısında yer alan belgelerin aslına uygun olduğu belirtildi. Ancak Cumhuriyet Kütüphanesi'nde bulunan, Atatürk'ün kendi notlarını içeren metin gönderilmedi.

ATATÜRK'ÜN EL YAZISIYLA ALLAH'IN DOĞUŞU

Atatürk'ün Kemalizmin resmi tarih tezlerini içeren Türk Tarihinin Ana Hatları adlı kitabın ilk daktilo taslağına yazdığı değişiklik ve eklerden bir sayfa (1930).

Yakın Tarih Ansiklopedisi
Yeni Nesil 2. Baskı Şubat 1990 İstanbul s. 87

Orijinal belge, Anıtkabir Kütüphanesi'nde.
Fotokopisi, Türk Tarih Kurumu'nda, Genelkurmay Başkanlığı'na bağlı Askeri Tarih ve Stratejik Etüdler Başkanlığı'nda ve *Aydınlık* gazetesi arşivinde.

Atatürk'ün Elyazısı

El Yazısının Metni

Masum ve cahil insanları, yüzlerce allaha taptırmak, veya, allahları, muay [illegible] toplamak ve en nihayet bir allah kabu [illegible] siyasetin doğurduğu neticelerdir.

Hangi mabedin Hükümdarı, dolayısile papasları, kuvetlenir ve diğer mabetlere hakim olursa, O mabedin papasları kendi allahlarının büyüklüğünü tanıtmaya, diğer allahları ehemiyetten düşürmeye çalışırlardı. Netekim, Tinis hanedanından I inci Pepi'nin yaptırdığı Menfis (Memphis), payitahat olunca, burası için yeni ve en büyük bir allah lazımdı. Tinis papasları bunun çaresini buldular. Tinisin (Helyopolis) mahalli allahı, insan şeklinde temsil edilen atom (Ataum = ammon) idi. Fakat, bu ilah, bütün mısırlıların gözünü dolduramazdı. Umumiyetle, mısırda, güneşe mensup bir allaha tapınmağa alışılmıştı.

Doğu Perinçek, Kemalist Devrim 2 Din ve Allah
Kaynak Yayınları 5. Basım İstanbul, Aralık 1996 sh. 207

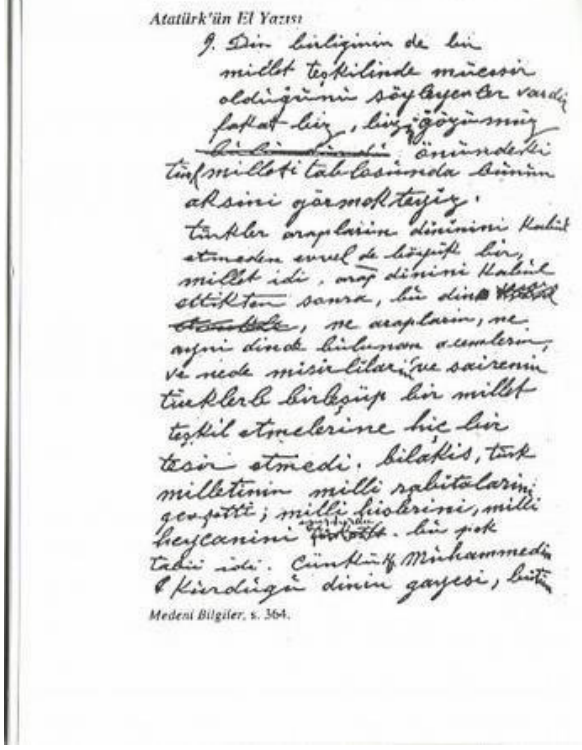

Medeni Bilgiler, s. 364.

DİN VE MİLLET

Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır. Fakat biz, bizim gözümüz önündeki türk milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

Türkler arapların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. **Arap dinini kabul ettikten sonra,** bu din, ne arapların, ne aynı dinde bulunan acemlerin ve ne de mısırlıların vesairenin türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir tesir etmedi. **Bilakis, türk milletinin milli rabıtalarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü, Muhammed'in kurduğu dinin gayesi, bütün...**

Prof. Dr. Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Atatürk'ün Elyazıları, Sh. 364

Medeni Bilgiler, s. 365.

(15)

...milliyetlerin fevkinde şamil **bir arap milliveti siyasetine müncer oluyordu.** Bu arap fikri, *Ümmet* kelimesi ile ifade olundu. Muhammedin dinini kabul edenler, kendilerini unutmağa, hayatlarını allah kelimesinin, her yerde yükseltilmesine hasretmeğe mecburdurlar. Bununla beraber, allaha kendi millî lisanında değil, allahın arap kavmine, gönderdiği arapça kitapla ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe, allaha ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyyet karşısında **türk milleti bir çok asırlar, ne yaptığını, ne yapacağını bilmeksizin, adeta, bir kelimesinin**

manasını bilmediği halde
Kurani ezberlemekten
beyni sulanmış, hafizla
ra döndüler. Başlarına
geçe bilmiş, olan haris ser-
darlar, türk milletince, karışık
cahil Hocalar
agziyle, ateş ve azap ile
müdhiş bir muamma
halinde kalan, dine, hirs
ve siyasetlerine alet
ittihaz ettiler. Bir taraftan
araplari zorla emirleri
altina aldilar, bir taraftan
avrupada, allah kelimesinin
ilasi parülasi altinda,
hiristiyan milletlerini idareleri
altina geçirdiler, fakat onlarin
dinlerine ve milliyyetlerine
ilişmeyi düşünmediler.
ne onlari ümmet yaptilar

Medeni Bilgiler, s. 366.

(16)

manasını bilmediği halde Kuran'ı ezberlemekten beyni sulanmış, hafızlara döndüler. Başlarına geçebilmiş olan haris serdarlar, türk milletince, karışık, cahil hocalar ağziyle, ateş ve azap ile müdhiş bir muamma halinde kalan, **dini, hırs ve siyasetlerine alet ittihaz ettiler.** Bir taraftan arapları zorla emirleri altına aldılar, bir taraftan Avrupada, allah kelimesinin ilâsı [yüceltilmesi] parulası altında, hıristiyan milletlerini idareleri altına geçirdiler, fakat onların dinlerine ve milliyetlerine ilişmeyi düşünmediler.

Ne onları ümmet yaptılar,

ne onlarla birleşerek
bir kuvvetli millet yaptilar
misirda, belirsiz bir adami
halifedir deye yok ettiler,
hirkasidir deye bir pala
pareyi, hilafet alameti olarak
altin sandiklara koydilar
halife oldilar. Gâh şarka
gâh garba veya her tarafa
birden saldira saldira Türk milletini
allah için, peygamber için
topraklarini, menfaatlerini
benliğini unutturacak
allahta müteveKkil Kilacak derin
bir gaflet ve yorgunluk
beşiğinde uyuttular
milli duyguyu boğan, fani
ya kiymet verdirmeye, sefaletler
zarurietler, felaketler his
olunmaya başlayinca,
o asil hakiki saadete o oldiktan
sonra ahirette kavuşacagini
vaat ve temin eden dini akide

Medeni Bilgiler, s. 367.

(17)

ne onlarla birleşerek bir kuvvetli millet yaptılar. **Mısırda, belirsiz bir adamı halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palaspareyi,** hilâfet alemeti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular. Gâh şarka, gâh garba veya her tarafa birden saldıra saldıra **Türk milletini allah için, peygamber için topraklarını, menfaatlerini, benliğini unutturacak, allaha mütevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular.** Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verdirmeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler his olunmaya b ıl hakiki saade- te öldükten sonra ahirette kavu ve temin eden dini akide

Atatürk'ün Elyazısı

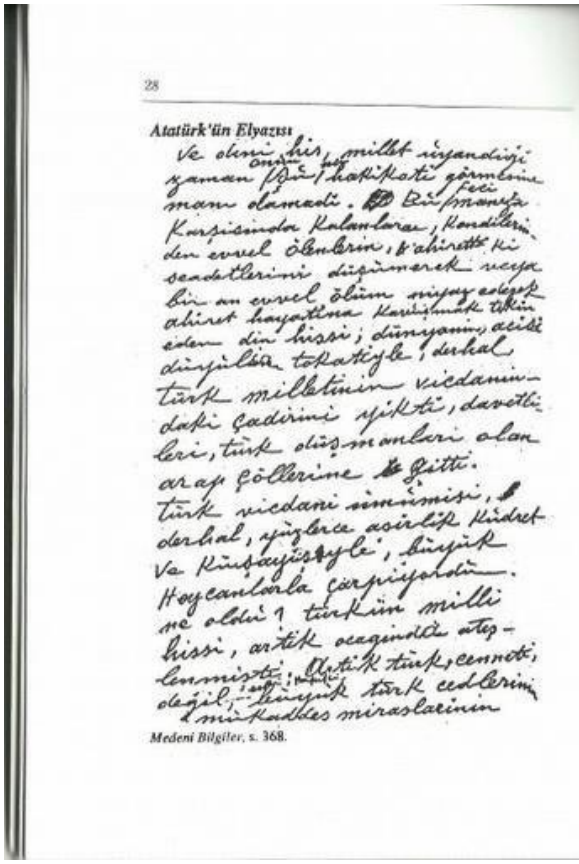

Medeni Bilgiler, s. 368.

(18)

ve dini his, millet uyandığı zaman onun şu acı dikkati görmesine mani olmadı. Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin, ahiretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek ahiret hayatına kavuşmak telkin eden din hissi; dünyanın acısı duyulan tokatıyle derhal Türk milletinin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri, türk düşmanları olan arap çöllerine gitti. Türk vicdanı umumisi, derhal, yüzlerce asırlık kudret ve küşayişiyle [açıklıkla, ferahlıkla], büyük heycanlarla çarpıyordu. Ne oldu? Türkün milli hissi, artık ocağında ateşlenmişti. **Artık türk, cenneti değil, eski, hakiki büyük türk cedlerinin mukaddes miraslarının,**

Atatürk'ün El Yazısı

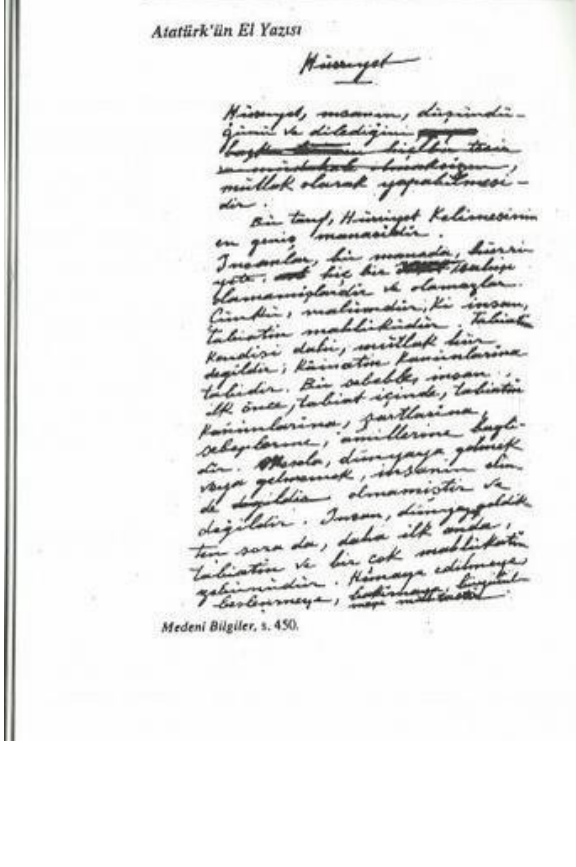

Medeni Bilgiler, s. 450.

DİN VE ÖZGÜRLÜK

1

Hürriyet

Hürriyet, insanın, düşündüğünü ve dilediğini mutlak olarak yapabilmesidir.

Bu tarif, hürriyet kelimesinin en geniş manasıdır. İnsanlar, bu manada, hürriyete hiç bir zaman sahip olmamışlardır ve olamazlar. **Çünkü, malumdur ki, insan tabiatın mahlukudur.** Tabiatın kendisi dahi, muhak hur değildir, kânûn kanunlarına tabidir. Bu sebeble insan ilk önce, tabiat içinde, tabiatın kanunlarına, şartlarına, sebeplerine, âmillerine bağlıdır. Mesela, dünyaya gelmek veya gelmemek, insanın elinde olmamıştır ve değildir. İnsan, dünyaya geldikten sonra da, daha ilk anda, tabiatın ve birçok mahlûkların zebunudur. Himaye edilmeye, beslenmeye, bakılmaya, büyütülmeye muhtaçtır.

Medeni Bilgiler, s. 451.

2

İpditai insanların, tabiatın her şeyinden, gök gürültüsünden, geceden, taşan bir nehirden ve vahşi hayvanlardan ve hatta birbirlerinden korktuklarını biliyoruz. İlk his ve düşüncesi korku olan insanın her düşünce ve dileğini mutlak surette yapmağa kalkışmış olması düşünülemez.

İptidai insan kümelerinde, ata korkusu ve nihayet, büyük kabile ve kavimlerde, ata korkusu yerine kaim olan **allah korkusu, insanların kafalarında ve hareketlerinde hesapsız memnular yaratmıştır.** Memnular ve hurafeler üzerine kurulan bir çok adetler ve ananalar, insanları düşünce ve harekette çok bağlamıştır. O kadar ki, düşünce ve hareket serbestisi gibi bir hak mefhumu malum olmamıştır.

Cemaatların başına geçebilen adamlar, cemaatı Allah namına idare ederdi

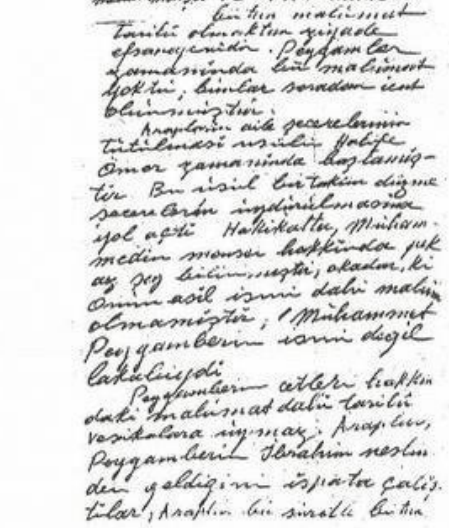

4

Muhammedin menşei

Muhammedin aile ve Atalarına ait bütün malûmat Tarihî olmaktan ziyade efsanevîdir. Peygamber zamanında bu malûmat yoktu; bunlar sonradan icat olunmuştur.

Arapların aile şecerelerinin tutulması usulü Halife Ömer zamanında başlamıştır. Bu usul bir takım düzme şecerelerin uydurulmasına yol açtı. **Hakikatta, Muhammedin menşei hakkında pek az şey bilinmiştir, okadar ki onun asıl ismi dahi malûm olmamıştır; Muhammet, Peygamberin ismi değil, lakabıydı.**

Peygamberin cetleri hakkındaki malûmat dahî tarihî vesikalara uymaz. **Araplar, Peygamberin İbrahim neslinden geldiğini ispata çalıştılar;** Araplar bu suretle bütün

Doğu Perinçek Atatürk Din ve Lâiklik Üzerine
2. Basım, Kaynak Yayınları İstanbul, Aralık 1997 Sh. 145.

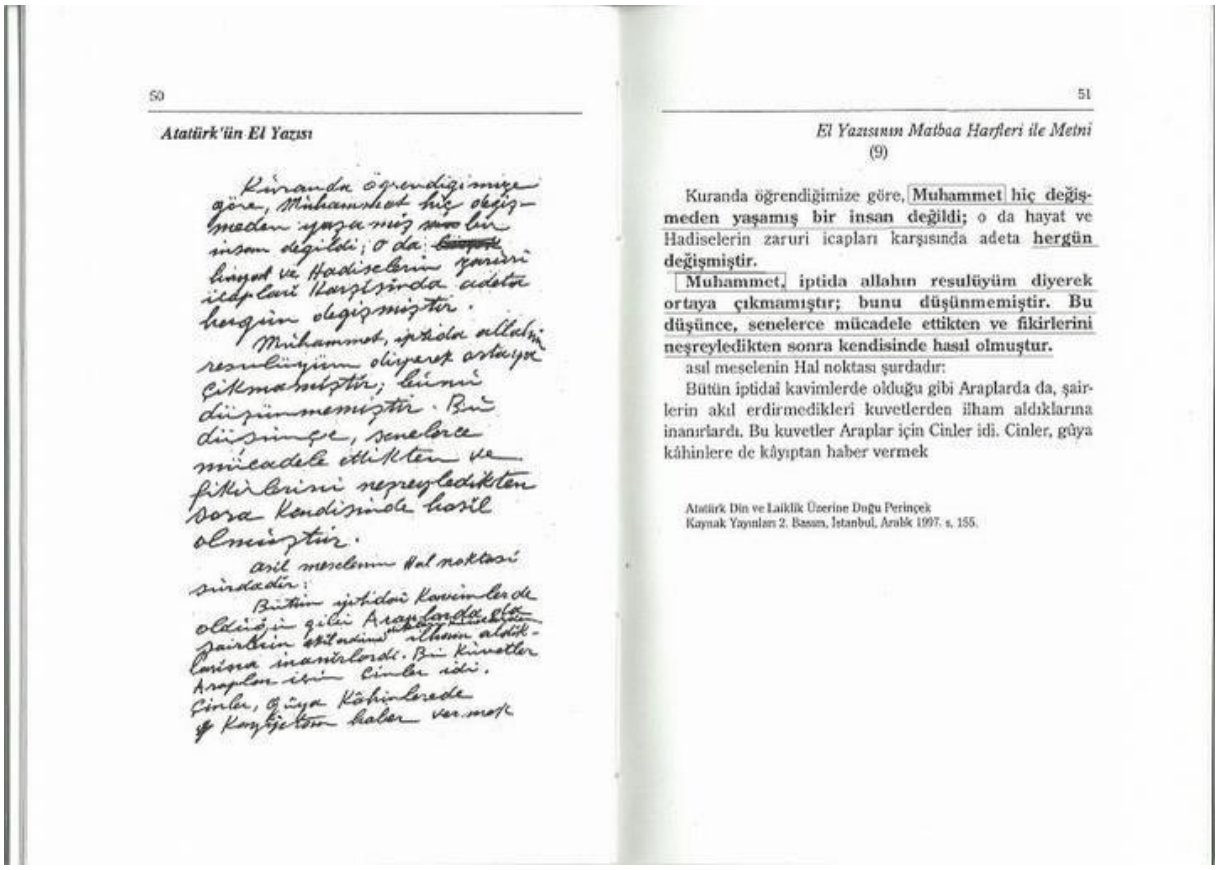

50

Atatürk'ün El Yazısı

Kuranda öğrendiğimize göre, Muhammet hiç değişmeden yaşamış bir insan değildi; o da hayat ve Hadiselerin zarurî icapları karşısında adeta hergün değişmiştir.

Muhammet, iptida allahın resulüyüm diyerek ortaya çıkmamıştır; bunu düşünmemiştir. Bu düşünçe, senelerce mücadele ettikten ve fikirlerini neşreyledikten sora kendisinde hasıl olmuştur.

asıl meselenin Hal noktası şurdadır:

Bütün iptidaî kavimlerde olduğu gibi Araplarda da, şairlerin akıl erdirmedikleri kuvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvetler Araplar için Cinler idi. Cinler, güya kâhinlere de kâyıptan haber vermek

51

El Yazısının Matbaa Harfleri ile Metni

(9)

Kuranda öğrendiğimize göre, Muhammet hiç değişmeden yaşamış bir insan değildi; o da hayat ve Hadiselerin zaruri icapları karşısında adeta hergün değişmiştir.

Muhammet, iptida allahın resulüyüm diyerek ortaya çıkmamıştır; bunu düşünmemiştir. Bu düşünce, senelerce mücadele ettikten ve fikirlerini neşreyledikten sonra kendisinde hasıl olmuştur.

asıl meselenin Hal noktası şurdadır:

Bütün iptidaî kavimlerde olduğu gibi Araplarda da, şairlerin akıl erdirmedikleri kuvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvetler Araplar için Cinler idi. Cinler, güya kâhinlere de kâyıptan haber vermek

Atatürk Din ve Laiklik Üzerine Doğu Perinçek
Kaynak Yayınları 2. Basım, İstanbul, Aralık 1997, s. 155.

-Cumhuriyetin İlk Yıllarında Sünneti (hıtam) Yasaklama Teşebbüsü:

يارين

١٣٤٦

ΓΙΑΡΗΝ

سنت مسئله‌سی

Türkiye'de müslüman çocukların sünnet (hıtam) edilmelerinin yasaklanmak istenmesi hareketine karşı sâbık Şeyhulislâm **Mustafa Sabri Efendi**'nin o sıralarda Batı Trakya'da çıkarmakta olduğu **"Yarın Gazetesi"**nde verdiği cevâba âid makalenin başlığı

JEAN MESLIER
Sağduyu
Tanrısızlığın İlmihali
IDÉE FIXE
1928'de Atatürk'ün talimatıyla yayımlanan kitap
6. BASIM

-Milli Mücadele'yi M. Kemal Atatürk başlattı yalanı:

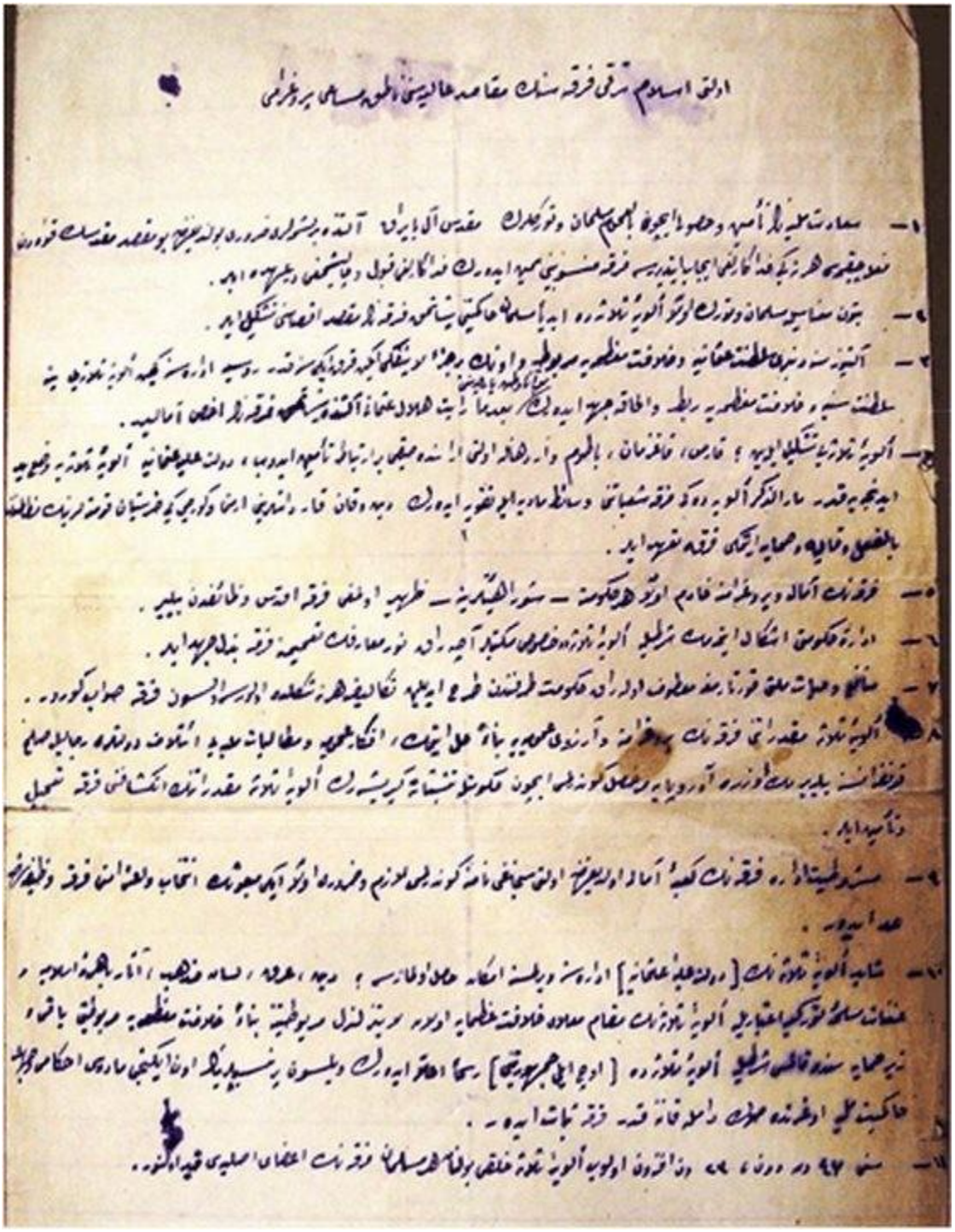

(Gördüğünüz gibi M. Kemal Samsun'a çıkmadan evvel millet pes etmemiş, yenilgiyi kabul etmemiş ve düşmana boyun eğmemişti)
(Fotoğraf: Oltu İslam Terakki Fırkasının Mekasıd-ı Aliyesini Natık Programı)

SON DAKİKA
ANA SAYFA
YAZARLAR
SİYASET
EKONOMİ
FİNANS
DÜNYA
SPOR
GÜNCEL
YAŞAM
MAGAZİN
ASTROLOJİ
HAVA DURUMU
OMBUDSMAN
ÇİZERLER
Bilim ve Teknoloji
Kültür ve Sanat
Eğitim
TV Rehberi

Atatürk'le ABD'li elçinin gizli kalmış din sohbeti

Atatürk'ün, 1932-1933'te Türkiye'de görev yapan ABD Büyükelçisi Charles H. Sherrill'le yaptığı 'dinle ilgili' söyleşi ilk kez yayımlandı

İSTANBUL Milliyet

Atatürk'ün, biyografisini yazan ABD Büyükelçisi Charles H. Sherrill'e 1933'te açıkladığı "dinle ilgili" düşünceleri ilk kez yayımlandı. Söyleşide, Sherrill'in kitabına almayıp rapor olarak ABD Dışişleri'ne gönderdiği açıklamalar yer aldı. 1932-1933 yıllarında Ankara'da görev yapan Sherill'in hazırladığı rapor, ilk kez araştırmacı yazar Rıfat N.Bali'nin hazırladığı makalede yayımlandı. Radikal'de dün yayımlanan raporda,Atatürk'ün çocukluğuyla ilgili olarak şunlar kaydedildi: "Galiba, 6 ve 7 yaşındayken annesi onu bir sıbyan mektebine göndermek istiyordu. Burada öğretmen Kuran dersleri de verecekti. Bu, uzun Arapça bölümleri ezberlemek demekti. Diğer yandan babası oğlanın din eğitiminin verilmediği laik bir mektebe gitmesini istiyordu.

M. Kemal, "Türk halkının uzun zamandan beri ezberden okuduğu bazı Arapça duaların gerçek manasını anladığı zaman tiksineceğini" söyluyor.

yledi!
i açıldı,
okudu
ni cümleler
eçmeyiz!»
i kabul etmedi

GARP
IZI

Dinî bir inkılâp: Türkçe Kur'an

Yarın Yeraltı camiinde mevlit ve Kur'an okunacak

Atatürk'ü "Tanrılaştırma" Temayülü

Efendiler, belki birtakım kimselere göre. Rauf Bey, üzerine aldığı görevi yerine getirmişti. Ben de açıkladığım üzere, genel ve tarihi görevimin o güne ait safhasını tamamlamıştım. Ancak, genel görevimin emrettiği asıl noktayı hedefe ulaştırmak ve uygulamaya geçmek gerektiği zaman da asla kararsızlığa düşmedim. Tevfik Paşa`nın telgrafları dolayısıyla saltanatı hilafetten ayırmaya ve önce saltanatı kaldırmaya karar verdiğim zaman, ilk yaptığım işlerden biri de, derhal Rauf Bey`i, Meclis`teki odama çağırmak oldu. Rauf Bey`in, Refet Paşa`nın evinde sabahlara kadar dinlediğim düşünce ve görüşlerini hiç bilmiyormuşum gibi davranarak, ayakta, kendisinden şu istekte bulundum: ``Hilafet ve saltanatı birbirinden ayırarak saltanatı kaldıracağız! Bunun doğru olduğu konusunda kürsüden bir konuşma yapacaksınız! `` Rauf Bey ile bundan başka bir tek kelime konuşmadık. Rauf Bey odamdan çıkmadan önce, aynı maksatla çağırmış olduğum Kazım Karabekir Paşa geldi. Ondan da aynı şekilde konuşmasını rica ettim.

Ayasofya'ya uzanan elleri deşifre eden belge:

T.C.
BAŞVEKALET
Kararlar Müdürlüğü
Sayı: 2/1589

BAŞBAKANLIK
CUMHURİYET ARŞİVİ

KARARNAME

"Maarif Vekilliğinden yazılan 14/11/934 tarih ve 94041 sayılı tezkerede:Eşsiz bir mimarlık sanat abidesi olan İstanbul'daki Ayasofya Camiinin tarihi vaziyeti itibariyle müzeye çevrilmesi bütün Şark alemini sevindireceği ve insanlığa yeni bir ilim müessesesi kazandıracağı cihetle bunun müzeye çevrilmesi, çevresindeki evkafa ait dükkanların yıktırılması ve diğerlerinin de evkafça istimlak edilmesi suretiyle güzelleştirilmesi ve tamiri ve daimi muhafazası masraflarına karşılık ta evkafça bu sene ve gelecek seneler bütçelerinden muayyen bir para ayrılması hakkında bir karar ittihazı istenilmiş ve Evkaf Umum Müdürlüğünden yazılan 7/11/934 tarih ve 153197/107 sayılı mütalaanamede, bu camiin Bizanslardan kalma bir eser olması hasebiyle hiç bir vakfı olmadığı ve her ne kadar cami olduktan sonra Sultanlar ve Halk tarafından bazı gelirler bağışlanmışsa da bunlardan aşar olarak bağlanan sultan gelirlerinin kaldırılmış olduğu ve halk tarafından bağlanan gelirler ise kuran okumak ve buna benzer belli ve nerede olursa olsun yapılabilir dini emekler için olup müzeye çevrilmesi ve korunması için verilecek bir geliri bulunmadığı ve şimdiye kadar tamiri, gelirine bakmadan diğer vakıflarla bir arada yapılagelmekte olan bu bina cami olmaktan çıkınca artık buna da imkan kalmayacağı ve bütçelerinin bugünkü vaziyeti herhangi bir yardıma da yol bırakmamakta olduğu ve çevresindeki yapılardan evkafa ait olanları yıkmak ve kaldırmak elden gelirse de ötekine berikine ait olanların Evkafça satın alınmasına imkan bulunmadığı bildirilmiştir.

Bu iş İcra vekilleri heyetince 24/11/934 te görüşülerek, camiin çevresindeki Evkafa ait binaların evkaf Umum Müdürlüğünce yıktırılarak temizlettirilmesi ve diğer binaların istimlak, yıkma ve binanın tamir ve muhafazası masrafları da Maarif Vekilliğince verilmek suretiyle Ayasofya camiinin müzeye çevrilmesi tasvip ve kabul olunmuştur.

24/11/934

REİSİCUMHUR

K. Atatürk

http://www.facebook.com/AntiChpArsivi

Bş. V.	Ad. V.	M.M. V.	Da. V.
Ha. V. V.	Ma. V.	Mf. V.	Na. V.
İk. V.	S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.

T.C.
BAŞVEKALET
Kararlar Müdürlüğü
Sayı: 2/1589

BAŞBAKANLIK
CUMHURİYET ARŞİVİ

KARARNAME

"Maarif Vekilliğinden yazılan 14/11/934 tarih ve 94041 sayılı tezkerede:Eşsiz bir mimarlık sanat abidesi olan İstanbul'daki Ayasofya Camiinin tarihi vaziyeti itibariyle müzeye çevrilmesi bütün Şark alemini sevindireceği ve insanlığa yeni bir ilim müessesesi kazandıracağı cihetle bunun müzeye çevrilmesi, çevresindeki evkafa ait dükkanların yıktırılması ve diğerlerinin de evkafça istimlak edilmesi suretiyle güzelleştirilmesi ve tamiri ve daimi muhafazası masraflarına karşılık ta evkafça bu sene ve gelecek seneler bütçelerinden muayyen bir para ayrılması hakkında bir karar ittihazı istenilmiş ve Evkaf Umum Müdürlüğünden yazılan 7/11/934 tarih ve 153197/107 sayılı mütalaanamede, bu camiin Bizanslardan kalma bir eser olması hasebiyle hiç bir vakfı olmadığı ve her ne kadar cami olduktan sonra Sultanlar ve Halk tarafından bazı gelirler bağışlanmışsa da bunlardan aşar olarak bağlanan sultan gelirlerinin kaldırılmış olduğu ve halk tarafından bağlanan gelirler ise kuran okumak ve buna benzer belli ve nerede olursa olsun yapılabilir dini emekler için olup müzeye çevrilmesi ve korunması için verilecek bir geliri bulunmadığı ve şimdiye kadar tamiri, gelirine bakmadan diğer vakıflarla bir arada yapılagelmekte olan bu bina cami olmaktan çıkınca artık buna da imkan kalmayacağı ve bütçelerinin bugünkü vaziyeti herhangi bir yardıma da yol bırakmamakta olduğu ve çevresindeki yapılardan evkafa ait olanları yıkmak ve kaldırmak elden gelirse de ötekine berikine ait olanların Evkafça satın alınmasına imkan bulunmadığı bildirilmiştir.

Bu iş İcra vekilleri heyetince 24/11/934 te görüşülerek, camiin çevresindeki Evkafa ait binaların evkaf Umum Müdürlüğünce yıktırılarak temizlettirilmesi ve diğer binaların istimlak, yıkma ve binanın tamir ve muhafazası masrafları da Maarif Vekilliğince verilmek suretiyle Ayasofya camiinin müzeye çevrilmesi tasvip ve kabul olunmuştur.

http://www.facebook.com/AntiChpArsivi

24/11/934

REİSİCUMHUR

K. Atatürk

(Fotoğraf, Derneğin Resmi Web Sitesi'nden bir görünüm)
ADD yani ATATÜRKCÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ´nin üç onur kurucusundan biri Sabetaycıların "Kapancılar"kolundan Münci Kapani´dir, ki büyük ihtimalle diğer iki onur kurucusundan da en az biri Sabetaycıdır.Zaten isminden de belli ediyor kendini; " Kapani. "

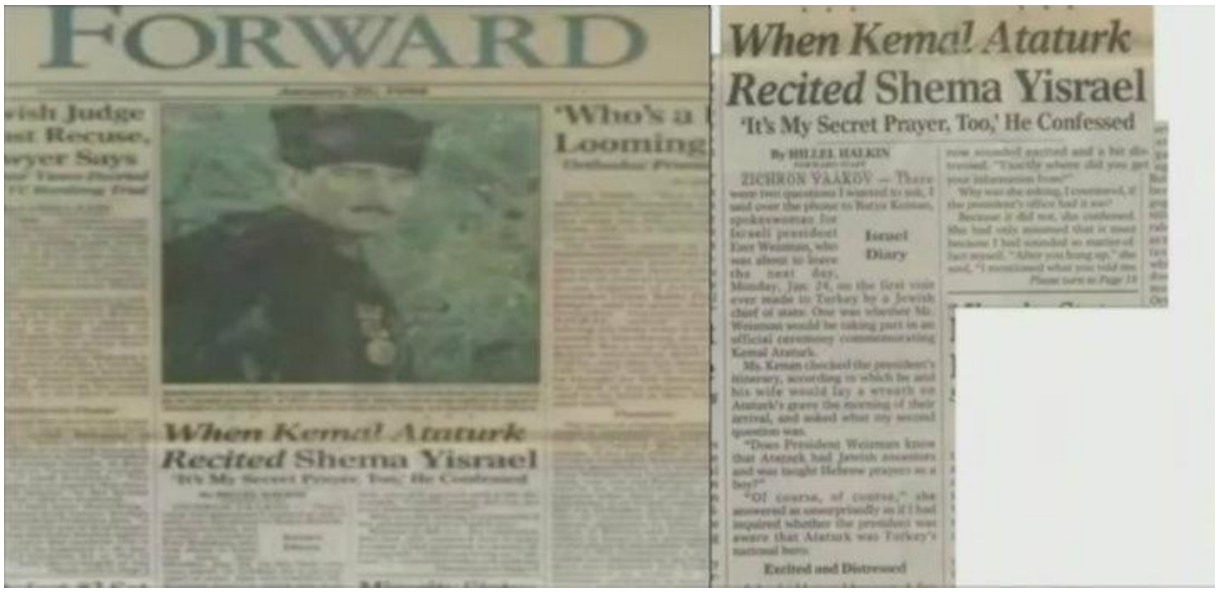

M. Kemal Atatürk Sabetayist miydi?
(Fotoğraf: Gazete yer alan haberin küpürü.)

M. Kemal'in 30 Eylül 1911'de Kudüs Kamenitz Oteli'nde yahudi Eliezer Ben Yehuda'nın oğlu Itamar Ben-Avi ile sohbeti:
M. Kemal: "SABETAY SEVİ'nin soyundan geliyorum. Kendisine hayranım. Keşke bu dünyadaki bütün yahudiler onun mesihliği altında birleşse.." (yani hem burda bir yahudi olduğunu hemde yahudi inancına bağlı olduğunu söylüyor..)
M. Kemal: "Evimde Venedik'te basılmış eski bir TEVRAT var. Babam onu okumam için bana Karaim Yahudisi bir muallim tutmuştu. Öğrendiğim ayetlerden bazılarını hala hatırlayabiliyorum." dedikten sonra biraz düşünüp.."SHEMA YISRA'EL, ADONAI ELOHENU, ADONAI EHAD!" (yani "Dinle ey İsrail, Rabbin olan Tanrı tektir")demiştir. Bu dua yahudilerin ünlü Shema duasıdır. M. Kemal demek ki, gizliden gizliye yahudi ibadetini ediyormuş, yani dinine bağlı bir yahudi hemde..
Daha sonra yahudi İtamar Ben Avi'nin "Efendim, bu Yahudilerin en mühim duasıdır!" demesi üzerine M.Kemal:
"Benim de gizli duamdır bayım, benim de.." diyerek etnik kökeninin ve dininin yahudi olduğunu beyan etmiştir..
(Sabetay Sevi, Yahudilerin bir kısmının peygamber, mesih kabul ettiği, Yahudi ırkına mensup, gizli öğretileri olan ve en önemlisi Selanik merkezli bir din kurmuş olan yalancı peygamberdir. Bir Osmanlı vatandaşıdır.
Kurduğu yolun en büyük düsturu "Her kimin arasında olursa olsun bir sabetaycının onlardan gözükmesi ve bunu yaparken gerçekten onlara özenmemesi, kendi aslını bozmamasıdır. Yani, Hristiyanın arasında Hristiyan, Müslümanların arasında Müslüman gibi gözükürken aslında Sabetaycılıktan taviz vermemektir. Özünü kaybetmemektir.")
****
KAYNAK:New York'da yayınlanan FORWARD gazetesi, Zichron Yaakov'un haberi, 28 Ocak 1994 (Gazete'de daha ayrıntılı bilgi mevcut fakat biz özet olarak paylaştık.)

Alman Dergisi: "Türkler'in Babası Bir Yahudi Oğlu muydu?"

AUFBAU
AMERICA'S ONLY GERMAN-JEWISH PUBLICATION - FOUNDED IN 1934
LEADING INTO THE NEW CENTURY

War „Vater der Türken" ein „Sohn der Juden" ?

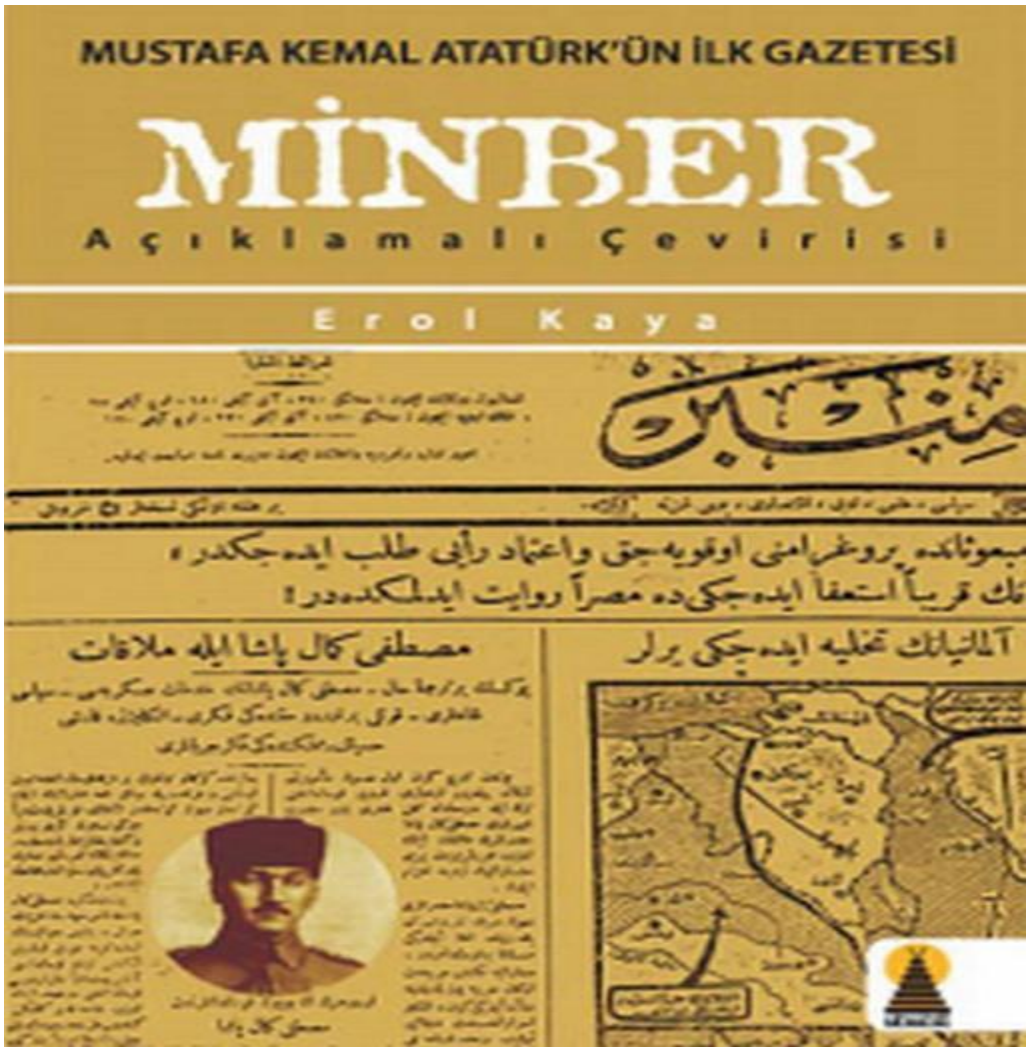

M. Kemal 17 Kasım 1918 tarihinde, İstanbul'da kendi parasıyla çıkardığı "Minber" gazetesinde yayımlanan söyleşisinde şöyle der:
"Bu harpte İngilizlerle Arıburnu, Anafarta ve Filistin cephelerinde karşı karşıya bir çok muharebeler verdim...
****Kalbimde kin ve düşmanlık hissiyatı yer bulmamıştır.** İngilizlerin Osmanlı milletinin hürriyetine ve devletimizin bağımsızlığına riayette gösterecekleri hürmet ve insaniyet karşısında yalnız benim değil, bütün Osmanlı milletinin **İngilizlerden daha hayırhah (iyiliksever) bir dost olamayacağı** kanaatiyle etkilenmeleri pek tabiidir."**

K`e´mal değil, K`a´mal... Biz söylemiyoruz, belgeler söylüyor. Ayrıca "Mustafa" ismi de çıkartılmış.

Gölfke Ziraat Bankasına

Merkezi (Tekir Çiftliği) olmak ve Arkasası , Persenti , Avşar , Karadedeli , Tekir , Tekirkayunu , Türkmenli , Türkmenuşağı , Tozara köylerini de İntiya olmak üzere mintakasında 2836 sayılı Tarım kredi kooperatifleri kanununa uygun bir Tarım kredi Kooperatifi kurmak istiyoruz .

Dileğimiz Bankasınca da muvafık görüldüğü takdirde imzalanmak üzere altı nüsha ana mukavelenamenin ilişkisini Nizamnameler ve hazırlanmak ana mukavelenamenin Ekonomi bakanlığınca tasdik ve göstertilişe tescil muamelesinin ifası için gereğinin yapılmasını dileriz . 30/6/936

(1)

Tekir Çiftliği Sahibi Kemal Atatürk

K. Atatürk

(2)	(3)	(4)
Tekir köyünden Alirıza oğlu Osman Kahya Doğum : ...	Tekir köyünden Nuri oğlu Ziya Şahin D : ...	Tekir köyünden Kahruz oğlu Torahim D : ...
Okaya	Z. Şahin	
(5)	(6)	(7)
Tekir köyünden Ahmed oğlu Faik D : ...	Tekir köyünden Ahmed oğlu Ali D : ...	Tekir köyünden Nuri oğlu Hamza D : ...
FAİK 30		
(8)	(9)	(10)
Tekir köyünden Hüseyin oğlu Ali D : ...	Tekir köyünden Ahmed oğlu Osman D : ...	Tekir köyünden Hüseyin oğlu Ahmed D : ...

ULUS

14 TEMMUZ 1936 SALI

Son haberler üçü sayfamızdadır

ADIMIZ, ANDIMIZDIR — HER YERDE

ULU ÖNDER ve Tarım Kredi Kooperatifleri

Tarım Kredi Kooperatiflerinin ilki olan Tekir kooperatifinde 1 sayılı ortak: K. ATATÜRK

Kanunsuz yaz tatilini bağlamadan kabul ettiği kanuna uygun olarak ilk tarım kredi kooperatifi Bilâkide, Tekir'de kurulmuştur. Bu kooperatifin 1 sayılı ortağı Cumhur Başkanımızdır. Ziraatimizi daha çok geliştirecek bu kooperatifinden kötücümün bu suretle tesisi münasebetiyle Ekonomi bakanımız Celâl Bayar'a çektiği telgrafa Atatürk şu cevabı vermiştir :

13. VII. 1936

Celâl Bayar'a;

Tarım Kredi Kooperatiflerinin ilki olan Tekir kooperatifi muamelesinin bittiğini, sevinerek öğrendim. Bu kooperatifte 1 sayılı ortak olarak bulunmanı, muhabbetle yadetmenize teşekkür ederim. Tarım Kredi Kooperatiflerinin az zamanda bütün yurdu kaplamanı, başarıcı gayretinizden bekliyorum. Gözlerinizden öperim.

K. ATATÜRK

Montrö'de çalışmalar dün yeniden

Dış Bakanımız konferanst kümetimizin görüşlerini ar

Bugün ehemiyetli bir toplantı ya

İngiliz delegasyonunun uzlaştırıcı talimat ve bir anlaşmaya varılacağı haber ver

683 Numaralı

Çiftliği Tarım Kredi Kooperatifinin

Ortak Defteri

Kooperatifin tesisi tarihi : 20 / 7 / 936

21 / 10 / 1935 tarihli ve 2836 sayılı tarım kredi kooperatifleri kanununa uyarak Tekir çiftliğin de kurduğumuz tarım kredi kooperatifinin yukarda yazılı ana mukavelenamesini okuyup içindekilerini ve gerekli hallerde sözü geçen kanunun (3) üncü maddesine dayanılarak yapılacak değişiklikleri kayıtsız ve şartsız tamamen kabul ve bu arada ortaklık için aşağıda yazılı ortaklık payını vermeği yükeniriz.

Sıra No.	Ortağın adı ve soyadı	Doğduğu yıl	Oturduğu yer	Yükendiği ortaklık payının Sayısı	Tutarı Lira	Hisse senedi Lira	Ortağın İmza veya mühürü
1	Kemal Atatürk	1881		75	1500	375	K. Atatürk
2	Alirıza oğlu Osmankahya	1907	Tekirköy	4	80	20	
3	Nuri oğlu Ziya Şahin	1912		4	80	20	
4	Mahmut oğlu Torahim	1913		4	80	20	
5	Ahmet oğlu Faik	1904		4	80	20	FAİK 30

M. Kemal'in 14 Haziran 1919 tarihinde Samsun/ Havza'dan Sultan Vahdettin'e (rh.a) yolladığı bir telgrafta Milli Mücadele'ye kendi arzusuyla katılmadığı görülüyor:
Bunu bizzat M. Kemal kendisi soyluyor:
"Beni İstanbul'dan nefy ve ted'ib (yola getirme) maksadıyla Anadolu'ya gönderdiler."[
M. Kemal Ataturk, Nutuk, sayfa 7.

İstiklal Mahkemeleri Kararları Listesi

Mahkemeye verilen sanık	13096
Beraat ve takipsizlik	470
İdam	108
Müeccelen idam	279
Gıyaben idam	48
Kalebent ve kürek	54
Hafif mahkumiyeti	2137
(Değnek ve para cezası)	31

Ankara Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	2420
Beraat ve takipsizlik	395
İdam	485
Muaccelen idam-Gıyaben idam	1137
Kalebent ve kürek	240
Hafif mahkumiyet	1163

Samsun Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	13489
Beraat ve takipsizlik	470
idam	57
Muaccelen idam	594
Gıyaben idam	20
Kalebent ve kürek	272
Hafif mahkumiyet	11270

Eskisehir Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	555
Beraat ve takipsizlik	248
idam	7
Muaccelen idam-Gıyaben idam	6
Kalebent ve kürek	29
Hafif mahkumiyet	265

Isparta Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	9016
Beraat ve takipsizlik	648
İdam	5
Muaccelen idam-Gıyaben idam	3
Kalebent ve kürek	69
Hafif mahkumiyet	7477

Kastamonu Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	3600
Beraat ve takipsizlik	575
idam	2
Muaccelen idam-Gıyaben idam	1
Kalebent ve kürek	105
Hafif mahkumiyet	2917

Konya Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	280
Beraat ve takipsizlik	23
İdam	12
Muaccelen idam	109
Gıyaben idam	1
Kalebent ve kürek	34
Hafif mahkumiyet	101

Pozanti Istiklal Mahkemesi

Mahkemeye verilen sanık	2673
Beraat ve takipsizlik	862
İdam	56
Gıyaben idam	24
Kalebent ve kürek	537
Hafif mahkumiyet	1194

Yozgat Istiklal Mahkemesi

AZİZ NESİN : 'Gerçek müslümanlar Atatürk'ü sevmez'

- ÜNLÜ yazar Aziz Nesin, 'Kara Ses' olarak tanınan Cemalettin Kaplan'ı, "İşte gerçek Müslüman" olarak tanımlayarak, gerçek Müslümanların Atatürk'ü sevmemelerinin normal olduğunu söyledi.
- Abant'ta tatil yapan Nesin, "Atatürk, Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı. Türkiye'de yaşayan ve Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar, yalancıdır. Ben Atatürk'e hayranım, ama bu tapıyorum anlamına gelmez" dedi.
- Dağılan Sovyetler Birliği'ndeki cumhuriyetlerde yaşayan insanların yıllarca komünist gibi göründüklerini, fakat gerçek yapılarının son gelişmelerle ortaya çıktığını hatırlatan Aziz Nesin, "12 Eylül'de, Türkiye'de de bir başka iki yüzlülük örneği yaşandı. Büyük bir çoğunluk, o gün askerlerin safında yer aldı. Yarın dini bir devrim yapılsa, bu kişiler dinci kesilir" diye konuştu.

► Oğuz UÇAR / ABANT (Bolu), (hha)

M. Kemal'in Sakarya Meydan Muharebesi'nden kaçmak istemesi:

Bu Çal Dağının düşmesi bütün ümitleri bitirdi. Yeniden Türk milletinin istikbali, hürriyeti, hayatı tehlikeye düştü, gidiyor. Artık hep ölü halindeyiz. Kimsede can kalmadı. Ağzımızı bıçak açmıyor. Bunun üzerine Mustafa Kemal umumî ric'at emri vermiş. Bu haber de geldi. Haber geldi, onun Arnavut ve hususî hizmetlerinde kullandığı yaveri Salih de cepheden geldi.

Mustafa Kemal'in eşyalarını denk yaptı. Kaçıyorlar. Mustafa Kemal ata binmiş, sarhoşmuş. Düşmüş, kaburga kemiği de kırılmış.

Ben orduyu harbe hazırlamak için büyük bir gayret yaptım. Alınan tedbirler hep benim tedbirimdi. Bunu yapabilmekle Türk Milletine pek büyük bir hizmet ettim ve bununla iftihar ederim. Hayatımın en fahra değer işi budur; fakat harp için bir iş yapamam ki... Bildiğim şey değil,... orduya gidip bir şey yapmak iktidarını haiz değilim. Teslimiyet ile beklemekten başka çare yok. Bekliyoruz.

Yunan'ın Çal üzerine ve sol cenahımıza son şiddetli çullanması meğerse 10 gündür söktüremediğini gören Yunan ordusunun ümitsizliğe düşüp ric'ata karar vererek, bunu setr içinmiş. Böyle yapıyor, bir taraftan da ağırlıklarını Sakarya'nın garp cephesine alıyormuş. Bunu Fevzi sezmiş ve Mustafa Kemal'e demiş: «Aman ric'at etme! Çünkü düşman ric'at ediyor. Ric'at emrini geri al!» Ne ise Mustafa Kemal ric'atı durdurmuş. İşte Fevzi gayet vahim akıbetli bir vaziyeti kurtardı. Zabitlerin kahramanca döğüşüşleri, bu kadar kanları, şehidleri, neferlerden verilen binlerce şehidler, yeniden ordu meydana getirmek için edilen bu kadar emekler, masraflar az kaldı boşa gidiyordu. Bunu Mustafa Kemal yapıyordu. Bereket versin Fevzi'ye.

Fevzi bunu söylemiş, beriki de dinlemiş, fakat Fevzi aynı zamanda başka bir teklif daha yapmış : «Düşman ric'at ediyor. Sağ cenahımızla Sakarya üzerine bir taarruz yapıp düşmanı geçirmiyelim. Ağırlıklarını götüremez, bize kalır.» demiş. Bizim ağa bunu dinlememiş. Kemafissâbık bu da kuzudur, yine sözünü kabul ettiremeyip susmuş. Haibuki askerler diyorlar ki, büyük bir fırsattı, kaçırıldı. Bu taarruz yapılıp Beylik köprü bilhassa Kavuncu Köprüsünü tutsaydık, düşman Haymana Çölüne düşer, şimendifer hattından uzak kalır, perişan olurdu.

Tarihçi Mehmet Ö. Alkan: Atatürk dini kullandı

M. Kemal İzmir'de Nutuk vermiş... şöyle diyor:
"Hedefimize varmak için kanunlarımız müsait değilse o kanunları değiştiririz, yeni kanun yaparız. En nihayet lüzum ve mecburiyet görürsek bu yolda her şeyin üstüne çıkarak hedefimize yürümekte, asla tereddüt etmeyiz."[1931) Ayın Tarihi, Cilt: 25, Sayı: 82, 83.

M. Kemal ve İnönü'nün Dersim Katliamı

Harita, M. Kemal Atatürk'ün o dönem kullandığı ve daha sonra müze haline getirilen Trabzon'daki köşkünde bulunmaktadır.Haritada, "askeri durumu gösteren taktik işaretler bizzat M. Kemal Atatürk tarafından çizilmiştir".İşaretler, Dersim'e düzenlenen askeri harekata ilişkindir.

M. Kemal'in adamları Mecliste cinayet işledi

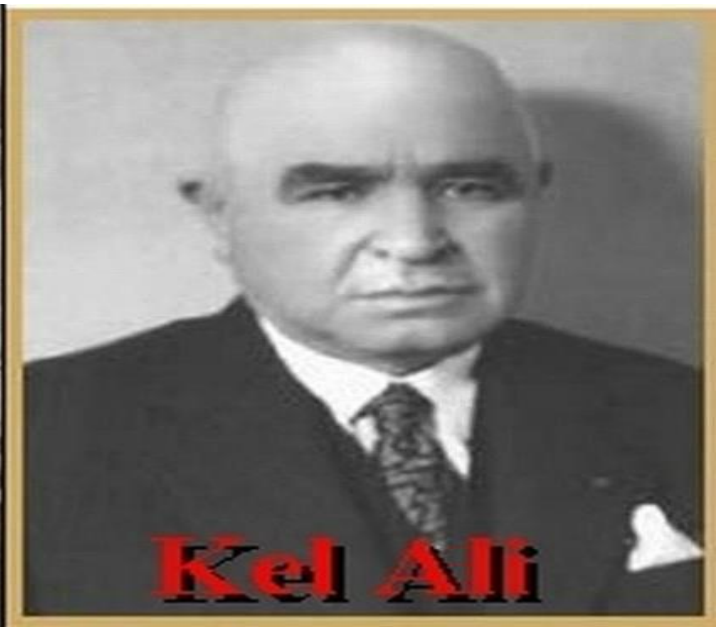

Deli Halid Paşa: "Ben Kars'ta Ermenilerden yetmiş araba mücevher alıp Ankara'ya gönderdim. Ne oldu bunlar?" dedi ve anında adamı vurdular.

BUGÜN

Tanin

Adresi: Cağaloğlu Türbedar S. No. 18 İSTANBUL, Telefon 22477 — PERŞEMBE 6 KASIM 1947

bir Rejimin Dâvası

İRTİCA YILANI UYANIYOR

Vartodan aldığımız bir mektup

Şafi ve Nakşî aşiretlerin bölgelerindeki hocalar şimdiden takkelerle geziyor ve hususî hücrelerde vatan çocuklarını arapça okutup Cumhuriyet aleyhinde zehirliyorlarmış

Masûp şeyh Saidin oğluna yapılan istikbal

6 Kasım 1947 tarihinde, yani tek parti rejiminin iktidarı CHP döneminde yayınlanan "Tanin" gazetesinin manşeti;"İRTİCA YILANI UYANIYOR".
Neymiş bu irtica okuyalım... Haber şöyle:"Şafi ve Nakşi(bendi) aşiretlerin bölgelerindeki hocalar şimdiden takkelerle geziyor ve hususi hücrelerde vatan çocuklarını arapça (Kur'an/din ilimleri) okutup Cumhuriyet aleyhinde zehirliyorlarmış."

CUMA 13 ŞUBAT 1948 10 KURUŞ

C.H.P. ULUS MÜESSESESİ Çankırı caddesi Ankara

ULUS

ADIMIZ ANDIMIZ

B. Hilmi Uran İstanbul'da

Genel Başkan Vekili dün önemli beyanatta bulundu

Parti Grupunda, lâiklik prensibi zedelenmeden Türk çocuklarına din dersleri verilebilmesi imkânları araştırılmıştır

Yeni Kanun, lâiklik prensibine ve zamanımızın icaplarına uygun olacaktır

Yeni Amerikan yardımı

KURUŞ Sayı: 141-25 Birinci Yıl

Sabah Postası ZAMAN

6 KASIM 1949 PAZAR

Hükûmeti, Savcıyı, Gençliği vazifeye çağırıyoruz

Din simsarı şarlatan, inkilâba Atatürke, mukaddesata saldırmakta devam ediyor. Bu salyalı ağzın hezeyanı ne kadar sürecek

TÜRK GENCİ!..

Şu resme dikkatle, ibretle ve dehşetle bakl. Cumhuriyeti, inkilâbı sana emanet eden, bu devleti kuran adamı tasvir ediyor. Gördüğün mukaddes Atatürktür. Bu resme hicap, ıztırap ve neslinin mes'uliyetini duymadan bakabilecek misin?

Bu soysuz hilafet ve saltanat taraftarıdır. İşte ispatı:

VESİKA

BAŞBAKAN EGE SEYAHATİNDE

Aydında halka hitap eden Ş. Günaltay Demokrasi mücadelesini izah etti

İNÖNÜ

Beediye kongresi heyetini ve tayyareci Jacqueline'yi kabul etti

Hürriyet gazetesinde çok şey anlatan bir Vefat İlanı:

VEFAT

ÖNCEKİ BÜYÜK ÜSTAT
EN MUHTEREM

EMEKLİ GENERAL
CAVİT YENİCİOĞLU

Kardeşimizi Ebedi Maşrıka uğurlamanın üzüntüsü içindeyiz.
Merhuma Evrenin Ulu Mimarı'ndan rahmet,
kederli ailesine ve Kardeşlerimize başsağlığı dileriz.

HÜR VE KABUL EDİLMİŞ MASONLAR BÜYÜK LOCASI

Cenazesi 18 Aralık 2009 Cuma günü, Selimiye Camii'nden öğle namazını müteakiben Sahray-ı Cedit Mezarlığında toprağa verilecektir.

M. Kemal Atatürk: "Kan ile yapılan devrimler daha sağlam olur"

Şark İstiklâl Mahkemesi'ndeki Zulüm:

Fiatı 5 Kuruştur

26 Teşrinisani 1928

Türkçe Gazete

Abonesi

Pazartesi

Nasırı : Kesimli Ay

Birinci kanunla yeni harfler ve yeni bir medeniyet başlıyor

(Gulsum'un psikolojisini bozdular galiba, nasılda bakıyor garibim)
Başka ülkelerde ceza ehliyeti olmayanlara, cinayet işlemeleri halinde dahi, ceza verilmezken... M. Kemal Atatürk'un kurduğu ülkede, sadece Atatürk büstüne zarar verdiği gerekçesiyle; bırakın "insanı", bir "ineğe"(Gülsüm) bile soruşturma açıldı. Hayvanlara dahi kendi putperest ideolojisini benimsetmeye çalışan bir sistemdir kemalizm.Atatürk heykeline pisleyen martının (Lütfü) ise, yaratılışı icabı kanatları vardı da kaçmayı başardı.

Salih Bozağaç, protesto için hayli 'garip bir yöntem' seçip silahını Atatürk'ün kalbine dayadı.

Üstüme varmayın! Atatürk'ü vururum

ADİL ÖNAL Bingöl DHA

MADDE 17— Türkiyenin Mısır ve Sudan üzerindeki bütün hukuk ve müstenidatından feragatinin hükmü 5 teşrinisani 1914 tarihinnden muteberdir.	*ARTICLE* 17— L'effet de la renonciation par la Turquie à tous droits et titres sur l'Egypte et sur le Soudan prendra date du 5 novembre 1914.

Lozan'ın 17. Maddesi

M. Kemal'in çiftlikleri ve malvarlığı (Resmi Belge)

T. C. RİYASETİ
4/545

Hazineye ... Maliyeye ...
23-6-37

Başvekâlete

www.facebook.com/AntiChpArsivi

Malûm olduğu üzere, ziraat ve ziraî iktisat sahasında fennî ve amelî tecrübeler yapmak maksadile muhtelif zamanlarda memleketin muhtelif mıntakalarında müteaddit çiftlikler tesis etmiştim.

On üç sene devam eden çetin çalışmaları esnasında faaliyetlerini; bulundukları iklimin yetiştirdiği her çeşit mahsulattan başka, her nevi ziraat sanatlarına da teşmil eden bu müesseseler; ilk senelerden başlayan bütün kazançlarını inkişaflarına sarfederek büyük küçük müteaddit fabrika ve imalathaneler tesis etmişler, bütün ziraat makina ve âletlerini yerinde ve faydalı şekilde kullanarak bunların hepsini tâmir ve mühim bir kısmını yeniden imâl edecek tesisat vücuda getirmişler, yerli ve yabancı bir çok hayvan ırkları üzerinde çift ve mahsul bakımından yaptıkları tetkikler neticesinde, bunların muhite en elverişli ve verimli olanlarını tesbit etmişler, kooperatif teşkili suretile, veya aynı mahiyette başka suretlerle civar köylerle beraber faydalı şekilde çalışmışlar, bir taraftan da iç ve dış piyasalarla daimî ve sıkı temasta bulunmak suretile, faaliyetlerini ve istihsallerini bunların isteklerine uydurmuşlar, ve bugün her bakımdan verimli, olgun ve çok kıymetli birer varlık haline gelmişlerdir. Çiftliklerin, yerine göre arasiyi ıslah ve tanzim etmek, muhitlerini güzelleştirmek, halka gezecek, eğlenecek ve dinlenecek sıhhî yerler, hiyleniz ve defis gıda maddeleri tesis eylemek, bazı yerlerde ihtikârla filî ve muvaffakiyetli mücadelede bulunmak gibi hizmetleri de zikre şayandır.

T. C. RİYASETİ

- 2 -

Bünyelerinin metanetini ve muvaffakiyetlerinin temelini teşkil eden geniş çalışma ve ticarî esaslar dahilinde idare edildikleri, ve memleketin diğer mıntakalarında da, mümasilleri tesis edildiği takdirde, tecrübelerini müspet iş sahasından alan bu müesseselerin ziraat usullerini düzeltme, istihsalâtı arttırma ve köyleri kalkındırma yolunda devletçe alınan ve alınacak olan tedbirlerin hüsnü intibap ve inkişafına çok müsait birer âmil ve mesnet olacaklarına kani bulunuyorum, ve bu kanaatle, tasarrufum altındaki bu çiftlikleri bütün tesisat, hayvanat ve demirbaşlarile beraber hazineye hediye ediyorum. Çiftliklerin arazisi ile tesisat ve demirbaşını mücmel olarak gösteren bir liste iliştiktir.

www.facebook.com/AntiChpArsivi

Muktezi kanunî muamelenin yapılmasını dilerim.

II-VI-1937.

K. Atatürk

İ : 75 12-6-1937 C : 1

de beyanname vermediği takdirde haklarında 2395 sayılı kanunun resen tarhiyata müteallik hükümleri tatbik olunur.

Bunlar beyannameyi vaktinde verib de vergiyi ödemedikleri takdirde vergileri % 10 zammile tahsil olunur.

BAŞKAN — Kabul edenler... Etmiyenler... Kabul edilmiştir

MADDE 24 — 2395 sayılı kanunun bordronun şekli, alâkadar tahakkuk dairesine verilmesi, muhteviyatının tediye edilmesi müddetlerine ve vaktinde verilmemesi hallerine aid olan ahkâmı, 1890 sayılı iktısadî buhran, 1980 sayılı muvazene ve 2882 sayılı hava kuvvetlerine yardım vergileri hakkındaki kanunlarda yazılı muameleler hakkında da caridir.

BAŞKAN — Kabul edenler. Etmiyenler.. Kabul edilmiştir..

MUVAKKAT MADDE 1 — İşbu kanun ile yeniden beyanname usulüne tâbi tutulanların 1938 malî yılı kazanç vergisi bu kanundan evvelki hükümlere göre tarholunur. Bu mükellefler 1938 takvim yılı başından itibaren 2395 sayılı kanun mucibince beyanname itasile mükellef olanlar hakkında mevzu usul ve mecburiyetlere tâbi olurlar.

BAŞKAN — Kabul edenler.. Etmiyenler.. Kabul edilmiştir

MUVAKKAT MADDE 2 — 2395 sayılı kanunun bu kanunla değişen 32 nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı vergi nisbetleri 1937 malî yılı vergilerine de şamildir. İşbu kanunun meriyetinden evvel cari nisbetlere göre tahakkuk ettirilmiş olan 1937 malî yılı vergileri bu daire de tashih olunur.

BAŞKAN — Kabul edenler.. Etmiyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 5 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

BAŞKAN — Kabul edenler... Etmiyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 36 — Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye, Dahiliye, Maliye ve İktısad vekilleri memurdur.

BAŞKAN — Kabul edenler... Etmiyenler... Kabul edilmiştir.

Lâyihanın heyeti umumiyesini açık reye arzediyorum. Muamele vergisi kanunu için rey vermiyen var mı? Rey toplama muamelesi bitmiştir.

Hükûmetten bir telgraf var, okuyorum.

www.facebook.com/AntiChpArsivi

3 — TEZKERELER

1 — Reisicumhur Atatürkün tasarruflarında bulunan bütün çiftliklerini Hazineye ihda buyurduklarına dair Başvekâlet tezkeresi.

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Reisicumhur Atatürk, tasarruflarında bulunan çiftliklerini Hazineye ihda buyurduklarını, melfuf tezkere ile tebliğ buyurmuşlardır. Devletin ziraat politikasında ve memleketin ziraî inkişafında mühim âmil olacak kıymet ve ehemmiyette olan bu âlicenabane hareketi şükran ile Yüksek Meclisin ıttılaına arzederim.

12 - VI - 1937

Başvekil
İsmet İnönü

T. C. Riyaseti

Başvekâlete

Malûm olduğu üzere, ziraat ve zirai iktısad sahasında fennî ve amelî tecrübeler yapmak maksadile, muhtelif zamanlarda, memleketin muhtelif mıntakalarında müteaddid çiftlikler tesis etmiştim.

13 sene devam eden çetin çalışmaları esnasında faaliyetlerini; bulundukları iklimin yetiştirdiği her çeşid mahsulâttan başka her nevi ziraat sanatlarına da teşmil eden bu müesseseler; ilk senelerde başlayan bütün kazançlarını inkişaflarına sarfederek büyük, küçük müteaddid fabrika ve imalâthaneler tesis etmişler, bütün ziraat makine ve aletlerini yerinde ve faydalı şekilde kullanarak bunların hepsini tamir ve mühim bir kısmını yeniden imal edecek tesisat vücude getirmişlerdir. Yerli ve yabancı bir çok hayvan ırkları üzerinde çift ve mahsul bakımından yaptıkları tetkikler neticesinde bunların muhite en elverişli ve verimli olanlarını tesbit etmişler, kooperatif teşkili suretile veya aynı mahiyette başka suretlerle civar köylerle beraber faydalı şekilde çalışmışlar, bir taraftan da iç ve dış piyasalarla daimi ve sıkı temaslar bulunmak suretile faaliyetlerini ve istihsallerini bunların isteklerine uydurmuşlar ve bu gün her bakımdan verimli, olgun ve çok kıymetli birer varlık haline gelmişlerdir.

Çiftliklerin, yerine göre, arazi ıslah ve tanzim etmek, muhitlerini güzelleştirmek, halka gezecek, eğlenecek ve dinlenecek sıhhi yerler, halsiz ve nefis gıda maddeleri tesis eylemek, bazı yerlerde ihtikârla fiili ve muvaffakiyetli mücadelede bulunmak gibi hizmetleri de zikre şayandır.

Bünyelerinin metanetini ve muvaffakiyetlerinin temelini teşkil eden geniş çalışma ve ticari esaslar dahilinde idare edildikleri ve memleketin diğer mıntakalarında da mümasilleri tesis edildiği takdirde tecrübelerini müsbet iş sahasından alan bu müesseselerin; ziraat usullerini düzeltme, istihsalâtı arttırma ve köyleri kalkındırma yolunda Devletçe alınan ve alınacak olan tedbirlerin hüsnü intibah ve inkişafına çok müsaid birer âmil ve mesned olacaklarına kani bulunuyorum ve bu kanaatle tasarrufum altındaki bu çiftlikleri, bütün tesisat, hayvanat ve demirbaşlarile beraber Hazineye hediye ediyorum.

Çiftliklerin arazisi ile tesisat ve demirbaşlarını mücmel olarak gösteren bir liste iliştiktir.

Muktazi kanuni muamelesinin yapılmasını dilerim.

K. Atatürk

Orman çiftliği

Ankarada, Orman, Yağmurbaba, Balgat, Macun, Güvercinlik, Tahar, Etimesut, Çakırlar çiftliklerinden vücud bulmuş Orman çiftliği.

Yalova, Millet ve Baltacı çiftlikleri,

Silifkede, Tekir ve Şövalye çiftlikleri

Dörtyolda, Portakal bahçesi ile Karabasamak çiftliği.

Tarsusta, Piloğlu çiftliği.

I) Bunlarda mevcud arazi:

A) 582 dönüm çeşitli meyve bahçeleri.

B) 700 dönüm fidanlıklar. (Buralarda meyveli ve meyvesiz muhtelif yaşlarda ve çeşitlerde 650 000 fidan vardır).

C) 400 dönüm Amerika asma fidanlığı; (Burada 060 000 kök bağ çubuğu vardır).

D) 220 dönüm bağ. (Burada 88 000 aded bağ omcası vardır).

E) 375 dönüm çeşitli sebze yetiştirmeğe elverişli bahçe.

F)	220 dönüm	6600 ağaçlı zeytinlik.	
H)	17	»	1654 ağaçlı portakallık.
I)	15	»	Kuşkonmazlık
K)	100	»	Park ve bahçe.
L)	2650	»	çayır ve yoncalık.
M)	1450	»	yeni tesis edilmiş orman.
N)	148000	»	kabili ziraat arazi ve meralar.

www.facebook.com/AntiChpArsivi

154729 dönüm arazi.

II) Bina ve tesisat:

A) 45 aded büyük ve küçük idare binası ve ikametgâh bütün mefruşat ve demirbaşlarile beraber.

B) 7 aded 15,000 baş koyunluk ağıl.

C) 6 aded Aydos ve Toros yaylalarında tesis edilen mandralar.

D) 5 aded at ve sığırlara mahsus ahır.

E) 7 aded umumi ambar.

F) 4 aded samanlık ve otluk.

H) 6 aded hangar ve sundurma.

I) 4 aded lokanta, gazino ve eğlence yerleri, Lunapark.

K) 2 aded çeşitli imalât yapan furun.

L) 2 aded çiçek ve tezyinat nebatı yetiştirmeğe mahsus ser.

51 Yekûn bina.

III) Fabrika ve imalâthaneler:

A) Bira fabrikası:

Senede 7 000 hektolitre çeşitli bira yapacak kabiliyette, bütün müştemilâtile ve bütün işletme levazımı ve mütedavil kıymetlerile beraber.

B) Malt fabrikası:

Senede 7 000 hekto litre biraya kifi gelebilecek miktarda mal imaline kabiliyetli, bütün müştemilâtı ve işletme levazımile beraber.

C) Buz fabrikası:

Günde 4 ton buz yapma kabiliyetinde, bütün müştemilâtı ve işletme levazımile beraber.

D) Soda ve gazoz fabrikası:

Günde 3 000 şişe soda ve gazoz yapmak kabiliyetinde, bütün müştemilâtı ve mütedavil kıymetlerile beraber.

E) Deri fabrikası:

Senede 14 000 bin çeşitli deri imaline elverişli, bütün müştemilât ve mütedavil kıymetlerile beraber.

F) Ziraat aletleri ve demir fabrikası:

H) Biri Ankarada, diğeri Yalovada olmak üzere iki modern süt fabrikası.

Her ikisi günde ayrı ayrı 15 000 litre pastörize süt ve 1 000 kilo tereyağ işlemek kabiliyetindedir. Bunlar da bütün müştemilât ve işletme levazımı ve mütedavil kıymetlerile beraber.

İ) Biri Ankarada, diğeri Yalovada iki vâsi yoğurt imalâthanesi.

K) Şarab imalâthanesi:

Yılda 80 000 litre şarab imaline elverişli bütün müştemilât ve mütedavil kıymetlerile beraber.

L) İki taşlı, elektrikle işler bir değirmen, bütün müştemilâtı ve mütedavil kıymetlerile beraber.

M) İstanbulda bulunan bir çeltik fabrikasının % 40 hissesi.

N) Biri Orman çiftliğinin, biri Tekir çiftliğinin olmak üzere her biri 15 000 ner kilo kasar, 1 000 teneke beyaz peynir, 600 teneke tuzlu yağ yapmağa elverişli iki imalâthane, bütün işletme levazımatile beraber.

IV) Umumi tesisat:

A) Biri Ankarada, diğeri Yalovada kurulu iki tavuk çiftliği.

B) Yalovadaki çiftliklerde iki hususi iskele ve liman tesisatı

C) Üçü Ankarada ve ikisi İstanbulda beş satış mağazasının bütün tesisat ve demirbaşları.

D) Orman çiftliğinde:

Hususi sulama tesisatı, kanalizasyon, telefon tesisatı, elektrik tesisatı, küçük beton köprüler, hususi yollar, içme su tevzi şebekesi

Yalova çiftliğinde:
Hususi su tesisatı, telefon tesisatı, elektrik tesisatı, küçük beton köprüler ve yollar.
Hususi aydınlatma tesisatı, beton köprüler.
Silifke Tekir çiftliğinde.

E) Orman çiftliğinde kurulu çiftlik müzesi ve ufak mikyasta hayvanat bahçesi tesisatı. Bunların işletme levazımı ve bütün demirbaşları.

www.facebook.com/AntiChpArsivi

V) Canlı umumi demirbaş

A) 13 100 baş. Koyun (Kıvrcık, Merinos, Karagül, Karaman ırklarile bunların melezleri).

B) 443 baş. Sığır (Simental, Hollanda, Kırım Jersey, Görensey, Halep, yerli ırklarile bunların melezleri, yani üretilen Orman ve Tekir cinsleri).

C) 69 baş. İngiliz, Arab, Macar, Yerli ve bunların melezleri koşum ve binek atları. 58 çoban merkebi.

D) 2450 baş. Tavuk (Legorn, Rodayland ve yerli ırklar).

VI) Umumi cansız demirbaş:

A) 16 aded. Traktör, 13 harman ve biçer döver makinesi ve bilcümle zirat işlerini görmekte bulunan zirai alât ve edevatın tamamı.

B) 35 tonluk bir aded deniz motorü (Yalova çiftliğinde).

C) 5 aded çiftliklerin nakliye işlerinde çalıştırılan kamyon ve kamyonet.

D) 2 aded çiftliklerin umumi servislerinde çalıştırılan binek otomobili.

E) 19 aded çiftliklerin umumi servislerinde çalıştırılan binek ve yük arabası.

BAŞVEKIL ISMET INONU — Muhterem arkadaşlar; şimdi büyük sevinç ve heyecanla dinlediğimiz Atatürkün teberrüü yüksek kıymeti üzerinde ehemmiyetle durulacak çok mühim bir hâdisedir. Yüksek heyetinizin ve bütün memleketin dikkatini celbedecektir ki Hazineye intikal etmekte olan bu çiftlikler değeri milyonlar ifade eden bir servet halindedir. Bu çiftlikleri Atatürk senelerden beri şahsî tasarrufu ve bilhassa şahsî emeğile vücude getirmiştir.

Anadolu ortasında herkesin buradan nasıl bir mâmure çıkacağına bedbin bir nazarla baktığı bir sırada bütün memleket gibi Anadolu ortasında da ilimle ve çalışma ile büyük mâmure ve vatandaşlar için büyük servet temin olunabileceğine şahsan misal vermek hevesi senelerden beri kendisini işgal etmekte idi. Çiftliklerin maddeten olan yüksek kıymetleri ancak bu kanaatile ve şahsî çalışma ile temin edilmiştir. Bu eserler meydana çıkıktan ve yüksek değerde oldukları anlaşıldıktan sonra Atatürk bunların maddî kıymetlerini bir lâhza bakmaksızın onları kâmilen Devletin istifadesine tertetmesi, bütün vatandaşların bu nokta üzerinde dikkat ve şükranlarını celbetmeğe lâyik görülecektir. (Şiddetli alkışlar. Yaşasın sesleri)

Atatürk her türlü şahsî menfaatlerin, kendi şahsına tevecüh edecek her türlü faydaların dahî üstünde kalmış ve daima üstünde kalacak olan millî varlıktır. (Bravo sesleri şiddetli alkışlar).

Bu anlayışma Yüksek Meclisin ve bütün memleketin iştirak edeceğinde asla tereddüd etmiyorum. (Alkışlar).

Arkadaşlar; Atatürkün, bu eserleri vücude getirdikten sonra bunları Hazineye hiç bir hesabsız ve karşılıksız tertetmesinde esaslı, büyük ve siyasî bir ideali vardır. Millî mücadelenin ilk gününden beri bu memleketin kudretini ve servetini köylülerimizin kalkınmasında, zengin ve müreffeh olmalarında gördü. (Alkışlar).

Memleketin vesait ve menabii sayet dar olduğu zamanlarda köylü; milletimizin iştimal kütleleri içinde bilhassa dikkate almacak, onun işlerile bilhassa uğraşılacak bir mevzu olarak millete ifade etti. İlk günden beri Atatürk bu istikamette yürütmektedir. Dikkat buyurursanız bu gün köylülerimizin ve çiftçilerimizin vergi vermek hususunda bulundukları vaziyet, diğer bütün iştimal kütlelerden daha müsaid bir haldedir. En ağır vergiler içinde bulunan köylü ilk günden beri en ağırından başlayarak bu güne kadar mütemadiyen külfetini azaltmaktadır. Bu, hal Hükümet üzerinde Atatürkün hiç saşmayan siyasî bir istikamet gibi mütemadî çalışmasının ve tesir etmesinin bir neticesidir. Bu istikamette yürüyoruz. Bu gün de Atatürkün kanî olduğu esaslı bir siyaset itikadı budur. Bu memleketin kudretinin ve servetinin artması için köylünün vaziyetinin ve iktisadî vartlarının yükselmesi lâzımdır. Tevessül ettiğimiz bütün iştimal ve endüstriyel tedbirlerin en yüksek sermayelerini vermesi memleketin köylüsünde ve zirâatında elde edeceğimiz neticelere bağlıdır. Bunun için bir kaç seneden beri köylünün bu gün kü çalışmasında daha çok zemere elde etmesi için, köylünün daha çok kıymetli ve daha yeni vasıtarla istihsalâtını kuvvetlendirmesi ve genişletilebilmesi için Büyük Millet Meclisi ve Cümhuriyet Hükümetleri tedbir aramakta, kabili tatbik olacak vasıta ve tedbirleri köylüye yaymak işini takib etmektedirler. Atatürk bu mühim cadelenin başındadır. Onu takib etmekte çok dikkatliyiz. Atatürk, siyasetin memleket için büyük faydalar getireceğine katî olarak kanîdir.

Düşündü ki, bu çiftlikler Hükümetin yeni zirâatı köylüye öğretmesi için çok kıymetli sahıa ve vasıta olacaklarıdır. Hakikat budur. Memleketimizin muhtelif iklimlerinde, çetin ve velâ rimsiz agrlar altında yeni neticeler ve iyi mahsuller almamayacağı fikrine karşı Atatürk bunları vücude getirmiştir. Hepimiz bunların bir vesile ile görüyoruz. bunlar, Ziraat vekâletinin,

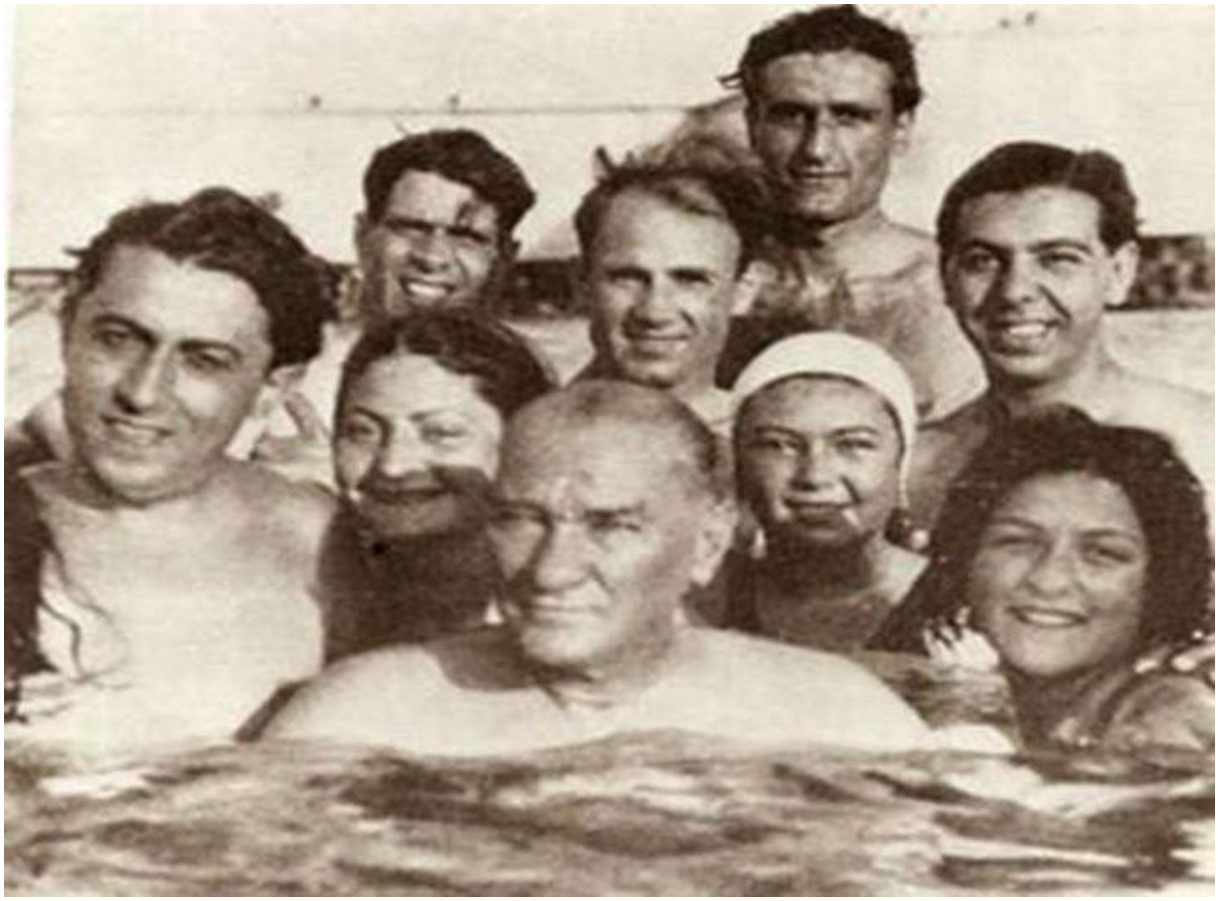

Şu Dört Beyazdan Kendinizi Uzak Tutun.

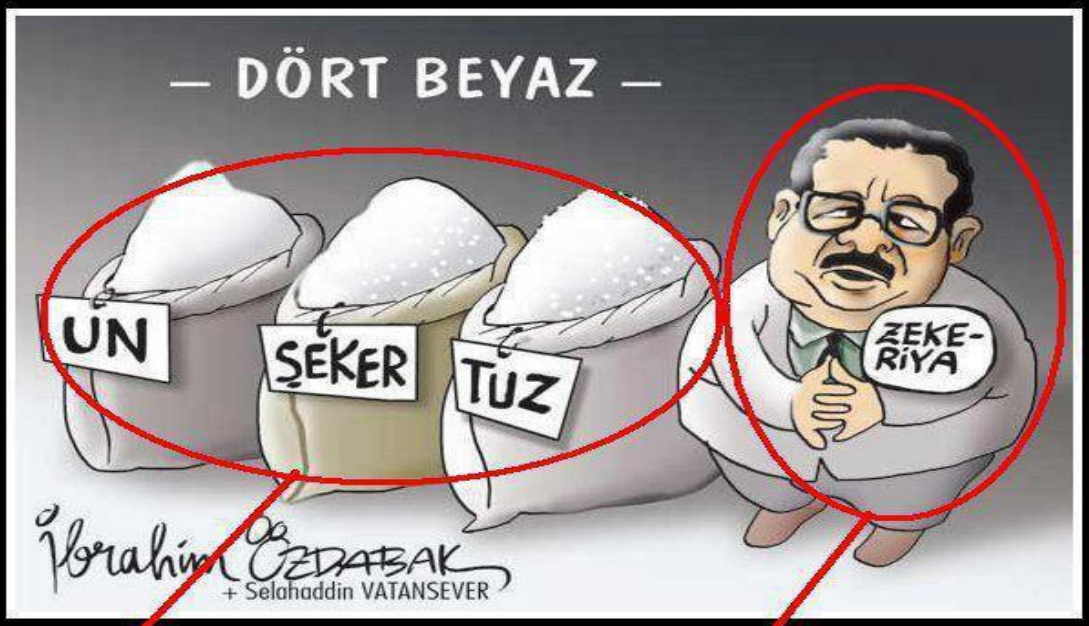

Sağlığı Bozar
Candar Eder.

İmanı Bozar
Dinden Eder.

Belgelerle Gerçek Tarih-Kadir Çandarlıoğlu kitaptan----
http://www.islam-tr.com/forum/konu/belgelerle-gercek-tarih-kadir-candarlioglu-pdf.30965/

HAZIRLAYAN-DÜZENLEYEN-ARAŞTIRIP YAZAN

MEHMET ÖZÇELİK

www.mehmetözçelik.com

www.tesbitler.com

28-01-2015